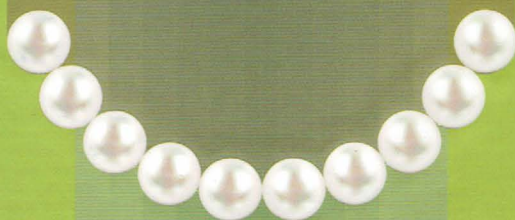

رێتەرۆپاری

منتدی إقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

کۆمهله ئهدهبیهکی هه ره به نرخه
له فهلسهفه و بیر و باوهری کوردی

سه لانه زین
سه بجا ئی

سرشناسه	:	سجادی، علاءالدین، ۱۹۰۷ - ۱۹۸۴ م.
عنوان و نام پدیدآور	:	رشته‌ی مرواری: کومه‌له‌ئه ده‌بیبکی هه‌ره به‌نرخه له فه‌سه‌فه و بیروباوه‌پی کوردی/ دانراوی عه‌لاه‌ددین سه‌ججادی.
مشخصات نشر	:	سنندج: کردستان، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	:	۸ ج؛ ۲۱/۵×۱۴/۵ س.م.
شابک	:	دوره ۸-۴۱۱-۹۸۰-۹۶۴-۹۷۸ / ج ۱: ۵-۴۱۲-۹۸۰-۹۶۴-۹۷۸
	:	ج ۲: ۲-۴۱۳-۹۸۰-۹۶۴-۹۷۸ / ج ۳: ۹-۴۱۴-۹۸۰-۹۶۴-۹۷۸
	:	ج ۴: ۶-۴۱۵-۹۸۰-۹۶۴-۹۷۸ / ج ۵: ۳-۴۱۶-۹۸۰-۹۶۴-۹۷۸
	:	ج ۶: ۰-۴۱۷-۹۸۰-۹۶۴-۹۷۸ / ج ۷: ۷-۴۱۸-۹۸۰-۹۶۴-۹۷۸
	:	ج ۸: ۴-۴۱۹-۹۸۰-۹۶۴-۹۷۸
وضعیت فهرست نویسی	:	فیبا
یادداشت	:	کردی.
موضوع	:	شوخی‌ها و بذله‌گویی‌های کردی--عراق-- قرن ۲۰م.
موضوع	:	۲۰th century -- Kurdish wit and humor-- Iraq
موضوع	:	داستان‌های طنزآمیز کردی
موضوع	:	Humorous stories, Kurdish*
رده بندی کنگره	:	PIR۳۲۵۶
رده بندی دیویی	:	۸۵۹/۲۸۲۶۲
شماره کتابشناسی ملی	:	۷۴۲۸۵۳۱
وضعیت رکورد	:	فیبا

رشته‌ی مرواری

- ۸ -

کۆمه‌له ئه‌ده‌بیه‌کی هه‌ره به‌ نرخه
له فه‌لسه‌فه و بیروباوه‌ری کوردی

دانراوی:

مامۆستا عه‌لانه‌ددین سه‌ججادی

انستیتوت کوردستان

سنه

رشته‌ی مرواری

- ۸ -

✓ ناوی کتیب (نام کتاب):	رشته‌ی مرواری
✓ دانراوی (مؤلف):	ماموستا علانه‌ددین سه‌ججادی
✓ پیداجوونه‌وه و هه‌له‌بژیری:	ژیلا قه‌وامی / په‌فیق رۆسته‌می
✓ که‌رته‌تی چاپ (نوبت چاپ):	یه‌که‌م (اول) ۱۳۹۰-۲۰۲۱
✓ ژماره‌ی چاپکراو (تیراژ):	۱۰۰۰ به‌رگ (جلد)
✓ ژماره‌ی لاپه‌ره و قه‌واره (تعداد صفحات):	۲۱۱ لاپه‌ره (صفحه‌ی رقه‌ی)
✓ ده‌زگای چاپ و بڵاوکردنه‌وه (ناشر):	بڵاوکردنه‌وه‌ی کوردستان (انتشارات کُردستان)
✓ شابک:	دوره: ۸ - ۴۱۱ - ۹۸۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸ - شابک جلد (A): ۴ - ۴۱۹ - ۹۸۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸

ناواخن

- ۵ ..... ناواخن
- ۹ ..... پيشه‌کی
- ۱۳ ..... گه‌نجی دره‌خشان
- ۶۲ ..... له باخن گوئیک
- ۷۴ ..... تاڤگه‌ی ئیلاخ
- ۱۲۳ ..... به بنه‌چه و باوک و دایک نییه:
- ۱۲۹ ..... کلیشه‌ی پژدی
- ۱۳۹ ..... داستان

ئەم كتيبه به زمانىك نووسراوه
كه زمانى كوردىيه

به رگى هه شتەم

انتشاروت كوردستان

سنه

پيشه‌كى

رؤژ و هفته ئه پروا و مانگ و سال ديت. مانگ و سال ئه پروا و كاره سات يه ك به شوين يه كدا ديت. من له سالى (1957) هوه دهستم دا به نه خسه ي «رشته ي مروارى» يه وه. له م ماوه يه دا تا ئسته حه وت به رگى ده رچوو، ئه مه به رگى هه شته ميه تى كه له به رده ستتايه. دياره له هه وه له وه گه لى قسه شم له سه ريان خوار دووه، به لام «به ركه ت دا» كۆلم نه دا. لام وايه هه موو ئيشيكى تازه سه ره تا خاوه نه كانيان كه وتوونه ته به ر پلارى پلارهاو ئيزان؛ ئه وانه ي كه هتيزى خوراگرتيان نه بووه، وازيان هتياوه و ئيشه كه يان پوو كاوه ته وه. ئه وانه شيان كه خويان راگرتوو له ئه نجاما گه يشتون به ئاره زوو. ئه مه ئاموزگار ييه كه بو ئه و كه سانه كه ئه يانه وئى پايه دار بن له ئيشه كانيانا.

له سه رچوون و خوراگرتن «به ر» ئه دا به ده سته وه، ئه وانه ي كه له فرمانه كانيانا سه ركه وتوون، فرمانه كانيان زانستى بووبى، يا پيشه سازى، وه ياسايى، بيگومان گه لى ته نگوچه له مه يان هاتوو ته سه ر رى. وه لى كۆليان هه ر نه داوه تا له ئه نجاما گه يشتون به و ئامانجه ي كه هه يانبوو. من ناليم بالونيكم بالداوه ته وه به ئاسمانه وه هتياومه ته وه، ئه مه ناليم، چونكه ئه و ئيشه ئيشى من نييه؛ «نان بو نانه وا و گوشت بو قه ساب». به لام ئه توانم بليم: كتبيكى وه كوو «رشته ي مروارى» دپنمه به ره م كه ئه و

جۆره شتانه كه له پوورى نه ته وايه تى منه و به لامه وه وايه سوودى ههيه له رووى ئه ده به وه بۆ نه ته وه كه م؛ چونكه ئه ده ب بناغه ي نه ته وه يه. له هه موو نه ته وه يه كدا - چ كۆن چ تازه - ده سته يه كى تايه تى خه ريكى زيندوو كردنه وه ي ئه م كه له پوورانه بوون و به م شتانه له م رووه وه ناوبانگى نه ته وه يان بلاو كردوو ته وه. ئه م جۆره شتانه ميژووى به سه رهاتى نه ته وه يه. به ئى، ئه مانه له رووالتا زاخاوى ميشكن؛ به لام هه ريه كه ده رسيكيان تيدا هه يه و هه ريه كه په نديكى لى وه رئه گيرى! ئاخ خۆزگا چه رختى له مه و پيشتر ئيمه ئه م شتانه مان به چاپكراوى ئه كه وته به ر ده ست، ئه و وه خته ئه مزانى كه ئيسته چ سامانتيكى ئه ده بيمان هه يه.

له سه ره تاي سالى (۱۹۵۷) هه وه تا ئيستا ئاخۆ من چه ند دۆستم له ده ست ده رچوو بيت؟ ئاخۆ چه ند له و دۆسته ديرينانه م - كه سه ره چاوه بوون به به رهه م هينانى رشتەى مروارى - له ده ست ده رچووبن و روويان كردوو ته وه بۆ مه زارى خاك و منيان به داخى كۆچى خۆيانه وه هيشتۆته وه؟ گومانى تيدا نيه ئه و ريگايه ئه وان گرتيان منيش ئه يگرم و منيش ئه چم بۆ ديه نيان. به ديه نيه كى هه تاهه تايى؛ به لام توخوا واز بينه، به لكوو يه ك دوو هه نگاوى تر بنيم، ده نكي زه نكي كاروان ده نگ ئه داته وه؛ با هه موومان گويمان لى بى:

زله ي زايه له ي دووكانچه ي ده ماخ

ئه يداته وه دل ئه كا ئاخ و داخ

ئاي حاجى محمه د عه نبه ر له كوويت؟

خه ييام به زاته وه له سه ده ي پينجه م و شه شه مى هيجريدا روو ئه كاته خوا و ئه لى: تو منت هينايه دنياوه ئايا هيج پرست به من كرد؟ هاتم بۆ ئه م دنيايه به بى ره زامه ندى خۆم. شيخ سه لامى شاعيري ئيمه ديوانه كى

ئەوی کرد بە کوردی و لە سالی (۱۹۵۱)دا چاپ کرا. لە سەر ئەو شوینە من قسە یەکم کردوو، وتوووم: وە کوو ھاتنە کە پیاو بە ئارەزووی خۆی نە بوو؛ چوونە کە شە ھەر بە ئارەزووی خۆی نییە. چونکە ھەز ئەکا بە کەری و کویری و ئیفلجی بمینیتتەو، ھەر بەو مەرجه لە دنیا دەر نە چیت. کە چی پالی پتوہ ئەنن و بە بئ خواستی خۆی لە دنیا دەری ئە پەرینی.

دۆستەکانی من پالیان پیا نەو نان و رۆیشتن، بەو مەر قە دە ی کاکە حمە دە پال بە منیشەو ئەنن و ئەرۆم؛ توخوا تا نە رۆیشتووم با زلیا و پلایونکی تر بکەم.

ئەو سالە حمە ی شازەمانی رەحمەتی ھەندئ کە وچکی «ھە لە دن»ی ھینابوو، لە بناری «میرگە پان» بانگی ئە کرد: کە وچکی ھە لە دن ناوی قوولە و دەسکی پان، نە خشی ھە یە وە ک خۆتان، بۆ ماستاوی سەردی نیوہ روان؛ ئە ھە ی سابەر و ھە لی ماستاو دەنگ ئە کە ن بە یە ک بۆ پیا ھە لە دن. پتیان ئەوت: تۆ لیرەو ئەم بانگە وازە بۆ ئە کە ی؟ ئە یوت: با دەنگم بگاتە ناو شار و بێن بە پیرمەوہ. منیش ئە لیم: رشتە ی مرواری کۆرپە ی گوپی ئاگردانە، ئە گەر تۆ ئەو نە دوینی ئەو تۆ نادوینی.

ھە موو ئە دە بیئک لە ھە موو سەردە میکا و لە ناو ھە موو نە تە وە یە کدا چۆنیەتی پایە ی ئەو نە تە وە یە دە ر ئە خا. ھە ندیک لەو ئە دە بە سە لیتقە ی تاکە تاکە ی نە تە وە کە پیشان ئە دا، ھە ندیک ی گوزارشت لە رابواردنی ھە موو نە تە وە کە ئە دا تە وە. بە ھە ردوو لایە نە وە پایە ی زیرەکی و زەوقی گشت نە تە وە کە پیشان ئە دە ن. نە تە وە کانی تر مایە یان زۆر بووہ بۆ دروستکردنی ئە دە بە کە یان، ئەو مایە یە کە ئە وان بوویانە کوردە کە نە بیوہ، لە گە ل ئە وە شا زەوقی تاکە تاکە ی وە یا ھە موویان لە جموجوولاً لە دروستکردنی ئە دە بە کە یان لام وایە کە مەر نە بووہ لە وان. بۆیە وا ئە لیم، چونکە

نەتەوہکانی تر نیوہی سەرچاوہی ئەدەبە کەیان لە حوکمەوہ ھەستاوہ.
 کورد ئەو حوکمە ی نەبووہ، کە چی سەلیقە و زەوقی خۆی ھەر بە زکماکی
 کۆگایەکی زیرینی ئەدەبی دروست کردووہ.

بە ئەندازە ی توانا کە و تەمە سەر کۆکردنەوہ ی ئەوانە و لە تۆی دوو بەرگی
 پشته‌ی مرواریدا خستمنە بەر دەستی تۆ؛ ئیتر تۆش کە یفی خۆتە. من
 بە تۆ و تۆ بە خوا. لە گەڵ ئەوہ شا بۆ ئیستە کە بخوینیتەوہ ئەلیت:
 پە ککوو لەوی حەلامەتە ی، ئەمانە ی کوو لۆرێ کە تینە. عەولی عەزە ی
 کۆنە ماسیش لە ولاتی سولە یمانی وە سپیکێ پشته‌ی مرواری ناردبوو ئەلن:

تاقانە ی ناو تاقانە دەستە گۆلی دیوہ خانە
 قوروی دەستی نازدارانە گۆلی دەستی عەودالانە

عەلئەد دین سە ججادی

۱۹۸۲/۱۲/۴

گه‌نجی دره‌خشان

۱. سالح قازی هه‌بوو گه‌نپایه‌وه وتی: ئەوا زابتی لیوام له هیندستان له‌گه‌ل زابتیکی زۆر گه‌وره‌ی سیخ-که هه‌ردوو‌کمان له له‌شکری ئینگلیزدا بووین- دۆستایه‌تییه‌کی ته‌واومان په‌یدا کرد. زابته سیخه‌که وتی: تۆ من فیتری کوردی بکه، منیش تۆ فیتری ئینگلیزی ئە‌که‌م و هه‌ریه‌کیش ده‌فته‌ری‌کمان هه‌بێ بۆ نووسینه‌وه‌ی شته‌کان، وتم: باشه.

ده‌ستمان کرد به‌ فیتر کردنی یه‌ک. بریارمان وا بوو یه‌که‌مجار وشه‌ و پاشان پرسته، ئەو که‌لیماتی ئینگلیزی ساغی به‌ من ئە‌وت ئە‌م‌نووسی، منیش که‌لیماتی کوردیم ئە‌وت ئە‌ویش ئە‌ینووسی. مه‌سه‌له‌ن من ئە‌موت: به‌ کوردی به‌ نان ئە‌لین: «پلوو»، به‌ ئاو ئە‌لین: «تلوو»، ئە‌یانی نووسی. به‌ مه‌رحه‌با ئە‌لین: «گویت». به‌ به‌خه‌راتن ئە‌لین: «چکوو پکوو». به‌ بچۆ بۆ بازار ئە‌لین: «گیپ لی پیت». به‌ وه‌ره‌ بۆ ئیره‌ ئە‌لین: «شنه‌لی پنه‌». ئە‌مانه‌ی هه‌موو ئە‌نووسی و وه‌کوو بولبوول له‌به‌ری کردبوون. شته‌کان ئیجگار زۆر بوون، ئە‌ویش هه‌مووی په‌وان کردبوو، به‌لام له‌وه‌ زۆر ئە‌ترسام که ئە‌گه‌ر جارێک شتی‌کم لێ پهرسیته‌وه‌ من نازانم چیم وتوو. له‌وانه‌یه‌ شتی‌تر بلییم و به‌ درۆ بکه‌ومه‌وه، ئە‌وه‌نده‌ هه‌بوو ئە‌و وای په‌وان کردبوون هه‌یچ که‌لکی نه‌ئه‌که‌وته‌ ئە‌وه‌ که‌ لیم پهرسیته‌وه‌.

به‌م‌جۆره‌ تا نزیکه‌ی سێ مانگێک رۆیشتین، حه‌مه‌ی پوره‌ نازی هه‌بوو، خه‌لکی سوله‌یمانی بوو، ئە‌ویش عه‌سکه‌ری لیوا بوو، له‌ فه‌وجیکه‌ی‌تر بوو؛ نه‌قل بووبوو بۆ ئە‌و فه‌وجه‌ی لای ئیمه‌. رۆژێک زابته سیخه‌که‌ تووشی

ئه‌بئی و ئه‌زانئێ کورده به و کوردیه که فیر بووبوو، له‌گه‌ڵ حه‌مه‌دا ده‌ست ئه‌کا به قسه‌کردن. زۆر به‌گه‌رموگورپی تینی هه‌له‌ئه‌چی، حه‌مه‌ش به‌لایه‌وه سه‌یر ئه‌بئی. حه‌مه‌هیندی ئه‌زانئێ، پینی ئه‌لئێ: ئه‌وه‌تۆ چۆن قسه‌ئه‌که‌ی؟ زابته‌که‌ش ئه‌لئێ: به‌کوردی. ئه‌لئێ: باوکم ئه‌مه‌کوردی نییه. ئه‌لئێ: ئه‌ی چیه‌؟ ئه‌لئێ: نازانم. منیش وا له‌دووره‌وه‌چاوم لێیانه، ئاگام لێبوو گه‌لئێ له‌گه‌ڵ حه‌مه‌دا قسه‌ی کرد به‌هیچ ده‌رچوو. تئێگه‌یشت هه‌ر شتیک فیر بووه، هه‌مووی قسه‌ی قۆره‌ و هیچی هیچ نییه.

ئه‌وه‌نده‌م زانی شیره‌که‌ی هه‌له‌کیشا که‌وته‌ناو عه‌سکه‌ره‌کان وه‌کوو هه‌ر هه‌را ئه‌کا و په‌لامار ئه‌دا، که‌ف ئه‌چه‌رئینی به‌ئینگلیزی و به‌هیندی ئه‌دا به‌یه‌کا، به‌شوینما ئه‌سوورپه‌ته‌وه‌بمکوژی. وتم: به‌قورعان خوینی خۆم کرده‌ته‌شته‌وه، وا ئه‌ویش نزیکم بۆوه. هیچ چارم نه‌ما چوومه‌چادری میجه‌ره‌که‌ و له‌پشت ئه‌وه‌وه‌خۆم شارده‌وه؛ ئه‌ویش چاوی لێم بوو که‌ پرووم کرده‌ئهوئێ. هات خۆی کرد به‌ناو چادره‌که‌دا. ئینگلیزه‌کان شله‌زان و گرتیان، نازانن مه‌سه‌له‌یش چیه‌؟ پێیان وت: چیه‌؟ بۆ وا شیت بویت و ئه‌م شیره‌ پروته‌چیه‌ به‌ده‌سته‌ته‌وه؟ ئه‌مجا به‌ئینگلیزی وتی: ئه‌و سه‌گی سه‌گبابه‌ئمه‌سئێ مانگه‌گوايه‌منی فیری کوردی کردووه، به‌دڵ و به‌گیان هه‌مووم نووسیه‌ته‌وه‌ و له‌به‌رم کردووه، که‌چی ئیسته‌وه‌کوو تئێگه‌یشتم هیچی به‌سه‌ر هیچه‌وه‌نییه. ئه‌بئێ دوو سال خه‌ریک بم تا ئه‌وانه‌م له‌بیر بچیته‌وه. ئه‌م قه‌حه‌بابه‌به‌م جوژه‌منی کوشتووه، ئیسته‌هه‌ر ئه‌بئێ پارچه‌پارچه‌ی بکه‌م.

وتی: ئینگلیزه‌کان که‌ئمه‌یان دی، هه‌موو ده‌ستیان کرد به‌پێکه‌نین و ساردیان کرده‌وه، منیان هه‌تا ده‌ستم ماچ کرد و ئاشتیان کردینه‌وه؛ به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ئێتر هه‌ر به‌خه‌سته‌وه‌سه‌یری ئه‌کردم.

۴. شیخ بابە عەلی تەکیەیی جاریک لە گەڵ مەلا حسینی
پیسکەندی و مەلا عەزیز موفتیدا ئە چن بۆ کەرکوک بۆ

دیدهنی سەید ئەحمەدی خانەقا.

ئاودەسەکانی خانەقا ئەو وەختە لە دەروەهی حەوشی خانەقاو
بوون، دیواری بەینی ئاودەسەکانیش بەرز نەبوون، ھەرکەسە دابنیشتایە
ئەوی تەنیشتی لێو دیار بوو. نوێژی نیوەرۆ ئەبێ و بابە عەلی ئە چیتە
سەر ئاودەست، لەو کاتەدا یەکیکی تریش دیت لەو دیووە دائەنیشیت،
دەست ئەبا قوتو جگەرەکی دەردینێ و جگەرەیهکی ئەداتێ و بە خێرھانتی
ئەکا، بە جلوبەرگەکیا ئەزانێ بەقالە، دەست ئەکا بە سەودا کردنی
سڵق و توور لە گەلیا، کە ئیستە حۆقە بە چەندە، لە گەرمەیی ئەو قسەدا
پیاویکی تر دیت ئەویش لەم تەنیشتیووە دائەنیشتی، دەست ئەبا
جگەرەیهکیش ئەدا بەو و بە خێرھانتی ئەکا و چاک و چۆنی لە گەڵ
ئەکا! ئەویش بە تۆزاوی جلوبەرگی و جامەدانەکیا ئەزانێ تووتنچییە،
خەبەری تووتنی ئاغە جەلەری لێ ئەپرسی، موغامەلەیی ئەوی لە گەڵ
ئەکا کە باقەیی جگەرە ئیستە بە چەندە! ئەمجا ھەلئەستن و ھەریەکە
بەلای دەستنوێژی خۆیانەو.

ئەم خەبەرە ئەگاتەو بە سەید ئەحمەد، سەید و ئەو دەستەییە ھەر
لە منالی و فەقییەتیووە پێکەووە رەفیق بوون. سەید کە دائەنیشن،
پوو ئەکاتە شیخ بابە عەلی، ئەلێ:

بابە عەلی ئەو دیوہ خانە چی بوو گەرمت کردبوو؟ بابە عەلیش ئەلێ:
سەید دیوہ خانە ھەموو جۆرە قسەییەکی تیدا ئەکری، تۆ لەوئێ نەبووی،
لەباتی تۆ جگەرەشم دانێ و قسەشم لە گەڵ کردن بۆ ئەوہی بێ تاقەت
نەبن! سەید ئەلێ: بابە عەلی دەستی خۆت وەشان، ھەر ئەو کاتە ئەمر

ئه‌کاکا ریزه ئاوده‌ستیکه رېکوپېک له حه‌وشه‌ی خانه‌قاکه‌دا دروست
ئه‌که‌ن، تا ئه‌وان له‌وئ ئه‌بن ئاوده‌سته‌کان ته‌واو ئه‌بن، ئه‌لئ: باب‌ه‌علی
جوور، باب‌ه‌علیش ئه‌لئ: جوورا و جوور!

٣
ئه‌مه‌یان من خۆم به‌روه‌وه‌بووم: به‌شیر مشیر له‌وه‌ختی هه‌رمینی
خه‌یاتیه‌که‌ی له‌به‌غدا له‌هه‌رمینانه‌بوو. پیاوه‌گه‌وره‌کانی
عه‌سکه‌ری و مه‌ده‌نی هه‌موو له‌لای ئه‌و جلوبه‌رگیان ئه‌دووری. زه‌مان
هینای به‌سه‌را هه‌یج ئیش و کاری نه‌ما، هه‌ر مایه‌وه‌سه‌ر دوو‌کانه‌پووته‌که‌ی.
ده‌رده‌لئ ئه‌م بئ ئیش و کارییه‌ی له‌لای سالح قازی زۆر ئه‌کرد، ئه‌ویش
به‌ینیک خسته‌بوویه‌سه‌ر ئه‌وه‌که‌ ئیشیکه‌ی باشی بۆ دۆزیوه‌ته‌وه. له‌ئه‌نجام
هاته‌سه‌ر ئه‌وه‌- منیش له‌وئ بووم- پئی وت: هه‌شت که‌ر له‌م که‌ره‌سپانه
بکه‌ره، هه‌موو رۆژئ له‌«باب‌المعظم» هه‌و تا «باب‌السرجی» به‌چه‌ند کاروان
خه‌لکی سوار که‌هه‌واتوچۆیان پئی بکه‌هه، ئه‌مه‌ده‌رامه‌تیکه‌ی باشت ئه‌داتئ.
به‌شه‌رتئ ئوتۆمۆبیلش له‌جاده‌ی ره‌شیدا زۆر بوو، به‌لام وه‌ستا به‌شیر
بروای به‌قه‌سه‌که‌کرد. وتئ: ئاخ‌ر پارهم‌نییه‌بکه‌رم. سالح قازی وتئ: که‌واته
ئیشیکه‌ی باشترت بۆ ئه‌دۆزمه‌وه. زۆر به‌تانوپۆی ئیشه‌که‌دا چوو، به‌ته‌واوی
وه‌ستا به‌شیری خسته‌مه‌راقه‌وه، هه‌ر ئه‌یوت: ده‌پنم بلئ. ئه‌یوت: پئیت
ئه‌لئیم. زۆر له‌گه‌لئ خه‌ریک بوو پئی بلئ. له‌ئه‌نجاما سالح له‌سه‌رخۆ
پئی وت: خه‌یاتی بکه‌هه. به‌شیر تووره‌بوو وتئ: راست نه‌بیته‌وه‌بۆ ئیشئ
بۆت دۆزیمه‌وه، ئه‌ی ئیسته‌چی ئه‌که‌م؟ سالح وتئ: مردووت مرئ هه‌موو
ئیشیکه‌ی ئه‌که‌ی هه‌ر خه‌یاتی نه‌بئ، کتیب ئه‌نووسی، نووسه‌ر نیت؛
سیاسه‌ت ئه‌که‌ی، سیاسی نیت؛ خوتبه‌ئه‌ده‌ی، خه‌تیب نیت؛ فه‌لسه‌فه
ئه‌نوینی، فه‌یله‌سووف نیت. ئه‌وا ئه‌لئیم: کاروانچییه‌تی بکه‌ئه‌لئئ: پارهم
نییه. تۆ خه‌یاتیت، ئه‌بئ خه‌یاتی خۆت بکه‌ی.

۴. بەشیر مشیر ھەبوو لە بەغدا، کورپیکى ھەبوو لە بەغدا
«شامل»ى ناو بوو؛ بەلام کە ئەبیرد بۆ کوردەوارى ئەبوت
«شاھۆ»ى ناو. کچى بەگلەریكى شەقلاوى بۆ ماره ئەكات. بەگەى
شەقلاو، بەشیر بە تجاریكى گەورەى بەغدا ئەزانى، بەشیریش
بەگەگەى شەقلاو بە بەگى مالى میران ئەزانى. ئەمانە ھەریە کە بە
نیازیک دەستخەرۆى ئەو یەكەیان بووبوون.

جاریکیان بەشیر و کورەگەى ئەچن بۆ شەقلاو بۆ گواستنەوہى
کچە و ئەچنە مالى باوکى کچە. باوکە ئەکەویتە پەلپ و بیانوو و پریک
ناکەون. شاھۆیش دیار بوو کچەگەى بینیبوو، تۆزى حەزى لى کردبوو.
بەشیر روو ئەکاتە کورەگەى ئەلى: ھەتیو ھەستە با بچینەوہ ھەر سى
تەلاقى ئەو کچە کەوتبى. کورەگەش واقى وپ ئەمینى، ئەلى: بابە تەلاقى
چى؟ ئەلى: ھەستە ھەتیو با پرۆین ئەوا ھەرسى تەلاقم دا، بەم جۆرە
ئەگەرینەوہ بۆ بەغدا.

۵. سەمەد مەنجەل ھەبوو خەلکى کۆیە بوو، بەبى پەردە قسەى
ئەکرد. کاک مەسعود محەمەد بۆى گىرامەوہ وتى:

ئەوا حافز قازى لە جۆشى بەرزى و دەست پڕۆیشتنايە لە بەغدا و
یەکیکە لە شەخسەتە دەولەمەندەکانى بەغدا. پڕۆیک سەمەد بە بەر
موغازەگەى حافز قازیدا تى ئەپەرى تەماشائەکا وا حافز قازى لەگەل
ھەندى کەسى تر لە بەر موغازەگەى خۆیا پراوہستاوہ لەسەر جادەى رەشید.
سەمەد لە تەنیشتیەوہ خۆى ئەداتە پال کۆلەکە یەک و سەرى دەردىنى،
ناسراوى پىشوویشیان لەگەل حافزدا نییە، بە ھەموو دەنگى خۆى بانگ
ئەکا: گەواد! حافز لا ئەکاتەوہ. سەمەد ئەلى: عەمى منووناک؛ واتە: لەگەل
تۆم نییە. حافزیش دەمى ئەبى بە تەلەى تەقیوہ. ئیتر چى بلئ.

۷. خدرە سوور ھەبوو لە «کەلۆی» ئەبوت: ئاغاشرە ی بانە کە لێ ئەکەون ئەبن بە ئاشەوان؛ چونکە لە ئاشەوانیشدا بڕۆ و بەردە ی تیندا ھە یە.

۸. کابرایە ک ھەبوو ناوی «برایمۆکە» و خەلکی «کونە فلوسە» ی خۆشناو بوو. بۆژژیک چوار بار تری دینی بۆ ھەولیر. تریکە ئەفرۆشی و ئەگەریتەو. سواری یەکی لە گویدریژەکان ئەبی و سنی کە ی تری ئەداتە پیش خۆی. لە و سەرۆزورە کە ی لا پیرمامدا سە ی ر ئەکا و ا سنی کە ر ی لە پیشە. ئەلێ: من کە ھاتم بۆ ھەولیر چوار بوون، ئیستە ما بوون بە سنی؟ دائە بە زی ئەیانژمیریتەو سە ی ر ئەکا چوارن. سوار ئەبیتەو ئەبنەو بە سنی. ئەلێ: دەسا شەرت بی دەسا ھەولیری یان کەریکیان لێ دزی مە.

دائە بە زیتەو ئەیانژمیریتەو چوارن، سوار ئەبیتەو سینی. ئەلێ: یارەبی بە گوناحم لێ نەگری ھەولیریان نەیاندرزییە، ئەمە ئیشی ئەم پیرمە مە یە، پیر بوو ناتوانی بڕوا لۆ عەجان کە ر لە من ئەدزی. ئەمە لای خۆی شیخی دووگردانە کە چی دزیش دەکا.

لە و سوار بوون و دابەزینە کابرایە کی ماوەرانی چاوی لێ ئەبی، ئەچی بە لایەو پیتی ئەلێ: ئەو لۆ وادە کە ی؟ ئەلێ: چسوانم کە رانم بردییە لۆ ھەولیر چوار بوون، کە چی ھەنووکە دەمی چوارن و دەمی سینی. ئەلێ: ئە ی ئەو ھ ی خۆت حیساب ناکە ی کە سواری بووی؟ ئەلێ: دەک مارت بە قۆر نەگیری ئەو کوو زانیت؟ دەسا دەبی پیم بریی من کە یینی دەمرم، دیارە تۆ ھەموو شتان دەزانی.

کابرای ماوەرانی بە لایەو زۆر سە ی ر ئەبی ئەلێ: ئەو کە رە ی سواری

بوویت هەر وهخت سى تپ و نیوی کهند له م هه‌ورازه‌دا تۆ ده‌مریت. لىك
جیا ئەبنه‌وه.

برایمۆکه زۆر ناروا پیره‌که‌ر تریك ئەکه‌نى. کابرا ئەلئى: ئەوا هه‌ندیكى
چوو، تریكى تر و تریكى تر. ئەلئى: مایه‌وه سه‌ر نیوه‌که، زۆر ناروا که‌ره‌که
تسیك ئەکه‌نى، کابرا ئەلئى: ئەوا ته‌واو من مردم. له‌که‌ر دائه‌به‌زى و له‌و
ناوه‌دا لئى رانه‌کشى و که‌ر به‌و ناوه‌دا بلاو ئەبنه‌وه. له‌لای ئیواره‌دا کابرایه‌ک
به‌ویدا تئى ئەپه‌رئ، سه‌یر ئەکا وا زه‌لامىك له‌ویدا که‌وتوو. ئەچیته
سه‌ری نووکه پىیه‌کی تیوه ئەژهنئى ئەلئى: کابرا بۆ لیره‌که‌وتوو؟ ئەلئى: لىم
گه‌رئى من مردمه. ئەلئى: چۆن؟ ئەلئى: خدرى زینده پىی وتم: هه‌روهخت
که‌ره‌که‌ت سى تپ و نیوی که‌ند تۆ ده‌مرى. هه‌نووکه ئەو که‌ندی و من
مردم. پىی ئەلئى: هه‌سته هه‌ی که‌ره، هه‌سته هیشتا ماوته، هه‌لى ئەستىنئى،
که‌ره‌کانى بۆ کۆ ئەکاته‌وه و ئەلئى: برۆ له‌ ماله‌وه بمره.

له‌ سابلاخ مه‌لايه‌کی شه‌ره‌فکه‌ندی هه‌بوو ده‌ستی دوختۆرى
هه‌بوو. رۆژىك کابرایه‌ک ئەچیته لای ئەلئى: ناغه‌ی حه‌کیم مه‌لا!
چاویکم نازانم چیه‌ی، حه‌راره‌تىكى زۆرى تئى که‌وتوو، ئەنیلئى وه‌کوو
ته‌نوور. له‌به‌ر ئەوه هه‌م وشک هه‌لگه‌پاوه، هه‌م ته‌نگیش بۆته‌وه. حه‌کیم
مه‌لاش ئەلئى: وه‌للا من ئەمانه هه‌چی لئى نازانم، به‌لام ئەوه‌نده ئەزانم تۆ
پیاویکی له‌خواترسیت و دوعات قه‌بووله، دوعا بکه‌ ئەم ده‌ردانه له‌ چاوی
تۆ هه‌لگيریت و بیخاته قوزى ژنى دوختۆره‌وه!

له‌ دىی «درى» کچىك له‌ ئەوپه‌رى جوانیدا شىت بووبوو،
له‌به‌ر جوانیه‌که‌شى له‌ هه‌موو ئەو ولاته (ئالان و سیوه‌یل)
خه‌لك هه‌ر زۆر زۆر ئەهاتن بۆ خوازبىنى. هه‌ر که‌ ناوی میردیان لىی

ئه‌هیتنا کچه‌که ئه‌وه‌نده‌ی تر شیت ئه‌بوو. باوک و دایکه‌که‌شی هیچ شه‌خس و مه‌لایه‌ک نه‌ما نه‌یه‌ن، به‌هیچ جوړنیک چار نه‌کرا.

رۆژنیک هه‌لی ئه‌گرن ئه‌یه‌ن بۆلای شیخ بابه‌عه‌لی سووسه، شیخ بابه‌عه‌لی ده‌م و نفووسه‌که‌ی له‌وانه نه‌بوو، هه‌ر شیتنیک بېرایه‌ته ئه‌وی چاک ئه‌بووه. ژووړنیک تاریکی هه‌بوو له‌ماله‌که‌ی خویا، که‌شیتنیکیان ئه‌برد ئه‌یخسته ئه‌وی و نه‌یئه‌هینشت که‌س بچن بیه‌لایا. کچه‌شیتته‌یه‌ک دوو رۆژ له‌و ژووړه‌دا مایه‌وه، پاشان شیخ خۆی به‌ته‌نیا چوو بۆلای و ده‌رگا‌که‌ی له‌و دیوه‌وه داخست. تۆزئ به‌نه‌رمونیا‌نی قسه‌ی له‌گه‌ل کچه‌که‌دا کرد تا تۆزئ سامی شکا، پاشان پینی وت: کچم ده‌رده‌که‌ت چیه‌؟ راستم پینی‌لی، من چاره‌ت ئه‌که‌م.

شیخ سه‌یری کرد کچه‌که‌ زۆر ئاقله، شیخ دیسان قسه‌ی له‌گه‌ل کرده‌وه تا به‌ته‌واوی سامی شکا؛ ئینجا وتی: ئه‌وه‌ی راستی بی یا شیخ من کچینیم نه‌ماوه، وه‌به‌زۆریش وایان لئ کردووم، هه‌موو له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌که‌ خۆم کردووه به‌شیت و که‌ناوی مێردیشم لئ دینن ئه‌وه‌نده‌ی تر شیت ئه‌بم، ئه‌زانم که‌پیم بزائن ئه‌مکوژن، ئه‌مه‌یه‌راستیه‌که‌، جا تۆیش ئیتر که‌یفی خۆته. شیخ تۆزئ پاما و له‌پاشا وتی: کچم مه‌ترسه‌ پرگارت ئه‌که‌م! ئه‌مه‌ی وت و هه‌ستا هاته‌ ده‌ره‌وه و ده‌رگا‌که‌ی له‌سه‌ر داخسته‌وه. [چوو له‌لای] باوک و وتی: چوومه‌لای کچه‌که‌ له‌پاش ئه‌وه‌دوعای جه‌لجه‌لووتی و ئه‌بوودوجانه‌م به‌سه‌را خویند، چووکه‌چووکنیک له‌ناو سه‌کیه‌وه په‌یدا بوو، که‌چاک سه‌یرم کرد ئه‌مه‌شه‌یتانیکه‌ و له‌ویدایه‌خۆی شاردۆته‌وه، وتم: مه‌لعوون وه‌ره‌ ده‌ره‌وه ئه‌گینا به‌مه‌سه‌ی سه‌ر و گوینلاکت ئه‌نمه‌یه‌ک، ته‌ماشام کرد نایه‌ت و زیاتر خۆی ئه‌شاریتته‌وه، ده‌ستم دایه‌سه‌که‌م، هه‌ر من ده‌ستم دایه‌سه‌هاواری کرد: یا شیخ دیمه‌ده‌ره‌وه، به‌لام به‌ره‌لام

بكه‌يت، وتم: باشه مه‌لعوون به‌ره‌لات ئە‌كه‌م. ئىستا ئە‌و شه‌يتانه له هه‌ركوئىكويه به‌ينمه ده‌روه ئە‌و شوينه عه‌ده‌م ئە‌بى، ئە‌گه‌ر له چاويه وه ده‌رى كه‌م چاوى كوئير ئە‌بى، ئە‌گه‌ر له ده‌ميه وه ده‌رى كه‌م ده‌مى لار ئە‌بى، ئە‌گه‌ر له شه‌رميه وه ده‌رى كه‌م په‌رده‌ى شه‌رمى ئە‌درى، جا ئىسته ئيوه كه‌يفى خوٽانه له كوئوه ئە‌لئين ده‌رى ئە‌كه‌م.

باوك و داىكى كچه وتيان: يا شيخ به‌قوربانى ئە‌و ده‌م و نوفووسه‌ت بين، نه‌وه‌للا با كچه كه‌مان نه‌ چاوى كوئير ببى و نه‌ ده‌مى لار ببى، هه‌ر له شه‌رميه وه ده‌رى كه‌م، په‌رده‌ى كچينى نامينى قير و سيا، هه‌موو كه‌س ئە‌زانى كه‌ شيخ شه‌يتانه كه‌ى له شه‌رميه وه ده‌ركردوه له‌به‌ر ئە‌ويه كچينى نه‌ماوه. شيخ گه‌رايه وه بۆلاى كچه كه‌ و پى وت: رۆله من وام بۆ وتوووت، تۆيش هه‌ر وا بلئى كه‌ به‌ ده‌م و نوفووسى شيخ بايه‌ك و خوئين له شه‌رمه وه ده‌رچوو، ئىتر ئە‌و جووله كه‌ له له‌شما بوو نه‌ما! ده‌ستى گرت و هيتايه ده‌روه، باوك و داىكى ده‌ستيان كرده‌ مى كچه كه‌يان و ده‌ستى شيخيان ماچ كرد و گه‌رانه وه بۆ ولاتى خوئيان. كچه كه‌ش به‌ ته‌واوى چاك بۆوه و هيج عه‌له‌مى تىدا نه‌ما.

كابرايه‌كى جافى ته‌خانى سوارى مابينيك ئە‌بى و ئە‌چى بۆلاى
 ۱۱. مه‌حمووپاشاى جاف. كه‌ ئە‌گاته به‌ر ده‌واره كه‌ دائه‌به‌زى و مابين ره‌و ئە‌كا و هه‌لدت. مه‌حمووپاشا ئە‌لئى: كوره‌كاورا ئە‌و مابينه بۆ هه‌لدت؟ كابراش ئە‌لئى: پاشا بيتزم چى؟ نه‌گه‌تبييه، ئە‌وه چووم بۆ شار نالم كرد، كاوراى نالوه‌نى باوه‌حيز خاس نالى نه‌كردوه عه‌زه‌تى دا و ئىسته كه‌ چاوى وه تۆ كه‌وت وايزانى ئە‌وه تۆيش نالوه‌نه‌كه‌ى، وا ره‌وى كرد!

۱۲. کابرایەك «مايندۆلى» پیره داكىكى ھەبوو زۆر دەست بلۆ بوو، بەلام كۆرە خۆی دەولەمەندیكى چاك بوو. دەردە دلّی بوو لە دایكەكەى، ئەبیوت: ئەمە مالى باوكمى ھەموو لەناو دا. وتیان: كە تۆیش بمرى ماله كەى تۆیش بەو جۆرە لەناو ئەدا. وتى: جا خۆ ئەو نابى بە میراتگرى من. وتیان: چۆن، ئەى دایكت نىیە؟ وتى: نەو ئەللا باوكم لە پىش ئەو دا بمرى تەلاقى داو!

۱۳. لە گوندیكى ئەو سەرە ژن و میردیک شەوئى لە ژوورەو ھاوشابوون، سەیریان کرد یەكئى لەسەر بانەو لە كوناڕۆژنەكەو سەیری خوارەو ئەكا. ئەمان تى گەشتن كە ئەمە دزە ھاوتۆتە سەریان، چاوەرپى ئەو ئەكات كە ئەمانە بنوون. ئەمانە تەنانەت دارىشیان لا نییە، بە دەم قسەو ئەو بە پیاو كەى وت: ئەرى پیاو كە تۆ باوكت ھىچى بۆ بەجئى نەھىشتیت؟ خۆ ھىشتا كاسیەكى وات نەكردوو ئەم سەرەوت و سامانەت چۆن وا پىكەو نا؟ پیاو وتى: و ئەللا ئەكە لە دزى. وتى: چۆن؟ وتى: بە شەو ئەچووم بۆ دزى، دەنگم نەئەكرد تا تۆزئى شەو دەرەنگ ئەبوو، مانگ ھەلئەھات. شەوقى مانگەكە لە كوناڕۆژنەى ژوورەكانەو ئەچوو خوارەو، ئەبوو بە كۆلەكە، دەستم پىو ئەگرت و ئەچوومە خوارەو! چى ھەبوو نەبوو كۆم ئەكردەو ئەمدا بە كۆلما. دیسان بە كۆلەكەى مانگەكە دا سەر ئەكە وتمەو، ئىتر ئەمە ئىشم بوو ھەتا ئەم سامانەم بەم جۆرە پىكەو نا. كابرای دزە لەسەر بانەو گوئى لە قسەكانیان بوو؛ لە دلّی خۆیا وتى: ئەمە فلىمىكى باش و بى عەزیەت و بى ترسە. دەنگى نەكرد تا مانگەكە ھەلات، خۆی لەسەر كوناڕۆژنەكە لادا، شەوقى مانگەكە چوو خوارەو، ئەویش دەستی پىو گرت كە بچیتە خوارەو. تریەى ھات و كەوتە

خواره وه. ئەستۆي ورد بوو؛ ئەمجا ژن و مێرد ههستان هاتنه وێزه ي،
ئەوه نده ي تر شلوکوتيان کرد. کابراش ئەيوت: من که وتنه خواره وه که م
به س نيه، ئيوه ش ئەوه نده ي تر شلوکوتتان کردم. به پاشه ئيکي باشه وه
ئەگه پريمه وه دواوه.

مه لا ئەوره حمانی پينجويين، ئەو عالمه به ناوبانگه بوو که
.۱۴ يه کتيك له فه قينکاني مه لا حسييني پيسکه ندي سوله يمانی بوو.
مه لا ئەوره حمان وه کوو ئەو عالمه به رزه بوو، جار جار شيعريشي ئەوت.
کابرايه کي يوسۆجانی لي پيدا بوو بوو چکيکي خويندبوو، ئەيوت:
ئەمه هه ر ئيژن مه لا ئەوره حمان مه لايه و شاعير، که ي وايه؟ من له و
مه لاتر و شاعيرترم. وتيان: ئەگه ر وايه تويش شتيك بلئ. وتي:

مه لاوره حمان، مه لاوره حمان، مه لاوره حمانی پينجويين را
زه ر به ر سه ر فولاد نه هي نه رم شه وه د را

وتيان ته وا و شاعيري له مه چاکتر چۆن ئەبي؟

مه لا حه سه ني شاتري گتپرايه وه وتي: له «مه سه ته کان» ي لاي
.۱۵ ئيمه پياويکي موباره کي ريش سپي هه بوو، خزمان بوو، لاله
حه مه مان پي ئەوت. رۆژنيك له مزگه وته که دا لاله حه مه نويزي ئەکرد،
خه لکه که ش له م لاوه دانيشتبوون و له به ين خويانا قسه يان هاته سه ر
لاله حه مه که پياويکي له خواترس و نويزکه ره. لاله حه مه ش ئەوا گوئي
لييه، هه ر نويزه که ي بر ي و وتي: به رۆژوويشم! «دلائل الخيرات» يش
ئەخوينم!. وتي: هه لچوو وه له نويزه که.

کابرايه کي «سونگر» ي مانگي موچه ره م بوو، شين و شه پۆر بۆ
.۱۶ ئيمامي حوسه ين ئەکرا، ئەو کابرايه له هه موو که س زياتر له

خۆی ئەدا و ناوی عەلی و حوسینی ئەهیتنا. پێیان وت: تۆ عەلی ئەناسی؟
وتی: پێ ئەناسم. وتیان: چەندەم خەلیفە بوو؟ وتی: من یانە نەزانم، ئەو
ئەزانم کە ئیمام هوسەین ئەوی لەو دەشت کەرە لایە شەهید کرد!

شیخ محەمەدی بەرزنجی لە مزگەوتە کە ی خۆیا وە عزی دایەدا،
۱۷. لە وە عەزە کە یا وتی: کتیب ئە فەر موی: هەر کە سە پۆژی عەرەفە
بە پۆژوو ببی وە کوو ئەو وە ایە کە سالتیک بە پۆژوو بووبی. ئە حە ی جاو
لە کۆری وە عەزە کە دا بوو، دەنگی نە کرد تا پۆژی عەرەفە هات، ئە و پۆژە
بە پۆژوو بوو تا نیو پۆژ؛ پاشان شکاندی. پێیان وت: خالە حمە د ئە مە چۆن
ئە بی؟ وتی: من تا نیو پۆژ بە پۆژوو بووم، بە شە ش مانگ ئە شیی، لە وە
زیاترم ناوی!

هەر ئە م ئە حە ی جاو، سالتیک لە پۆژی دوو مە ی پە مە زانا وتی:
۱۸. باش بوو پە مە زانمان گرت و لە کۆلمان بۆو. وتیان: چۆن شتی
وا ئە بی، خالە حمە د ئیمپۆ دووی پە مە زانە؟ وتی: مردووتان مرئ ئیو نایزانن،
ئیمە سی کە س لە دەستە کە ی خۆمان کۆ بووینە وە دوینیی هە موومان
بە پۆژوو بووین. پە مە زانیش سی پۆژە، ئە وە سی پۆژە کە مان تە واو کرد!

کابرایە کە ی ئە و ناو «شوان» سە لە قنگی شیخ و مە لادا گە وەرە
۱۹. بوو بوو، ناوی سوورە تە کانی قورئانی هە موو ئە زانی. شە ویک
چە ند بارئ خە لۆوزی بردبوو بۆ کە رکوک بۆ فرۆشتن. دە مە و بە یان ئە گاتە
کە رکوک. بە بەر مزگەوتە کە ی مە لا ناسیحدا تی ئە پە ری، لا ئە دا بۆ نوێژ
کردن. مە لا ناسیح خۆی پێشنوێژییە کە ی ئە کرد، سوورە تی «البقره» ی
لە نوێژە کە دا خویند، تالی بوو وە هە تاو کە وت و بازاری هە پمینی خە لۆوز

فرۆشتن نه‌ما. پاش نویتز له مزگه‌وت ده‌رچوو، به‌هه‌رحال جوړك و خه‌لووزه‌كه‌ی فرۆشت و هه‌ندی ئیش و کاری ناو شاری هه‌بوو تا جیبه‌جیبه‌ی کرد رۆژ دره‌نگ بوو، فریای گه‌رانه‌وه نه‌كه‌وت. وتی: تازه ناگه‌مه‌وه مأل، ئیمشه‌و له كه‌ركوك ئه‌مینمه‌وه له‌و سه‌ره‌وه زوو هه‌له‌ستم و ئه‌پۆم. ئه‌و شه‌وه مایه‌وه، به‌یانی زوو و لاغی دایه‌ پێش و رۆیشت. رینگاكه‌ی هه‌ر به‌ به‌ر مزگه‌وته‌كه‌ی مه‌لا ناسیحا بوو، وتی: با به‌كجار نویتزه‌كه‌شم بکه‌م، مه‌لا ناسیح ئه‌مجاره سووره‌تی «الفیل» سی خویند. کابرا كه‌ گوئی له «الفیل» بوو، نویتزی بری و کردی به‌ پێلاوه‌کانیا و بۆی ده‌رپه‌ری وتی: مه‌لا بۆچی من نازانم «به‌قه‌ر» به‌ مه‌عناى «گا»یه و «فیل»یش فیله. دویتنی سووره‌ی گات خویند هه‌موو ئیشیکت له‌ ده‌ست ده‌رکردم، ئیمرۆ فیل ئه‌خوینتی، فیل ده‌ ئه‌وه‌نده‌ی گا ئه‌بێ، تا بانگی خه‌وتنان ناگه‌مه‌وه ماله‌وه. گوو به‌ ریشی باوك ئه‌و كه‌سه له‌ پشت سه‌رته‌وه نویتز ئه‌كا!

۴۰. مه‌لا یوسفی ته‌نگیسه‌ر جارێك له‌گه‌ڵ شیخ محه‌مه‌دی گولانیدا له‌ سوله‌یمانی قسه‌یان ئه‌گیریته‌یه‌ك. قسه‌كه‌شی له‌سه‌ر ئه‌وه ئه‌بێ كه‌ شیخ محه‌مه‌د له‌ باسی نه‌ته‌وايه‌تییه‌وه قسه‌ ئه‌كا و زۆر به‌ سۆز تی‌هه‌له‌چێ. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ش باسی نه‌ته‌وايه‌تی له‌ ناو هه‌موو جینگایه‌كدا ئه‌وه‌نده‌ باوی نه‌بوو. مه‌لا یوسف پێ ئه‌لێ: كافر بوویت و دان به‌وه‌دا بنی كه‌ تۆ له‌ دین ده‌رچوویت. شیخ محه‌مه‌دیش ئه‌لێ: مه‌لا یوسف دان به‌ كوفری خۆما نانیم، ته‌نیا بۆ ئه‌وه ئه‌بێ كه‌ به‌ربه‌ره‌كانی ئه‌و كه‌سانه ئه‌كه‌م كه‌ لایان وایه‌ كه‌ خوا تۆی له‌سه‌ر جوانترین سووره‌ت دروست کردوو ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ ئه‌مه له‌ تۆدا نه‌هاتوو ته‌ دی. په‌نگبێ به‌مه‌ كافر بيم.

۲۱. کابرایەکی «باوە جانی» چوو بوو بۆ حەج، پاشان لە گەڵ کاروانا چوو بۆ مەدینە. سەیری کرد و حاجییەکان ھەموو لە دەوری بارەگای پێغەمبەر خێر و خێرات ئەکەن؛ ئەویش ھەرچیکى ھینابوو بۆ حەج ھەمووی لە کەعبەدا بلاو کردبوو، ھەچی پێ ئەما بوو بۆ مەدینە. ئەمجارە بە دەورەى گومبەزى پێغەمبەر ئەسوورایە وە و ئەبوت: «لالە حەمە» بێم وە ساقەت! ئەو کاورا کانی «کاوە» ھێچیان پێ ئەھێشتەم بۆت بێرم، ئەو لە رینگای تۆدا ھەر سێ تەلاقی خازەى کارەکەرتەم دا!! (خازە: ژنی بوو).

۲۲. ئەحەى کەرنوو ھەبوو لە سولەیمانی، خانوویەکی ھەبوو فرۆشتبووی؛ کە چى ھەموو جار ھەر ئەچوو ئەوئى، ئەوانیش دەریان ئەکرد. چەند جارێك شتى وا رووی دا لە ئاخرا وتى: من لەم خانووەدا ھاتووم تە دنیاو ھە لە بێرم ناچیتەو ھە؛ خەریك بوو لە بێرم بچیتەو ھە کە چى دایکە رەحمەتییە کەم ھاتە خەوم و پێئى وتم: پۆلە شیرە کەم پیت حەرامت بێ ئەگەر خانووە کە مان بە جى بێئیت.

۲۳. دوو کابرای «سیان» ئەبن بە ھاوێرئى و ئەچن بۆ ھەولێر. لە رینگادا ھەروا دەست ئەکەن بە قسەکردن بۆ ئەو رینگاکە بە قسە بېرن. یەکیکیان ئەئى: ئیستە لەم رینگایەدا کووپە ئەیەك لیرە ئەدۆزینەو ھە بەشى ئەکەین لە بەینى خۆمانا. من بەشەكەى خۆم ئەچم پانە مەرپێكى پێ ئەکرم، پێو بە تەواوى ئەحەسێم ھە. ئەوى کەشیان ئەئى: دەسا من بە بەشەكەى خۆم چەند گورگینك پەیدا ئەکەم بکەونە ناو مینگە لە کەت بیانخۆن، تۆلە باب کوو مەر پرائە گریئ؟ لەسەر ئەمە ئەبێ بە شەریان و سەرگوئیلاکى یەك ئەنێنە یەك.

له و کاته دا سهیر ئەکهن وا پیاویکی ریش سپی له پریگای خوشناوانه سواری کهریک بووه و جهوه نهیه کی له بهرده مایه، هات. وتیان: با ئە و پیاوه شه رعمان بکات، بزانیان کاممان له سهیر حه قین. کهر سواریان راگرت و کیتشه که ی خۆیانیان بۆ گپرایه وه. ئەویش توورپه بوو، ههر دهستی برد پشکی جهوه نهی کرده وه دۆشاوی تیدا بوو، دۆشاوی به و ناوه دا هه لپریشت و وتی: خودا خینم وه کی وی دۆشاوه ی له سهیر وی عهرده ی بریژی، چ بران هه قرتان نینه و شیتن!.

شێخ بابە عەلی تەکیەیی و مەلا عەولای پەسۆیی کتیبی
 ۲۴ «خلاصة الحساب» لەلای مەلا عومەر ئەفەندی هەولێر
 ئەخویننە وه. بابە عەلی بە مەلا عەولای ئەلی: من تاقەتی بەری، بەری و
 هه نووکه، هه نووکه ی مەلا عومەر ئەفەندیم نییه و لیبی تی ناگه م. پیکه وه
 ئەچین له کۆری دهرسه که دائه نیشین، تۆ به پوختی وهری بگره و پاشان
 به منی رهوان که.

مەلا عەولای ئەلی: بابە عەلی شتی وا چۆن ئەبی؟ بابە عەلی ئەلی:
 به گویم ئەکه ی باشه، به گویم ناکه ی به و داره سه روبه چکته ئەنیمه
 یه ک. ناچار مەلا عەولای رازی ئەبی. له پاش ته واو کردنی کتیبه که به جووته
 پیکه وه ئەچن بۆ «بیاره» بۆلای مەلا قادری بیاره. له بیاره مەلا نه بی
 ناویکی خه لکی ئەو باله کایه تیه ی لی ئەبی، که ئەویش ههر بۆ ئەوه
 چوو که له لای مەلا قادر بخوینن.

ئەم مەلا نه بییه پیاویکی زیره ک و له گه ل زیره کییه که شیا تۆزی
 بی ئەقلی هه بوو. ههر فه قییه ک بچوايه بۆ بیاره له گه ل ئەگه یشته ئەوی به بی
 ئەوه چاو بکاته وه مەلا نه بی به پرسیار لی کردن دایه گرت و ئەیشله ژاند،
 وای لی ئەکرد که به ته واوی بۆ له وه به دوا چاوترستین ئەبوو!.

بابە عەلی و مەلا عەولاً، ناوی ئەم مەلا نەبییەیان بیستبوو کە وایە. ئەگە نەزیککی بیارە مەلا عەولاً ئەلێ: بابە عەلی ئیستە ئیمە ئەچین و مەلا نەبی بە پرسیار دامان ئەگرێ، لە وانە یە نەیزانین، بە تەواوی حەيامان ئەچی. بابە عەلی ئەلێ: مەلا عەولاً ئەمە لێ گەرێ بۆ من، من عیلاجی ئەکەم. ئەچن و ئەگە نە چی. مەلا نەبی و فەقیکانی تر دین بە پیشواز یانەو. خەلکیکی تری زۆر کۆ ئەبنەو. بابە عەلی بەبی ئەوە بیلی مەلا نەبی بیتە زمان ئەلێ: مەلا نەبی پرسیاریکی «فرائض»: «پیاوینک مرد، ژنیک و کچیک و کەریکی لە شوین بە چی ما؛ چۆن میراتە کەیان بۆ بەش ئەکە؟» مەلا نەبی ئەلێ: ژنە کە ھەشت یە ک ئەبا، کچە کە نیوہی مالە کە ئەبا و ئەو سستی، ھەرچە نەدە فیکر ئەکاتەو ھیچی تری بۆ نایە، لە پاشا ئەلێ ئەو ئەوان دیارن، بەلام شەری شەریف بۆ ئەم کەرە نایە تە خەیاڵم ئیستە کە ھیچی دانابی. ئەم مەسەلە یە من نایانم، دواجار سەیری ئەنواری مەزنی بۆ ئەکەم. ئیتر بیری بیری مەلا نەبی نەبویرا جارێکی تر لە عاستی ئەوان بیتە زمان. بەلکوو ئەو چاوترسینی ئەوان بوو. ئەوانیش پاش ماوہیە ک خویندن لە بیارە ئەگەرینەو بۆ ھەولیر، ئیجازە لە مەلا عومەر ئەفەندی وەر ئەگرن.

۴۵. شیخ رەزای تالەبانی بۆ شاعیری ناوی لە ھەموو لایە ک دەر کردبوو. گەلێ جار شاعیرانی ئەو سەردەمە شیعیریان دائەنا، بۆیان ئەبرد بۆ ئەو ئەو پەسندی لە سەر بنووسی. ئەویش ئەو شتانە ی کە بەدلی نەبوایە یە ک شیعری دانا بوو بۆی لە سەر ئەنووسین؛ وەکوو لە گەل شاعیرێکی قزڵجەیشا ئەمە ی کردبوو.

یە کینک ھەبوو لە ولاتی کۆیە مەلا تەماتەیان پێ ئەوت. ھەندی

شيعرى دانابوو، بردبووى بۇ شېخ رەزا پەسندى بۇ لەسەر بنووسى. كابراش
 ناوى شيعرى نابوو «رەعد»؛ شيعرەكانىش ئەمانە بوون.

شاعرى بلىند ھەر دوو ولايەت

خوا بتهيلى بۇ فەيز و كەرامەت

ياخوا بەخىر بىت بۇ ولاتى كۆيە

دايم بە خزمەتان وەك من بۇ تۆيە

تۇ شېخ رەزايەت و تەخەلوسى من رەعد

با بىزانى من شاعىرىكى پىر ئاوازم

ئىمە شاعىر بووين لە باوك و باپىر

دوعا گۆى شيعىرىن شاعىرى ئىعزازم

ناومان لە دونيا وەك ناوى تۆيە

زەمانىك بوو بۇ دىدارت ئاوات خوازم

تەقدىمتان ئەكەم ئەم غەزەلە جوانەم

«تقرىظ»ى بىفەر موون بۇ سەرفرازىم

ئومىدەوارم بە لوتقى بارى

بۇ مىن دايم مەعدەنى پارم

ئەمە ئەينووسى ئەينىرى بۇ شېخ رەزا. شېخ رەزايش بەم شيعرى

خوارەو پەسندى ئەكا و بۆى ئەئىرىتەو.

ئەى تىرت رەعد و تست رەشەبا «هكذا إرثكم جداً و أباً»

شېخ «عبدالحميد»ى ئەتروشى بۆى گىرامەو و تى: شېخ نوور

۰۲۶

مەمەدى بىرىفكانى پىاويكى بەدىمەن و ناودار بوو. كە ئەھاتە

مووسىل خانوويەكى سەربە خۆى خۆيى ھەبوو لەوئى ئەبوو. پىاوه گەورەكانى

مووسل ھەموو ئەھاتن بۆ دیدەنی. دیوہ خانى ھەموو دەم گەرم بوو. مام تەھایەکی قسە خوۆش ھەبوو موختاری یەکی لە گوندەکانى ئەترافى مووسل بوو. پۆزىك ئەویش دى بۆ دیدەنى شیخ. ئەو دائەنیشى، بەرەبەرە مووسلێەکانیش دین، ھەر مووسلێەك دیت شیخ پى ئەلى: «فەوق». ھەر فەوقىك ئەکرى مام تەھا تۆزىك ئەخشیته خواریو تەھا ئەکەویتیە لای دەرگاگە. جارێكى شیخ چاک و چوونى لەگەڵ ئەکا ئەلى: مام تەھا چەئەنى؟ مام تەھایش ئەلى: ئەزبەنى چەئەنم «فەوق» یكى تر بکەى ئەز لە دەریمە!. شیخ نوور محەمەد دەست ئەکا بە پىکەنین ئەلى: مام تەھا ئەمانە بە میقانى ھاتینە دەبى بیانرێزینین. مام تەھاش ئەلى: ئەزبەنى وەکوو بزانی ئەز قوزلقورتم!.

۴۷
مەلا ھەسەنى شاترى بۆی گێرامەو و تى: لالە ماریكى خزیمان ھەبوو دەرۆیشى شیخی کربچنەش بوو. پیاویكى پیر بوو. من تازە خەتم دابوو، لالە ماری فرە شوین گەرا بوو: سنە و سولەیمانى و بانە چوو بوو. کە خیل ئەچوو بۆ کوستان بە تەنیا بە گوشەى ھەورامانا ئەچوو بۆ مەریوان و شلیر و ناوخوان. وەکوو بلیت دێوانە یەکی ھەبوو. ئەو سەردەمە شارەزور وەکوو ئیستا نەبوو، بە دەگمەن ماله جافی تیدا ھەبوو. ئەو دەشتى شارەزورە ھەموو گزۆگیا و قامیشە لآن بوو. وتى: من تازە پى ئەگەیشتم، جارێك لەگەڵ لالە ماریا چووین بۆ ھەلەبجە. مامۆستا شیخ پەسوول زۆر نەبوو، بووبوو مەلای مزگەوتى پاشا، وەعزى ئەدا ئیمەش چووینە وەعزە کە یەو. ئیستەش لە بیرمە مامۆستا شیخ پەسوول لە وەعزە کە دا وتى: خوانتەعالا کە ویستی ئادەم دروست بکا، جبرائیلی نارد مستى خۆلى لە «دەجنا» ی لای تایفەو ھەرد و بە تۆزى لە

ئاوی «تایف» کردیان به قور و ئاده‌می له و قوره دروست کرد. مه‌لا حه‌سه‌ن
 وتی: هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م زانی لاله‌ مارف راست بووه‌وه و وتی: ئه‌ری مه‌لا ئه‌وه
 تو ئیژی چی؟ وه‌لای خو‌ته‌وه‌ عومرت کردگه! بوچی ناییژی: بینایی چاوان
 جورده‌یلی نارد مشتت خۆلی له‌ گویچکه‌ی سه‌ی ساق هه‌لگرت و قمی
 ئاوی له‌ ئاوه‌ جوانه‌که‌ی سه‌راوی سوبحاناغا بو برد؟ ئه‌گه‌ر وه‌وه‌ش رازی
 ناوی له‌ کانیاوه‌که‌ی «حه‌وشوبارانی» بو برد، وه‌ ده‌سی موباره‌کی شینلای،
 دواجار پفیککی پیا کرد باوکه‌ ئاده‌م دروست بوو. چیت داگه‌ له‌م ده‌جاج
 و مه‌جاجة؟ توخوا مه‌لا تا ئاوی سه‌راوی سوبحاناغا و هه‌وشوبارانی
 بوئیی، بینایی چاوان ئه‌چی له‌ ئاوه‌ بی‌فه‌ره‌که‌ی ئه‌و خواره‌ تیری؟ هیچ
 نه‌وی خۆ تو خوئندگته‌ تا ئه‌و خۆله‌ مواره‌که‌ی سه‌ی ساق هه‌وی پیاوی
 هه‌قلی بوی ئه‌چی وه‌لای شتی تره‌وه؟ ته‌ماشاکه‌ ئه‌م ده‌شتی شاره‌زوره
 خوا نه‌یورپی ئیژی هۆری ماله‌ گه‌وره‌س گۆل گۆل بووگه‌سه‌وه، ئه‌وه‌ گشتی
 هی ئه‌و ئاوه‌ جوانه‌س که‌ وه‌ سه‌ریا لرفه‌ ئه‌کا، ته‌واشاکه‌ ئه‌ شوپه‌ سواری
 ته‌رخانی و پروغزایی و شاترییه‌ که‌ ئیژی مه‌لایکه‌ی سه‌ر عه‌رزن، ئه‌گه‌ر
 هی ئه‌و ئاوه‌ و خۆله‌ نه‌ون چۆن کوره‌ کوری وایان تیا هه‌ئه‌که‌وی؟ بچۆره
 ئه‌و ده‌شتی که‌ماجه‌ر و هه‌وشوبارانییه‌ له‌ به‌ر بۆنی عه‌تر و عه‌ویر، ئیژی
 به‌هه‌شت له‌ وینه‌ی که‌وتگه‌سه‌ خواره‌وه. که‌ بینایی چاوان ئاوه‌ و خۆلی
 وای له‌ به‌رده‌سا هه‌وی، چۆن ئیژی وه‌ جورده‌یل بچۆ له‌و خواره‌وه‌ ئاوه‌ و
 خۆلم بو بیره‌؟ وه‌ قه‌وره‌که‌ی حه‌مه‌پاشا خواوئیت و قسه‌ی وا ناکا. ئه‌وه
 نازانم جورائیل دزی لئێ کردوی. تو وئیزی خوا ئه‌وه‌نده‌ بی‌ئاگا وی پروا
 ناکه‌م؛ با ئیش و کاریشی فره‌ وی ئاگای له‌وه‌ هه‌ر ئه‌وی. خۆ خه‌وی لئێ
 نه‌که‌وتگه‌! جا مه‌لا ئه‌وا پیت پیژم، وه‌و که‌ریمه‌ سووره‌ی که‌سنه‌زانه
 جاریککی تر وه‌عزی وابه‌دی وه‌م گالۆکه‌ سه‌ر و به‌چکت ئه‌ئیمه‌ یه‌ک!

۴۸. قاراغای قاره‌وا پیاویکی هه‌بوو «بایز»ی ناو بوو، ناردی بۆ شار هه‌ندی شتومه‌کی بۆ بکړی، پیشی وت: ئەگەر تانجییه‌کی ره‌سه‌نیشت به‌رچاو که‌وت، به‌هەر پارهیەك بووه به‌لکوو له‌خاوه‌نه‌کی وه‌ربگری و بیهینی.

بایز چوو شته‌کانی هینا، به‌لام تانجییه‌کی وای به‌رچاو نه‌که‌وت گه‌راپه‌وه. قاراغا که‌ زانی تانجی نه‌هیناوه زۆر توورپه‌بوو. بایز وتی: ئاغا ئەم توورپه‌یه‌ی پێ ناوی، به‌لکوو من نازانم تانجی چۆنه! ئاغا وتی: که‌س هه‌یه نه‌زانێ تانجی چۆنه، تانجی گوێکانی درێژه، کلک و ناوقه‌دی باریکه. بایز وتی: جا ئاغا ئەمه ئاسانه. من ئەچم ئیسته هه‌ر له‌قاره‌وادا سه‌گیک دینمه ئەم ماله. قسه‌ت ئەده‌می هه‌ر به‌یه‌ك حه‌فته له‌برسانا گوێی شۆر بیته‌وه و کلک و ناوقه‌دی وا باریک بیته‌وه به‌کونی سووژنه‌وه فرته‌ بکات!

۴۹. کابرایه‌ك هه‌بوو له‌سوله‌یمانی «عه‌لی یوزباشی»یان پێی ئەوت، خه‌لکی ئەو خواره و ته‌قاویت کرابوو. هاتبووه سوله‌یمانی ژنیکی هینابوو، له‌گه‌ره‌کی قه‌زازه‌کان دانیشتبوو. پیاویکی خوا هه‌قه به‌دینیش بوو. رۆژنیک ئەچیته‌لای شیخ بابه‌عه‌لی ته‌کیه‌یی ئەلی: یا شیخ! من له‌و خواره له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی حه‌نه‌فی بووم، که‌هاتمه ئەم شاره‌بووم به‌شافیعی؛ به‌لام هه‌ر له‌سه‌ر دوو مه‌زه‌به‌ ده‌ستنوێژ ئەشۆم؛ ئیمپرو نوێژی نیوه‌رۆم کرد هه‌ستم به‌ته‌راپیه‌ك کرد له‌ناو ده‌رپنکه‌ما په‌یدا بوو، له‌پاش نوێژه‌که که‌بۆنم کرد بۆنیک پیسی لی هات، ئەوه چۆن ئەبی؟ شیخ بابه‌عه‌لیش ئەلی: خوا سه‌لامه‌تت کا، نه‌وه‌ك له‌سه‌ر دوو مه‌زه‌به‌، به‌لکوو به‌هه‌ر چوار مه‌زه‌به‌ تو‌گوت کردوو به‌خۆتا قاچوقولت بشۆ و نوێژه‌که‌ت بگێره‌وه!

۳۰. له و بناره کابرایه ک ریپی ئه که ویتته مألینک (وه کوو بؤیان گتیرامه وه له دئی ته مووته). کابرایه کی میوان له و ماله دانیشتبوو نانیان بؤ دانابوو نانی ئه خوارد، خاوهن ماله کهش له مال نه بوو. کابرای ریبوار سه لامی کرد و له ولاوه دانیشت. کابرای میوان جوابی سه لامه که ی دایه وه ئیتر خولگی نه کرد بؤ نان خواردن، وا دیار بوو یه کتریشیان ئه ناسی. کابرای ریبوار وتی: که هاتم به سهر مالی ئیوه داتی په ریم. کابرای تر وتی: ریگه که ت له ویوه بوو. وتی: ژنه که ت سکی پر بوو. وتی: خویشم ئه زانم. وتی: منالی هینا. کابرا وتی: ژنی سکی پر بی ئه بی منالی بیی. وتی: دوو کوری هینا. وتی: خه سوویشم هه موو جار دوو دووی ئه هینا. وتی: یه کینکیان مرد. وتی: دیاره ژنه که م نه یتوانیه شیر به هه ردوکیان بدا؛ شیر ی که م بوو. وتی: له پاش به ینیک ئه وی تریشیان مرد. وتی: که براهی مرد وا دیاره ئه ویش له بهر جیا بوونه وه ی ئه و لینی، مردووه. وتی: زوری پی نه چوو دایکه کهشیان مرد. وتی: له تاو کوره کانی سوپی بووه ته وه. وتی: وا دیاره خواردنه که ت به له زه ته. وتی: له بهر ئه وه ی ئاخر منیش ئه یخوم؛ وتی: کابرا خه یال مه که؛ تو بیت و ئه م هیلکه ورژنه ناچیتیت.

۳۱. کابرایه کی خه لکی ئه و ولاته بؤ کاسبی چوو بوو بؤ ئه و ولاتی ئه سته موله، به ههر چه رمه سه ری و په ریشانییه ک هه بوو شتیکی پیکه وه نابوو. ژنیک خستبوویه دوا ی خویه وه خو ی لی ماره کرد بوو. ژنه کۆلکه مالیکی هه بوو، پیاوه ی بردبووه لای خو ی. رۆژنیک پیاوه که یه کتیکی خه لکی ولاتی خو یانی بهرچا و ئه که وی، بردیه ماله وه. ئه م پیاوه ش که وا ری که وتبووه ئه و ولاتی ئه سته موله و له وی به هه ژاری ئه ژیا و که وتبووه دوا ی ئه و ژنه وه، له کاتی خو یا و له ولاتی خو یا پیاویکی پیا و ده وله مه ند

بوو. وا دیار بوو شتیکی لئی قه‌وما بوو؛ ولاتی به‌جی هیشته‌بوو که وتبووه
 غه‌ریبی و که وتبووه لای ئەو ژنه.

که چوونه ماله‌وه، ژنه نانی بۆ میوانه‌که دانا و میوانیش زۆری برسی
 بوو ده‌ستی کرد به نان خواردن. ئەمجا کابرا خه‌به‌ر و حال و ئەحوالی
 ولاتی خو‌یانی لئی پرسى وتی:

توخوا ئیستا «باشه» ی کورم چۆنه؟ کابرای میوان وتی: کورپی وا هه‌ر
 نییه، هه‌موو ئەو ولاته به سه‌ری ئەو سویند ئەخۆن. وتی: ئەه‌ی دایکی
 چۆنه؟ وتی: مه‌پرسه، ئەگه‌ر چاکى و به سه‌رو به‌ری ئەو نه‌بێ باشه‌ی
 کورپ ئاوا ده‌رناچێ. وتی: ماله‌که چۆنه؟ وتی: دیواخانه‌که شه‌و و پڕۆژ
 ئەگه‌رێ. وتی: مه‌رومالات چۆنه؟ وتی: باره‌باری مه‌ر و به‌رخ ئیواره و
 به‌یانیان له ده‌وره‌ی ره‌شمالا ئەئینی ده‌نگی ساز و ئاوازی به‌هه‌شته.
 وتی: توخوا گه‌ ماله‌ بۆره چۆنه؟ وتی: به ده‌وری رانه‌که‌دا هه‌روه‌کوو شیر
 ئەسوورپیته‌وه؛ بۆچ دێلێ یه‌کێ توخنی ئەو مینگه‌له‌ بکه‌وی. وتی: هه‌یچ
 خه‌به‌رت له ماینه‌که‌وه هه‌یه؟ وتی: ماین، ماین نییه؛ دوو جوانووی به
 شوینییه‌وه‌یه. له‌ناو قه‌رسیل و سیپه‌رپدا به ئاره‌زووی خو‌یان ئەله‌وه‌رپین.
 ژنه‌که زانی وا پیاوه به‌و جۆره ده‌ستی کردووه به قسه‌کردن و به شان
 و بالی سامانی مه‌رده‌که‌یا دیت و مه‌ردیش وا گو‌یى بۆ راگرتووه هات
 نانه‌که‌ی له به‌رده‌م کابرای میوانی هاوشاریدا هه‌لگرت. میوانیش هیشتا
 تیری نه‌خواردووه. ئەمجا کابرا وتی: ده‌ی چاوه‌که‌م له سه‌ر قسه‌کانت بپۆ،
 کابراش وتی: بپرسه تا وه‌لامت بده‌مه‌وه. کابرا وتی: قسه‌کانتیم ئەوه‌نده
 پێ خۆشه ئەمه‌وی دیسان لیت بپرسمه‌وه: گه‌ ماله‌ بۆر چۆنه؟ وتی: وه‌للا
 تۆپی. وتی: چۆن، بۆچی تۆپی؟ وتی: گورگ نایه‌ ناو رانه‌که‌که‌ لاکێکی زۆر
 که‌وتبوو ئەویش خه‌ریکی خواردن بوو، ئیسقانی گه‌یرایه‌ گه‌رووی و خنکا.

وتى: به پراست مەرەكان نەمان؟ بۆچى نەمان؟ وتى: پېم وتى، گورگ تيان نىشت. ئەويش لەبەر ئەو بوو مائىنە كەو بە خۆى و جوانوۋەكانىيەو دز بردنى ئىتر گورگ بە تەواوى دەر فەتى هينا و لە گۆشەيە كەو كەوتە پانەكە. وتى: ئەى باشە، داىكى باشە نەيتوانى باشە بنىرئيت چارىك بكا؟ وتى: داىكى باشە مرد. وتى: بۆچى داىكى باشە مرد؟ لەبەر چى مرد؟ وتى: ئەو ەندە گريا بەسەر تەرمى باشەى كورپا ەتا سوئ بوو و مرد. وتى: بۆچى باشەى كورم مرد؟ بۆچى مرد؟ وتى: مائەكەتان پروخا كەوت بە سەريا بوو بە ژىرەو و مرد.

ژنەش لەولاو گوى لەم قسانەيە، ەرچەندە تى ناگا كە ئەم كابرايە چى ئەلى، بەلام بە پەنگ ەلېزركاوى مېردەكەيا ئەزانى خەبەرى ناخۆشە. ئەو زۆرى پى خۆش بوو. كابراى ميوان ەر ەستا كردى بە كەوشەكانيا و بوى دەرچوو وتى: لە خراپى ئەم ژنەت لەوانەيە ئەم مائەش برپووخيت با برۆم!

۳۲. حاجى براىماغاى ەنبار جارئك لەگەل ەمزەى پياويا ئەچنە سابلاغ و لە مزگەوتى سوور نوئىژى جومعە ئەكەن، ئىشى ناوشاريان تەواو ئەبى و ئەگەرىنەو. لە پاش چەند رۆژئىك حاجى براىماغا ئەپرسى لە ەمزە و ئەلى: ئەرى ەمزە! چ رۆژئىك بوو نوئىژى جومعەمان كرد لە مزگەوتى سوور؟ ئەويش ئەلى: ئاغا باقلىكم رۆژى سئشەنبە بوو! ئاغا ئەلى: عامفەرم، وەللا من لەبىرم نەبوو كە ئەو رۆژە بوو.

۳۳. جازان ئەمە ەبوو: دوو كەس يا سى كەس لە ئەسپىكا ئەبوون بە شەريك، سا يا مىراتى بوايە يا كرىن. لە «مايندۆل» دوو كابرا بە شەريكى ماينىنكيان كرىبوو، رۆژئىك يەكى لە كابراكان بە دار

ھاتە و یتەزە ماینە کە زۆری لى دا. ئەوى تر وتى: ئەو ە بۆ لەو بەستە زمانە ئەدەى؟ ئەمىش وتى: برا من لە بەشە کەى خۆم داو ە تۆ ەقت چىيە؟!.

مە لا سمالى کانىسکان جارىک لە «زىو» ى لای پىرە مە گروون
۳۴. ە عزی ئە دا ئە یوت: لە «بداىع الظهور» دا ئە فەرموى: ە رکە س
ناوى ئادەم و ەوا بنووسى و لە مالا ە لىواسى شەیتان روو ناکاتە ئەو
مالە. مام سمالىکى زىویە یى ە بوو، لە ە عزە کە دا بوو، سەرىکى بادا
و وتى: مە لا ئەو تۆ بە رىشى خۆت پى ئە کە نى یا بە ەى ئىمە؟ ئادەم
و ەوا لە بە ەشتدا لە گەل خودا بستىک بە نىیان بوو، شەیتان چوو
ە لىفرىواندن، ئىستە چۆن کۆ لە ناو کە یان ئە کاتە ەو؟ تۆ قسە یە ک بە
کە ئە قل بىگرى. مە لا سمالى وتى: باوکم! من بلیم چى «بداىع الظهور»
وا ئە فەرموى، نە من پازنە ە لکىشم و نە تۆیش مشتوى ە مانە.

جارىک ژنە کوردىک رى ئە کە ویتە سولە یمانى، تووشى
۳۵. ئە ەى کرونو ئە بى لى ئە پرسى: ئە رى لالە! بازارى نە وات
فروشە کان لە کويس؟ ئە ویش ئە لى: خوشکم لە ژىرە ئاو ەل کراس و
کەواکەى خۆتایە. ژنە ئە لى: ئەى گووى تۆ لى نە وارى! دەم و دگانى
ئىژى چىغى شپە و دریاگە ە سەر دە وارا. من ئىژم نە وات ئەو ئىژى
کە وات وا ئە زانى تارىرە و لە ەوز بە جى ماگم.

ە مە عەلى مە لا مە مە د گىراپە ە وتى: لە مرگە وتە کەى
۳۶. «بىژوى» دوو قەبر ە یە ئە لىن ەى ئە سحابانە. روژىک کابراپە کى
«بانالى» سى ئە چىتە بىژوى و لە مرگە وتە کە دا لە گەل یە کىکى بىژوى
قسە یان ئە گىریتە یە ک و دەست ئە کە ن بە قسە و پلار گرتن لە یە ک.

بانالئییه که به بیژویییه که ئەلئ: ئیوه هەر مه‌گەر خه‌ریکی نووکه نووک کردن بن، بزانه قه‌ت له شه‌رئیکا توانیتان ده‌رکه‌ون؟ بیژویییه که‌ش ده‌ست بو‌قه‌بره‌کان رائه‌کیشئ و ئەلئ: «ئیمه‌ خه‌ریکی نووکه نووکین؟ ئە‌ی ئە‌و دوو شیره‌ کئ له‌وئ رایکیشاون و شه‌هیدی کردوون!».

۳۷. کابرایه‌کی جاف سائیک ئە‌چی بو‌حه‌ج. ئە‌و سه‌رده‌مه‌ له‌ ده‌ریادا پاپۆر و له‌ وشکانیا حوشر بوو. ئە‌ویش ئە‌وانه‌ی هیچ نه‌دیوو، چ له‌ پاپۆره‌که‌دا و چ له‌ سواری حوشره‌که‌دا زۆر تووشی عه‌زیه‌ت بووبوو. جا ئە‌یوت: ئیمه‌ ئە‌م هه‌موو عه‌زیه‌ته‌مان کیشا و ئە‌چین بو‌مائی خوا، خوا له‌ مائه‌وه‌ بوایه‌ خاس بوو، ئە‌م جرت و فرته‌مان به‌ هیچ ده‌رنه‌چوايه‌. برواش ناکه‌م له‌ مائه‌وه‌ بئ؛ چونکه‌ تا‌قه‌تی ئە‌م گشت ره‌وه‌یه‌ نییه‌ که‌ ئیژی ئە‌چن بو‌ سه‌راوی سوبحانا‌غا ئاو ئە‌خۆنه‌وه‌!

۳۸. هەر حه‌مه‌عه‌لی گئرایه‌وه‌ وتی: له‌ «قه‌شان» پارچه‌ به‌راوئیک هه‌یه‌ دانراوه‌ بو‌مه‌لا، که‌ بیکا به‌ بیستان بو‌خۆی. بیستان هاتۆته‌ به‌ره‌م و خه‌یار و ترۆزی و هه‌موو شتیکی تئدايه‌. رۆژئیک ده‌سته‌یه‌ک ئە‌چن خه‌یارئیکی زۆر ئە‌که‌نه‌وه‌ و له‌سه‌ر کانیه‌که‌ له‌ نزیک بیستانه‌که‌وه‌ دائه‌نیشن و ده‌ست ئە‌که‌ن به‌ خواردنی. مه‌لا ئە‌چی به‌ سه‌ریانا ئە‌زانئ ئە‌مه‌ له‌ بیستانه‌که‌ی ئە‌ویان هئناوه‌.

مه‌لا حه‌سه‌ن هه‌بوو له‌ پیشا له‌ «ولآغلوو» بوو، مائی باری کردبوو چووبوو له‌ قه‌شان دانیشتوو. مه‌لا ئە‌چیته‌ لای مه‌لا شکات ئە‌کا ئە‌لئ: ئە‌و ده‌سته‌یه‌ هاتوون بیستانه‌که‌ میان رنیوه‌ و هه‌موویان خواردوو. مه‌لا حه‌سه‌نیش ئە‌لئ: مه‌لا، ئە‌مانه‌ تاوانئیکی گه‌وره‌یان کردوو، شه‌رع ئە‌فه‌رموئ: ئە‌مانه‌ به‌ رۆژ بیانبه‌ له‌ بیستانه‌که‌دا حه‌پسیان بکه‌ به‌ شه‌ویش بیانبه‌

ماله‌وه نه‌وه‌ك هه‌را بكه‌ن هه‌تا سى چوار رۆژ پاش ئه‌وه بيا نه‌ينه‌وه،
منيش خۆت ئه‌زانی له‌سه‌ر سه‌فه‌رم تا ئه‌و وه‌خته ئه‌گه‌ر پيمه‌وه، كتيب
چى فه‌رموو به‌و جۆره‌ جه‌زايان ئه‌ده‌م.

مه‌لا ئه‌لى: كه‌واته مه‌لا حه‌سه‌ن به‌و جۆره تو ئه‌لييت من ئه‌بى
دابه‌سته رابگرم. من ئه‌م شه‌رعه ناكه‌م و هيجم ناوى با بچن به‌ر پى
خويانه‌وه. مه‌لا حه‌سه‌ن ئه‌لى: «باوكم نابى، ئه‌گه‌ر تو ئىسته به‌ره‌لايان
بكه‌ى ئىتر فير ئه‌بن، دزى ره‌چاو ئه‌كه‌ن و تويش ئه‌بى به‌هاوبه‌شى
گوناهيان». مه‌لا خواخواى بوو پرزگارى بى؛ كه‌چى مه‌لا حه‌سه‌ن
وازی نه‌ئه‌هينا، ئه‌يووت: حوكمى شه‌رع ئه‌بى جيبه‌جى بكرىت!

«سه‌ى زوبه‌يرى تالشی» هه‌بوو گىرايه‌وه وتى: له‌و «لاجان» به
بۆ «په‌سوئ» ئه‌چووم بۆ خزمه‌تى مه‌لا عه‌بدوللاى په‌سوئ بۆ
خويندنى رىازيات. پىم كه‌وته مالىك به‌مىوانى، پياوه‌كه له‌مال نه‌بوو،
خيزانه‌كه‌ى هات به‌پىرمه‌وه پايه‌خى بۆ پراخستم، به‌خىره‌هاتنىكى گه‌رموگورى
كردم. هه‌ر خيرا مه‌نجه‌لى خسته‌سه‌ر ئاگر. له‌ولاوه‌حه‌وجۆشى دايه‌پال
بۆ چا، هه‌ر به‌ده‌ميشيه‌وه به‌خىراتنم ئه‌كا. ئه‌وه‌نده ماريه‌تى له‌گه‌ل نواندم،
خۆم له‌خۆما ته‌رىق ئه‌بوومه‌وه، زۆرى پى نه‌چوو نانىكى تىروته‌سه‌لى
دروست كرد و چاى پى گه‌ياندم.

له‌و كاته‌دا كه‌ ئه‌وه‌موو شتىكى حازر كردوو، مێرده‌كه‌ى هاته‌وه.
چاوى به‌و نان و خوانه‌و به‌من كه‌وت ناوچاوى تىك دا و پيشى كرد.
ئاخره‌كه‌ى خۆى بۆ پانه‌گىرا وتى: ئه‌رى ئافره‌ت هيج وه‌بزانی من دىواخانم
داناوه‌تو له‌مالى باوكت ئه‌مه‌ت هه‌ناوه‌وا ئه‌م خوانه‌ت پازاندووته‌وه‌بۆ
ئه‌م كابرگه‌رپه‌يه‌ه؟ وتى: منيش ئه‌وا وه‌خته بچم به‌عه‌رزه‌كه‌دا.

ژنه وتی: پیاوه که تو بۆچ وائە که ی؟ ئە مە مە لائیکە ی سەر عەرزه، ئە م ماله هەر چه نده میوان پرووی تی کا خوا زیاتری ئە کات؛ تو بۆچی خوا وای لی کردووی؟ پرویش ئە کاته من ئە لی: کاکه مە لا تو فەر و به ره که تت هیناوه، بۆ خاتری ئە و قورعانه که خویندوو ته وه ئە گەر دلگران بیی و نانی خۆت به ته وای نه خۆی! وتی: به هەر جۆر بوو چه ند پاروویه کم خوارد و لیم دا رۆیستم. ژنه به پریی کردم تا بهر قاپی و هەر دلی ئە دامه وه، پیاوهش هەر بۆله ی ئە هات و له شوینی خۆی نه جوولا.

وتی: چووم بۆ په سوی و له پاش چه ند مانگیك گه پامه وه بۆ سابلآخ. له م سهریشه وه پیم که وته مائیک و لام دا. هەر که سهرم کرد به ماله که دا پیاویك به پروویه کی خوش و ده میکی به پیکه نینه وه پیشوازی کردم و بردمیه ژووره وه، پایه خی بۆ راخستم و وه کوو شه کر به ده ممه وه ئە توایه وه. گورج هه ستا ملی گیسکینکی گرت دای به عەرزا سهری بری، گرووی و مه نجه لی هینا خسته ی ناویه وه و نایه سهر ئاگر و هه جووشی خسته پال بۆ چا. وتی: ژنیکیش له ولاره دانیشتبوو هەر پرته و بۆله ی لئوه ئە هات. هه رام بی، له شوینی خۆی نه جوولا. که سهری ئە کردم وه کوو سهری به راز بکا وابوو. کابرا به هەر جۆر بوو ژنه ی هه ستان برنج و رۆنی پی هینا و پیتی خسته سهر ئاگر.

به لام پیاوه که خۆیشی هەر خه ریکه، به ده ست ئیش ئە کا و به دم قسه ی خوش له گه ل من ئە کا. ژنه ش له خوته و بۆله به ولاره هه چی تری له ده ست نایه، تا ده ست ئە با بۆ شتیک وه کوو بکیشن به ته وقه سهریا وایه. وتی: منیش به مه زۆر عاجز بووم، به لام پرووخۆشی پیاوه که و گفتولفتی گلی دابوومه وه.

به هەر جۆر بوو نان پی گه یشت و ژنه نانی تی کرد. به لالووتیکه وه هینای

داینا و گویم لى بوو وتى: ھا بیکەنە قوزلقورتان. من دیواخانم راگرتوو، ھەر پۆرە نە پۆژىك يە کىنکەم بۆ دىنىت.

وتى: بەراستى زۆر دلە نارەحەت بوو. لەگەڵ پیاوھەدا پیکەوھە نان ئەخوین وتم: «سبحان الله». پیاوھە وتى: مامۆستا گوئى مەدەرى نانى خۆت بخۆ، مال مالى منە، ئەو سەعاتە پى زىندوو ئەبمەوھە کە لە خزمەت زاتىكى وھکوو تۆدا دانىشم. وتم: برا «سبحان الله» کەم بۆ ژنەكەى تۆ نەبوو بۆ بەسەرھاتىك بوو کە لەم سەفەرەدا چاوم پى کەوت.

وتى: توخوا مامۆستا چى بووھ؟ وتى: منىش بە تەواوى بۆم گىرايەوھە کە چەند مانگى لە مەوپیشتەر ئەچووم بۆ پەسوئى، لە فلانە شوینا رىم کەوتە مالىك. ژن و مىردىكى لى بوو ژنەكە ھەتا بلىيت بەرچاوتىر و شاژن بوو، پیاوھەكەى بە پىچەوانەى ئەو زۆر چرووك و بەرچاوتەنگ بوو؛ کە چى ھاتمە ئىرە بە عەكسى ئەوھم چاوپى کەوت؛ پیاوھەكە تا ئەوپەرى پیاوھەتى پیاو، ژنەش نازانم بلىم چى.

وتى: پیاوھەكە زەردەخەنەيەكى كرد و دەنگى نەكرد. وتم: تۆيش ئەبى لەم زەردەخەنەيەى خۆتم تى بگەيەنى. وتى: مامۆستا ئەو ژنەى كە تۆ لەویدا چاوت پى کەوتوو ئەوھ خوشكى منە. ئەم ژنەى منىش خوشكى مىردەكەى ئەوھ.

۴۰. پیاوئىكى دەولەمەند کە بە چرووكى ناوبانگى دەركردبوو، پۆژىك پیاوئىكى ماقول ئەبى بە ميوانى. خزمەتکارەكە قاوھيان بۆ دىنىت و فنجائىكىش بۆ ئاغەى تى ئەکا. ئاغەى كە ئەيخواتەوھ پى ئەلى: ئەرى ھەتيا! ئەمە چىيە؟ ئەم قاوھيە ھەم زۆر تالە و ھەم لەبەر كۆنىش بۆگەنى كردووھ. خزمەتکارەكە ئەبزركى، نازانى ميوانەكە ھەر دانىشتووھ.

ئەلى: ئاي بەخوئاغە، نەمزانى بەخوئا لە بىرم نەبوو چووم لە قاوہى
مىوانەكە بۇ جەنايىشىم تى کرد!

۴۱. لەو مائە دوو سى منالان ھىتابوو خەتەنەيان ئەکردن، كچىك
لەوى بوو ئەويش دەستى کرد بە گريان و ھاوار ھاوار. وتيان:
تۆ بۆچ ئەگرى؟ خۆ تۆ خەتەنە ناكەن. وتى: ئاخر بۆ منى تىژ ئەكەن!.

۴۲. كابرايەك بوو «پىرۆت» ناو، خاوەنى مەرۇمالات و سامانىكى
زۆر بوو؛ بەلام لەبەر پىسكەيى، خواردنى شەو و رۆژى خۆى
و منالانى بووبوو بە ساوەر. ژنەكەى ھەرچەندە ئەپاراپەوہە كە پىاوہەكە خوا
قەبوولئى نىيە، خۆم و منالەكانم وشك ھەلگەراوين بە ساوەر خواردن،
خوئا نەپىرئى دەولەتتىكى زۆرت ھەيە با ھىچ نەبى حەفتەيەك، جارئىكىش
برنجىكمان دەرخوارد دەى، سويمان بووہوہ.

پىاوہە وتى: داىكم ساوەر، باوكم ساوەر، ئافرەت تۆ ئەقلىت نىيە،
ساوەر ئاوسى، پىاو قەلەو ئەكا. لەسەر پىشاو زوو دەرئەچى، خواردنى
پىغەمبەرانە، قەراوانەى پرى شوانانە، گەنمى بەھارەى كوستانە، بەرداش
خۆى لە بەريا ناگرئى، تەشپى لاوہشى بۆ ئەگرىتەوہ، لە زستانا ئازوخەى
مائە، لە بەھارا خواردنى منالە، لە ھاوينا پەنگى ئالە، لە پايىزا خىرى
خوايە، لە ھەر چوار وەخت بۆمان مايە، جارئىكى تر ناوى نايە، خوا
يەكە و نەبووہ بە دوو، بۆ ساوەرە تۆى دا بە شوو!.

ئافرەتى ھەناسە سارد ھىچى بۆ نەمايەوہ ئەوہ نەبى كە بچىتە لاي
مەلاكەى دراوسىيان دەرەدەلئى خۆى و منالەكانى لە لا بكا. وتى: مامۆستا
چ بكام؟ خۆم و منالەكانم وەختە سويمان بىتتەوہ بۆ چىشتىكى برنج،
مىردەكەشم ئەو ھەموو سامانەى ھەيە ئىمەى گرتۆتە ساوەر. لە ساوەر

به‌ولاهه نابئی شتیکی تر بخۆین. له رینی خودا به‌لکوو چاریکمان بکه‌ی و له‌م پۆژه په‌شه‌ه پزگارمان بیی.

مه‌لا زۆر دلئی پئی سووتا وتی: خوشکم بچۆ به‌لکوو چه‌ند ده‌نکه‌ه به‌ی سیۆی تورش په‌یدا که‌ی له‌گه‌ل چه‌ند هه‌ودایه‌کی جالجالۆکه‌ه پیکه‌وه‌ه بیسووه‌وه‌ه و بیده‌ه له‌ لووتیا ئیتر وازی لئی بیینه‌ه بۆ من. ژنه‌ه چوو به‌هه‌رجۆر بوو چه‌ند ناوکه‌ه سیۆیکی په‌یدا کرد و له‌گه‌ل جالجالۆکه‌ه دا وه‌کوو مه‌لا وتی وای لئی کرد. سه‌یری کرد میرده‌که‌ی له‌ خۆی بوردوووه‌ه و بی‌هۆش بوو. ژنه‌ه شپزه‌ه بوو هات بۆلای مه‌لا. مه‌لا وتی: خه‌مت نه‌بی وازی لئی بیینه‌ه تا شه‌وی.

شه‌وی، مه‌لا دوو فه‌قیی ئازای هه‌بوو، وتی: له‌گه‌لم وه‌رن. هه‌رسیکیان چوون کابرایان هه‌لگرت و جله‌کانیان له‌به‌ر داکه‌ند. کفنیان کرد و بردیان بۆ سه‌ر قه‌بران، چالیکیان بۆ هه‌لکه‌ند و خستیانه‌ه چاله‌که‌وه‌ه، مه‌لا ئه‌وی پیویست بوو به‌ فه‌قیکانی وت.

کابرا زۆری پئی نه‌چوو هاته‌وه‌ه هۆش، ته‌ماشای کرد ئه‌وا کفنی پیوه‌ه پیچراوه‌ه له‌ناو قه‌برایه‌ه. وتی: «ئۆف، پۆژه‌که‌ه بوو که‌ه لئی ئه‌ترسام». یه‌کئی له‌ فه‌قیکان چوو له‌لای سه‌ریه‌وه‌ه وتی:

چه‌ند خوا؟ وتی: هه‌ر یه‌ک خوا.

چییه‌ه ناوت؟ قوربان پیروت.

چییه‌ه خواردن؟ نانی هه‌رزن.

شیوی مالت چییه‌ه به‌ ناو؟ خوا نه‌یپری ساوه‌ر به‌ ئاو.

نابئی برنج له‌وی هه‌بی؟ ساوه‌ر هه‌بی ئه‌و نابئی بی.

چی دی نابئی بخۆن ئیوه‌ه؟

وتی: قوربان ساوه‌ر بابه‌ه، ساوه‌ر داکه‌ه، ساوه‌ر ئه‌بی، برنج نابئی، ساوه‌ر

جینگای گشت پیتاکه.

فه قئی کوته کیکئی پیا مالی و وتی:

رۆزی رهشت ئاوا ئه بی. هاتنه ویزه‌ی به کوته‌ک دایانگرت، مه‌لا. که ئه و به ئه نکیر مه نکیری ئه زانی وتی: هه‌رکه‌س ساوهر بخوا له قه‌برا کوته‌ککاری ئه کری و دوای قه‌بریش ئه‌خریته جه‌هه‌نه‌مه‌وه. هه‌رکه‌سیش برنج و شتی خۆش بخوا له قه‌برا به باوه‌شینێ ره‌حمه‌ت باوه‌شین ئه کری و له دوای قه‌بریش ئه‌چیته به‌هه‌شته‌وه. ده‌ بگره بخۆ بۆ خۆت.

هاتنه ویزه‌ی ده‌ستیان کرده‌وه به کوته‌ککاری کردنی. ئه‌وه‌نده‌یان لی دا تا بیهۆش بووه‌وه، ئه‌مجا هه‌لیانگرت و هینایانه‌وه بۆ ماله‌که‌ی. کفنه‌که‌یان له‌به‌ر دا‌که‌ند، جله‌کانیان کرده‌وه به‌ری و لییان دا‌رۆیشتن.

کابرا که‌ه‌وت به‌یانی هاته‌وه‌هۆش. خۆی به‌زیندوو بینی، قه‌بر و ئه‌نکیر و مه‌نکیره‌که‌ نییه. گه‌لی شوکری خوای کرد، هه‌رچه‌نده‌ هه‌موو له‌شیشی شکا بوو، به‌لام هه‌ر خوی رانه‌گرت، ده‌ستبه‌جی چوو بۆ بازار له‌برنج و رۆن، له‌میوه، له‌نوقل و نه‌بات، له‌خواردنی خۆش، هه‌رچی بوو له‌بازار هه‌مووی کری و دای به‌کۆلی چه‌ند حه‌مالیکا و هاتنه‌وه‌ بۆ ماله‌وه. ژنه‌که‌ی که‌ ئه‌مه‌ی چاوپێ‌که‌وت هه‌روا حه‌په‌سا. قه‌ت شتی وای نه‌دیوو. وتی: پیاوه‌که‌ ئه‌مه‌ چیه‌؟ وتی: ئافره‌ت ده‌نگ مه‌که‌ من به‌ چاوی خۆم چاوم پێ‌که‌وت هه‌رکه‌ ساوهر بخوا ئه‌بی له‌گه‌ل ئه‌وا کوته‌ک بخوا، دوای ئه‌وه‌ش ئه‌بی بچیته‌ جه‌هه‌نه‌م؛ هه‌رکه‌سیش خواردنی خۆش بخوا جینگای خۆی و باوباپیری به‌هه‌شته. تا من ماوم ئیتر ساوهر نایه‌ به‌م ماله‌دا، له‌خواردنی خۆش به‌ولاوه‌هیچی تر ناچیته‌سه‌ر زمانی ئه‌م منالانه‌م، جاریکئی که‌ تۆبه‌ له‌ ساوهر خواردن!

۴۳. ھەمەبەگى حاجى رەسوول بەگ گىتپايە ۋە وتى: كابرايەك ھەبوو لە ۋا گۆرانە كانا زۆر زۆر ھاتوچۆى ئە كرد. پىن ئە وت: برا تو بەرى جووت و گاكەت بەشت ناكا؛ من دەستم ئەروا لە لای مە ھموو پاشا، پىن ئىژم بتكا ۋە سەگە وان لە لای خۆى. ھەم ئەوى ۋە ئىمە، ھەم نانئىكى فرەشت دەس ئەكە وى. بە بيانووى ئەم قسە و ئىتر ھەموو رۆژنىك لە مالى كابراى گۆرانە بوو. ئىوارى گالۆكى خۆى ھە ئەگرت و ئە چوو ۋە بۇ مالى خۆى لە ھۆبەكەيان، بە يانى ديسان ئەھاتە ۋە. كابراى گۆرانىش لە بەر ئەو ۋە رۆژيان كولا بوو بە دەست كوردەكانە ۋە، لە بەلنى بە ولاو ۋە لە نان بۇ دانان بە ولاو ھىچى ترى بۇ نە ما بوو.

ئە ۋە سالە لە سەر چوو، كە ۋە پايىز عىل گەرايە ۋە بۇ گەرميان. كە ۋە بە ھار ديسان عىل سەر ۋە ژوور بوو ۋە بۇ كوستان. كابرا ناسراوئىكى ترى ھەبوو لە ۋە دەشتى شلىترە بىستبووى كە نە خۆشە، ھەر بە دەم كۆچە ۋە چوو سەرىكى لى دا و بۇ نيوەرۆژە لە وى بوو. پاشان وتى: برا وا كۆچ رۆيشت، توى پرۆم پيا بگەم. لىرە ۋە سەر پىئو ھاتم سەرىكتان لى دەم، ئىمە ئە چىن بۇ كوستان. ئەگەر نە خۆشەكە تان مرد خۆتان خۆش ون، رىنگام دوورە ناتوانم لە كوستانە ۋە بگەرئىمە ۋە. ئەگەر ۋە خىر لە ۋە سەر ۋە گەراينە ۋە بۇ گەرميان لا ئە دەم و سەر خۆشەكى تىرتان لى ئەكەم؛ ئىتر ۋە دوعا.

كە گەيشتنە كوستان دەۋارىيان دامەزراند و جىگىر بوون، پاشان دەستى كەردە ۋە بە ھاتوچۆ كردن بۇ مالى گۆرانەى دۆستى. ئەمجارە رۆژنىك بە كابراى گۆرانەى وت: برا ۋە پاشام وت بتكا ۋە سەگە وان. ئە وىش فرەمووى: خاسە. بە لام با ھەر لە ئىستە ۋە پىت بىژم خاسە، وا بزانه تو

ويت وه سهگه وان لاي پاشا. پاشا مرد تو ئىتر سهگه وانىيه كهت نامىنى،
 ئەكە ويتە وه بارەكەى خۆت. من هەر له ئىستە وه خەرىك ئە وه م
 ئىشىكى ترت بۇ بدۆزمە وه. وه خىر كه عىل گە رايە وه بۇ گە رميان ئە
 وه ختە خە وه رت بۇ ئە نىرم تۆيش بى بۇ ئە وى. تۆ بيت بۇ مالى ئىمە،
 ئىشە كهت پى ئىژم و يەك دوو رۆژ چاوت پىمان ئە كه وى و دواى ئە وه
 ئە گە رپتە وه بۇ كوئىستان. ئە گەر ئە وه ختە چە رچىش هات بۇ ئىرە و
 موورگى پى وو توخوا نە ختى موورگى كوئىستانىش بىرانه بۇ دە زوئىنكى
 ئە وه كه نىشكە بى فەرە بچوو كه كه هەر داوا له داىكى ئە كا. ئىتر ئە م
 قسە يە ش بوو به پىخۆرى ئە و سالە يان. كابراى گۆرانه ش چارى ئە ئە ما
 هەر ئە يوت: خوا له برايه تى و هاوسە رى كه متان ئە كا.

۴۴. مە لا سالىحى كۆزە پانكە له لايەن حە جە وه وه عزی دائە دا كه
 هەر كه سە جارىك برؤا بۇ مالى خوا، خوا له هە موو گوناحى
 خۆش ئە بى. حسە ينى مە لا، له كۆرى وه عزە كه دا بوو وتى: مامۆستا ئە گەر
 يە كىك نە بىوو ئە بى چى بكا؟ مە لا سالىحىش وتى: كه نە بىوو هىچ، با
 هەر لۇ خۆى گوناحان بكا. وتى: ئە گەر خانوويه كى هە بوو خانووه كهى
 بفرۆشى و پىوه بچى بۇ حە ج يا هەر گوناحان بكا؟ وتى: حسە ينى مە لا،
 خۆ من كفرم نە كرد ئە و قسە يە م كرد. دە با بىفرۆشى و بچى حە جى خۆى
 بكا. ئە مجا وتى:

توخوا مە لا سالىح! من به تو ئە رىم، ئە وا كابرايه خانىيه كهى فرۆشت
 و چوو لۆ عە جى. ئە وا عە جى كرد يا دىتە وه يا نايە تە وه. ئە گەر هاتە وه
 له كوئى دانىشى؟ ئە گەر نە هاتە وه ئە بى له عە جى له مارى خودادا بى،
 ئە وه ختە خوداى لى ناپرسى: ئە رى هەى كه ر! تۆ چوو يت خانى

خۆت فرۆشتییه هاتوویت لیره له بن ماری منا دانیشتییت و منه تی من هه‌رده‌گری. ده هه‌سته هه‌رۆ لۆ خۆت لۆ کووی ده‌چی بچۆ. که هاته‌وه لیره‌ش خانی نه‌مايه، ده‌ست له گونانی به‌ره‌و ژیرتر. ئەمه‌رینگایه‌ تۆ لۆ ئەو غه‌ریبه‌ی دانه‌نیی؟ مه‌لا سألحیش وتی: حسه‌ینی مه‌لا، من چوسوانم تۆ بوویته‌ معامی ئەو کابرایه‌ ده‌با نه‌چیت و ملی ورد بیی. هه‌ر لۆ خۆی گوناحان بکا تا چاوی ده‌ردیت وه‌ بزانی عه‌ج لۆ من ده‌کا؟.

حسه‌ینی مه‌لا، جارێکیان ئەچی بۆ حه‌ج و هه‌مو شتیکی ٤٥. حه‌جه‌که به‌جی دینیت، پاشان سه‌ر به‌رز ئەکاته‌وه ئەلێ: خودایه‌ چ خزمه‌تی دیکه‌ ماینه‌ تا بیکه‌م، ئەگه‌ر نه‌ماینه‌ ئەوا خوا عافیز!

له‌و موکریانه‌، یه‌کینک له‌ ئاغا‌کان له‌ گه‌ل خزمه‌تکارێکیا ئەچن ٤٦. بۆ سابلأخ؛ ئاغه‌ خزمه‌تکاره‌که‌ی ئەنیرێ بۆ بازار، شه‌کر و چا بکریت و بیهینیت. «چا» ناییت؛ ئاغا زۆر تووره‌ ئەبیت و ده‌ست ئەکا به‌ جنیودان پێی. پێی ئەلێ: شه‌رت بی جارێکی که‌ ناردتم بۆ هه‌ر ئیشیک، ئەبێ دوو ئیش بکه‌یت. هه‌ر له‌ ماوه‌ی ئەو سه‌فه‌ریانا ئاغا نه‌خۆش ئەکه‌وێ. خزمه‌تکاره‌که‌ی ئەنیرێ به‌ شوینی حه‌کیمدا. خزمه‌تکار ئەچیت و دیته‌وه، دوو که‌سی له‌ گه‌لدایه‌! ئاغا ئەپرسی ئەوه‌ چیه‌؟ خزمه‌تکاره‌که‌ ئەلێ: ئاغه‌، ئەوه‌ یه‌کینکیان حه‌کیمه‌که‌یه‌، ئەوی که‌شیان خۆت فه‌رمووت: ئەگه‌ر ناردتم بۆ ئیشیک، ئەبێ دوو ئیش بکه‌ی، گۆر هه‌لکه‌نه‌! ئەگه‌ر خوا شیفای دایت به‌ حه‌کیمه‌که‌ باشه‌، ئەگه‌ر خۆ مردیشی، ئەوا گۆر هه‌لکه‌نم هیناوه‌ گۆرت بۆ هه‌لکه‌نی؛ ئەوه‌ هه‌ردوو ئیشه‌که‌م به‌ یه‌ک جار کردووه‌!.

کابرایه‌ک دۆستیکی هه‌بوو، به‌وه‌ خۆی ئەبرده‌ پێشه‌وه‌ له‌ لایه‌وه ٤٧. که‌ ئەیوت: من زۆر ئازام و باکم له‌ هه‌یج نییه‌. رۆژێک ئەم کابرایه‌

له دزیدا گیرا و خستیانه ژیر ئەشکه‌نجه و دارکاری. داری وایان لێ ئەدا ئەگەر له به‌رازیان بدایه ئەیبۆراند، که چی ئەم ورته له ده‌نگی نه‌هاته ده‌ره‌وه. له پاشا یه‌کێ لینی پرسى: ئەوه ئەو لیدانه ژانتی نه‌ئەکرد؟ وتی: به‌ریوه‌للا له‌وانه بوو [گیانم] ده‌ربچیت. وتی: ئەى بۆچ هاوارت نه‌ئەکرد؟ وتی: ئاگام لێ بوو دۆسته‌که‌م وه‌ستا‌بوو سه‌یری ئەکرد، منیش هه‌موو جار به‌لای ئەوه‌وه ئەموت: ئازام و باکم له هه‌یج نییه. له‌و لیدانه‌ها هه‌یج هاوارم نه‌ئەکرد، بۆ ئەوه‌وانه‌زانێ که من درۆم کردووه و بۆی ده‌رکه‌وی که من باکم له هه‌یج نییه!

له سوله‌یمانی له‌و گه‌رپه‌کی «سه‌رکاریز»ه پیاویک هه‌بوو . ۴۸
 «مه‌حموو»ی ناو بوو. خوشکینکی هه‌بوو «فاتم»ی ناو بوو. مه‌حموو منایکی زۆری به‌پیشه‌وه بوو، هه‌ر له به‌یانیه‌وه بۆی ئەکیشان تا ئیواره‌باشاری نه‌ئەکرد. فاتمیش هه‌ر خه‌ریکی ئاوکیشان بوو بۆیان، زۆرتریش که مه‌حموو ئەچوووه‌شتی ئەبرده‌وه، تووشی فاتم ئەبوو ئەچوو بۆ ئاو. پڕۆژیک له‌کاتی هاتوچۆدا مه‌حموو له‌فاتم ئەپرسی: چۆنی! ئەویش ئەلێ: چۆنم، له‌م ماله‌دا خوا له‌من و تۆ به‌دبه‌ختی دروست نه‌کردووه؛ تۆ هه‌ر خه‌ریکی حه‌مالی و من هه‌ر خه‌ریکی ئاوکیشی.

له‌سه‌نه‌له‌مژگه‌وتی «فاروقیه» له‌سه‌رده‌می مه‌لاعه‌لیدا . ۴۹
 مچه‌ورینکی لێ بوو، شهل بوو؛ ده‌ستینکی کوچ بوو، چاویکی نه‌بوو، سه‌رینکی زیرگنی پێوه بوو.

میرزا مه‌هدیه‌کی موئشی هه‌بوو پیاویکی ده‌وله‌م‌ند و خانه‌دان بوو. زه‌مان فیری تلیاک کیشانی کردبوو. له‌پێگای تلیاکا هه‌موو مال و سامانه‌که‌ی دۆراندبوو، جینگای نه‌مابۆوه بۆ ستارگرتن، ته‌نیا مژگه‌وتی

فارۆقیه نه‌بی. ئە‌گەر به‌ سوال‌کردن، وه‌یا به‌ ره‌شه‌دزی دوو قرائتیکی ده‌ست که‌وتایه‌ ئه‌یدا به‌ تلیاک. سووچیتیکی په‌نای دیتبووه‌وه له‌ حه‌وشه‌ی مزگه‌وته‌که‌ ئه‌ چوو له‌ وێدا تلیاکه‌که‌ی ئه‌کیشا.

له‌ پاش به‌ینیک مجه‌وره‌که‌ پێ زانی و ده‌ستی کرد به‌ قسه‌ وتن پێی، که‌ تۆ چۆن له‌ حه‌وشی مزگه‌وتدا تلیاک ئه‌کیشی. میرزا مه‌هدیش له‌ به‌ر بێ‌ده‌ره‌تانی هه‌موو قسه‌یه‌کی لێی قه‌بوول ئه‌کرد. به‌لام مجه‌وره‌که‌ هه‌ر له‌ تامیا نه‌هه‌یشت و هه‌ر ئه‌یوت تۆ له‌ مزگه‌وتا چۆن تلیاک ئه‌کیشی.

میرزا مه‌هدی ئیتر له‌ وه‌زیا نه‌ما وتی: ئاغه‌ی خادمی شه‌لی کویری کوچی که‌ چه‌ل، خوا ئه‌وه‌ننه‌ میهره‌وانی نه‌کردگه‌ له‌ گه‌ل تۆدا وا ئه‌وه‌ننه‌ تۆ له‌ سه‌ری ئه‌که‌یته‌وه‌ و مزگه‌وته‌که‌ی بۆ ئه‌پاریزی. وازم لێ بێرا با به‌ ده‌ردی خۆمه‌وه‌ بتلیمه‌وه‌. چه‌س ئه‌یژی به‌ کراهه‌ گیریاگی بۆ ئه‌وه‌ له‌ سه‌ر خوا بکه‌یته‌وه‌!

له‌ «سه‌فه‌ربه‌رلگ» که‌دا ره‌ش‌بگیر بوو. زه‌فتیه‌ تووشی ٥٠. هه‌رکەس ببوایه‌ ئه‌یگرت، به‌رگیان له‌ به‌ر ئه‌کرد و ئه‌یاننارد بۆ جه‌به‌هی شه‌ر. کابرایه‌کی شه‌ره‌زووریان گرتبوو ناردبوویان بۆ جه‌به‌هه‌. له‌ رینگادا خۆی دزیبووه‌وه‌ هه‌لاتبوو گه‌رابۆوه‌. پیانوت: بۆچ خۆت دزیوه‌ته‌وه‌ هاتوویته‌وه‌. ئه‌مه‌ غه‌زایه‌ چۆن پشته‌ی تێ هه‌لئه‌که‌ی؟

وتی: برا شه‌ری چی و غه‌زای چی، نه‌ من ئه‌وان ئه‌ناسم، نه‌ ئه‌وانیش من ئه‌ناسن. ئیتر ئه‌م دوژمنایه‌تییه‌ له‌ کوێ که‌وتۆته‌ به‌ینمان، تا من بچم ده‌ست بده‌مه‌یه‌قه‌یان؟ شه‌ریش به‌ کۆنه‌ قین ئه‌کرێ، کۆنه‌ قینیش نییه‌ له‌ به‌ینمانا، که‌واسه‌ حوکومه‌ت با هه‌ر بۆ خۆی بچرێ!

۵۱. حاجی عەزیزی شەرعی، خیزانەکە ی لەگەڵیا ری نەئەکەوت. هەر رۆژە نە رۆژیک ئە چوووە لای قازی شکاتی لی نەکرد. قازیش ئەینارد بە شوین حاجی عەزیزدا ئەیوت: ئەمە چییە؟ حاجی عەزیزیش ئەیوت: بلیم چی قوربان، لە باتی کراسینک دوو کراسی بۆ ئەکەم، لە باتی کەوايەك دوو کەواي بۆ ئەکەم، خەلکی ربه‌یه برنج ئەنیریتە ماله‌وه، من دوو ربه ئەنیرمەوه، دراوسی نیو هۆقه گۆشت ئەنیریتەوه، من هۆقه‌یه‌ک ئەنیرمەوه، ئیتر چی ئەوی؟ قازی وتی: باشە کەسینک نییه ریکتان بخاتەوه با هەموو رۆژی بەر دەرگای مەحکەمە نەگرن؟ ئەویش وتی: قوربان جەنابی قازی، ئەو کەسە ی ریکی ئەخستینەوه مرد!

۵۲. مچە ی حەبی کشمیش هەبوو لە سوله‌یمانی «نیرەمووک» بوو، کەواي تاقە و سەلتە ی ماوتی رەشی نەکرد بە سەرا. پشیتینی پەشم و قۆندرە ی نایابی بە جیرە، قژەکە ی سەری هەر ئەوئەندە رەش و جوان بوو کە شانە ی ئەکرد و ئەرژایە ناو شانێ ئەتوت خەیاتە ی خاوه. هەندێ جاریش ئەیهۆنییه‌وه ئەیکردە بسک، چەفتە و مشکێ ریشووداری لوول ئەدا بە دەستووری ئەو سەردەمە ی سوله‌یمانی ئەیبەست بە سەرەوه. سمیلەکە ی قەفی قەترانی هەبوو لە وسمە ی ئەگرت، چاوی ئەرشت، ریشەکەشی هەموو رۆژی لووسوپووس ئەتاشی، پیاو کە چاوی پی ئەکەوت ئەیوت ئەمە پالەوانیکە لە پالەوانەکان. خۆ ئیجگار کە فەقیانەکانی ئەشەکاندەوه بە لەنجەیه‌کەوه، پیاو ئەیوت ئەمە خەرمانی چینە. هاتوچۆی دیواخانێ پیاوان و ژنانی ئەکرد، دەنگینکی ناسکی ژنانە ی هەبوو، ئەتوت کچی چوارده سألە. کە ئەچوووە ناو بازار و سەر دووکانه‌کان پیاوان لی کۆئەبوونەوه بە دەنگە ناسکەکە ی ئەیوت: «ئەیه‌رۆ لاچۆ بچۆ بە‌ولاه».

که ئە چوووه ناو ژنان دە‌نگی خۆی ئە‌کرد به‌ وه‌کۆو پیاو به‌لام لێی نه‌ئه‌هات. ژنان هه‌موو ئە‌یانناسی، به‌بێ پە‌رده ئە‌چوووه ژوو‌ره‌وه، هه‌موو ماله‌گه‌وره‌کان ئە‌گه‌را. ژنان ئە‌یانویست گاته‌ی له‌گه‌ل بکه‌ن لێی کۆ ئە‌بوونه‌وه له‌ ئە‌وه‌له‌وه ئە‌و به‌ ده‌نگی وه‌کۆو ده‌نگی پیاو ئە‌چوووه مه‌یدانه‌وه، به‌لام له‌به‌ر ئە‌وه که درۆ بوو ئە‌چوووه سه‌ر ده‌نگه‌ راستیه‌که‌ی خۆی. ئە‌وانیش ده‌رپنکه‌یان دانه‌که‌ند. ئیتر به‌ ته‌واوی ئە‌که‌وته سه‌ر قسه‌ی ژنانه. خۆی ئە‌یوت: «کچی ئە‌یه‌رۆ مه‌که‌ لاچۆ بچۆ به‌ولاوه».

ژنان و پیاوانی ئە‌و سه‌رده‌مه‌ی سوله‌یمانی بۆ ژیان و گۆزه‌رانی، هه‌موو یارمه‌تیان ئە‌دا، ئە‌ویش به‌ ژیان و رابواردنیک‌ی پاک و پوخت راینه‌بوارد؛ چونکه‌ له‌ناو ژنانا بۆنی پیاوی لێ ئە‌هات و له‌ناو پیاوانیش بۆنی ژنانی لێ ئە‌هات، به‌م بۆنه‌وه نانی که‌وتبووه‌ پۆنه‌وه. وه‌یا به‌ کوردی‌تر وه‌کۆو مه‌سه‌له‌ کوردیه‌که‌ی لێ هاتبوو. ئە‌مجا که‌ عه‌مری خۆی کرد نازانم باجی مریه‌م شۆردی یا مه‌لا غه‌فووری مزگه‌وتی ناو بازار، یا خه‌لیلی لای حاجی توفیقی پیره‌مێرد؛ چونکه‌ خه‌لیلیش وه‌کۆو مچه‌ نیره‌مووک بوو. ئە‌مه‌ له‌ مه‌لاکان پیره‌سه‌.

جاران هه‌ر به‌ینه‌ نه‌ به‌ینیک‌ یه‌کینک‌ راست ئە‌بووه‌وه یا داوای **۵۳**

خوایی ئە‌کرد یا داوای پینغه‌مبه‌ریه‌تی. وه‌کۆو ئە‌وه‌ که‌ ئە‌لێ: جارنیک‌ له‌و خواره‌کابرایه‌ک‌ په‌یدا بوو داوای خوایی کرد، گرتیان و بردیان له‌ خه‌لیفه‌ وتی: ئە‌مه‌ چیه‌ هه‌ر رۆژی یه‌کینک‌ سه‌ر راست ئە‌کاته‌وه ئە‌لێ: من خوا وه‌یا پینغه‌مبه‌رم؛ ئە‌ی ئیمه‌ چین؟ ئیمه‌ خۆی سه‌ر زه‌وین، ئیتر ئە‌مانه‌ی‌تر چین؟ ڕووی کرده‌ کابرا و پیتی وت: نازانم ئە‌م هه‌مووه‌ چیه‌؟ ئە‌وه‌ پارێش یه‌کێ په‌یدا بوو داوای پینغه‌مبه‌ری ئە‌کرد، وتم: بیکۆژن.

کابرای خوا وتی: چاکت کرد من هیچ ئاگام له ناردنی ئەو نه بووه!

۵۴. هه‌روه‌ها یه‌کیکی تریش په‌یدا بوو داوای پینغه‌مبه‌ری ئەکرد، ئە‌ویشیان گرت و بردیانه لای خه‌لیفه. خه‌لیفه وتی: تو پینغه‌مبه‌ریت؟ وتی: به‌لێ. وتی: موعجزه‌ت چیه؟ وتی: موعجزه‌یه‌کی زۆر ئاشکرام هه‌یه. خه‌لیفه دلێ ر‌اچه‌نی وتی: چیه؟ وتی: ئە‌وه‌یه که ئە‌زانم چیتان له دلایه. وتی: چیه؟ وتی: ئە‌وه‌یه که هه‌مووتان ئیسته ئە‌لین: من درۆ ئە‌که‌م!. خه‌لیفه ده‌ستی کرد به پینکه‌نین و به‌ره‌لای کرد!

۵۵. جاریکی تر کابرایه‌کی تر داوای پینغه‌مبه‌ریه‌تی کرد گرتیان و بردیانه لای خه‌لیفه، خه‌لیفه وتی: ئە‌مه له برسا شیت بووه و له چلکا هار بووه. بیه‌ن له ئاشخانه‌ی باره‌گا بیگرنه گوشت و ر‌ۆن و بیه‌نه حه‌مام بیشۆن و جلی پاک و پوختی له‌به‌ر که‌ن چاک ئە‌بیته‌وه. بردیان وه‌کوو خه‌لیفه وتی وایان لێ کرد!

له پاش ماوه‌یه‌ک خه‌لیفه بانگی کرده‌وه پینی وت: ئیسته‌ش جبه‌رئیل دیت به لاته‌وه؟ چیت بۆ دینی؟ وتی: به‌لێ. وتی: چیه؟ وتی: ئە‌لێ شوینیکی چاکت ده‌ست که‌وتوو هیچ پینغه‌مبه‌ریک هه‌رگیز ئە‌م خۆشی و ناز و نیعمه‌ته‌ی ده‌ست نه‌که‌وتوو؛ نه‌که‌ی به‌جیی بیلت. خه‌لیفه وتی: ده‌باشه دانیشه بۆ خۆت هه‌ر بخۆ!

۵۶. ئە‌م شاره‌زوروه‌ی ئیسته ئە‌وسا هه‌مووی قامیشه‌لان و چقل بوو، زۆر که‌م ئاوه‌دانی تیدا هه‌بوو؛ به‌تایبه‌تی له‌به‌ر ئە‌وه که ر‌یبازی جاف بوو، ئاوه‌دانی هه‌لنه‌ئە‌گرت. له‌نزیکی بیستانسوروه‌ ر‌ووباری هه‌بوو له «ته‌پی سه‌فا» وه [ر‌یگایه‌ک] به‌سه‌ر ر‌ووباره‌که‌دا ئە‌هات بۆ بیستانسور.

«مار» ێك له‌سه‌ر ئه‌و پڕێگایه‌دا په‌یدا بوو، پڕێگاکه‌ی گرتوو، نه‌یه‌هه‌شت که‌س به‌و پڕێگایه‌دا ها‌توچۆ بکا، ته‌نانه‌ت سواری ئه‌گێرپایه‌وه‌ دواوه‌. زیاتر له‌ دوو مانگ ئه‌و پڕێگایه‌ی بردبۆوه‌ به‌ست. به‌ پڕیکه‌وت جارێك دوو که‌سی نه‌شاره‌زا به‌ حاڵی ئه‌و ماره‌، به‌و پڕێگایه‌دا ئه‌پڕۆن. ماره‌که‌ له‌و کاته‌دا له‌ چه‌قی پڕێگاکه‌ی ئه‌وانا له‌سه‌ر رووباره‌که‌ ئاو ئه‌خواته‌وه‌. ئه‌و دوو که‌سه‌ بۆیان پڕی ئه‌که‌وی ماره‌که‌ ئه‌کوژن.

له‌ پڕۆژی دوا‌ییدا له‌ بیستانسوور ب‌لاو ئه‌بیته‌وه‌ که‌ ماره‌که‌ کوژراوه‌. پیاویك له‌ دیکه‌دا هه‌بوو «مینه» ی ناو بوو، کوپوک‌ال سه‌ریان ئه‌خسته‌ سه‌ری که‌ تۆ ماره‌که‌ت کوشتوو؟ ئه‌ویش وتی: نه‌. هه‌ر وازیان لی نه‌هینا، ئاخه‌رکه‌ی کابرا له‌ خۆی که‌وته‌ شکه‌وه‌ وتی: ئه‌و عاله‌مه‌ هه‌موویان ئه‌لێن: تۆ کوشتووته‌، که‌واته‌ ره‌نگبێ من کوشتبیتم. وتی: به‌لێ من کوشتوومه‌. ئه‌مجا مینه‌یان هه‌لگرت و چوون بۆ سه‌یری مار. مار، مار نه‌بوو، ئه‌ژده‌هایه‌ك بوو. مینه‌که‌ چاوی به‌ مار که‌وت بورده‌وه‌! له‌ هۆش خۆی چوو. ماریش ئه‌وا تۆپیوه‌. به‌ هه‌ر جۆر بوو مینه‌یان هه‌نایه‌وه‌ هۆش خۆی. ئه‌ویش بوو بوو به‌ قسه‌ی خۆیه‌وه‌ هه‌ر ئه‌یوت: من کوشتوومه‌!

دوو کتیب له‌ ناو فه‌قیانا باوی هه‌بوو ئه‌خوینرا، یه‌کیکیان **۵۷** «عوامل» بیان پێ ئه‌وت؛ ئه‌وی تریان «جمع‌الجوامع». ئه‌و که‌سه‌ی که‌ سه‌ره‌تا ئه‌چوووه‌ فه‌قیته‌ی ده‌ستی ئه‌کرد به‌ عه‌وامل و ئه‌وه‌ی ئه‌خویند. ئه‌وه‌ش که‌ له‌ فه‌قیته‌ی ئه‌بووه‌وه‌ هه‌موو عیلمه‌کانی ئه‌خویند ده‌ستی ئه‌کرد به‌ «جمع‌الجوامع». مه‌عنا‌ی وایه‌ ئه‌م دوو کتیبه‌ ته‌قربه‌ن ئه‌م سه‌ر و ئه‌وه‌سه‌ری خویندنی فه‌قیته‌یه‌.

شیخ‌عه‌لی په‌رۆ هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی، مه‌لایه‌کی وانه‌بوو، شیخ‌بابه‌عه‌لی

تەکیەیی ھەموو جار ئەبوت: شیخ عەلی «عوامل» و «جمع الجوامع» وەکوو یەك ئەزانئ. شیخ عەلی ئەمە ی پئی خوۆش بوو؛ یە عنئ چۆن عەواملی بە لاوہ ئاسانە بۆ زاینە کە ی، جە معولجە و امعیشی بە لاوہ ئاوا یە و بە باشی ئە یزانئ، لە گەل ئە وە شا مە بە ستی شیخ بابە عەلی ئە وە نە بوو. مە بە ستی ئە وە بوو کە چۆن عەوامل بە و ئاسانییە نایزانئ، جە معولجە و امعیش ھەروەھا نازانئ. لە نە زاینیاننا ھەروەکوو یەك وایە.

شیخ بابە عەلی تەکیەیی زیاتر لە ھەشتا سأل عومری کردبوو، **۵۸**. یە کئیک بوو لە عالمە ھەرە گەورەکانی سولە یمانئ. لە بن دەست ئە مە شەوہ لە نوکتە و قسە ی نە ستە قدا ھەر یە کئیک بوو لە نوکتە بیژەکانی سولە یمانئ.

جارئیکیان وتی: ئیوہ وا ئە زانن کە من پیر بووم و گورپی زەمانی جوانیم نە ماوہ. وتیان: چۆن یاشئیخ؟ وتی: ئیمە لە تەکیە لە تە نیشت مألە کە مانە وە بەردئیکی گەورە ھەبوو، ئە و سەردەمە کە منأل بووم دەستم دا یە، بۆم نە ئە جوولآ. کە بووم بە گەنج و ھەرەتی ھەر زە کاری ھەر دەستم دا یە بۆم نە جوولآ. ئیستە کە ئیوہ ئە لئین پیر بووم ھەر دەستی ئە دەمئ، کە چی دیسان بۆم ناجوولئ! کە واتە دەوری منألئ و گەنجی و پیریم ھەر وە کوو یەك وایە و ھیچ فەرقی نە کردووہ!

شیخ رەزای تالە بانئ لە گەل وە سمان پاشای جافدا سەروسە ودای **۵۹**. ھەبوو. ھەموو جار ھاتوچۆی ئە کرد. ھەر وەھا لە گەل خانمی وە سمان پاشاشا ئە و ناسراویییە ی ھەبوو. رۆژئیک شیخ رەزا بە وە سمان پاشا ئە لئ: پاشا تۆ ئە رکئیکی زۆری عە شیرەتی جافت بە سەر وە یە، ئە م عە شرەتە گەورە یە ئیدارە ی ئە وئ، ئە م دیواخان و دەواری دوانزە ھە ستوونییە

ئیداره‌یه‌کی تری ئه‌وی. تۆ خۆتت که نار گرتوو، خانم ئیداره‌ی عه‌شره‌ته‌که ئه‌کا. حه‌قیقه‌ت سه‌روکاری دیواخان و میوان و میوانداریش ئه‌کا، به‌لام ئه‌مه‌ بۆ ئه‌و ئه‌رکیکه‌ زیاد له‌ تاقت، خواش قه‌بوولی نیسه. خانه‌دان و بنه‌ماله‌ی به‌ناوبانگ زۆره‌ له‌م کورده‌وارییه، ئه‌توانی ژنیکی تر له‌ یه‌کینک له‌و خانه‌دانانه‌ بینیت، ئه‌و سه‌روکاری دیواخان و میوانان بکا؛ خانمیش یه‌کچاو بیته‌وه‌ بۆ عه‌شره‌تدارییه‌که‌ و ئیداره‌ی ئه‌م تۆپی جافه. شیخ به‌م جۆره‌ دلّی وه‌سمان پاشا کرمی ئه‌کا.

ئه‌م قسه‌یه‌ ئه‌گاته‌وه‌ به‌ خانم. خانم له‌ شیخ ره‌زا تووره‌ ئه‌بیت و ئه‌نیری ئه‌یه‌ینن. پینی ئه‌لّی: شیخ ره‌زا تۆ چۆن قسه‌ی وات له‌لای پاشا کردوو؟ گوايه‌ من که‌ عادلله‌ بم و له‌ بنه‌ماله‌ گه‌وره‌کانی سنه‌ بم وه‌کوو ئیداره‌ی عه‌شره‌تدارییم پینی ئه‌کری، ئیداره‌ی دیواخان و میواندارییم پینی ناکری؟! شیخ ره‌زا ئه‌لّی: خانم، من قسه‌ی وام نه‌کردوو و به‌ درۆ ئه‌مه‌یان بۆ هه‌لبه‌ستووم. خانم ئه‌لّی: چۆن؟ له‌وانه‌یه‌ من ئه‌مه‌م له‌ ناوچاو پاشاشه‌وه‌ خویندۆته‌وه‌. شیخ ره‌زا ئه‌لّی: ئه‌مه‌ی پینی ناوی، له‌گه‌ل پاشادا رووبه‌روومان بکه‌ره‌وه‌، ئه‌گه‌ر من قسه‌ی وام کردبوو ئه‌و وه‌خته‌ تۆ هه‌قی گله‌بیت هه‌یه‌ و ئه‌توانی ئه‌وی له‌ ده‌ستت دی‌ به‌رانبه‌ر به‌ من بیکه‌ی. خانم ئه‌لّی: باشه‌. خانم بۆ سبه‌یننی کۆرپیکی سنی قۆلی بۆ خۆی و شیخ ره‌زا و وه‌سمان پاشا ریک ئه‌خا و سنی به‌ سنی دا‌ئنه‌یشن. خانم ئه‌لّی: شیخ ره‌زا ئه‌وه‌ تۆ ئه‌وه‌ وه‌سمان پاشا، فه‌رموو قسه‌کانی خۆت بگێره‌وه‌. ئه‌لّی: قسه‌ی چی؟ ئه‌لّی: ئه‌و قسانه‌ که‌ هانی پاشا ئه‌ده‌ی ژنی تر بیننی. ئه‌لّی: خانم ژنی تری چی؟ ئه‌وا پاشا خۆی به‌ رووه‌وه‌یه‌ و ئه‌وا تۆیش دانیشتووی، پاشا، وه‌کوو له‌ ناوچاویا خویندبوومه‌وه‌: [وا‌ی خه‌یاله‌] له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ تۆ ئه‌رکیکی زۆرت به‌ سه‌ره‌وه‌یه‌، ژنیکی تر بیننی؛ ئه‌و خه‌ریکی دیواخان و

میوانداری بی، تۆیش سه‌روکاری عه‌شیره‌ته‌که بکه‌ی. منیش وتم: پاشا شتی وا مه‌که، هه‌وی له به‌ینی یه‌کا ری ناکه‌ون. ئه‌وی به خانم ئه‌کرئ به که‌سی تر ناکرئ، ئه‌گه‌ر ژنیکی تر دینیت وه‌کوو تۆپی مندالانت لی دئ به ده‌ستیانه‌وه؛ ئه‌و فریت ئه‌دا بو‌ئه‌و، ئه‌و بو‌ئه‌و. ئه‌گه‌ر دوو ژنی تر دینیت وه‌کوو مه‌نجه‌لی سئ کوچکه‌ی ئاگردانت لی دئ، هه‌ر ئه‌بی ده‌ست بکه‌ی به‌کولان و جو‌شدان به‌سه‌ریانه‌وه و هه‌یچیش له ده‌ست نایه. ئه‌گه‌ر سئ ژنی تر دینیت، وه‌کوو چوار گوریسی ده‌وارت لی دیت، هه‌ریه‌که به‌لایه‌کا رات ئه‌کیشن و تۆیش له‌و ناوه‌دا پرزه‌ت ئه‌پریت. خانم من ئه‌مه‌م وتوه‌!

خانم ره‌نگیکی سوور و گه‌شی هه‌لینایه‌وه و هه‌ر له‌و وه‌خته‌دا بانگی کرد خه‌لاتیکی باشیان بو‌شیخ ره‌زا هینا و وتی: له‌پریش و که‌شک و دوینه‌ش بارکه‌ن با شیخ ره‌زا بینیریته‌وه بو‌مناله‌کانی، وتی: یا شیخ! هه‌موو جار هه‌ر قسه‌ی وا بکه‌. وتی: چۆنی ناکه‌م خانم. ئه‌مه‌ له‌م لاوه خانم وا، له‌ولاوه وه‌سمان پاشا ره‌نگ له‌روویا په‌ری وتی: خوا بتگرئ شیخ ره‌زا، تو که‌ی به‌لای منه‌وه وات وت؟ تو خۆت پرگار کرد و منت تووش کرد. شیخ ره‌زا وتی: وه‌سمان پاشا تو هه‌یچت له‌ده‌ست ناییته‌وه هه‌موو شت هه‌ر لایقی خانمه‌. به‌خوا سا هه‌موو جار هه‌ر قسه‌ی وای بو‌ئه‌که‌م جا تۆیش که‌یفی خۆته‌!

سالی (۱۹۲۳) «سید عبدالعزیز شیخ الإسلامی» سنه،
 ۶۰. سه‌ره‌نگ ئه‌حمه‌دخانیکی حاکمی ئه‌و ولاته‌ دووری ئه‌خاته‌وه و ئه‌بینیرئ بو‌هه‌مه‌دان. ئه‌گاته «قروه» له‌م لاوه بو‌ی تی ئه‌که‌ون، ئه‌و دوور خسته‌وه‌یه لائه‌بری و شیخولئیسلام ئه‌گه‌ریته‌وه بو‌سنه. مه‌لا فه‌یزوللایه‌ک

ھەبوو شاعیر بوو، شیعری بۆ پیاوھ گەورەکان دائەنا، شتیان ئەدایە.
 بەھۆی گەرانەوھی شیخولئیسلا؛ پارچە شیعریکی فارسی سەر سەلامەتی
 شیخولئیسلا و گەرانەوھی دائەنی و ئەچی لە دیوھ خانای بۆی ئەخوینیتەوھ.
 مەفھوومی شیعەرەکانی ئەوھ ئەبی:

«لە پاش سەر سەلامەتیت، نەزرم کردووھ لەسەر خۆم کە تۆ قسە
 خۆشم لەگەڵا بەکەیت و بەھۆی گەرانەوھشت زیافەتیک بەکەیی بۆ ئەو
 عالەمە و منیش بانگ کەیت. ئاغەیی «نظام الإسلام» ھەموو جار قسە
 خۆشم لەگەڵ ئەکات و ئەمدوینیی، تۆ ئەوھشت نییە!».

ئەمجا شیخولئیسلا دەست ئەکا بە قسەکردن لەگەڵا ئەلی: «مەلا
 فەیزوللا فرە خاسی شوکر، ئەحوالتان چۆنە، ئەوھ بۆچە سەرمان لێ
 نادەیت؟ من گجاری تۆم بە دلا تیت، خۆشتم گەرەکە، حەز ئەکەم
 جار جار دەرکەفیت». مەلا فەیزوللا ئەلی: «شا شا، ئەوھی پوولی تێ ناچی
 ئەیکا، وەلی ئەوھی پوولی تێ ئەچی ناکەفیتە قەرەیی!». شیخولئیسلا و
 دانیشتوانی مەجلیس ھەموو دەست ئەکەن بە پیکەنین.

شیخولئیسلا ئەلی: نەزەرەکی تریچت ئەکەین، ھەر لەویدا ئەمر ئەکا
 پارەییەکی باشی ئەدەنی. دەعوەتیک گەرەش ئەکا و مەلا فەیزوللاش
 ئەچیتە ناویەوھ ئەلی: «ئاغەیی شیخولئیسلا ئاوا ئەوی!».

۶۱
 پیاویک ئەچیتە لای مەلا عەبدوللای بیژوی ئەلی: مامۆستا
 بەرژوو بووم، چوومەوھ بۆ مائەوھ؛ مائەکان «بەروو» یان
 ئەبرژاند، نەفسم بۆی چوو، دەستم برد دەنکیکم ھەلگرت خواردم؛ ئیستە
 چی بەکم؟ وتی: بابم رۆژیکێ تر لە باتی بگرەوھ. وتی: منیش ئەوھم کرد،
 بەلام چوومەوھ بۆ مائەوھ مائەکان «کرۆسک» یان ھیتنا بوو، دلم لێ چوو

دهستم برد ده‌نکینکم لى خوارد. وتى: رږږټیکى تر له باتى ئەو رږږه بگره‌وه. وتى: به لى، به رږږوو بوومه‌وه، به لام چوومه‌وه بۆ مال‌ه‌وه مناله‌کان «گیز» ی قه‌شانیان هینابوو، دهستم برد ده‌نکینکم لى خوارد. مه‌لا عه‌بدو لآ ئیتر ئاگرى گرت و وتى:

بابم من وا به باش ده‌زانم به‌رږږوو نه‌بیت تا ده‌ستانت وه‌کوو که‌ران ده‌به‌ستنه‌وه ئەیخه‌نه ملت. هه‌ندى قوزلقورتیش ده‌که‌ن به ده‌میته‌وه، جا ئەو وه‌خته‌ی به‌رږږوو به و چاوت دردی‌ت!

۶۲. پیاویک له و سه‌ره تاريکه‌شه و بوو؛ رېبوار بوو، سه‌رى لى شىوا و رېنگای لى تىک چوو، پاشان مانگ هه‌لاتبوو، به مانگه‌شه و رېنگاکه‌ی دۆزییه‌وه. ئەمجا پرووی کرده مانگه‌که و وتى: نازانم چى بلیم؟ ئەگه‌ر ئەلیم: خوا نوورانیت کا، نورانیت! ئەگه‌ر ئەلیم: خوا جوانت کا، جوانیت! ئەگه‌ر ئەلیم: خوا عومرت درىژ کا، عومرت درىژه!. که‌واته هه‌ر ئەوه ئەلیم: «ئەى له ده‌ورت گه‌رېم خه‌پله‌ی ئاسمان!».

۶۳. له پاوێژى زمانى عه‌ره‌بیدا هه‌ندى شت هه‌یه نه‌ نیره، نه‌ مێیه، نه‌ نیره‌مووکه؛ که‌چى به‌ ناوى «مى» شه‌وه بیستراوه. وه‌کوو «أرض، قوس، أرنب، نار»، وه‌ زۆر شتى تریش. ناچار به‌ مانه‌یان وتوو: «مؤنث» ی «سماعى». ئەم جوړه پاوێژه له زمانى کوردیدا نییه.

به‌لام ره‌حمه‌تیه‌که له‌م پرووه‌وه شتىكى ئەفه‌رموو، ئەیفه‌رموو: ئەو پیاوه‌ی که له سه‌ر قسه‌ی ژن بجوولیته‌وه و هه‌ر به‌ قسه‌ی ئەو بکا، ئەوه ئەو پیاوه له زمانى کوردیدا پى ئەلین: «مؤنث» ی «سماعى». هه‌روه‌ها ژنیکیش که سواری قسه‌ی خۆى بى و هیچ به‌گوى مێرده‌که‌ی نه‌کا، ئەوه ئەو ژنه‌ش له زمانى کوردیدا پى ئەلین: «مذکر» ی «سماعى».

۶۴. په‌حه‌تیبه‌که فه‌ره‌نگینکی هه‌بوو، له‌و فه‌ره‌نگه‌یا گه‌لی شتی باس کردبوو، پرشته‌ی مرواری قه‌یدی چیبه‌ با باسی هه‌ندیککی بکا، خو قوفلی که‌عه‌به‌ که‌چ نابی؛ ئە فه‌رمووی:

«قِرَانُ النَّحْسَيْنِ»: ئە‌وه‌یه‌ که‌ دوو سه‌رخۆشی ریشدار ماچی یه‌کتر بکه‌ن.

«عه‌ربه‌ده»: نوێژتیکه‌ له‌ گۆزی سه‌رخۆشانا بکری.

«پال‌ه‌وان»: ئاقلتیکه‌ له‌ ناو سه‌رخۆشانا دا بنیشی.

«به‌رات»: ئە‌وه‌یه‌ که‌ له‌ وه‌ختی سه‌رخۆشیدا وه‌عه‌دی پێ‌ بدا، به‌لام که‌ هاته‌وه‌ هۆش خۆی، نه‌یدا و په‌شیمان ببیته‌وه‌.

«فزوول»: ئە‌وه‌ که‌سه‌یه‌ که‌ لای دامه‌ و تاو‌له‌ [دانیشی] و یه‌کێ له‌ دوو که‌سه‌که‌ فێر ئە‌کا.

«زولقه‌پنه‌ین»: ئە‌وه‌یه‌ که‌ دوو ژنی هه‌بێ.

«موده‌بیر»: ئە‌وه‌ که‌سه‌یه‌ که‌ مه‌ساریفی له‌ ده‌رامه‌تی زیاتر بێ.

«پیش»: ته‌زبێجی ده‌ستی ئە‌وه‌ که‌سانه‌یه‌ که‌ ئە‌چنه‌ ده‌رباری فیکره‌وه‌.

«پووره‌ش»: ئە‌وه‌ که‌سه‌یه‌ که‌ یه‌که‌مجار تووشی یاره‌که‌ی ئە‌بێ و چه‌یته‌که‌ی لووت به‌رز ناکاته‌وه‌.

«مال‌و‌یران»: ئە‌وه‌ که‌سه‌یه‌ که‌ ژنی ده‌سته‌مۆی له‌ مالا هه‌بێ.

«بازاری»: وه‌ستای جنیو.

«هۆنه‌ر»: قسه‌ دز.

«موعجزه‌»: ئە‌وه‌ که‌سه‌یه‌ که‌ له‌ لای دامه‌ و شه‌تره‌نج و شته‌ دا‌ئه‌نیشی

پاستیبه‌که‌ی ئە‌زانێ، نایلی.

«التقاء الساکینین»: دوو فه‌قین له‌ حوجره‌یه‌ کدا.

«په‌مه‌زان»: به‌ هیوای به‌هه‌شت چوونه‌ ناو جه‌حه‌نه‌مه‌وه‌.

«سوین»: پیئخۆری درۆ.

«عەزەرفووت»: ئەو کەسە یە شیعەری خۆی ئە خویننیتەو، سەری
بۆ ئە لەقینن.

«پاستگۆ»: دوزمنی هەموو کەس.

«بئگوناخ»: ئەو کەسە یە کە کەوتبیتە ژیر دەستی سەرتاشی ناشیەو.

«نادر»: ژنیکە کە قسە ی بە رێ و جی بکا.

«بەدبەخت»: جوانیکە کە ژنی پیری هەبێ.

«بیولەت»: پیریکە کە ژنی جوانی هەبێ.

«زەبانیه»: سەرتاشی ریشدار.

«زەقوم»: ئەو پارە یە کە ئەیدەیتن.

«مەلا»: عیزرائیلی منالان.

«دیق و دەرد»: هاوڕیتی خراب.

«بەرگدروووی چاک»: ئەو بەرگ دروویە کە جلە کە بە ئەندازە نەدووڕیت.

«تەوقی لەعنەت»: ئەو زاوایە یە کە هەر لە مالاً بیت.

«زیرەکی تەواو»: ئەو کەسە یە کە شیعەر بنووسیتەو و بیخویننیتەو و

هیچی لێ تێ نەگا.

«داماو»: پیریژنیکە کە سینک بۆ ئیشیکێ خیر لای لێ نەکاتەو.

«نمایشگا»: کۆری سەرخۆشان.

«خەناق»: میوانی دایمی.

«نوستن»: زلیا و پلایوی هەژاران.

«خرخال»: ئەنگوستیلە ی پێ.

«دوعای خیر»: ئیحسانی هەرزان.

«ژیرکراس»: مەحرەمی دایمی.

- «ئومید»: که شکۆلی بی نه‌وایان.
«شه‌ونم»: فرمیسکی چاوی شه‌و.
«مامان»: ده‌رکه‌وانی دوا‌براهه‌که.
«چاو»: ده‌روازه‌ی دل.
«حاجی له‌قله‌ق»: مالاوایی زستان.
«گۆره‌وشار»: بن‌دهستی پیریژن.
«بانگیژ»: جارچی خوا؛ دوژمنی خه‌و.
«پشتمل پان»: گیل. (وریا به‌ده‌ست نه‌به‌ی بو‌پشت ملی خۆت!).

له باخی گونیک

۶۵. مه‌لا هه‌مزهی کورپی محه‌مه‌د، سه‌ره‌تا له‌گوندی «ده‌مه‌رقوس» هاتۆته‌دنیاوه. ئەم‌گونده [سه‌ر به] قه‌زای شاخی سه‌کاری ولاتی «نۆدیز»ه و له‌عه‌شهره‌تی خانی له «لوا»ی «وان» له‌ولاتی تورکیادا‌یه. ئەم‌پیاوه‌یه‌کێک بووه‌له‌زانا‌پایه‌به‌رزه‌کانی ئەو ولاته. هه‌موو ولاتی کورده‌واری به‌سۆران و بۆتانه‌وه‌له‌و سنووران‌ده‌دا‌گه‌پاوه‌بۆ خویندن و له‌گۆلی زانایی هه‌ر مزگه‌وت و هه‌ر عالمیک شیریه‌کی شیرینی وه‌رگرته‌وه. جگه‌له‌پایه‌ی زانایی ئاینیه‌که‌ی شاره‌زایه‌کی ته‌واوی هه‌یه‌له‌باره‌ی کورد و عه‌شایری کورده‌وه. له‌شێوه‌ی سۆرانیدا به‌پۆختی قسه‌ئه‌کا و ئیمام و خه‌تیب و موده‌پرپه‌سه‌له‌یه‌کی له‌مزگه‌وته‌ئه‌هلپیه‌کانی ناو شاری زاخۆ. دوو کورپی هه‌یه. ئەم‌کاته‌ته‌مه‌نی له‌ده‌وری هه‌شتا سالی‌دا‌ئه‌بوو. له‌رۆژی ۱۹۷۳/۸/۳ له‌ژێر خێوه‌ته‌که‌دا له‌حاجی هۆمه‌ران پینکه‌وه‌دانیشتبووین، گه‌لی سه‌رگوزه‌شتی رابوردووی بۆگێرامه‌وه. یه‌کێک له‌وانه‌ئه‌م‌کاره‌ساته‌ی خواره‌وه‌یه‌که‌به‌رانبه‌ر به‌په‌رپه‌وه‌ی میژوو رپیکه‌وتیکی سه‌یره. وتی:

له‌و‌گوندی ده‌مه‌رقوسه‌بنه‌ماله‌یه‌که‌هه‌یه‌به‌میراتی به‌ته‌مه‌ن‌دریژی هاتوون. پیاویک هه‌یه «میرخان»ی ناوه، ژنیکه‌هه‌یه «عه‌جه»ی ناوه (نازانم ئیسته‌ماون یا نه‌ماون، چونکه‌زۆر له‌میژه‌من له‌وی ده‌رچووم). ئەمانه‌نه‌ته‌وه‌و به‌ره‌یه‌کی زۆریان لی‌که‌وتۆته؛ ئەتوانم بلێم ته‌نیا ئەوان

بوون بە گۆندیکى سەر بە خۆ. عەجە دەستىنۆيژىيى لە ۲۱ كەس لە وانە ناشكى. ئەو سەردەمە كە من چاوم پىيان كە وتبوو ھەموو مابوون ئەمانەش بەم جۆرە.

دوو يان باوك و باپىرى مێردەكەى، دوو كۆرى خۆى، چوار زاوا، دوويان مێردى، دوو كچى مێردەكەى خۆى بوون كە لە ژنى تر بووبوون. دووشيان كۆرى زړ كۆرەكانى بوون، دووشيان يەكينيان كۆرى كۆرەكەى بوو، يەكينيان كۆرى كچەكەى، شەش كۆر و خوشكە زای شيرى، سى لەمانە خۆى شيرى دابوونى، سى كەى تريان ژنى پيشووى مێردەكەى (ميرخان) شيرى دابوونى، كە ئەو ژنە و ئەم (واتە عەجە) خوشكى شيرى يەك بوون. يەعنى [ژنى] پياويك شيرى دابوو بەمانە.

مەلا ھەمزە وتى: ئەمانە ھەموو مابوون و پياو بوون تا ئەم شويئە ئاگادارىەكەى مەلا ھەمزە بوو. منيش بەم ھۆيەو شتيكى مێژوووييم كەوتەو ھەبىر، ھەرچەندە ئاشنايەتى بە كوردەو ھەبى، بەلام شتيكى مێژووويى و عاجباتيى بۆ زانيارى بى كەلك نيبە. ئەوئەندە ھەبى من ھى «عەجە»م بەلاو ھەروداويكى سەيرترە! ئەوئەش ئەوئەبە كە:

«عاتكە»ى كچى يەزىدى كۆرى موعاويەى كۆرى ئەبى سوڤيان داىكى يەزىدى كۆرى عەبدولمەليكى كۆرى مەروان بوو. لە يەك كاتا ھەرام بوو لە يانزە كەس لە خەليفەكانى ئومەوى كە ئەو يانزە كەسەى لە ژيانيا چاوپى كەوت ئەوانيش:

- ۱- يەزىدى باوكى ۲- موعاويەى باپىرى ۳- مەروانى باوكى عەبدولمەلك (كە ئەم ژنى عەبدولمەليك بوو و مەروان ئەبى بە خەزورى) ۴- وەليدى كۆرى عەبدولمەليك ۵- سولەيمانى كۆرى عەبدولمەليك ۶- ھوشامى كۆرى عەبدولمەليك (كە ئەم سىيە ھەنەزای بوون) ۷- وەليدى كۆرى

یه‌زیدی کورپی خۆی (که وه‌لید ئه‌بیته کوره‌زای) ۸- یه‌زیدی کورپی وه‌لیدی کورپی عه‌بدولمه‌لیک ۹- ئیبراهیمی کورپی مه‌روانی کورپی وه‌لیدی کورپی عه‌بدولمه‌لیک (که ئه‌م ئیبراهیمه‌ش کورپی هه‌نه‌زای بوو) ۱۰- یه‌زیدی کورپی عه‌بدولمه‌لیک (که ئه‌م یه‌زیده کورپی خۆی بوو) ۱۱- موعاویه‌ی برای خۆی که ئه‌کاته موعاویه‌ی کورپی ئه‌بی سفیان.

له‌مه‌وه ئه‌وه ده‌رئه‌که‌وئ که عاتکه خه‌لافه‌تی دوانزه که‌سی له ئومه‌وی دیوه. یه‌کێکیان که عه‌بدولمه‌لیک کورپی مه‌روانه، می‌ردی خۆی بووه و ئه‌وانی تر به‌هۆی نه‌سه‌ب و ژن و ژن خوازیه‌وه لێی حه‌رام بوون و ده‌ستنوێژی لێیان نه‌شکاوه.

ژنێک کچێکی هه‌بوو، می‌ردی کرد. ئه‌و شه‌وه که بی‌گۆیزنه‌وه ۶۶. ئه‌و قسانه‌ی له‌گه‌ڵ کرد وتی: کچم ئه‌و ماله‌ی که چاوت تیا یا پشکووت، که به‌ناز له‌ناویا گه‌وره‌بوویت، که به‌تیلی خۆشویستنی باوک و دایک گه‌شکه‌ت ئه‌کرد، ئه‌وا ئیسته به‌جیی دێلیت. ئه‌بی به‌هاوسه‌ری که‌سینک، دوور نییه تا ئیستا یه‌کترتان نه‌دییت؛ هۆگریتان پیکه‌وه نه‌بوویت؛ ئه‌بی به‌هاوسه‌ری یه‌کێک که پیکه‌وه پانه‌هاتوون. ئه‌بی بیی به‌کاره‌که‌ریک بۆی تا ئه‌ویش بیی به‌خزمه‌تکارێک بۆت. ئه‌چیته مائیک نه‌ده‌نگی باوکی تیندایه نه‌هی دایک، به‌پاریزه‌وه پینی تیا دانه‌نی. هه‌ر هه‌نگاوێکت سلّه‌ماندنه‌وه‌یه‌که.

کچم ئه‌گه‌ر بته‌وئ له‌م ژیانه تازه‌یه‌تدا به‌رخورداریت، ئه‌م ئامۆژگاریانه‌ی من بکه به‌گواره‌ی گویت، بۆ ئه‌وه هه‌موو ئه‌و ژیانه تازه‌یه‌ت وه‌کوو گۆلی تازه‌ی به‌هار گه‌ش و تیراو بیت:

به‌قنیا ت به‌، چیت هاته به‌ر ده‌ست پینی پازی به‌، که می‌ردت هاته‌وه

بە روونیکى خۆشەو ە بچۆ بە پىرىەو، ئەگەر شتىكى ھىنايەو ە و داى بە دەستتەو ە - با كە مېش بى - وای لى وەربگرە و بە جۆرى لە پرووى ئەوا پىت خۆش بى، كە تۆ ھەرگىز شتى وا خۆش و جوانت نە دىو ە . با لە مالى باوكىشتا ئەو شتەت زۆر دىبى، قسەى لە گوئى بگرە و چەلە حانىيى لەگەل مەكە .

سەيرى ئەو شوينە بكە كە ئەو سەيرى ئەكا، ئاگادارى ئەو شوينە بە كە ئەو بۆنى ئەكا؛ چونكە ئەو شوينە ئەگەر پىسوپوخل بوو، تۆى لە بەرچاو ئەكەوئ، ئەگەر بۆنى ناخۆشى كرد لووتت پيا نايەنئ، پياو ەز لە شوينى پاك و خۆش ئەكا . ئاگادارى وەختى خواردن و نوستنى بە، لە وەختى خۆيا نانى بۆ دانئ و لە وەختى خۆيا بينوينە؛ چونكە برسيتى نانى ھارى بە دەمەو ەبە و بى خەوى ئاگرى توورەبى و غەزەبى تىژ ئەكا . ئاگادارى مالى بە و ئاگادارى مالى بە . كە مالىت بە خۆرايى دۆراند، خۆت بى مال ئەبىت . كە بى ئاگا بووى لە مالى، «وقار» و سەنگىنى ئەو پياو ە نامىنى؛ كە ھى ئەو نەما، تۆ سووك ئەبىت . پەرو ەدەى مالى بە دەست داىكە نە باوك . بى قسەبى مەكە . نھىنيەكى كە ھەبوو ئاشكرائى مەكە؛ چونكە ئەگەر بى قسەبى بكەى ئەوجا دلئ لىت پر ئەبى . ئەگەر نھىنيەكەى ئاشكرا بكەى ئەمىن مەبە لەو ە كە تۆلەت لى نەكاتەو ە . خۆشى و ناخۆشى ئەو و خۆت ھەردووكى كلىلەكەى لە دەست تۆدايە .

۶۷ . پياونىكىش ئامۆزگارى كورەكەى ئەكرد پىنى وت : رۆلە! كە ويستت ژن بينىت زوو بېھتە با پىكەو ە پىر بىن و مالىشتان بى بە سوار لە دواتانەو ە . تۆ پىر و ئەو جوان لە ئاخىر عومرايى ناكەون . خزم باشتەرە لە بىگانە . ھەموو جار قسەى خۆشى لەگە لا بكە . بىروراي

وهر بگره مهر جیش نییه به گوئی بکه ی. له بهر چاوی خه لکه وه به ده می پیکه نین و به چاوی به رزه وه سه یری بکه.

ئه و ژنه ی که ئه یهیننی ئه گهر له عومری شانزه تا بیست و چوار بوو زیاد له ئه ندازه مه چۆره لای؛ چونکه رهنگبێ تۆ له هه وه له وه برسی بیت ناگات له خۆت نه بێ، به لām له پاش ماوه یه که تۆ وا نامینیت و بۆت تیر ناکرێ. ئه ویش به ئاوه دانیکێ تر فیر بووه له وانه یه بۆت زهوت نه کرێ، ئیشی وا بکا ئابرووی ههردوو لاتان برۆا. هه ر جاره که شتیک ئه یینی بۆی بینه و به روویه کی خۆشه وه بیده ری، بلێ: ئه مه م بۆ تۆ و له بهر تۆ هیناوه.

مه لا توفیقی عه تار ئامۆژگاری حه مه ی کورپی خۆی ئه کرد
68. ئه یوت: رۆله! خواردن مه که به سه ر خواردنا، به رۆیشتنا که هیلاک بوویت دانیشه. به تیری مه چۆره حه مام. مه چۆره لای پیریژن. له سه ر تیری مه چۆره لای ژن. هیچ نه بێ حه فته یه که جارێک به رشانه وه «معه» ی خۆت پاک بکه ره وه. مێوه تا نه گات مه یخۆ. باستورمه زۆر مه خۆ. که نیوه رۆژه ت کرد به سه ریا بخه وه. که شیت کرد به سه ریا بگه ری. که نوستی به سه ر لای چه پا بخه وه. زیاتر له شه و به سه ر لای راستا مه خه وه. تا برسیت نه بێ نان مه خۆ. که هینشتا دلّت ئه با ده ست بگه ره وه. که تیرت له شتیک خوارد، شوین چاوت مه که وه که پیت ئه لێ: ئه وه شی هه ر لێ بخۆ؛ واته چاوت دلّی له و شته ئه چی. به شه و که ویستت بنوی له پێشا بچۆره سه ر ئاوده ست، ئیشت به و چوونه هه بی یا نه بێ. شتی گه رم مه خۆ. ماست و ماستا و زۆر به که لکه بۆ له ش. ده ستوور (حوقنه) بۆ له ش وه کوو ئا وایه بۆ دار.

بو قازیه‌کان

۶۹. به‌و پیری شه‌وکیله هه‌رکامیکتان نه‌یزانن له قازیه‌تیتان
ئه‌خه‌م؛ جا وریای خو‌تان بن.

دوو پیاو هه‌ریه‌که‌یان دایکی ئه‌وی که‌یانی هینا، وه هه‌ریه‌که‌ له‌و
ژنانه‌ کورپیکیان بوو، ئه‌م کورانه‌ ئه‌بن به‌ چی یه‌ک؟

بو میژوو

۷۰. یه‌که‌م که‌س له‌ ولاتی سۆزاندای که‌ هۆنراوه‌ی له‌ شیوه‌ی
هه‌ورامیه‌وه‌ خسته‌ ناو شیوه‌ی موکری «نالی» بوو.

۷۱. یه‌که‌م که‌س که‌ مه‌قاماتی کوردی خسته‌ سه‌ر قه‌وانی «گرامافۆن»
سه‌ید عه‌لی ئه‌سغه‌ری کوردستانی و پاشان کاو‌یساغای شه‌قلاوا
و حه‌مدیه‌فه‌نی چایچی بوو له‌ سوله‌یمانی.

۷۲. یه‌که‌م خانووێک که‌ له‌ سه‌ر شیوه‌ی تازه‌ دروست کرا له‌
سوله‌یمانی ئه‌و خانووه‌ بوو که‌ ماوه‌یه‌ک کرا به‌ ئیداره‌خانه‌ی
زانکۆی سوله‌یمانی. له‌ سالی (۱۹۳۵) ده‌ستی پێ‌کرا. پاش ئه‌و، مالی
حاجی برایماغای خه‌فاف و مالی حاجی مه‌لاسه‌عیدی که‌رکووکی زاده
بوو. ئه‌مه‌ بیجگه‌ له‌ سه‌راکه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌می میچه‌رسۆندا دروستکراو
نه‌خشه‌که‌ی له‌گه‌ڵ سه‌رای هه‌ولێردا یه‌کێک بوو.

۷۳. یه‌که‌م که‌س - جگه‌ له‌ مه‌عموره‌کان - له‌ ئه‌هلیدا سه‌تره‌ و
پانتۆلی له‌به‌ر کرد له‌ سوله‌یمانی توفیق قه‌زاز بوو.

۷۴. یه‌که‌م که‌س له‌ناو مه‌لاکانا له‌ سوله‌یمانی که‌ فێستی سووری
به‌ میزه‌روه‌ له‌ سه‌ر نا، مه‌لا مسته‌فای حاجی مه‌لا په‌سوول بوو.

ئه‌مه ئه‌هلی و مه‌لاکان ئه‌لیم، ئه‌گه‌ینه حاجی مه‌لا سه‌عیدی مه‌بعووس
پیشتر له سه‌ریا بوو.

یه‌که‌م کتییکی گه‌وره‌ی کوردی که چاپکرا و به جزوبه‌ندی
٧٥. فه‌ننیه‌وه که‌وته بازار، چاپی دووه‌می میژووی ئه‌ده‌بی
کوردی بوو که له سالی (١٩٥٢) دا ده‌رچوو.

یه‌که‌م «گه‌شتیک» که به کوردی نووسرابی و چاپ کرابی
٧٦. گه‌شتیک له کوردستانی عه‌لائه‌ددین سه‌ججادی بوو که له
سالی ١٩٥٦ دا ده‌رچوو.

یه‌که‌م کتیب که له باره‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی (نه‌قدی
٧٧. ئه‌ده‌بی) به کوردی له چاپ ده‌رچوو بیت، کتیبی «نرخ شناسی»
عه‌لائه‌ددین سه‌ججادی بووه که له سالی (١٩٦٩) چاپ کراوه. (ئه‌مه
پروپاگه‌نده نییه، عه‌لائه‌ددین سه‌ججادی پتیویستی به‌وه نییه به‌لام
ئه‌مه بو میژووه).

ته‌زییح

له سه‌ده‌ی یه‌که‌می کۆچییه‌وه ته‌زییح له «بیزه‌نتی» سه‌کانی
٧٨. رۆژه‌لاته‌وه که‌وته ناو عه‌ره‌به‌کانی سه‌ره‌تای ئیسلام و پاشان
هه‌موو ئیسلامه‌کانه‌وه. پیشتریش له هیندییه‌کانه‌وه که‌وتۆته ناو
بیزه‌نتیه‌کانه‌وه، که‌وته ناو ئیسلامیشه‌وه، هه‌روا به بی‌نازی مایه‌وه،
ته‌نانه‌ت له سه‌ده‌ی سییه‌می کۆچیدا زیاتر ژنان و پیاوانی پارێزگار
به‌کاریان ئه‌هینا. پاش ئه‌وه ورده ورده له هه‌موو ولاتی ئیسلامیدا بلّاو
بووه‌وه.

ته‌زیب‌حات به سه‌ره‌تای داهاتنی ئیسلام و سه‌رده‌می پینغه‌مبه‌ردا صلوات‌الله‌علیه‌وسآله
 به ورده به‌رد (چه‌و) و ناوکی زه‌یتوون ئە‌کرا. که ته‌زیب‌ح بلاو بووه‌وه،
 ئە‌م، شوینی ئە‌وانی گرت‌وه. له کورده‌واری خانه‌قاکانی نه‌قشبه‌ندی هه‌ر
 به‌و ورده به‌ردانه‌ زیکر ئە‌که‌ن، به‌لام ته‌کیه‌کانی قادری ئە‌و به‌ردانه‌یان
 گۆرپوه‌ته‌وه به‌ ته‌زیب‌حی ده‌نک گه‌وره‌ی سه‌دویه‌ک دانه‌یی. له خانه‌قاکانا
 ئە‌و ورده به‌ردانه‌ کۆمه‌ل کۆمه‌ل دانراون هه‌ر سوفیه‌ک سه‌د دانه‌ی لی
 دینیت و زیگری خۆی پی ئە‌کا.

کووره‌ی رۆژ

کووره‌ی رۆژ شتیکی خری وه‌کوو تۆپه‌ به‌ناو خۆیا هه‌موو وه‌کوو
 79. پزیسکه‌ی ئاگره‌. ئە‌م پزیسکانه‌ به‌یه‌کا دین و ده‌چن و
 ئە‌ته‌قینه‌وه. له هه‌ر ده‌قیقه‌یه‌کا گه‌لی ملیار ته‌قینه‌وه له‌ناو ئە‌و کووره‌یه‌دا
 دروست ئە‌بی. له‌م پزیسکانه‌ و له‌ ته‌قینه‌وه‌ی ئە‌م پزیسکانه‌ ئە‌و کووره‌
 گه‌وره‌ سووتینه‌ره‌ په‌یدا بووه‌. خۆر ملیۆنی جار له‌ زه‌وی گه‌وره‌تره‌، سینه‌د
 هه‌زار جار له‌ ئە‌رز قورستره‌.

ئە‌م کووره‌یه‌ درێژیه‌که‌ی له‌م سه‌ره‌وه‌ بۆ ئە‌و سه‌ر-واته‌ قوتره‌که‌ی-
 هه‌شت سه‌دوشه‌ست و پینج هه‌زار میل دووره‌. ئە‌و ئە‌ستیره‌ هه‌ره‌ به‌چووکانه‌
 که‌ ئیمه‌ به‌ ئاسته‌م ئە‌یانینین ئە‌وانه‌ زۆر له‌و کووره‌ی رۆژه‌ گه‌وره‌ترن.
 تۆ ئە‌زانی ئە‌ستیره‌ی قوتب چه‌نده‌ دووره‌ له‌ ئیمه‌وه‌؟ ئە‌ستیره‌ی قوتب
 چوارسه‌دوشه‌ست و پینج سال به‌ برینی تیشکی رۆژ له‌ ئیمه‌وه‌ دووره‌؛
 واته‌: کاتی که‌ رووناکی له‌م ئە‌ستیره‌وه‌ سه‌ر هه‌لته‌دا به‌ (65) سال ئە‌گا
 به‌ ئیمه‌ به‌ مه‌رجیک له‌ هه‌ر سانیه‌یه‌کدا سه‌دوهه‌شتاوشه‌ش هه‌زار مايل
 بپری، وه‌ بلاو بوونه‌وه‌ و په‌ره‌ سه‌ندنی ئە‌و ئە‌ستیره‌یه‌ دووه‌ زار و پینجسه‌د
 جار زیاتر و به‌هیزتره‌ له‌ بلاو بوونه‌وه‌ و په‌ره‌ سه‌ندنی رووناکی کووره‌ی رۆژ.

۸۰. کورد، به سروشت په‌نگی سووری خو‌ش ئه‌وی، پیره‌میرد ئه‌لی:

من په‌نگی سوورم بۆیه خو‌ش ئه‌وی

مژده‌ی شه‌فه‌قی لی دهرئه‌که‌وی

به‌لام له راستیدا ئه‌مه شتیکی سروشتیه. کورد خو‌یشی هه‌ستی پێ نه‌کردوو، ئه‌وه‌نده هه‌یه غه‌ریزه‌که‌ی ویستوو‌یه‌تی. ئه‌و هه‌یزه‌که هه‌یزی بینینه و له چاودایه، واته ئه‌و هه‌یزه‌که شت ئه‌بینی، کاتی که پرۆبه‌پرۆوی تی ئه‌کا که هه‌موو زه‌را‌ته‌که‌ی له ئوینی خو‌ی ئه‌کشیته‌وه به هه‌موویانه‌وه پرۆ ئه‌که‌نه ئه‌و په‌نگه‌سووره. وه‌کوو بلیت په‌نگه‌سووره‌که له خو‌یا کۆ بکاته‌وه، به‌په‌نچه‌وانه‌ی په‌نگی ره‌ش و په‌نگه‌کانی تر، ئه‌وان هه‌یزی بینینی چاوته‌نگ ئه‌که‌نه‌وه، نایه‌لن ئه‌و نووره به‌ته‌واوی بگاته ناخی په‌نگه‌که. جا ئه‌مه‌یه فه‌لسه‌فه‌ی ئه‌وه که کورد به‌ غه‌ریزه‌ په‌نگی سووری خو‌ش ئه‌وی؛ ئه‌و غه‌ریزه‌یه ئه‌مه‌ی دۆزیه‌وه.

۸۱. کورد ئه‌لی: «پیاو پاره‌په‌یدا ئه‌کا و ژن ئاگاداری ئه‌کا». ئه‌م

قسه‌یه له فه‌لسه‌فه‌یه‌کی قوول‌ه‌وه هاتوو. ئه‌بوا هه‌ر وا بوایه،

که‌چی ئیسته‌په‌نچه‌وانه‌بوته‌وه. به‌مه‌رقه‌دی کاکه‌حمه‌د پیاو پاره‌په‌یدا ئه‌کا و ژن به‌قوریا ئه‌با!

۸۲. سه‌رینی نه‌رم و ره‌ق له‌کاتی نوستندا کار ئه‌کاته‌سه‌ر خه‌و

بینینی خو‌ش و ناخو‌ش. چونکه ژیر سه‌ر که ره‌ق بوو ده‌ماری

سه‌ر کرژ ئه‌بیته‌وه و ورده ده‌ماره‌کانی سه‌ر ئه‌وانیش توند ئه‌بنه‌وه. له‌م

ئیشه ئه‌و هه‌لمه‌ی که له‌ناو می‌شکه‌که‌دا په‌یوه‌نده به‌هه‌ست پۆشراوه‌کانه‌وه،

جموجووله‌که‌ی له‌عاده‌تی خو‌یا نامینی، خه‌و بینینه‌که به‌شتیکی سامناک

دهرئه‌که‌وی.

۸۳. ئەم سامانه‌ی ئیمه‌ی و ئەزانین چاومان لیه و که چی چاویشمان لیتی نییه، زۆر سه‌یره. هه‌ر ته‌نیا قسه‌یه‌کی کورت له‌ئه‌ستیره‌کانیه‌وه ئەکه‌ین و ئەزانین هه‌زاران ئەستیره‌ی تێدایه‌ که چی وانییه؛ به‌لکوو ته‌نگی به‌گه‌لێ ملیۆن هه‌لچنیوه. ئەگه‌ر واتزانی که‌می کردوو هه‌یچ لیتی رانه‌وه‌سته و بیژیره.

تیشکی پروناکی له‌هه‌ر سانیه‌یه‌کدا (۱۸۶) هه‌زار مایل ئەبرێ و تیشکی مانگ به‌سانیه‌یه‌ک ئەگا به‌ئیمه‌ی رمووزنی سه‌رزه‌وی. که‌ئه‌رزه‌که‌ی ئیمه‌ به‌چاو ئەو ئەستیرانه‌وه‌ئه‌لینی خرنووکه‌یه‌!

هه‌ی رۆژ به‌هه‌شت ده‌قیقه، واته‌به‌ (۴۸۰) سانیه. که‌واته‌ دووری رۆژ له‌ئیمه‌ (۴۸۰) ئەوه‌نده‌ی دووری مانگه. ئەگه‌ر شه‌و و رۆژیک بیست و چوار سه‌عات وه‌یا (۱۴۴۰) ده‌قیقه وه‌مانگیک (۳۰) رۆژ و سالتیک (۱۲) مانگ بێ، پروناکی ئەستیره‌ی قوتب به‌ (۴۸۶) سال ئەگا به‌ئیمه‌! ئەستیره‌یه‌کی تر هه‌یه‌ له‌وه‌سه‌ره‌ ئیمه‌ پیتی ئەژین «ژنه‌تاوسه‌». پروناکیه‌که‌ی به‌دوو ملیۆن سال ئەمانگاتی. ماشائ‌ه‌للا له‌ئیشی خوا! له‌م ئاسمانه‌دا وه‌یا بلتین له‌م بۆشایی دوا‌یی نه‌هاتوو‌ه‌ی ئاسمانه‌دا به‌میلیارد ئەستیره‌هه‌یه‌ که‌گه‌لێ میلیارد سالی ئەوی تا پروناکیه‌که‌یان بگا به‌ئیمه‌. ئەگه‌ر بروا ناکه‌ی گوريسينک بگه‌ به‌ده‌سته‌وه‌ به‌تیشکی ئەستیره‌که‌دا هه‌لزنێ تا ئەگه‌یه‌ئه‌وسه‌ر، له‌ولاره‌ به‌گوريسه‌که‌ ورده‌ورده‌ بپپه‌وه‌ تا ئەگه‌یه‌ئه‌م سه‌ر.

له‌م گه‌رانه‌تا به‌ناو ئەستیره‌کانا تووشی فره‌شتی سه‌یره‌سه‌یره‌ی. ئەو وه‌خته‌ دیته‌ سه‌ر ئەوه‌ که‌ته‌نیا ئەرز جینگای ئاده‌میزاد و گیانه‌به‌ر نییه، به‌لکوو له‌هه‌ندی له‌وانا گه‌لێ زیاتر هه‌یه‌ و ئەوان ر‌شخه‌ن به‌ئیمه‌ ئەکه‌ن؛ -ئیمه‌ی ئاده‌میزاد- به‌ککوو له‌وی عه‌لامه‌تی.

۸۴. لە ناو كورددا لە خۆرايى ئەم قسە يە بلاو نەبۆتەووە كە ئەلن:
«بونگووسە بالا و چل گەزە ريشە».

«لويس كۆلون» لە فەرەنسا كە (۷۸) سال عومرى بوو، وە لە سالى (۱۹۰۴) دا تۆ خۆش، تەنيا ريشەكەى سى مەتر و نيو بوو. وەكوو چۆن جارەن پادشا و كەشيشەكان داوينى جوبەكانيان لە دواوە خولامەكان بۆيان هەلئەگرتن، «لويس كۆلون» يش لە پيشەووە ئەبوا يە كينك داوينى ريشەكەى كلافە بكردايە و بيگرتايە بە دەستيهووە بۆ ئەو نەپرژيته سەر ئەرزەكەووە.

۸۵. توخوا برا ئەگەر نەترانيووە بيزانە: هەر تاقە زەلاميك تۆ بيگرى، بە جۆريكى ئيعتيادى لە ماوہى (۷۸) سالدا (۶۶۶) مليون جار هەناسە ئەدا. ئەگەر برۆوا ناكەى لە خۆتا تاقى بكەرەووە كە بە يەك دەقيقە شانزە جار هەناسە ئەدەيت، وەيا چكى بچۆ بەولاترەووە لە سەعاتيكە هەزار هەناسە ئەدەيت.

۸۶. ئەزانى ئەگەر لە كاتى پزمينا مرؤف چاوى نەنووقينى دەست ئەكا بە تر كەندن. سا بە خوا برا چاو بنووقينى و نەنووقينى هەر ئەبى بينووقينى؛ چونكە پزمينى بى چاو نوقاندن هەر نابى. ئەمەش لەبەر ئەو يە كە دەمارى ناو بۆريەى «سى» و گەروو بە تەوژمى پزمينەكە كوور ئەبیتەووە. ئەو دەمارە چوووە تە ناو پيلووەكانى چاويشەووە، بەو هۆيەووە پيلووەكان گرژ ئەبنەووە و چاوەكە ئەنووقى.

۸۷. توخوا ئەمە مۆجزە نييە؟: منالى شيرە خۆر ئەتوانى لەگەل شير خواردنەكەدا هەناسەش بدا پينكەووە. كە چى گەورە ئەمەى

پى ناكرى!

۸۸. ئەزانی هەر تاقە عینسانیک ئەوە‌نده‌ی ئاسنی تیدایه‌ که بزماریک‌ی پ‌ی دروست بک‌ری. کورپه‌ بیجگه‌ له‌ مه‌ش ئە‌وه‌نده‌ی فسفوری تیدایه‌ که دووسه‌ دار شقارته‌ی پ‌ی دروست بک‌ری!.

۸۹. کورپه‌ مۆجزه‌یه‌کی‌تر: م‌یشووله‌ تۆ چیت (۲۲) دانت هه‌بی! به‌خوا سه‌یره‌ ئە‌سپ بۆیه‌ به‌ پ‌شووه‌ له‌ هه‌راکردنا، چونکه‌ سپ‌لی نییه‌. خوا هه‌قه‌ حوشریش زراوی نییه‌.

حه‌یوانی شاخدار سمی نییه‌. دیاره‌ ئە‌و حه‌یوانه‌ی سمی نه‌بی شاخی هه‌یه‌. کورپه‌ بیجگه‌ له‌ ئاده‌میزاد. ئە‌ویش حه‌یوانه‌، که‌چی نه‌ سمی هه‌یه‌ و نه‌ شاخ. ئە‌وه‌ نازانم که‌ له‌ وه‌ختی په‌شیمانیدا شاخی ل‌ی بروی!.

۹۰. بورجه‌که‌ی شاری «بیزا» له‌ ئیتالیا گوایه‌ بستیک به‌ لایه‌کدا خوار بۆته‌وه‌ و هه‌ر ناکه‌وئ. ئە‌مه‌ له‌ هه‌موو دونیادا ناوی ده‌رکردووه‌، که‌چی مناره‌که‌ی مزگه‌وتی ئامیدی له‌ خواره‌وه‌ تا سه‌ره‌وه‌ زیاتر له‌ بستیک خوار بۆته‌وه‌ هه‌ر ناشرووخ‌، که‌چی که‌س ناوی ناهین‌!

۹۱. شای فه‌رپه‌نسه‌ «شارلی» هه‌شته‌م که‌ له‌ (۱۴۷۸)دا مرد، ژنه‌ به‌ مه‌ینه‌ته‌که‌ی بۆی په‌شپۆش بوو. ئە‌م په‌شپۆشییه‌ی ئە‌و - به‌داخه‌وه‌ - بوو به‌ باو له‌ ولاتانی‌تردا. ئە‌رئ باب‌ه‌ ئی‌مه‌ چیمان داوه‌ به‌سه‌ر په‌شپۆشییه‌وه‌؟ بۆچ واز ناهینن‌!؟

۹۲. هه‌ر گیانله‌به‌ریک له‌سه‌ر زه‌ویدا هه‌یه‌ له‌ ده‌ریاشا هه‌یه‌، به‌ل‌کوو زۆری وا هه‌یه‌ له‌ ده‌ریادا هه‌یه‌ و له‌سه‌ر زه‌ویدا نییه‌. هه‌ندئ له‌ گیانله‌به‌ره‌کانی ده‌ریا میژووی دروستبوونیان ئە‌گه‌رپ‌ته‌وه‌ بۆ هه‌شتا ملیۆن س‌ال له‌مه‌وپ‌یشت‌ر. بروا ئە‌که‌ی بیکه‌، بروا ناکه‌ی بچۆ تاق‌ی بکه‌ره‌وه‌.

تافگه‌ی ئیلاخ

۹۳. دوو پیاوی لال له و سه‌ره‌وه له پریه‌کی چۆلا به یه‌ک ئه‌گه‌ن.
یه‌که‌میان له‌وی تر ئه‌پرسی: «ئشه‌رری ببرا گگیان بیۆ کوئ

ئشوغر ئشه‌ککه‌ی؟»

کابرای دووه‌م واتی ئه‌گا که ئه‌م پیاوه‌ گالته‌ی پئی ئه‌کا به‌لام گوئی
ناداتی. ئه‌میش ئه‌پرسی: «ئشه‌ی ببرا گگیان ئشه‌تتۆ بیۆ ککه‌کوئ
ئشه‌چی؟»

کابرای یه‌که‌م واتی ئه‌گا که پیاوه‌ی دووه‌م لاسایی ئه‌کاته‌وه، تووره
ئهبی و ئه‌لی: «ححیزی ککه‌ران بباو! بیۆچی لاسساییم ئه‌که‌یته‌وه؟»
دووه‌م ئیتر تووره‌ ئه‌بی و ئه‌لی: «هه‌هه‌ی سسه‌گگیاباب بیۆچچی
جججنیوم دده‌ده‌یتی؟»

- «ئشه‌ی تتۆ بیۆچی لاسساییم ئشه‌ککه‌یته‌وه؟»

به‌م جوړه‌ له‌م وته‌یه‌ک و له‌و دوان، لییان ئه‌بیته‌ جه‌نگ. پاش ئه‌وه
باش له‌یه‌ک هه‌لشه‌ده‌ن و هه‌ریه‌ک ته‌ماشائیه‌که‌ ئه‌وه‌ی تر لاله‌، یه‌که‌م
ئه‌لی: «خخۆ ئشه‌وه‌ خخخۆم وه‌هام».

ئه‌وی تریش ئه‌لی: «ککه‌وره‌ ممنیش وووه‌ک تتۆم».

ئه‌مجا ده‌ست ئه‌که‌نه‌ ملی یه‌ک و هه‌ریه‌که‌ پئی خۆی ئه‌گری و ئه‌پوا.

۹۴. کابرایه‌کی زه‌فتیه‌ فیتر بووبوو هه‌ر جاره‌ که ئه‌چووه‌ حه‌مام و
ئه‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌ به‌ حه‌مامچییه‌که‌ی ئه‌وت مالتاوا بی و لئی

ئەدا و ئەرپۆيشت، بەبى ئەو ھىچ پارەى ھەمام بەدات. وەخت واش بوو مالاوايىيەكەشى نەئەکرد، پاست لىي ئەدا ئەرپۆيشت. بۆيەش واى ئەکرد چونكە زەفتىيە و خەلك ناوېرن قسەى لەگەل بکەن. رۆژنيك لەسەر عادەتى جاران ئەچى بۆ ھەمام، خۆى پرووت ئەكاتەو ئەچىتە ھەمامە گەرمەكە. وەكاتى دىتە دەرەو، سەير ئەكە جەلەكانى ھىچى نەماو، تەنھا پۆستالە چەكەكە و قايشە دراوہكەى پىشتى نەبى. ئەويش بە ھەمامچىيەكە ئەلى: كوا جەلەكانم؟ ھەمامچىش ئەلى: نازانم جەلت ھەبووہ يان نەتبووہ! بىروا ناكەم ھەتبووہى!. ئەكەونە كىشەو؛ لەئاخرا كابرەى زەفتىيە ھەلئەستى پۆستالەكانى ئەكاتە پى و قايشە شەرەكەى ئەبەستىتە پىشتى و ئەچى لە بەردەمى كابرەى ھەمامچىدا تەق سەلامىكى بۆ ئەگرى و پروو ئەكاتە خەلكەكە و ئەلى:

خەلكىنە بە وىژدانان من بەم جۆرە ھاتووم بۆ ھەمام؟ ھەمامچىيەكەش ئەلى: «بەلى بەو جۆرە ھاتووى. تۆ بۆ ھەمام نەھاتووى بۆ سىيەرى ئەشكەوتى جاسانە ھاتووى. يەكى بچى بۆ سىيەرى ئەشكەوت ديارە گەرمایەتى ئەچى بۆ ئەو فىنكى بىتەو؛ كەواتە لەبەر گەرما خۆى پرووت ئەكاتەو».

(كابرەى زەفتىيە تى ئەگا كە ھەمامچى لە كوئوہ قسە ئەكا)

سالىك دەستەيە پۇلىس ئەچن بۆ ئەو شارەزوورە لە ئاوايى ۹۵
 «قەدەفەر» ئەمىننەو. لە پاش ماوہيەك ئەمريان بۆ دى كە بگەرپىنەو بۆ سولەيمانى. ھەموو كۆ ئەبنەو. تەماشائەكەن يەكىكيان كەمە. ئەو يەكەش «ھەمە چاوشىن» ئەبى. مەكە ئەم ھەمە چاوشىنە ھەزى لە ئافرەتىكى جوان كىردوو. كە ئەزانى ئافرەتەكە لە مالاوہ نان

ئه‌کا به بیانوی برسیه‌تییه‌وه ئه‌چیته ژووره‌وه. ئه‌و که جاران ئه‌بیینی ئافره‌ت خۆی داپۆشییوو شیت بووبوو بۆی، ئیستا ئه‌م مه‌چه‌که نه‌رموشلانه‌شی هه‌لکردوه، هه‌ر به‌ته‌واوی هار ئه‌بی.

ئه‌چیته‌ پێشه‌وه داوا‌ی نانی لێ ئه‌کا. ئافره‌ته‌ش نایه‌وئ ده‌ری بکا، چونکه‌ ره‌وشتی لادئ وا نییه‌ یه‌کئ ده‌رکه‌ن که داوا‌ی نان ئه‌کا. پینی ئه‌لئ: برام فه‌رموو نان ئه‌وه‌ته‌ هه‌لگره‌. کابرا له‌ خۆشییا خه‌ریکه‌ بکه‌وئته‌ بال. هیز ئه‌داته‌ خۆی ئه‌چیته‌ پێشه‌وه‌ نانی هه‌لئه‌گرئ. که‌ یه‌که‌م پاروو ئه‌گرئ یه‌کئ لێ ئه‌دا. چی بکا، هه‌ر ژنه‌ ئه‌گرئته‌ خۆیا ده‌ست ئه‌کاته‌ ماچ‌کردنی و خیراخیرا ئه‌لئ: به‌قوربانی چاوه‌کاتم لای که‌س مه‌لئ با ئابرووم نه‌چی. ژنه‌ی به‌سه‌زمانیش به‌ فیله‌که‌ی نازانی، ئه‌لئ: مه‌ترسه‌ برام مه‌ترسه‌ لای که‌س ده‌نگ ناکه‌م.

نه‌خیر کابرا ده‌ست ئه‌داته‌ نانی دووه‌م، هه‌ر به‌چه‌شنی یه‌که‌مجار تریک‌تر به‌ر ئه‌داته‌وه. ئه‌مجاره‌ش په‌لاماری ژنه‌ ئه‌داته‌وه و ئه‌لئ: بیکه‌ به‌خاتری ئه‌ولیا‌یان لای که‌س ده‌نگ مه‌که‌ با ئابرووم نه‌چی!
ئه‌مجاره‌ ژنه‌ باش له‌ کابرا ئه‌گا. خۆی رانه‌پسکینئ و گور ئه‌داته‌ خۆی. تاو ئه‌داته‌ سه‌ره‌ بزوو‌تیکی قه‌وی و په‌لاماری ئه‌دا. زۆر باش دوو سه‌ری بزووت ئه‌مالئ به‌ سه‌روگوئیلایا و ئه‌لئ: قه‌جه‌باب! نیازت هه‌یه‌ به‌ تر سواریشمان بی؟ یاللا ده‌ی. کابرا به‌ په‌له‌ ده‌رئه‌په‌رئ، نانه‌که‌شی به‌ده‌سته‌وه‌یه. له‌وه‌خته‌دا ده‌رئه‌په‌رئ ماله‌که‌ سه‌گی درپان ئه‌بی.
سه‌گه‌ په‌لاماری کابرا ئه‌دا. کابرا له‌ په‌له‌په‌لی و له‌ولاوه‌ سه‌ر بزووت و له‌ملاوه‌ سه‌گ، پئ هه‌لئه‌نگوئیت ئه‌که‌وئ. نانی له‌ ده‌ست ئه‌که‌وئته‌ خواره‌وه. ئه‌میش له‌ که‌ته‌که‌یا سه‌روگوئیی ئه‌که‌وئته‌ لای نانه‌که‌. سه‌گ که‌ چاوی به‌ نان ئه‌که‌وئ په‌لاماری نان ئه‌دا، که‌ نان هه‌لئه‌گرئته‌وه

که‌لبه‌ی به‌ر گوینی کابرا ئە‌که‌وئ. نیوه‌ی گوئ و نانه‌که پینکه‌وه ئە‌با. کابرا خه‌لاتی خوین ئە‌بئ!.

پۆلیسه‌کانی تر و خه‌لك کۆ ئە‌بنه‌وه و ئە‌لین: ئە‌مه چیه‌؟ ئافره‌تیش له مأل دیته‌ ده‌روه ئە‌لئ: ئە‌م کابرایه هات برسی بوو، داوای نانی کرد. نانم دایه و گه‌رایه‌وه دواوه؛ سه‌گینکی درپان هه‌یه سه‌گه‌که په‌لاماری دا کابرا-بلامانی-ده‌ستی کرد به‌تر که‌ندن. سه‌گه‌که لای وابوو ئە‌مه ده‌مانچه‌ی پینوه ئە‌نئ. هه‌یچ ده‌مانچه‌شی دیار نه‌بوو. له‌وه‌خته‌دا ئە‌میش که‌وت، سه‌گه‌که نیشته‌ملی و وای لئ کرد. سه‌گه‌که‌ی ئیمه‌ زۆر به‌سته‌زمانه، به‌لام کابرا تره‌که‌ی خوئ وای لئ کرد.

پۆلیسه‌کان کابرایان هه‌لگرت بردیان‌وه بو سوله‌یمانی. ئیتر له‌ دوا‌ی ئە‌وه مه‌نشووور بوو به «حه‌مه‌ترکه‌ن».

۹۶ ره‌فیع ئە‌مین قادر، ناردی بو «رشته» وتی: له‌و ولاتی ئالانه پیریتزنیك ئە‌بئ ئیشی هه‌ر چیلکه‌کیشان ئە‌بئ و له‌گه‌ل کچانا ئە‌چوو. هه‌موو جار رووی ئە‌کرده کچه‌کان ئە‌یوت: هاو‌رپیکانم با بچین بو چیلکه‌که‌مان. خوئ ئە‌برده ریزی ئە‌وان. کابرایه‌کی پیر که‌ کۆنه‌هاو‌رپیی پیریتزنه‌که ئە‌بئ و ئە‌م قسه‌یه گوئ لئ ئە‌بئ، روو ئە‌کاته پیریتزنه و ئە‌لئ: «پرتی قوونت نه‌ماوه و به‌قوزی کچان ده‌میزی».

۹۷ مه‌لا محمه‌دی یاخیانی گه‌رایه‌وه وتی: له «دۆلبیشك» پیاویك هه‌بوو کوئخا ئە‌ولایان پئ ئە‌وت. ئە‌م کوئخا ئە‌ولایه‌ پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند و به‌رچاوتیر و میوانپه‌روه‌ر بوو، به‌لام له‌شولارا زۆر بچووک و که‌م نموود بوو.

جاریك ژنیك بارئ تری ئە‌با بو ئە‌وئ بیگۆرپه‌ته‌وه به‌رزقی‌تر، له‌ناو

دیدا ئە پرسی: مالی کویتخا ئە وڵا کامه‌یه، پیشانی ئە دەن. ئە چیتە ئە وئ بار ئە خا و لە سەریان دەست ئە کا به بانگه‌واز کردنی تری.

کویتخا ئە وڵا له مال ئە بی، دئ به لای ترییه‌وه دەست ئە کا به سه‌به‌ته‌دا، هەر جاره بۆله ترییه‌ک دەر دینئ و ئە یخوا. ژنه نایناسئ، ئە لئ: کوره ئە وه بۆ لووتت داژەندوو به سەر تریکه‌دا؟ نازانی مالی فرۆشتنه؟ به خوا مه‌گەر کویتخا ئە وڵا نه‌یه ته‌وه ئە بی پئی بلیم هەر به شەق بتکوژئ. کویتخا ئە وڵاش ئە لئ: برۆ برۆ، له ژنی کویتخا ئە وڵا به‌م! ژنه ئە لئ: گووت خوارد، تۆ چۆن قسه‌ی وا ئە که‌ی به کویتخا ئە وڵا؟

ژنه بانگه‌وازی تری له بیر ئە چیته‌وه و ئە که‌ویته‌ کۆستی کویتخا ئە وڵادا، له پاشا پئی ئە لئ: کچی ئە وه کویتخا ئە وڵا خۆیه‌تی. ئە لئ: کویتخا ئە وڵا به‌م خانه‌دانییه به خوا حه‌یفه ئە مه ئە گەر ئە ویش بی ناماقوولی وا بکا. شه‌للا هەر وام بزانییه که له مال نییه چاوم به‌و قەد و بالایه نه‌که‌وتایه. ئە نجا کویتخا ئە وڵا قاقا دەست ئە کا به پیکه‌نین و ئە لئ: تۆ بانگه‌وازی خۆت کردوو، ئیتر مه‌یکه. ئە لئ: باره‌که‌ی بۆ بارکه‌ن له گه‌نم و سەر باریشی بۆ بخه‌نه سەر.

هەر ره‌فیع گێپرایه‌وه وتی: جارێک مه‌لا حسینی «ده‌شتیوی» ۹۸
وه‌عزی ئە دا له سوله‌یمانی له مزگه‌وته‌که‌ی خۆیا. له وه‌عزه‌که‌دا وتی: له حه‌دیسدا هه‌یه ئە لئ: «ئەرز له‌سەر پشتی گایه. گا له‌سەر پشتی ماسییه. کاسه له‌سەر ئاوه، ئاو له‌سەر بایه». کابرایه‌کی «زەروون»ی له‌کوژی وه‌عزه‌که‌دا بوو هەر کردی به‌که‌وشه‌کانیا و بۆی ده‌رچوو. وتیان: بۆ کوئی؟ وتی: وازم لئ بینن با سەری خۆم دەرکه‌م وتی: «له‌وه‌ زۆر ئە ترسم منالیکى لاسار پختیک له‌گاکه‌ بکا، که‌ پاچه‌نی ئە رزه‌که ژیره‌وژووور ئە بی».

وتیان: منال چۆن ئەگاته لای گاکه؟ وتی: برا منالی سوله‌یمانی شه‌یتان ئەدۆزیتته‌وه، ئیسته‌ئه‌و گایه‌ چۆن نادۆزیتته‌وه؛ که دۆزییه‌وه پیش هه‌موو لایه‌ک سوله‌یمانی ئە‌رووخی. نه‌وه‌للا با تا زوو هه‌ری خۆم ده‌رکه‌م.

کابرایه‌کی ده‌وله‌مه‌ند ژنیکی هینا زه‌ماوه‌ند و ئاهه‌نگیکی زۆری گێرا. له‌ پاش سێ مانگ ژنه‌که‌ خولامیکی تۆی بوو. له‌ باوکه‌که‌ یان

۹۹

پرسی: ناوی بنیین چی؟ وتی:

«ئهم مناله‌ دياره‌ شاتری چاکه‌، نۆ مانگی به‌ سێ مانگ برپوه. که‌واته‌

ناوی بنین پۆسته‌ چی!».

کابرایه‌کی «کرنده‌»‌سی به‌ یانی له‌ مأل ده‌رچوو، پاش نیوه‌رۆ گه‌رپیه‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌. سه‌یری کرد واکوره‌ گه‌نجیکی جوان له‌ مأل ده‌رچوو و له‌ ناو پاره‌وه‌که‌ تووشی یه‌ک بوون. کابرا زانی چ باسه‌، پرووی کرده‌ کوره‌که‌ وتی: «خوا بیبرێ ئەم ژيانه‌ی تۆ هه‌ته‌، هه‌ر رۆژنیک سه‌ر به‌ مائیکا ئە‌که‌ی. بچۆ بۆ خۆت ژنیک بینه‌ وه‌کوو ئیمه‌ هیناومانه‌ با چوار که‌سیش له‌ تۆوه‌ خیرنیکیان ده‌ستکه‌وی!».

۱۰۰

کابرایه‌کی زۆرده‌یی هه‌ژده‌ ژنی هینابوو. سه‌ره‌ هاته‌ سه‌ر ژنی هه‌ژده‌مین. لیره‌دا تووشی بوو به‌ تووشی پیرنژنیکه‌وه‌. یه‌که‌م

۱۰۱

شه‌و ئە‌چیتته‌ په‌رده‌وه‌ ئە‌لێ:

سه‌لاموعه‌ لێک ئە‌ی بووکی په‌رده‌ هه‌ژده‌م هیناوه‌ به‌ تۆوه‌ هه‌ژده‌ ژنه‌که‌ش به‌ نازیکه‌وه‌ لایه‌کی لێ ئە‌کاته‌وه‌، گۆشه‌یه‌کی چارشینه‌که‌ی لایه‌دا و ئە‌لێ:

عه‌له‌یکه‌سه‌لام ئە‌ی زاوای زۆرده‌ هه‌ژده‌م کردوو به‌ تۆوه‌ نۆزده‌

له پاشا ده‌ست ئە‌که‌ن به ئی‌شی خێر، له کاتی ئی‌شا کابرا ده‌ست ئە‌خاته
 بینا‌قاه‌ی ژنه، ژنه‌ش هه‌ردوو گو‌یی کابرا ئە‌گرێ. کابرا ئە‌لێ: ئە‌وه چی
 ئە‌که‌ی؟ ژنه ئە‌لێ: ئە‌ی تو چی ئە‌که‌ی؟ پیاوه ئە‌لێ: نه‌وه‌ك له ده‌مه‌وه
 بیته ده‌ره‌وه. ژنه‌ش ئە‌لێ: منیش بۆ‌یه گو‌یت ئە‌گرم ئە‌گه‌ر كه‌وتیته ناویه‌وه
 بنه‌وم له گو‌یت رات‌کیشم و ده‌رت بینمه‌وه.

پیاوه ئە‌لێ: كه‌واته هه‌یچمان له هه‌یچ. من ئە‌یکه‌م به نۆزده و تو‌یش
 بیکه به بیست. هه‌ر له‌ویدا لێك جیا ئە‌بنه‌وه.

له‌و به‌ر‌کیوه پیاویك هه‌بوو «سو‌فی حه‌مه‌سه‌ن»‌ی ناو بوو. ۱۰۴
 له‌گه‌ل ئە‌وه‌شا كه‌ ده‌وله‌مه‌ند بوو منالێ نه‌ئه‌بوو. هه‌ر ژنیکی
 ئە‌هینا له پاش ماوه‌یه‌ك ژنه بۆ ئە‌وه منالێکی بێی، ده‌ستی ئە‌کرد به
 چه‌ته‌یه‌تی. سو‌فی حه‌مه‌سه‌ن پێ ئە‌زانی و ناچار ته‌لاقێ ئە‌دا و ژنیکی تری
 ئە‌هینا؛ ئە‌ویش وه‌کوو پێشوو ده‌رئه‌چوو.

جاریك ژنیکی جوان‌كه‌له و رێ‌كوپیکی هه‌ینا كه‌ له ئاوی شه‌و پارێزی
 ئە‌کرد. به‌مه زۆر دلی خو‌ش بوو. ده‌مێ‌كیش بوو كه‌ حه‌جی له‌سه‌ر واجب
 بووبوو، به‌لام له‌به‌ر ئە‌وه كه‌ كه‌سی نه‌بوو له‌لای ماله‌كه‌یه‌وه داینی، پێی
 نه‌ئه‌كرا بچێ بۆ حه‌جه‌كه‌ی. ئە‌مجاره ئیتر دلنیا بوو؛ هاته‌ سه‌ر ئە‌وه كه‌
 یه‌كێك راگرێ لای ماله‌كه‌ داینی با به‌ شه‌و مال بێ پیاو نه‌مینیته‌وه. چوو
 گه‌را كه‌سی به‌دل نه‌كه‌وت، رۆژێك كورپێکی گیلۆ‌كه‌ی به‌رچاو كه‌وت
 پێ و ت: رۆله‌ وه‌ره‌ لای ماله‌كه‌م به؛ من ئە‌چم بۆ حه‌ج تا دیمه‌وه ئاگاداری
 مال و كابانی مال بکه. ئە‌مه‌ی پێ و ت. وتی: با تا‌قی‌شی بکه‌مه‌وه له‌ هه‌یچ
 ئە‌زانێ؟ پێی و ت:

رۆله ئە‌زانێ کوز چیه‌ی؟ وتی: ئە‌ی چۆن نازانم کوز ئە‌و کووزه‌له‌یه

كە شىن ئەبى و بە نانهو ە ئەيخۆن؛ زۆر خۆشە. سۆفى ە مە ە سەن وتى؛ خوا داوېە. كورەى بردەو ە بۆ مالەو، خۆى بارگەى پىچايەو ە چوو بۆ ە ج. كورە لە مالا بوو بە رەنجبەرىكى باش.

كورەى رەنجبەر بۆرە زەلامىكى چاك ئەبى، سۆفى ژن خۆى لى خۆش ئەكا. بە لام كورە زۆر گىل ئەبى. ئىوارەيك ئاگر ئەكەنەو ە لەگەل كورەدا دووبە دوو لەمبەر و لەوبەرى ئاگرەكەو ە دائەنىشن. حاجى ژن دەرپىى لە پىندا نابى. بە جۆرى دائەنىشى كە دوابراو ە كەى دەم بكاتەو ە! كورە چاوى پى ئەكەوى. ئەلى: خانم ئەو ە قەلەشە چىيە لەوى؟ ئەوئىش ئەلى: پۆلە ئەو ە پۆژىك ئاغەت بە تەور دارى ورد ئەكرد، منىش ەروا دانىشتبووم، تەورەكە دەرپەرى داى لەوى برىندارى كرد، وا بەم جۆرە دەمى كراو ەتەو ە. كورە وتى: ئەى چاك نابىتەو ە؟ وتى: بەرىو ەللا ئەگەر تىمار بكرى چاك ئەبىتەو ە، ئەبى پۆنى تى كرى.

كور ئاگای لە ەىچ نىيە، زۆر بۆى ئەكەوئىتە ەم و پەزارەو ە. ژنە ئەزانى كورە دۆش داماو ئاگاشى لە ەىچ نىيە، پى ئەلى: پۆلە! ەم مەخۇ تۆ ئەتوانى تىمارى بكەى. كورە ئەلى: ئاخىر نازانم. ئەلى: من خۆم فىرت ئەكەم چۆن دەرمانى كەى. ەلئەستى لنگەوقووج بۆى ئەكەوى و بە كورە ئەلى: وەرە ناو لنگمەو ە. كە ئەچى و ەىتە بۆنى دوابراو ەكە ئەكا راست ئەبىتەو ە. ژنە ئەلى: بىخەرە سەر كونەكەو ە پالى پىو ەنى. بەلى، ئەوئىش وا ئەكا. لەو ە وەختەدا كە ئەيەوى پە ەت بىى ژنە سەىر ئەكا كورە زۆر شپە. ئەلى: ئەو ە چىيە؟ ئەلى: خانم نازانم يا ئەمرم يا گوو ئەكەم بە خۆما. ئاغازنىش ئەلى: قوونى خۆت توند بگرە نامرىت.

ئىتر بەم جۆرە كورە فىر ئەبىت، ەر بەىنى نە بەىنى ئەلى: ئاغەژن ەستە با شوئىن تەورەكەى ئاغام تىمار بكەىن، بەلكوو تا دىتەو ە چاك بىتەو ە.

حاجی له حج ئەگەر پێته‌وه و کۆرپه‌ ئه‌چیی به‌ پیری‌ه‌وه هه‌ر له‌ دووره‌وه بانگی ئەکا ئەلی: «ئاغا شوین ته‌وره‌که‌ی تو که ده‌می کردبووه‌وه له‌ ناو لنگی ئاغازنا هه‌موو پوژۆی تیمارم ئەکرد، که‌چی تا ئیسته هه‌ر چاک نه‌بۆته‌وه!». حاجیاغای هه‌ناسه‌سارد به‌ جارێ چووه‌ تاسه‌وه و وتی: باشه‌ باشه‌!

۱۰۳. ره‌فیع حه‌مه‌ده‌مین قادر مه‌لا، له‌ سوله‌یمانییه‌وه ناردی؛ وتی: سألینک فه‌قییه‌ک له‌ «چه‌قژ» هه‌بوو، هه‌ندی ته‌له‌به‌ هاتنه‌ ئه‌وی. یه‌کینک له‌ ته‌له‌به‌کان ویستی گالته‌یه‌ک به‌ فه‌قینکه‌ بکا. لینی پرسی: کاکه‌ فه‌قی ناوت چیه‌؟ وتی: ئەحمه‌د. وتی: کاکه‌ فه‌قی ئیعراینکت لی ئه‌پرسم بزانه‌ ئه‌یزانی. وتی: فه‌رموو. وتی: «یا أحمق الحمار» م بۆ ئیعراب که‌ فه‌قینکه‌ وتی:

یا حه‌رفی «ندا» ئەحمه‌ق ته‌رخیمه

میم مونا‌دا موفه‌د، مه‌عریفه‌ی میمه

«فعل» و «فاعل» بۆ وا مه‌جهوولن

ته‌له‌به‌ و «حمار» هه‌ردوو مه‌فعوولن

باشه‌ و «حمار» هه‌ر سألّه و سألّه

به‌لام ته‌له‌به‌ دايم به‌ فالّه^(۱)

ئەلی: ته‌له‌به‌که‌ به‌ جارێ واقی و پر ما. وتی: کاکه‌ فه‌قی ئیجگار واش

نه‌. ئەویش وتی: کاکي خۆم جوابی سنانه‌، قوزه‌لقورته‌.

۱. پێده‌چن ئەسلی شیعره‌که‌ ئاوابن:

مونا‌دای موفه‌د، مه‌عریفه‌ی میمه

ته‌له‌به‌ و «حمار» هه‌ردوو مه‌فعووله

به‌لام ته‌له‌به‌ دايم به‌ فالّه

«یا» حه‌رفی «ندا»، «احم» ته‌رخیمه

«قی» فیعل، فاعیل له‌وا مه‌جهووله

باشه‌ و «حمار» هه‌ر سألّه و سألّه

چاو

هەر هه‌ی ئه‌وه: جارێکی واش له «قایکه‌ن» به‌ سواری ئه‌سپێک
۱۰۴. ئه‌دا به‌ لای ده‌سته‌یه‌ کدا دانیشتیوون له‌ بن که‌ پرنیکا. قاله‌ ناوینکیان
تیا بوو سه‌یری کابرای سواری کرد وتی: «سه‌یری ئه‌ و ماینه‌ که‌ن چۆن
مل و کلکی کردوو به‌ یه‌ک».

له‌ وه‌ خته‌دا کابرای سوار خه‌ریکی ئه‌وه‌ بوو سلاو بکا. ماینه‌که‌ی
سه‌رسمیکی دا، که‌ وت. کابرا به‌ هه‌رجۆر بوو، هه‌سته‌یه‌ وه‌، ماین خۆی بۆ
نه‌گیرایه‌ وه‌ چالێک له‌ به‌رده‌میا بوو، گلێر بووه‌ وه‌ که‌ وته‌ چاله‌ که‌ و تۆپیی. کابرا
چوو زینه‌که‌ی لێی کرده‌ وه‌ و دای به‌ کۆلیا و چوو به‌ لای جه‌ماعه‌ ته‌ که‌ وه
وتی: توخوا جه‌ماعه‌ت ئه‌ وه‌ کێ بوو ئه‌ و تیره‌ی تێ گرتم؟ وتیان: ئه‌ وه
فلان که‌س بوو. ئه‌ ویش وتی:

«په‌ککوو، به‌ خوا چاوینکی پیس و تیژی هه‌یه‌».

هه‌رکه‌ ئه‌ و ئه‌ وه‌ی وت،
کو توپه‌ر قاله‌ هه‌ردوو چاوی کوپه‌ر بوو. ئه‌ ویش وتی: باوکم هه‌ق به‌ هه‌ق!.

وتی: ژنیك هه‌بوو له‌ «چه‌قژ» پوره‌خاتوونیان پێ ئه‌ وت.
۱۰۵. مه‌ شه‌وور بوو که‌ چاوی زۆر پیسه‌. پۆژنیك دوو کورپی خۆی
له‌ گه‌ لا ئه‌ بێ، ئه‌ ده‌ن به‌ لای خه‌رمانیکی زۆر گه‌ وره‌ دا. پوو ئه‌ کاته‌ کوره‌کانی
ئه‌ لێ: پۆله‌ ئه‌ م خه‌رمانه‌ هه‌ی کێیه‌؟ به‌ خوا خه‌رمانیکی بێ وره‌یه‌. یه‌ کێ له
کوره‌کانی ئه‌ لێ: دایه‌ - خوا بتگرێ - ئه‌ وه‌ خه‌رمانه‌ که‌ی خۆمانه‌. پوره‌خاتوون
خیرا په‌ شیمان ئه‌ بیته‌ وه‌ ئه‌ لێ: «گووم خوارد، توخوا ئه‌ وه‌ چنگه‌ کولۆشه‌ که‌ی
خۆمانه‌. ئه‌ وه‌ خۆ هه‌ر تۆزیکه‌».

(کولۆش: قرچه‌ مه‌ لۆی بچووکی گه‌ نم و
جۆیه‌).

۱۰۶. ئەمە يەكئىكە لە ئامۆزگار يىپەكانى پەحمەتى؛ ئەيفەرموو:

بەزەبىت بەمانەدا بىتتەو تە خواش بەزەبى بە تۆدا بىتتەو:

- ژئىكى جوان كە مېردەكەى چوو بى بۆ سەفەر.

- دلسووتايىك كە يەكە مجار تووشى يارەكەى ئەبى و حەيتەكەى

هەئناستى.

- كابرايەك كە ئەچىتتە ژوورەو بۆ شايتەتى و كابراى تر ئەو شايتەت يىپەى

بەدل نابى؛ چونكە شايتەت يىپەكەى ئەو لە قازانجى ئەو نابى. كابرا لىيى

مۆر ئەبىتتەو ناوچاوى لى كرژ ئەكا.

- ئەو دەستەپە كە لەسەر مېزى خواردنەو دانىشتون قومىكيان

خواردوو و هېشتا سەرخۆش نەبوون، عەرەقەكەيان پڙاوه.

- كورە گەنجىك كە بە دەست ژئىكى پىرى قولتپەو گىرى خواردوو.

- كچىك كە «بن» كەى نەماو و شەوى گواستەو و شى نزيك بۆتەو.

- ئەو ژنە كە جلىكى تەرى لەسەر تەناف هەئخستوو، كوتوپر تەنافەكە

ئەپچرى، جلهكان ئەكەونە سەر خۆلەكە. ئەو وىش ئەلى: ئەى.

عەلى باپىر هەبوو خۆى لە خۆيا دنياپەكى سەربەخۆ بوو. ئەو

۱۰۷.

ژيانەى بەلاو ژيان بوو كە لەگەل كورانى نەونە مامانا راپيوئى.

تۆيش ئەيناسى.

جاريك شەو ئەبى ئەو كورەى كە دلى لەم سەندبوو، وە ئاوارەى

دەشت و هەردى كردبوو، تووشى ئەبى. دەست ئەكا بە گەمە و گالته

كردن لەگەلئا. كورە بە مستەكۆلە بەر ئەبىتتە سەر وگوئىلاكى عەلى عاشق.

لەم چنگە پىچىپەدا دەستى خويناوى ئەبى، يا خوينى خۆى يا خوينى

سەر و پۆتەلاكى كاكە عەلى. ئەو وندەى تر توورە ئەبىت و دەست ئەداتە

خه‌نجه‌ر له‌کاکه‌عه‌لی. ئه‌ویش ئه‌لێ: به‌خوینی عاشقان ئه‌و ده‌سته
جووانه‌ت وا که‌ره‌نگینه، به‌خه‌نجه‌ری دی نییه‌ حاجه‌ت. چیه‌ ئه‌م جه‌ور
و ئه‌م کینه‌؟

مه‌لا سمایلی کانیسکان جارێک له‌سه‌ربانی مزگه‌وتی گه‌وره‌دا
۱۰۸. بانگی ئه‌دا و به‌ده‌م بانگه‌که‌وه‌ به‌سه‌ر بانه‌که‌دا هه‌پای ئه‌کرد.
شیخ قادری حه‌فید چاوی لێ بوو پێ و ت: مه‌لا سمایل ئه‌وه‌ بۆچ به‌ده‌م
بانگه‌که‌وه‌ هه‌پا ئه‌که‌ی؟ وتی: قوربان خه‌لک پیم ئه‌لێن: تۆ له‌ دووره‌وه
ده‌نگت خۆشه، به‌ده‌م بانگه‌که‌وه‌ هه‌پا ئه‌که‌م با له‌ دووره‌وه‌ گویم له‌ ده‌نگی
خۆم بێ بزانه‌م راست ئه‌که‌ن که‌ من له‌ دووره‌وه‌ ده‌نگم خۆشه‌!. شیخ قادر
ده‌ستی کرد به‌پێکه‌نین و وتی: خوا بتگرێ مه‌لا سمایل بۆ خۆت و بۆ
قسه‌ت.

مه‌لا عه‌لی حاجی ره‌سوول هه‌بوو له‌سوله‌یمانی جارێک
۱۰۹. ئه‌حه‌مه‌دی کوری ئه‌که‌وێته‌ ناو بیریکه‌وه‌. مه‌لا عه‌لی سه‌ر شوڤ
ئه‌کاته‌وه‌ به‌سه‌ر بیره‌که‌دا ئه‌بیینی، پیتی ئه‌لێ: «کورم مه‌چوو به‌هیچ
لایه‌کدا تا ئه‌چم گوریسێک دێم و رات ئه‌کیشمه‌ ده‌ره‌وه‌!».

حه‌کیم گێرپایه‌وه‌ له‌هه‌ولێر وتی: له‌گوندی «قوشته‌په‌» پیاویک
۱۱۰. ئه‌چیتته‌ لای مه‌لاکه‌ ئه‌لێ: مامۆستا پیاو که‌ ئه‌چیتته‌ سه‌ر پێشوا
و- بلامانی- تا چه‌ند قنگی بشوا پاک ئه‌بیتته‌وه‌؟ ئه‌ویش ئه‌لێ: برام هێنده
بشوا تا جیره‌ی لێوه‌ دیت.

ئه‌مجا کابرا ئه‌چیتته‌ سه‌ر ئاوده‌ست هه‌ر ئاو ئه‌کا به‌خۆیا ئه‌یشوا و
ده‌ستی پیا دینیت. دیتته‌ ئه‌وه‌ جیره‌ی لێوه‌ بیت، تریک ئه‌که‌نی. ئه‌لێ:
«ئه‌ی به‌کێری مه‌لاوه‌ چاک جیره‌ی لێوه‌ نه‌هات!».

۱۱۱. هەر ئەو گێزپایەوه وتی: لە گوندی «عاللا» مام پیرداود ئە چوو
 بۆ شار، ژنان دەوریان لێ دا هەریەکە چەند دراوێکیان دایە
 بۆیان بدات بە شت. ژنیك لە ناو ژنەکانا ئەویش چوو بە لای مام پیرداود
 وتی: مام پیرداود بە سەدەقە‌ی سەرت بم! وی مەجیدیەم لۆم بەرە لۆم
 بدە بە دوو گەز جانگ لۆ ئاوەرکراس چم نینە.

مام پیرداود دوو گەز جانگی لۆ هینا پلکە‌ها مین ئاوەر کراسیکی زۆر
 تەسک و ترووسکی لێ کرد و هەندیکیشی مایەوه دای بە سەریا و چوو
 لە ناو ژنەکانا دەستی کرد بە شاییی و ئەیوت: هاوەر کراسم بە هاوەر کراستان،
 چەقە‌لانی شەم بە بەرتان. (چەقە‌لانی: لە چکە).

۱۱۲. حەمە‌عەلی مە‌لا محە‌مەد گێزپایەوه وتی: جارێک لە «چناران»
 رۆژی جومعه ئەبێ و خە‌لکە‌که هە‌موو ئە‌چن بۆ نوێژی
 جومعه؛ لە نوێژی جومعه‌شا ئەبێ چل کە‌س بن، ئە‌وان سێ‌ونۆ ئە‌بن.
 چاو ئە‌گێرن سە‌یر ئە‌کە‌ن مامە‌حە‌مە‌ نە‌هاتوو، ئە‌چن بە‌ دوویا ئە‌لین:
 پیاو‌تیت بێ‌ وەرە با جومعه‌کە‌مان تە‌واو بێ‌. ئە‌ویش ئە‌لێ:
 «خۆ‌ مأل و بیست نییە؛ من دوو کورم لە‌ جمعه‌‌دایە. بە‌ خودای بابم!
 پێ‌ بیت و نایمە‌ بە‌ر پێ‌؛ لە‌ کوێ‌وه‌ هاتوون بچنە‌وه‌ بۆ‌ ئە‌و شوێ‌نه».

۱۱۳. هەر ئەو گێزپایەوه وتی: مە‌لا محە‌مەد دەرگە‌لە‌یی هە‌بوو، مە‌لا
 بوو لە «گە‌لە‌». رۆژی جمعان - کە‌ سە‌لامی جومعه‌ی ئە‌دایە‌وه -
 هە‌لئە‌ستا رووی ئە‌کرده‌ خە‌لکە‌که ئە‌یوت:
 «سە‌گ‌باینه! چاوان زە‌ق مە‌کە‌ن، کێ‌ر و رە‌ق مە‌کە‌ن و لە‌ قوزی ژنی
 خە‌لکی رۆ‌کە‌ن!».

۱۱۴. پیاویکی سمایل عوزه‌یری ئه‌بێ به‌ میوانی مه‌ لایه‌ك. مه‌ لاکه‌ ده‌ورییه‌کی بچووک چیشتی برنج له‌ گه‌ل دوو سێ نان ئه‌هینێ و به‌ میوانه‌که‌ ئه‌لێ: «فرموو. کابراش ده‌ست درێژ ئه‌کا بۆ پاروو. مه‌ لا ده‌ستی ئه‌گرێ و ئه‌لێ: «کتیب ئه‌فرموو: بیسمیلا بکه‌؛ ئه‌گینه‌ شه‌ یاتین و جنۆکه‌ له‌ گه‌لمان ئه‌خۆن». که‌ له‌ نان خواردن ئه‌بنه‌وه‌ مه‌ لا ئه‌لێ: چاوت لێ بوو بیسمیلا چه‌ند به‌ به‌ره‌که‌ت بوو؟ کابرا هه‌رچه‌نده‌ تیریشی نه‌ خواردبوو به‌ ناچاری وتی: به‌لێ قوربان واسه‌.

چه‌ند رۆژیکێ پێ چوو به‌ رێکه‌وت مه‌ لا ئه‌بێ به‌ میوانی سمایل عوزه‌یری. کابرا له‌ نگه‌رییه‌کی زل نان و رۆن و شلکینه‌ ئه‌هینێ و دایئه‌نێ ئه‌لێ: فرموو: مه‌ لا قۆلی لێ هه‌لئه‌کا ئه‌یه‌وی بلی: بسمیلا، کابرا توند ده‌ست ئه‌گرێ به‌ سه‌ر ده‌میا و ئه‌لێ: وه‌ که‌لام بیژی بیسمیلا ده‌م و دگانت ئه‌شکینم. تۆ ئه‌گه‌ر ئازای هه‌ی جن هه‌ی جن بکه‌. خۆی هه‌ردوو قۆلی رانه‌وه‌شینی و ده‌ست ئه‌کا به‌ های جن های جن بیتنو بیتنو!

۱۱۵. کابرایه‌کی کورد رۆژیک ئه‌بێ به‌ میوانی پیاویک؛ نان دانه‌نین. میوانه‌که‌ یه‌که‌م پاروو هه‌لئه‌گرێ بیبا بۆ ده‌می، خانه‌خوێکه‌ ئه‌لێ: «برا راره‌سته‌ پارووه‌که‌ت موویکی پتوه‌یه‌». کابرا ئیتر پارووه‌که‌ دانه‌نی و ئه‌کیشیتته‌ دواوه‌.

خانه‌خوێکه‌ ئه‌لێ: ئه‌وه‌ بۆچی چوویتته‌ دواوه‌؟ ئه‌ویش ئه‌لێ: «به‌خوا برا تۆ ئه‌وه‌نده‌ به‌رچاو ته‌نگ بی، وه‌ها سه‌یری پارووی هه‌وه‌لم بکه‌ی من ئه‌م نانهم پێ ناخوری!».

۱۱۶. که‌لای ئه‌لێ: له‌ شیخ مراد ئه‌پرسی ئه‌لێ «سه‌ید قلیه‌ وه‌ قاف که‌نه‌ی یا وه‌ غه‌ین؟» ئه‌ویش ئه‌لێ: سه‌ید که‌لای: نه‌ وه‌ قاف که‌نه‌ی نه‌ وه‌ غه‌ین؛ وه‌ گوشت که‌نه‌ی، بچوو قه‌ری باره‌ تا بخوه‌نه‌ی.

۱۱۷. سالتىك له زەمانى توركەكانا «داسنى» كوشتن باوى پەيدا كىردىبوو؛ خەلك زۆر ئەچوون. ھەركەس كە ئەھاتەوۈ سەرى داسنىكى ئەكرد بەسەر شىر ۋە ياتەنگ حىسكە كەيەوۈ بۇ ئەوۈ بە خەلكى پىشان بىدا كە داسنىكى كوشتوۈ.

باوكى عەزەكونە ماسى ھەبوو ئەوئىش لەگەل ئەو عىلجىارەدا رۆيشتىبوو. لەولاولە كە ھاتبۇنەوۈ ئەوئىش «پى» يىكى كىردىبوو بەسەر لوولەى تەنگە كەيا. لىيان پرسى: ئەمە كى كوشتوۈيەتى؟ وتى: من. وتيان: ئەى سەرەكەيت بۇ نەھىتا؟ وتى: «تا من فرىا كە وتم چوومە سەرى، سەرى پىتوۈ نەبوو؛ بىردىبوۈيان!».

۱۱۸. كىبراىەكى قەلخانى بى توتنى ھىتابوۈى بەسەرىيا، لەو ولاتى كىرماشانە رۆژىك سوارى خانمىك ئەبىت. لە ۋەختى ئىشا خانم - بلامانى - تىرك ئەكەنى. كىبرا ئەلئى: خانم دواى خۆت بىگرە. خانمىش ئەلئى: «ئاغا لە ئشق ئەو سەر سوورەى تۆ تواناى دواگرتىم چوۈه!».

۱۱۹. كىبراىەك لەو گەرمىيانە مرىشكىك ئەكەرى و ئەبىاتەوۈ بۇ مالمەوۈ. ۋەخت نىزىكە و رەمەزان ئەبى. مرىشكەكە ئەدا بە ژنەكەى و پىنى ئەلئى: ئەمە ھەلگرە بۇ رەمەزان.

كىبراىەكى قومارىبازى «رەمەزان» ناو، گوئى لى ئەبى، دەنگ ناكاتا دەرفەتى بۇ ھەلئەكەوئى. رۆژىك مېردى ژنە لە مال نابى، كىبرا خۆى ئەكا بە ژوورەوۈ ئەلئى: لالەم ناردىمى بۇ مرىشكەكە. ژنەش ئەلئى: بۇچى تۆ رەمەزانىت؟ ئەلئى: بەلئى. ژنە ئەچى لە كولىن مرىشكەكە دەرگا، دەرپىنى لە پىدا نابى، مالى حەلال دەرئەكەوئى. كىبرا لە دواۋە خۆى پىدا ئەدا و ئەبى بە زاوا. ژنە مرىشكى بۇ دەرئەكا و ئەىداتى. كىبرا بە نان و گانەوۈ

لێ ئەدا ئەروا.

ئێوارێ ژنه‌ می‌رده‌که‌ی دیته‌وه‌ پێی ئەلێ: ڕه‌مه‌زانی باوه‌ حیزه‌ت
م‌ریشکه‌که‌م دایێ ڕزگارم بوو له‌ ده‌ستی. کابرا ئەلێ: ڕه‌مه‌زانی چی؟ ئەلێ:
ئە‌ی تۆ نه‌توت م‌ریشکه‌که‌ بۆ ڕه‌مه‌زانه‌؟ منیش لێم پ‌رسی: تۆ ڕه‌مه‌زانیت؟
وتی: ئا؛ ئیتر دامی. کابرا وتی: به‌خوا چاکی گاویت. ئە‌ویش وتی: ت‌ر‌حیو
با من سه‌رم له‌ کولانه‌که‌دا نه‌بوایه‌ بی‌توانیایه‌ بی‌گامایه‌!

۱۴۰. ژن و می‌زدیک لیک زیز بووبوون. وا دیار بوو ژنه‌که‌ له‌ می‌رده‌که‌
زیز بووبوو؛ ئیتر له‌ به‌رچی بوو ئە‌وه‌ من نایزانم؛ ڕه‌نگبێ تۆ
بیزانی. ئە‌مانه‌ منالیان هه‌بوو. ڕۆژیک پیاوه‌که‌ دانوله‌ی بۆ مناله‌کان کردبوو،
بۆی دانابوون. پێی وتن: بخۆن ده‌ی با کیرتان ئە‌ستور بێ. ژنه‌که‌ی له‌
قوشب‌نیکه‌وه‌ گوێی لێ بوو وتی: «ئە‌ی دوژمنی له‌شی خۆت! خۆت بۆ
دوو ده‌نک ناخۆی؟ هه‌ر ئە‌یکه‌ی به‌ قورگی ئە‌وانا!».

۱۴۱. پیریژنیکی زۆر په‌رپووتی پیر هه‌بوو. له‌‌وانه‌ بوو له‌به‌ر پیری
تۆزێ ئە‌قله‌که‌شی که‌م بووبوو. کور‌وکال ئە‌که‌وته‌ شوینی
ئە‌یانوت: نه‌نه‌ ده‌نگی ئە‌وه‌ی خواره‌وه‌ت چۆنه‌؟ ئە‌ویش ده‌ستیکی ئە‌خسته
سه‌ر ده‌می و ئە‌وی‌تری ئە‌خسته‌ سه‌ر دواب‌راوه‌که‌ی و ئە‌یوت: «تا ئە‌و
بیه‌وی ئە‌وه‌ش ئە‌یه‌وی!».

۱۴۲. عوسمان محه‌مه‌د سال‌ح گێرایه‌وه‌ وتی: تازه‌ ئە‌م قسه‌یه‌ داها‌ت‌بوو
که‌ هه‌ر شتیکی ناخۆش ڕووی بک‌ردایه‌ته‌ یه‌کی پ‌بیان ئە‌وت:
«گوێ مه‌ده‌ری پ‌یچی می‌زه‌ریکه‌!»؛ واته‌: زوو به‌سه‌ر ئە‌چی. پیاویکی
کویری قسه‌قوت هه‌بوو له‌ سوله‌ی‌مانی ب‌رایه‌کی له‌سه‌ر هه‌ر شتیکی بوو،
پانزه‌سال ئە‌بوا له‌ به‌ندیخانه‌ بوایه‌. خه‌لکوخوا ئە‌چوونه‌ لای ب‌راکه‌ی دل‌یان

ئەدايەوہ ئەيانوت: «ھيچ نيبه، پيچى ميزه ريكه. ئيشە للاً زوو پزگارت ئەبى». ئەوہ نەيان ئەم قسە پى وتبوو ئيتەر جيقلدانەي ھەلى نەگرت وتى: «كۆرە لە قەبرى داىكى ئەو مەلایە ئەبەم كە بە پانزە سأل ميزه رى ئەبە ستيتەوہ!».

۱۴۳. كابرايه ك لە «تەويئە» ھەبوو «زۆراب» سى ناو بوو؛ نوپىزى نەئە كرد. كابرايه كى درواسىيان ھەبوو پىتى وت: «ئەگەر نما نەكەرى سان مەكشۆت». ئەويش لە نوپىزى ئىوارەدا سەرەتا چووہ مزگەوت و دەستى پى كرد. نيەتى ھىنا وتى: «نيەتم ھەنە يەرى پكاتى نما كەروو پەرى سانى. ئانەي نيەت مارۆ زۆرابەن. "اللہ اكبر"».

۱۴۴. جارئك فەقئيبەك ئەچىتە خزمەتى شىخ بابە عەلى تەكيبەي ئەلى: قوربان «كافىە» م كرووہ بە شىعر. ئىستە نيوہ شىعرىكم داناوہ، نيوہ كەي تريم بۆ نايەت. ئەلى: ئەو نيوہ يە چىيە؟ تا من نيوہ كەي تىرت بۆ دانىم. ئەلى: قوربان! «الكلمة لفظ وضع». شىخ بابە عەلىش ئەلى: «كئيرى كەرم بە قنگت وع!».

۱۴۵. كوئىخا ھەويزى «شاخە پيسكە» داىكى ئەمرى، پوورە مەيرەم ھەبو ئەچى ئەيشوا، ھەموو جار بە كوئىخا ھەويزى ئەوت: كوئىخا داىكى رەھمەتت زئىكى بەھەشتى بوو، لەو وەختەدا ئەمشۆرد ھەر پى ئەكەنى! چەند جارئك ئەمەي وت: ھەر جارەش كوئىخا ھەويزى لەبەر خاترى قەبرە كەي داىكى شتىكى ئەدايە. لە ئاخرا پوورە مەيرەم لە تامى دەر كرد! ئاخىر جار وتى: پوورە مەيرەم وازىبنە ئەوہ بە قوزى تۆ و

ئەقلى من پى ئەكەنى، ئەگىنا كەى ئەم شوپىنە شوپىنى پىكەنە!؟

۱۲۶. كابرەكەى كۆپەى عەزىزى ناو بوو، جارېك ئەچىتە شاخە پىسكە
لە مالى ناسراو كەىا نان و ماست ئەخوا. دەم و لىوى پاك ناكاتەو،
ماستەكە ھەروا بە لىوئەو ئەبى. بەو جۆرە ئەچىتە لای كوئىخا ھەوئىز.
كوئىخا ھەوئىز لىئى ئەپرسى: عەزە ئەو ھەچىت خواردوو؟ ئەلى: كوئىخا
وہللا ئىستە كەگەىشتە جى، لە مالى خانە خوئىكە ما مرېشكېكىان بۆ
كوشتبوومەو، بەبى تۆ ناخۆش، مرېشكەم خوارد. كوئىخا ھەوئىزىش ئەلى:
وہللا عەزە راست ئەكەى؛ ئەو ھەتە رېقنەكەى بە بەر كولانەكەو ھە!

۱۲۷. مەلا مەمەدى دەرگەلەىى لە گەلالە رۇژى جەمان خوتبەى
ئەخوئىند. كە ئەچوو ھە سەر مەنەرەكە دارىكى ئەگرت بە
دەستەو لە كاتى خوتبە خوئىندەو كە دا رايئەو ھەشانە. پىيان وت: مامۇستا
خەتېب كە ئەچىتە سەر مەنەر شىر ئەگرى بە دەستەو، تۆ لە باتى شىرەكە
دارىك ئەگرى بە دەستەو؛ ئەو ھە بۆچى؟ ئەو ھەش ئەبوت: ئەم تۆلە بابانە
پىوئىست ناكە من شىرىان بۆ بگرم بە دەستەو، ئەگەر بە گوئىيان نەكردم
بەم دارە سەرو بەچكىان ئەئىمە يەك و ئەيانترېنم بە گۆرى بابيانا.

۱۲۸. كابرەكە ھەبوو لەو خوارە كورپىكى ھەبوو يەكېك لىئى پەرسى:
بەرو ئەكەى ئەم كورپە ھىچى لە تۆ ناكە. ئەو ھەش وتى: «برا
بۆچى درواسى دىلئى مئالەكانمان لە خۇمان بەكەن!».

۱۲۹. كورپىكى باقلانى چووبوو ھەقئىيەتى، گەىشتبوو ھەكئىى
«أنمودج». ھەر كەكئىيەكەى ئەگرت بە دەستەو خەوى لى
ئەكەوت. ھەختى سەردانى مالى خۇيان ھاتبوو، چوو ھە بۆ سەردان.

مانگایه کیان هه‌بوو زۆر لاسار بوو، نه‌یه‌ه‌یشت بی دۆشن. دایکی کوره به ته‌واوی به ده‌ستیه‌وه که‌وت‌بووه عه‌زیه‌ته‌وه. ئە‌وا دایکی کوره مانگای هیناوه گویره‌که‌که‌ی خستۆته به‌رده‌می، خۆیشی گۆرانی بۆ ئە‌لێ؛ که‌چی مانگا هه‌ر له‌قه ئە‌هاوینێژی و نایه‌لێ بی دۆشن. کوره‌ی فه‌قی هه‌ر که‌ چاوی به‌مه‌که‌وت، خیرا چوو «أ‌ن‌م‌و‌ذ‌ج»‌ه‌که‌ی هینا له به‌رده‌می مانگادا پانی کرده‌وه. دایکی وتی: ئە‌وه چی ئە‌که‌ی رۆ‌له‌؟. فه‌قی وتی:

دایه، ده‌نگ مه‌که‌ با خه‌وه‌که‌ی لێ نه‌زری! هه‌ر ئیسته‌ خه‌وی لێ ئە‌که‌وی، به‌ ئاره‌زووی خۆت و به‌ شینه‌یی بی دۆشه. من هه‌موو جار که‌ کتیه‌که‌ ئە‌گرم به‌ ده‌ستمه‌وه خه‌وم لێ ئە‌که‌وی. لێ‌گه‌رێ ئیسته‌ ئە‌میش خه‌وی لێ ئە‌که‌وی. هه‌ر تۆ ده‌نگ مه‌که‌ با خه‌وه‌که‌ی نه‌زری!

مه‌لا فه‌تتاح هه‌بوو له‌و موکریانه، هه‌تا بلیت ناشیرین و ۱۳۰. ناهه‌موار بوو، به‌لام له‌ قسه‌دا گره‌وی بردبۆوه، زۆر قسه‌ خۆش بوو. کورپیکیشی هه‌بوو مه‌لا عه‌لی ناو بوو، مه‌لا عه‌لی له‌ فه‌قیه‌تی بوو هه‌موو جار هاتوچۆی مالی خۆیانی ئە‌کرده‌وه بۆ سه‌ردان، به‌ پینچه‌وانه‌ی باوکی، ئە‌م ئینسانیکێ رینکوپیک و جوانچاک بوو. مه‌لا فه‌تتاح وه‌کوو عاده‌تی هه‌موو پیاویکی به‌ وه‌رع و به‌دین دائیما ئاوینه‌ و کاوکلته‌ور و مه‌قه‌ستی پێ‌بوو بۆ رینکخستنی سه‌ر و ریشه‌که‌ی و چاوپرشته‌که‌ی، مه‌لا عه‌لی کورپی هه‌ر جار که‌ ئە‌چوووه ماله‌وه سه‌یری ئە‌کرد ئە‌وا باوکی چاوی پرشته‌وه و ئاوینه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌یه شوکری خوا ئە‌کا، ئە‌لێ: حه‌مد و سه‌نا بۆ ئە‌و خوايه‌ که‌ ئیمه‌ی به‌ چاکترین سوورته‌ دروست کرده‌وه. مه‌لا عه‌لی کورپیشی هه‌یچ ده‌نگی نه‌ئه‌کرد.

رۆژیک مه‌لا عه‌لی چوووه ده‌روه‌ه یه‌کێک لیتی پرسی: باوکت له‌ ماله‌؟

وتی: به‌لێ. وتی: چی ئە‌کا؟ وتی: چی ئە‌کا؟ خوا ئە‌خا به‌ درۆوه!

۱۳۱. عوسمان شارباژێری گێرایه وه وتی: له و بهر کێوه کابرایه کی ره زاقورس ئەبێت به میوانی مالتیک. تۆزێ ناسراوی پیشوویان هه بوو له گهڵ ماله که دا. کابرا بۆی دانه کوتی و هه ر ناروا. ماله که ش هه رچه نده پلاری تی ئەگرن کاری تی ناکا.

رۆژنیک ژنی خانه خوینکه پیتی ئەلی: ئیسته مناله کانت به سته زمانانه، له وانه یه له بهر ئەوه که ده میکه نه یاندیویت، ئەبێ دلیان زۆر ناروحت بێ! ئەوه هه یچ بیران ناکه یه؟ له وانه یه ئیسه بیران ئەکه یه، تۆ چۆن ئەبێ بیران نه که ی؟ توخوا که چوو یته وه له باتی ئیسه ش چاوت پێیان بکه وی. کابرای میوان وتی:

وه لالا راست ئەکه ی، وه خته سویم بێته وه بۆیان. هه ر ئیسته ئەچم رانه سپێرم هه موو بێن بۆ ئیره، با ئیوه ش چاوتان پێیان بکه وی. ئەوه باشته بۆ سوکنایی ئیوه تا من خۆم به ته نیا بچم و بیانین!

۱۳۲. زه مانێ زوو ئەوه ی که ئیسته پیتی ئەلین «مه حامی» وه یا «پاریزه ر» دانه هاتبوو. له باتی ئەم ناوه «ئه وقات»، وه یا «وکیل مرافعه» هه بوو. هه ر کاره ساتیک رووی ئەدا سه رچاوه ی هه موو «مه لا» بوو، که ئەو کاره ساتانه ی ئەبریه وه. به مانه ئەوترا «شه رع». جا ئەگه ر کاره ساتیک رووی بدایه، داواکه ر وه یا داوا لیکراو ئەوقات وه یا «وکیل مرافعه» ی رانه گرت. ئەم ئەوقات و وه کیل مرافعانه ش هه ر مه لا وه یا میرزا بوون.

جارنیک کابرایه ک جنیو ئەدا به کابرایه کی تر، ئەلی: کیری پرووت به قوزی دایکت. کابرا چوو له لای مه لا شکاتی کرد که جنیوی وای داوه تی. مه لا ناردی به شوین ئەوی ترا. ئەویش له بهر ئەوه که ئیسه که زل بوو، «وکیل مرافعه» یه کی راگرت. هه موویان چوونه لای مه لا. مه لا رووی کرده

کابرای جنیودەر: که تۆ جنیوینکی وات داوه به‌م پیاوه و ئەمه «قەزف» ه. «وکیل مرافعه» هەلدایه وتی: ئەمه جنیو نییه، با ئەگەر کێره‌کەش کێری باوکی بێ. مەلا پرووی کردە جنیوپێ دراو وتی: هیچ هەقنکت نەما بەسەر ئەو پیاوه‌وه. ئەمه «قەزف» نییه. برۆ با کێری بە قوزی دایکی «وکیل مرافعه» بیت. «وکیل مرافعه» ش دەمی ئەبێ بە تەلە‌ی تەقیوه و رازی ئەبێ بە قەزا و قەدەر.

کابرایه‌کی «کە‌لە‌کن» سی ئەچیتە لای مەلا توفیقی عەتار ئە‌لێ: ۱۳۳
 ئەو رۆژه چوومه «پیره‌مه‌گروون». لە‌وه‌تی هاتومه‌تە‌وه مووی
 پێشم هە‌مووی ژان ئە‌کا. ئابزانە بە خێری خۆت دەرمانیکم ناده‌یتێ تۆزێ
 چاک بێ. ئە‌ویش ئە‌لێ: چیت خواردوو؟ ئە‌لێ: وه‌‌للا له‌وێ پارچه‌یی نانم
 بە سه‌هۆ‌له‌وه خوارد. ئە‌لێ: برۆ مردووت مرئ! بمره‌ بۆ خۆت. نه‌ خواردنت
 له‌ خواردنی موسلمانان ئە‌کا نه‌ دەر‌دت له‌ دەر‌دی گاوران ئە‌کا!.

ئە‌لێن: پادشایه‌ك سی ژنی هە‌بوو، یه‌کێ ئاری، یه‌کێ سامی، ۱۳۴
 یه‌کێ چه‌رکه‌سی، شه‌وینک له‌گە‌ل ژنه‌ ئارییه‌که‌ی نوستبوو
 لینی پرسسی: دنیا چ وه‌خته؟ وتی: ده‌مه‌وبه‌یانه، وتی: به‌ چیدا ئە‌زانی؟
 وتی: بۆنی گۆلان له‌گە‌ل ده‌نگی بولبولان و نه‌‌وای قومریان ئاه‌نگی
 عە‌تره‌فشانێ و نه‌‌واخوانی ئە‌گێرن، دلێ دلدار مه‌ست ئە‌که‌ن، باوه‌شینی
 خالی سه‌رگۆنای نازداران ئە‌که‌ن. شه‌وی دووه‌م له‌گە‌ل ژنی سامیدا نوست،
 لینی پرسسی: دنیا چ وه‌خته؟ وتی: به‌ری به‌یانه. وتی: به‌ چیدا ئە‌زانی؟ وتی:
 ملیوانکه‌ی مرواریم که‌ ئە‌که‌‌ویته‌ سه‌ر سینه‌ی قاقم، فینکی و ساردیه‌کی
 به‌ ئاسته‌می وا هه‌ست ئە‌که‌م وه‌کوو ئە‌وه‌ ساردیه‌ که‌ له‌ شابالی به‌ له‌نگه‌ری
 په‌رییه‌وه بیت و بدا له‌ ئە‌گریجه‌ی نازدارینک بی شه‌کینیته‌وه و ئە‌وه‌ نهرمه

بدا له گۆنای ئالی ئه‌و نازاداره، ئه‌و چ هه‌ستیک ئه‌کا به‌و فینکه‌ سینه‌ی منیش ئه‌و هه‌سته ئه‌کا.

شه‌وی سیه‌م له‌گه‌ل ژنی چه‌رکه‌سیدا نوست، لیتی پرسی: دنیا چ وه‌خته؟ وتی: ده‌مه‌ورۆژه. وتی: به‌چیدا ئه‌زانی؟ وتی: شه‌روه‌ت وی له‌ پرووتا گوو تاوی داوم!

دَل سووتاوێك ده‌می سأل بوو دَلی چووبوو له‌ یاره‌که‌ی، هه‌ر ۱۳۵.
به‌شوین هه‌لینکا ئه‌گه‌را له‌ جینگایه‌ك ده‌ستی که‌وی. ئاخری له‌ پاش چاوه‌روانییه‌کی چه‌ند ساله‌، جارێك له‌ شوینێکی بێده‌نگدا ده‌ستی که‌وت و خۆی تی‌هه‌لسوو؛ به‌لام حه‌یته‌ له‌ خه‌ودا بوو، هه‌ر بۆی هه‌له‌ستا. ئه‌مجا به‌ ناچاری پرووی کرده‌ یار و وتی:

له‌ پاش چه‌ند سأل که‌ رێمان که‌وته‌ ناو ده‌وله‌تسه‌رای پانت، وتی: لاچۆ له‌ خه‌ودایه‌ بلوورینم چیه‌ کارت. یاریش ئیتر پینی هه‌له‌گیرا وتی: ده‌می بوو لافی مه‌ردیت لێ ئه‌دا نه‌شته‌ر له‌ کارایه‌، که‌چی وه‌ك په‌تکی باره‌ به‌لام سه‌ری شۆری له‌ ئه‌رزایه‌.

ئه‌حه‌ی ناسر وه‌کوو گۆینده‌ بوو، په‌ندیش بوو. هه‌ر شتیکی ۱۳۶.
به‌سه‌ر به‌هاتایه‌ خۆی ئه‌یگێرایه‌وه‌؛ ده‌نگی ئه‌وه‌شی هه‌بوو که‌ سه‌روسه‌ودای له‌گه‌ل منالاندا هه‌یه‌. ئه‌حمه‌د عه‌زیزئاغا بۆی گێرامه‌وه‌ وتی: ئه‌حه‌ی ناسر خۆی بۆی گێرامه‌وه‌ وتی:

ئه‌وا جارێك له‌ که‌رکوک منالیکم تاو دا برده‌مه‌ شوینێك. که‌هاتینه‌ ده‌روه‌ه‌ گویم لێ بوو منالیکمی تر به‌و منالهی وت: ئه‌وه‌ چیت ئه‌کرد له‌گه‌ل ئه‌و پیاوه‌دا؟ وتی: وه‌للا برده‌می کیشامی به‌سه‌ر خۆیا. منیش وتم: سوبحانه‌للا هه‌تیوبازیش حه‌رام بوو، مه‌گه‌ر به‌ وه‌لی و دوو شه‌هید نه‌بی!

۱۳۷. دیسان ھەر ئەو گىپراپە ۋە وتى: ئەھەى ناسر وتى: جارېك ھەتتويېكم تاو دا بە دوو تارانى. ھەتتويەكە وتى: ھەر بىخەرە ناو پانم ۋاز بېننە. وتى: منىش وتم: ئەۋە تۇ ئەلىنى چى؟ من ئەۋە چل ۋېپىنج سالە لە ناو پانى خۇمايە. جا ئەگەر ۋابى ئىتر ئەم دوو تارانىيە بۇ بدەم!.

۱۳۸. سەى كەرىم لای شىخ «حسام الدين» گىپراپە ۋە وتى: ئەۋا لە باخەكۇن مەجلىسى شىخ پەرە. مورىد ۋ سۇفىيەكى زۇر دانىشتون. لەۋ ۋەختە دا سۇفى پەشىد كەردى بە ژوورا ۋ ھات. شىخ فەرموۋى: سۇفى پەشىد! شىخ ھەببەللاى خواشت چۆنە؟ ئەۋىش سى ۋ دوۋى لى نە كەرد وتى: عەمرى نەمىنى ۋەۋىيەكەى خۆى گا!.

(ئەمەش ئەۋە بوو كە چوۋە خوازبىنى ژنىك بۇ كورەكەى. ئەۋانىش ۋ توۋىانە كورەكەت پىاۋ نىيە؛ ۋ تويە: كەۋاتە بىدەن بە خۇم. ئەۋانىش داۋىانى).

۱۳۹. مەلا سمالىلى كانىسكانى جارېك توۋشى كورېك ئەبى، سا لەبەر ھەر شتىك ئەبى سەر ئەخاتە سەر كورەكە. كورە تۇزى خۆى ھەلئە گوۋشى ۋ ناۋچاۋى دىننەتەۋە يەك، ۋە كوۋ يەكى ژانىكى پىۋە بى. لىنى ئەپرسى: ئەۋە چىتە؟ كورە ئەلى: ۋەللا دۋمەلم دەر كەردوۋە. ئەلى: لەكۋى؟ ئەلى: بلامانى لە كۋنى قنگمەۋە. ئەلى: ھەتتو قسە يەك بەك بچىتە ئەقلەۋە. ئەلى: چۇن؟ ئەلى: دۋمەل عادەتى ۋايە لە شوپىنى تەنگ دەر ئەچى، چۇن لە شوپىنىكى فراۋانى ئەۋەى تۆۋە دەر چوۋە!؟

۱۴۰. دەرۋىش ھەمەھەلى باخانى گىپراپە ۋە وتى: جارېك رېم كەۋتە زىۋەيە پىرەمە گروون. رۇزى جومعە بوو چوۋم بۇ مزگەۋت بۇ نوپۇش. مەلاكە دەستى دا بە خوتبەۋە (ناۋى مەلاكەشى ۋت، بەلام)

پاستی من له بیرم نه‌ماوه کینی وت). کورپنکی هه‌بوو له و کاته‌دا هات ده‌ستینکی خسته‌ئه‌ملای ده‌رگا‌که‌وه ده‌سته‌که‌ی تری خسته‌ئه‌ولایه‌وه. ئه‌وا مزگه‌وته‌که‌ش پره‌له‌خه‌لك. بانگی کرد: باهه! که‌ره‌که‌ئه‌گیت! یا بیبه‌م بۆ له‌وه‌ر؟ بابیشی هه‌چ خۆی تینک نه‌دا وتی: رۆله‌بیبه.

۱۴۱. کابرایه‌کی سمایل عوزه‌یری هه‌بوو له‌و ولاتی چه‌قژ و قایکه‌نده «ده‌رویش‌ره‌حیم»‌سی ناو بوو. ئیش و کاری هه‌ر دزی بوو. شه‌ویک ئه‌چی بۆ دزی و هه‌چی ده‌ست ناکه‌وی. که‌ره‌کینکی پێ ئه‌بی دایه‌که‌نی ئه‌یداته‌بن ده‌ستی و دیته‌وه. ژنه‌که‌ی ئه‌چی به‌پیری‌هه‌وه. که‌ره‌که‌ی به‌گرتمۆله‌کی لێ وه‌رئه‌گرێ. لای وائه‌بی بوخچه‌جلی دزیه‌تیبه‌هیناویه‌ته‌وه. که‌سه‌یر ئه‌کا ئه‌ما که‌ره‌که‌لۆتی ره‌حیمه. ئه‌لێ: ره‌حیم ئه‌وه چیت هه‌یناوه؟ ئه‌لێ: ئه‌وه که‌ره‌که. ئه‌لێ: مال و پیران ئه‌وه که‌ره‌که‌ی خۆته. ئه‌لێ: ئافره‌ت ده‌نگ مه‌که‌ئه‌گه‌ر به‌ده‌ستی خالی به‌هاتمایه‌وه کسه‌که‌م لێ تینک ئه‌چوو، ئه‌وه‌م له‌خۆمان دزیوه‌تا به‌ده‌ستی خالی نه‌گه‌ریمه‌وه!

۱۴۲. مه‌حمووا‌غا هه‌بوو له‌و ولاتی دینوکریه. له‌کاتی خۆیا دلی چوو‌بوو له‌ژینکی پشتماله، هه‌ینابووی. کورپنکی لێ بوو‌بوو، کور گه‌وره‌بوو و بوو به‌کورپنکی قۆز و جه‌حیل و له‌پاستیدا پیاویکی پیاوانه‌ی لێ ده‌رچوو‌بوو، به‌لام باوکی هه‌ر لینی رازی نه‌بوو، وه‌به‌لکوو هه‌موو جار هه‌ر قسه‌ی پێ ئه‌وت و له‌وانه‌بوو له‌گه‌ل کوره‌کانی تریا. که‌له‌ژینکی تر بوون. جیای ئه‌کردنه‌وه. کوره‌له‌باریا نه‌ما، ئیتر رۆژینک وتی: تۆ ئه‌م هه‌موو قسه‌یه‌به‌من ئه‌لینی له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌که‌دایکم پشتماله‌یه. ئه‌مه‌سووچی خۆت بوو با تۆزی خۆت بگرتایه‌بچوویتایه‌ژینکی خانه‌دانت به‌ینایه‌با

کورپیکي بیوايه وه کوو خۆت و براکانم پیاو بوايه. مه حموواغا سه ری داخست و وتی: رۆله! تۆ کورمیت من به هه له دا چووم.

سالیك دهسته یه کی کوروکالی سوله یمانی بۆ سه یران ئه چن
 ۱۴۳. بۆ سه راوی سوبحاناغا. له سه ر کانیه که رایه خی لی پائه خه ن و به زمی خواردنه وه ئاماده ئه که ن. پیریژنیکی جافی ئه و ناوه وا دیار بوو ئه و ساله له عیل به جی ماوو. به لایانا تی ئه پهری، سه یر ئه کا ئه وانه شووشه و قاپیان داناوه و شتیك ئه خۆنه وه. به لایانه وه پائه وه سستی و سه یریان ئه کا. له پاشا ئه لی: ئه ری برا، ئه وه شهروه تی شارییه ئه یخۆنه وه؟ ئه وانیش ئه لین: به لی. ئه لی: ئا قومیکیش بده ن وه من. ئه وانیش له ناو په رداختیکا له و شته خۆشه که بۆی تی ئه که ن و ئه یده نی. ئه ویش ئه ینی به سه ره وه. که ئه یخواته وه تۆزی که یف ئه یگرئ و بزه یه کی بۆ ئه کا. ئه لی: برا وه که لام چکی تفتوو، وه لی فره خۆش وو؛ ئا قومیکي تریشم پی ناده ن؟ ئه وانیش قومیکي تری ئه ده نی. پیریژن به ته واوی سه رخۆش ئه بی و نه شئه ئه یگرئ. ئه لی: ئا تۆ ده نگ! ئه ری کوره شاری ئا له م شهروه تی ئیوه ژنه کانیشتان ئه یخۆنه وه؟ ئه لین: به لی. ئه لی: ده سا وه و سه ی ساقه هه رچی ژنه کانتانه وه شه و وه رۆژ هه ر خه ریکي میخوه نی کوزیانن. ئیوه که ستان باوکی خۆتان نانا سنه وه.

کابرایه ک کورپیکي هه بوو هه ر جاره ئامۆزگاری ئه کرد و ئه یوت:
 ۱۴۴. رۆله هه موو جار پیت ئه لیم: تۆ ئه بی بۆ ژیان ی پاشه رۆژت شتیك به دهسته وه بی بۆ ئه وه پیوه بژیت.

پیت ئه لیم ته نافبازی فیر ببه. هونه ری سه رمه قولات، جوئ سه گه وانی فیر ببه، قومه شکه نی فیر ببه، چه قه نه ی مه لا سمایلی فیر ببه. لۆتیه تی

فیر ببه، چاک مه‌یموون هه‌له‌په‌رینه. هه‌موو جار ئەمانەت پێ ئەلیم هیچ به‌گویم ناکە‌ی. ئەمه‌ ئاخر جاره‌ پیت ئەلیم، ئیتر له‌ تاقه‌ت‌ما نه‌ماوه، ئەگەر به‌گویم نه‌که‌یت ئەتخه‌مه‌ به‌ر خویندنی مه‌لا! بۆ ئەوه‌ بیی به‌ عالم و زانا؛ بیی به‌ شاعیر و دانا. بیی به‌ فه‌یله‌سووفیکی توانا، بیی به‌ پارچه‌ گه‌وه‌ریکی دره‌خشان له‌ هه‌موو هونه‌ریکا. به‌لام شتیوی شه‌وت نه‌بی بیخۆی و که‌سیش پیت نه‌لی: که‌رت به‌ چه‌ند!

«هیمن»‌ی شاعیر بۆی گێڕامه‌وه‌ وتی: کورپکی زیبه‌ك هه‌بوو
 ۱۴۵ له‌و سه‌ره‌ له‌گه‌ل ده‌سته‌یه‌کی ره‌فقییا جارێك خه‌ریکی شه‌راب خواردنه‌وه‌ و کاغه‌زبازی بوون. خه‌به‌ریان بۆ هینا وتیان: باوکت مرد. وتی: هه‌موو که‌س ئەمریت. وتیان که‌ وتۆته‌ ناو بییری ناو حه‌وشه‌که‌ تانه‌وه‌، ترنجاوه‌ته‌ ناویه‌وه‌ ده‌رناچیت. وتی: ئەو بییه‌ی مالی ئیمه‌ خۆم ئەیزانم شیریش بکه‌وێته‌ ناویه‌وه‌ تیا یا ئەترنجی و ئەمری؛ ئیسته‌ ئەو چۆن تیا یا نامری؟ ده‌ستیسی هه‌ر به‌ کاغه‌زه‌کانه‌وه‌یه‌ و کاغه‌ز فری ئەدا، دلێ نایه‌ کۆره‌که‌ به‌جی بیلی.

وتیان: بچۆ ده‌ری که‌. وتی: وه‌ختی خۆی من نه‌مه‌توانی له‌ شوینی خۆی بی جوولینم، ئیسته‌ چۆن ئەتوانم که‌ ترنجاوه‌ته‌ ئەو بییه‌وه‌ ده‌ری که‌م؟. وتیان: باشه‌، ئیمه‌ ده‌ری ئەکه‌ین له‌ بییه‌که‌، به‌لام له‌گه‌لمان وه‌ره‌ با بچین کفن و دفنی که‌ین و بی نیژین. وتی: مردووشۆر هه‌یه‌ خۆ من نایشۆم، بچن بیهینن ئەو ئەیشوا. ئەگەر زیڕ و زیویش بی من برۆا به‌ ئیوه‌ ئەکه‌م بچن بی نیژن منی ناوی!.

حه‌مه‌به‌گی حاجی په‌سوول به‌گ گێڕایه‌وه‌ وتی: له‌ تاریه‌ر عیله‌
 ۱۴۶ سه‌ره‌وژوور ئەبوونه‌وه‌ بۆ کویستان، دوو سواری بناری هه‌له‌بجه‌

بەويدا تى ئەپەرن تە ماشا ئەكەن وا دوو كورپى عەشیرەتى كەمالەيى چالتيكيان ھەلكەندووہ پياويكى ريش سېي خەريكە نان و ماست ئەخوا. كورەكانيش بەلايەوہ قنيچكەيان كوردووہ و سەيرى ئەكەن. سوارەكان ئەپرسن لە كورەكان ئەلین: ئەمە چيیە؟ ئەوانيش وتیان:

برا ئەمە باوكمانە. پير بووگە، بۆمان ناگاتە كوستان. عىل خرەي كرد چوو؛ ئيمە بەجى ماگين وە لايەوہ. نان و ماستمان بۆ دانياگە بيخوا. ئەو چالەشمان بۆ ھەلكەندگە كە نان و ماستەكەي خوارد بيخەينە چالەكەوہ دايپوشين باقل و دال لەم چۆلەوانیەدا نەيخوا. خيرا ئيمەش بچين وە شوين عيلدا بيانگەينى.

پياوہى ھەزاريش وا ھەر خەريكە مەلچەمەلچ نان و ماستى خوى ئەخوارد و بزەبز سەيريان ئەكا نازانى دنيا چ باسە.

وتى: وتمان كورە ھەي زۆلينە ئەمە ئيوە چى ئەكەن؟ ئەوانمان دايە بەر قۇناخە تەفەنگ دەرمان كردن و پياوہكەمان خستە پاشكۆي خۇمان ھينامانەوہ بەخيومان كرد تا عىل گەرايەوہ بۆ شارەزور. ھەتيوہكان ھاتن باوكەكانمان پى دانەوہ ھەتا چەند سالى دوای ئەو ھەر ما و پاشان عەمرى خواي كرد!

ئەورەحمانى خامە لە سولەيمانى جاريك بۆ نوپىرى نيوەرۆ
 ۱۴۷. ئەچيتە مرگەوتى «خومخانە» بۆ نوپىركردن. ئەچيتە سەر
 ئاودەستەكە و ديتە دەرەوہ و دەعباكەي ئەگرى بە دەستىوہ لەبەر
 ئاودەستەكەدا ئەگەرپى و ئەكۆكى و ھەر جارە ئەيسوى بە ديوارەكەدا.
 ئەمە بە راوپىرى ئەو نوپىركەرانە كە پير ئەبن ئەلین: «استبراء».

وہستا گوروونيش ھەر بۆ نوپىر ئەچيتە ئەوى. كە ئەبينى ئەورەحمان
 وا ئەكا پىي ئەلى: كاكە ئەورەحمان ديوارەكەت كون كرد، دە واز بينە.

ئه ویش ئه لئ: وهستا گوروون به و سه ختی و ره پیه نه ماوه که تو چاوت پی که وتبوو!

۱۴۸. حاجی حسینی کانی که وه یی هه بوو له سوله یمانی ماله که ی نزیکی مزگه وته که ی حاجی مه لا ره سوول بوو. قاپی حه وشه و بانی ئه و سه رده مه ی سوله یمانی هه موو شه ق و شر بوو. حاجی حسین هیشتا حه جی نه کرد بوو. حاجی مه لا ره سوولیش مابوو. شه ویک دز دیت ده رگا شه قوشه که ی مالی حاجی حسین ئه دزی. ده رگا به که لکی هیچ نه ده هات، به لام له بهر ئه وه دنیا زستان و سارد بوو بو سووتان باش بوو. ئه ویش شه وی دواپی ئه چنی ده رگای مزگه وته که ی حاجی مه لا ره سوول ئه گری به کوله وه و ئه یهینی له شوین ده رگای حه وشه که ی خویانی دانه نی. ماله که راست به رانبه ری مزگه وته که بوو. به یانی حاجی مه لا ره سوول ئه چنی بو مزگه وت، سه ر ئه کا ده رگای مزگه وت نه ماوه و وا به ماله که ی حاجی حسینه وه. ئه چینه لای حاجی حسین ئه لئ: بوچ ئیشی وات کردوو و ده رگای مالی خوا چۆن ئه به ی؟ ئه ویش ئه لئ:

حاجی مه لا ره سوول دز قاپی حه وشه که ی منی دزیوه، خوا دزه که ئه ناسی؛ بیدا به ده ستمه وه و قاپی مالی خوی به ریته وه!

۱۴۹. ئه حه ی کرنوو نه خووش ئه که وی. ئه و سه رده مه حه کیمیک له سوله یمانی ئه بی ئه چینه لای حه کیمه که ده رماتیکی بداتی و چاریکی بکا. حه کیمه که له پاش ته ماشا کردنی ئه لئ: خاله حه مه د تو له دل خالیه تییه وه وات لی هاتوو، ئه گه ر دلت توژی هیزیکی تی که ویته وه چاک ئه بیته وه. ده رمانه که شی ئه وه یه بینی تا سی رۆژ هه ر رۆژی دوو جار به یانی و ئیواره دوو فرووجی سووره وه کراو، دوو شلکینه به رۆن، چوار

هیلکه به میخلمه بخوی و کاسه‌یه فرنی بکه‌ی به سهریا، پاشان هیلنج
 بده‌ی برشیتته‌وه تا سئی رۆژ ئەمه بکه‌ی ئیتر چاک ئەبیتته‌وه. ئەحه‌ی کرپوو
 تۆزینک رانه‌مینئ و ئەلئ:

حه‌کیم باشئ! ئەوه تۆ به‌ریشئ خۆت پئ ئەکه‌نی یا به‌ریشئ من؟
 ئەوانه‌ی تۆ ئەفرموویت ئەگه‌ریه‌کینکی تر بیخوا و برشیتته‌وه من به
 سینه‌باز ئەیقۆزمه‌وه!.

مه‌لاحه‌سه‌نی قازی خوی گیرایه‌وه وتئ: ئەوا قازین له‌چوارتا؛
 ۱۵۰. ژنیک ده‌ستی پیاویکی گرتبوو هاتنه‌لام. ژنه‌وتئ: قوربان
 جه‌نابی قازی! ئەم پیاوه‌میردمه، ئەمه‌وئ ته‌لاقم بدا و له‌کۆلم بیتته‌وه.
 وتم: دایکم ته‌لاق شتیکی باش نییه. بۆچ ته‌لاقی لئ وه‌رئه‌گری. پاش ئەوه
 ئەگه‌ر تۆ داوا‌ی ته‌لاق بکه‌ی هه‌موو حه‌ق و حوقوو قینکت ئەپروا. ژنه‌وتئ:
 قه‌بوولمه. وتم: ئاخ‌له‌ به‌رچی وا وه‌رز بوویت، نه‌فه‌قه‌ت ناداتئ؟ چیه‌ی؟
 وتئ: قوربان نه‌فه‌قه‌م ئەداتئ، به‌لام... وتم: ده‌دایکم قسه‌بکه. ژنه‌وتئ:
 قوربان شه‌رع شه‌رمی بۆ نییه، شه‌وئ ده‌دوانزه‌جار هه‌له‌ستیتته‌سه‌رم.
 من تاقه‌تی ئەوه‌م نییه.

وتئ: ئەمه‌م به‌لاوه‌سه‌یر بوو. پیاوه‌ش هه‌یج ده‌نگ ناکا. وتئ: رینکم
 خستن له‌سه‌ر ئەوه‌که‌شه‌وئ پینج‌جار ئیشئ شه‌رعئ بکه‌ن و له‌وه
 زیاتر نه‌بئ. ژنه‌پازی بوو. پیاوه‌هه‌لیدایه‌وتئ: قوربان پرسپاری لئ بکه
 ئەگه‌ر پتویستم به‌به‌رکۆل و قه‌رز هه‌بوو ئەمداتئ؟ ژنه‌به‌مه‌ش پازی
 بوو. له‌پاش سئی رۆژ، ژنه‌هاته‌وه‌وتئ: قوربان نه‌جاتم بده‌له‌ده‌ستی.
 وتم: چی بووه؟ وتئ: به‌سئ شه‌و به‌رکۆل و قه‌رزئ شه‌ش شه‌وی لئ
 سه‌ندگم. نایتوانم، ئەم قه‌رزئ له‌کوی پئ ئەدریتته‌وه.

فەرھەنگى تەمەل

- حەكىم: چەپەرى مردن.
جەھلى مورەكەب: دوو سۆفى لە يەك شوینا.
دەرۋوى بەرپەحمەت: لە فزى سى تەلاقە
بەدبەخت: ئەو كەسەيە كە بە دەست كچەوہ گىرى خواردبى.
ماچ: دەلالى ئەو شتەكە.
خىرخوا: ئەو كەسەيە كە پىرئىژنىك بە وانىكىك بلاوئىنئىتەوہ.
رەسوول: خىرخواى دوژمنان.
خاوەن پاىە: دوژمنى ھەموو كەس.
سەردار لە شكر: پەتى گەسك.
فەقى: ھەر برسى.
چەپەر: خزمەتكارى خۇرايى.
پىاوى ئازا: بە پىر مردنەوہ چوو.
داستان نووس: پشیلەى ملاز لە كونى مشك گرتوو.
نەخۆش: سەرمايەى دوكتور.
بەلاجەوى: لۆتى نوپژكەر.
واعز: ئەوہى بىلئىت و نەيكات.
خۆشبەخت: كەسكە كە ھەرگىز رووى حاكم و حەكىم نەبىنئىت.
ژىرى: ھەگبەى ھەموو جۆرە باس و خواسىك.
خاوەن ئەقل: ئەو كەسەيە كە ئەقلى گوزەران و ژيانى نىيە.
خولام: ژنى نەزۇك.
دنيوانە: رىگر.
مەلازادە: كئىب فرۆشى بە ھەرزان و تالان.

ئەولاد: خوۆشى دل و ئازارى گيان.
 بىي مهزه: وشكه مه عرفه‌ت.
 بىي خه‌م: ئەو كه سه‌يه كه هه‌ر به كوولانا نا به هيچوپوچ ئە سوورپه‌ته وه.
 كه روپيشك: له شكري شكاو.
 سه‌رگه‌ردان: لووسكه‌ي بىي مشتەري.
 به‌رتيل: گيپري ئوتۆمۆبيل.
 هاوشارى: كه سنيكه كه هه‌ر له باوباپيري وه عه‌يبى يه كيكى تر هه‌ر له
 باوباپيري وه ئە زانى.
 مورته‌د: برا له مالى خوشكدا.
 دلته‌نگ: باوك له مالى كچدا.
 ناچار: قه‌رزار.
 ئە كابر: به‌نگكيشى په‌نامه‌كى.
 هيچ: وه لامى ئيشى خراب.
 زستان: ئاوى كه پوو.
 هاوين: كيرى دريژ.
 «فاتحه»: سه‌رمايه‌ي ده‌رۆزه‌كه‌ر.
 «بسم الله»: ئە‌گه‌ر تيرى، مه‌خۆ.
 باوه‌حيز: ئەو كه سه‌ي له نيشتمان هه‌لدت.
 ماچ: ديسان به‌ركولى وانپكه‌كه.
 ته‌وبه: پشتيوانى گومراهان.
 حافزى قورئان: گوينده‌ي خوا.
 شكات: بيزارى له دۆسته‌ كوئنه‌كان.
 فه‌لاكه‌ت: ئە‌نجامى زانيارى.

پىسى: شتىكە لە ھەنگوین شیرینتر بى.

پارەدار: بى ئىشتا.

«مۆگل»: چاۋ لە دەرگا.

داخدار: باۋكى بە ناۋى كۆرەۋە ناۋ دەرگا.

مردووشۆر: ئەۋ كەسەيە كە كىرئىك ئەشۋا ھەئناستى.

ھەر بەرۆژوو: وانكى پىرئىژن.

خوانى يە غما: ئەۋ كۆرەيە كە ئەكەۋىتتە بەرپەلى ئاغەگەلى ھەتوباز.

خەلىفە ھەمەسالىح ھەبوۋ لە سولەيمانى خەلىفەى مالى ۱۵۱.

شىخ بوۋ. رۆژئىك خۆى كۆ ئەكاتەۋە و ئەچى بۆ زيارەتى

مالى شىخ. شەۋى ئەچىتتە دىي تەرەمار و ئەچىتتە مزگەۋت. بەرئىكەۋت

بەچكە دەرۋىشىكى جوانكەلەش لەۋى ئەبى. خەلىفە ھەمەسالىح مرخى

لى خۆش ئەكا.

فەقىكان ھەست بەمە ئەكەن. لە نىۋەشەۋا ئەچن بە ھىۋاشى

بەچكە دەرۋىش لە شۋىنەكەى خۆى ھەئەگرن ئەيگۈيزنەۋە بۆ لايەكى تر.

مجه ورنكى گژن لەۋى ئەبى كە رقيان لى ئەبى ئەۋ ئەخەنە شۋىنەكەى.

خەلىفە ھەمەسالىحش ئاگای لەمە نىيە. لە پاش نىۋەشەۋ ئەچىتتە لای

كابرا و لىي توند ئەكا. كابرا ھاۋار ئەكا ياغەۋسى گەيلانى! خەلىفە ھەمەسالىح

پائەچەنى و ئەلى: من ياغەۋسى گەيلانى، لە قوزى داىكى ئەۋ كەسە

بەم تۆى خستۆتە شۋىنى ئەۋا!

شىروان عەلى ئەمىن گىپرايەۋە وتى: لەم سەردەمانەى دوايىەدا ۱۵۲.

تەنەكە چىيەك ھەبوۋ لە سولەيمانى ۋەستا فەتحوللاى ناۋ بوۋ.

رۆژئىك كابرايەكى عەرەب ئەچىتتە لای داۋاى «لەۋح» لى ئەكا. ئەۋىش

ھىچى لى تى ناگا. لە عەرەبىشدا تەنھا وشەى «ياہە» ئەزانى و ھىچى تر. كابرأى عەرەبىش لە وشەى «كاكە» بەولاولە ھىچى تر نازانى. كە چى ھىچيان لە ھىچيان تى ناگەن. لە ئەنجاما وەستا فەتھوللا دەستى بەرز ئەكاتەو دەست ئەكا بە پلۆك لىدان و بە دەمىش ئەلى: «ياہە ھەى لنگ لنگ و دنگ دنگ ھەيە دنگ دنگ».

كابرأى عەرەبىش نە لە لنگ لنگ و دنگ دنگ تى ئەگا نە لە پلۆك لىدانەكەى؛ پىي ئەلى: «شتگول». ئەویش وەكوو بەرأى لە دەما ھەلتۆقىي بە كوردى پيا دىت ئەلى: لەوحەكان دوو جۆرن، جۆرىكيان تەنكە پلۆكى لى ئەدەى دەنگەكەى دەنگ ئەداتەو وە زىنگەى لىوہ دى، ئەلى: لنگ لنگ لنگ؛ جۆرەكەى تىرشى ئەستورە كە پلۆكى لى ئەدەى دەنگەكەى ئەلى: دنگ دنگ دنگ؛ جا جەنابت كامىانت ئەوى؟ كابرأى عەرەب لەم فەرمايشانە سەرى سىر ئەمىنى و دەمى ئەبى بە تەلەى تەقىوہ و لى ئەدا ئەروا؛ چونكە لە ھەوہلەوہ لە لنگ و دنگ تى نەئەگەيشت. ئىستە ئەم رپس و گورىسەشى ھاتە سەر ھەر بە تەواوى سەرى لى تىك چوو!

محەمەد ئەردەلان حاكم بوو لە ھەلەبجە. لەو سەردەمە ژنى ھىتابوو لە پشوو دا بوو. مىرزا غەفوور ھەبوو ھەر لەو سەردەمە دا و ھەر لە ھەلەبجە دا، پياويكى كوردى جافى لابوو ناوى «براھەمە» ئەبى، ئەينىرى بۇ بازار نازانم چى بۇ بكړى. كە چى لەبەر ئەو كە زۆر كەس لە ئەھلى بازار لەو وەختە دا لە بانگىشتنى ئاھەنگەكەى محەمەد ئەردەلان ئەبن دووكان كە متر ھەبوو. براھەمە شتەكەى بۇ ناكړى، بە دەستى خالى ئەگەرىتەوہ و ئەلى: بازار چۆل بوو حوكمەت ژن دىنى.

۱۵۴. پیاویکی خوایامه‌رز هه‌بوو له سه‌رده‌می حوکمه‌تی عوسمانیدا کاربه‌ده‌ستیکی تۆزئ گه‌وره بوو. حوکمه‌تی عیراق دامه‌زرا پله‌یه‌ک له ئیشه‌که‌ی هاته‌ خواره‌وه. هه‌ر چه‌ند سالی پله‌یه‌کی تر نه‌هاته‌ خواره‌وه، هه‌تا هاته‌ سه‌ر میرزا «کاتب»، به‌ ئیستلاخی ئەم ده‌وره‌یه‌ چوو له‌ شیخ سه‌لامی شاعیر پیتی وت: تۆ که‌ینوبه‌ینت له‌گه‌ل ئەمین زه‌کی به‌گدا هه‌یه‌ و ئه‌ویش ئیسته‌ وه‌زیره‌ و له‌سه‌ر ئیشه‌، به‌ لکوو بمبه‌ی بۆلای پیتی بلیت پله‌یه‌ک سه‌رم خه‌ن و له‌سه‌ر ئەم کاتییه‌ لام ده‌ن.

شیخ سه‌لامیش ئە‌لی: باشه‌ و له‌گه‌ل خۆی هه‌لیئه‌گرئ ئە‌بیات بۆی لای ئە‌مین زه‌کی به‌گ. ئە‌چن و دانه‌نیشن و پاشان به‌ ئە‌مین زه‌کی به‌گ ئە‌لی: قوربان! ئە‌مه‌ فلانه‌ که‌سه‌ و دراوسێی خۆمانه‌. هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ کاربه‌ده‌ست بووه‌. هه‌ر رۆژه‌ نا رۆژیک پله‌یه‌ک هیناویانه‌ته‌ دواوه‌. ئیسته‌ هاتۆته‌ لای من که‌ بیهێنم بۆ خزمه‌تت بۆ ئە‌وه‌ به‌ هه‌رچۆر بووه‌ به‌ لکوو ئیشیکی وا بکه‌ن پله‌یه‌کی تر بیهێننه‌ خواره‌وه‌ و بیکه‌ن به‌ فه‌راش!

کاکای خوا بیامه‌رز که‌ گوئی له‌مه‌ بوو هه‌ر له‌ویدا به‌ربووه‌ جنیودان و قسه‌ وتن به‌ شیخ سه‌لام: هه‌ی ناجسن! من تۆم بۆ ئە‌وه‌ هیناوه‌ که‌ بمکه‌ی به‌ فه‌راش یا سه‌رم خه‌ی؟

شیخ سه‌لامیش تیی به‌ربوو وتی: هه‌ی ناجسنی مال ویران! تۆ ئە‌وه‌یته‌ هه‌روه‌کوو میزی حوشر هه‌ر به‌ره‌و دوا ئە‌گه‌ر بیته‌وه‌، تازه‌ ئە‌ته‌وی سه‌رکه‌ویته‌وه‌؟ هیچ شتیکی تر نه‌ماوه‌ بتکه‌ن به‌وه‌ ته‌نها فه‌راشی نه‌بی.

من وتم: بتکه‌ن به‌ فه‌راش و ئیتر دوا‌ی ئە‌وه‌ هیچی تر نامینیتته‌وه‌ که‌ بتکه‌ن به‌وه‌، بۆ خۆت رزگارت ئە‌بی!

ئە‌مین زه‌کی به‌گیش به‌م کاره‌ساته‌ پیکه‌نین ئە‌یگرئ و لام وایه‌ ئیشیکی بۆ خوایامه‌رز کرد.

له گوندی «وه‌رتی» له و خوشناوه‌تیبه خه‌لکه‌که کۆ بوونه‌وه
 ۱۵۵. وتیان: بچین بۆلای میر بۆ دیده‌نی و ئەبێ دیاریشی بۆ به‌رین.
 هاتنه‌ سه‌ر ئەوه‌ که «نیری» یه‌کی بۆ به‌رن. به‌لام «حه‌چه» به‌بێ ده‌ستنوێژ
 بچیته‌ خزمه‌تی میر نابێ. هینایان خستیانه‌ حه‌وزیکه‌وه و له‌ ئاوه‌که‌یان
 هه‌ئه‌که‌یشتا. هه‌رکه‌ ده‌ریان ئەهینایه‌وه «نیری» خۆی پائه‌وه‌شان بۆ ئەوه‌ی
 ئاوه‌که‌ له‌ خۆی بته‌کینی تریکی ئەکه‌ند. ئەیانوت: په‌ککو، ده‌ستنوێژه‌که‌ی
 شکا! به‌ هه‌رجۆر بوو ده‌ستنوێژیان پێ گرت و ترکه‌ندن دوایی هات.
 بردیان بۆ میر و میریش سه‌روجووت که‌وشی سووری به‌ خه‌لات دانێ
 و گه‌رانه‌وه.

له‌ گه‌رانه‌وه‌دا هه‌موو له‌ سه‌ر تاشه‌به‌ردێک دانیشتن و قاچیان شۆر
 کرده‌وه سه‌یری که‌وشه‌کانیان ئەکرد. پاشان سه‌ریان لێ تینک چوو، نه‌یانزانی
 کامه‌ قاچی کامیانه‌ تا هه‌لیکیشنه‌وه هه‌روا ره‌پ له‌وێ مانه‌وه و رۆژ دره‌نگ
 بوو. له‌ ئاوابی چاوڕییان ئەکردن. له‌ ئەنجاما هاتن به‌ ده‌نگیانه‌وه سه‌ریان
 کرد هه‌موو له‌وێ وشک دانیشتبوون و قاچیان راکیشاوه. ئەوانیش سه‌ریان
 لێ تینک چوو، نه‌یانزانی چۆنیان هه‌لسیتن.
 ئەمجا «مامۆتک» هات داریکی هه‌لگرت یه‌که‌یه‌که‌ ئەیدا له‌ قاچیان،
 دیاره‌ ئیشی پێ ئەگا قاچی ئەجوولانه‌وه. مامۆتک ئەیگرت و به‌خاوه‌ن
 قاچی ئەوت: ئەوه‌ قاچی تۆ. ئەویش هه‌لی ئەکیشایه‌وه و ئەرۆیشت. که
 هه‌موو رۆیشتن وتیان: «ئه‌گه‌ر مامۆتک نه‌بوایه‌ ئیمه‌ لیره‌دا هه‌موو ورچ
 و ده‌عبا ئەبخواردین!!».

هه‌ر له‌ گوندی «وه‌رتی» دوو که‌س هه‌ئه‌ستن ئەچن بۆ
 ۱۵۶. راوه‌میش (مه‌گه‌ز)! گه‌لێک ئەسوورپینه‌وه هه‌یچیان ده‌ست

ناكەوئى. لە ئاخرا لەسەر كانىھىك دائئە نىشن، كوتوپر مېشىك ئە نىشى بە ناوچە وانى يە كىكيانە وە. ئە وەى كە مېشە كەى بە ناوچا وە وە نىشتۆتە وە بە بى ئە وە قسە بكا «فیتۆيەك» بۆ كابرای ھاوړپى دائئە ھىلى و بە پەنجە ئىشارە ئە كا بۆ ناوچە وانى خوئى و ئەلى: ئە وە مېشىكە بىكوژە.

كابراى ھاوړپى فېشەك ئە خاتە بەر تەفەنگ و تەقە گوللە يەك ئە نى بە ناوچە وانى كابراو و ئەيكوژى. ديارە لە و وەختە دا كابرادەم و لىوى لىك ئە بىتە وە و ددانى دەرتەكە وئى. ئەمجا ئە وى تر پى ئەلى: ما گرەكەى ئەكەى؟ ما لىم نە دا يە؟ (يانى: بۆچ پى ئەكەنى؟ بۆچى لىم نە دا وە؟)

لە «وهرتى» ئەلىن: ھەموو شت ئە چىنرى چما خوئى ناچىنرى؟
 ۱۵۷
 چەند كەسىك ئە چن خوئى ئە بەن ئە پېرژىنن بۆ ئە وە برۆى. پاش ما وە يەك ئە چنە وە بزائن شىن نە بوو. ديارە ھىچى ديار نىيە. يەكىكيان بەردىك لە ناو وەردەكە ھەلئە گرى بۆ ئە وە بزائى خوئىكە چەكە رەى كردو وە يان نە؟ بە رىكەوت دوو پشكىك لە ژىر بەردەكە دا ئە بى، بە چەكە رەى ئە زائى. ھەلئە گرى و ئەيا بۆ دەمى بۆ ئە وە بىچىژى. دوو پشك ئە دا بە سەرى زمانى وە ئەلى: پەككو، ماشەللا چەند سوئىر و تىژە! چ بران ناخورى!.

لە بارەى حاجى مەلا رەحمانى شەرەفكەندىيە وە

ھەژارى شاعىر گىراپا يە وە وتى: جارىك سۆفىيەك لە حاجى مەلا
 ۱۵۸
 رەحمان ئە پرسى: قوربان رىش ھىشتننە وە لە شەرعا خىرى زۆرتەرە؟ ئە وىش ئەلى: جا سۆفى چى لە وە خىرى زۆرتەرە؟ بە خوا لە و رۆژە وە من رىشم بەر دا وە تە وە قوونم حەسا وە تە وە. جاران ئە گەر جنىويان پى بدامايە ئە يانوت: ھای لە قوونى بەم، ئىستە ھەر دەلىن ھای لە بن رىشى بەم!.

۱۵۹. مه‌لا که‌ریمی گول - که «سوو» خۆریکی به‌ناوبانگ بوو - مردبوو. له‌خانه‌قای شیخی بورهان ناشتوبویان. که‌سوکاره‌که‌ی به‌چاوی پر له‌فرمیسکه‌وه له‌حوجره‌ی شیخ محه‌مه‌د دانیشتبوون. حاجی مه‌لا ره‌حمانیش له‌وئ بوو. کوره‌که‌ی مه‌لا که‌ریم که‌ولیکی زه‌ردی باوکی خستبوه‌ناو بوخچه‌یه‌که‌وه له‌به‌رده‌می شیخ محه‌مه‌د داینا وتی: قوربان باوکم وه‌سیه‌تی کردووئه‌م که‌وله‌بۆ جه‌نابت بی. منیش وائیسنا وه‌ناومه‌ته‌خزمه‌تت. شیخیش له‌به‌ر ئه‌وه‌که‌مه‌لا که‌ریمی ئه‌ناسی و ئه‌یزانی ئه‌م که‌وله‌له‌پاره‌ی سوو پیکه‌وه‌نراوه، به‌حه‌رامی ئه‌زانی، نه‌یویست. وتی: رۆله‌من پیر بووم و تاقه‌تی که‌ول له‌به‌ر کردنم نه‌ماوه. له‌به‌ر ئه‌وه‌نامه‌وئ. کور و که‌سوکاری مه‌لا که‌ریم وتیان: قوربان یا ئه‌بی لیمان وه‌ربگری یا ئه‌بی بمان کوژی؛ ناببی وه‌سیه‌تی ره‌حه‌مه‌تی بشکی. شیخیش وتی: باشه‌وه‌ری ئه‌گرم. ها حاجی مه‌لا ره‌حمان با بۆ تو بی. ئه‌ویش وتی: بینه‌قوربان باشه‌با بۆ من بی، میراتی که‌ر بۆ که‌متیاره‌!. ئیتر که‌س نه‌ما له‌به‌ر پیکه‌نین؛ ته‌نانه‌ت که‌سوکاری مردووئه‌که‌ش.

۱۶۰. شای ئیران عه‌سایه‌کی به‌خه‌لات دابوو به‌حاجی بابه‌شیخی جه‌میان که‌سه‌ره‌که‌ی جه‌واهیرات بوو. شه‌ویک دز ئه‌چپته‌مالی حاجی بابه‌شیخ گه‌لئ شت ئه‌دزن. له‌گه‌ل شته‌کانا سه‌ره‌عه‌ساکه‌ش ئه‌دزن. ئه‌و شه‌وه‌ش حاجی مه‌لا ره‌حمان له‌جه‌میان ئه‌بی. به‌یانی ئه‌گه‌رپیته‌وه‌بۆ «قه‌ره‌گوینز» لینی ئه‌پرسن: ئه‌ری حاجی مامۆستا مالی بابه‌شیخیان زۆر دزیبوو؟ ئه‌ویش ئه‌لئ: «ئه‌ری وه‌للا، بابه‌لئ سه‌ره‌عه‌ساکه‌شیان لی بردبوو!».

۱۶۱. رۇژىك ئەحمەدئاغای قاقلاوا (كە سەگە ئىرىشیان پى ئەوت) لە زەمبیل ئەبى. حاجى مەلا رەحمانى شەرەفكەندى لىي ئەپرسى: ئەرى ئاغا بىستومە ئەتەوى قاقلاوا بفرۆشى و بچیتە ناو گەوركان؟ خۇ قاقلاوا زۆر خۆشە بۇ ئەو ئەكەى؟ ئەویش ئەلى: بەخوا قوربان فىرى ناو چۆم و ئا و نەبووم و لىي ناژىم.

حاجى مەلاش وتى: جارىك كاربایەك بەناو بازارى عەتارەكانا ئەروا، لە پىر ئەكەوى و لە ھۆش خۆى ئەچى. حەكىمىكى بۇ دىن. حەكىم ھەرچەندە خەرىكى ئەبى كابرا چاك نابىتەو. پاشان ئەپرسى: ئەم كاربایە ئىشى چى بوو؟ ئەلىن: لە دەباغخانە ئىش ئەكا. ئەویش ھەرگورج دەرىپكەى دائەكەنى، تەپى گوو لە بەر لووتى كابرادا ئەكا. كابرا ھەر بۆگەنەكە ئەچى بە لووتیا پزەمەك ئەدا و راست ئەبىتەو. بەلى، پیاو كە فىرى شتىك بوو زۆر سەغلەتە دەستى لى ھەلگىرى.

۱۶۲. حاجى سەعیدى مەلا حەسەنى عەلاف بۆى گىپرامەو و تى: لەگەل مەلا حەمەمىنە شىتە لە سولەیمانى بىپارمان دا كە حەمووشاغا بچىت دایكى خۆى لىي مارەكا. حەمووشاغا ئىمەى ھەلگىرت و چووینە لای مەلا حەمەمىن پىي وت:

مەلا حەمەمىن من دایكم ھەرچەندە پىرە بەلام جوانە. ژنىك دىنى، ئەمەوى لىتى مارەكەم؛ چونكە لام وایە شتى شەرى ئەوى. ژنىكىش كە ئەوئى وىست بە شەرى دروست نىیە لە مالاً بمىنیتەو. تۆیش خۆت ئەزانى، ئەمە بۇ نان نىیە چونكە من دەولەمەندم و نانم زۆرە. بۇ نان بە دەست دایكەو دەدانە ماوم، بەلكوو. شەرى شەرمى بۇ نىیە. بۇ گانە.

مەلا حەمەمىنىش وتى: باشە، مادام شتەكە بە ئەمرى شەرى مەنىش

سهرم له بېرته ميايه. حه مووشاغا وتي: ئاخر وا نابي، ئه بي قه ول و قه راريك هه بي له به ينا. مه لا حه مه مين وتي: قه ول و قه راري چي؟ حه مووشاغا وتي: حه فته ي چنه د جار ئه و ئيشه شه رعييه ئه بيت؟ مه لا حه مه مين وتي: حه فته يه ك جاريك. حه مووشاغا وتي: كه مه. مه لا حه مه مين وتي: بابه حه فته يه دوو جار.

مه سه له له سهر ئه مه براهه وه و پينج دينار به يعمان له مه لا حه مه مين وه رگرت. له وه زياتري پي نه بوو. حه مووشاغا وتي: ئه مه نابي، من كه فيلم ئه وي. ئه گهر حه فته يه دوو جار نه بوو، من چي جوابي دايكم بده مه وه؟ قه رارمان دا بچينه لاي حاجي برايماغي خه فاف ئه و بي به كه فيل. مه لا حه مه مينيش رازي بوو، وتي: باشه.

چووين بولاي حاجي برايماغا و كاره ساته كه مان بو گيترايه وه، وتمان: ئه وا هاتوين جه نابت بي به كه فيلي مه لا حه مه مين. حاجي برايماغا وتي: زور باشه، به لام با مه لا حه مه مين ئه وه بزاني كه مه عناي كه فاله ت ئه وه يه: ئه گهر ئه و، ئه و ئيشه ي پي نه كرا ئه بي من بيكه م.

ليزه دا مه لا حه مه مين تووره بوو ده ستي كرد به جنيدان به هه موومان وتي: ئيه ئه تانه وي به هه مووتانه وه شه ره في من بشكينن و عه رزه و نامووسم له ناو به رن. من ئه مه ناكه م هه ر خووم ئه بم به كه فيلي خووم. حه مووشاغا وتي: ده سا وه للا مه لا حه مه مين من به بي كه فيل شتي وا ناكه م و ناكه م به زاوي باوكم؛ برؤ خوات له گه ل!.

حه مووشاغا ئه كه ويته بيريكه وه. حاجي حه سه ني خه فاف
 ۱۶۳
 ده ري ديني. پاش ئه وه ئيتر هه موو جار ئه يكوته وه به چاويما.
 ئاخري رؤزيك پيني ئه لي: حاجي حه سه ن كه م بيكوته وه به چاوما،
 وه ره تو بچؤ خؤت بخه ره بيريكه وه، نان و كه بابييك ئه كرم بو قادراي

عه‌بدولفه‌ت‌اح بیت دهرت‌بینی. ئه‌و وه‌خته هه‌چمان له‌هیچ. ته‌نها ئه‌وه نه‌بی تو‌نان و که‌بابیک قه‌رززار ئه‌مینیت‌ه‌وه.

۱۶۴. عه‌به‌ی حه‌مه‌خه‌یات له‌گه‌ل حه‌مووشا‌غا وه‌ختی خۆی لای حاجی عه‌بدولوه‌فا بوون. پاشان عه‌به‌خه‌یات بوو به‌حاجی و ده‌وله‌مه‌ند بوو. رۆژتیک ئه‌چنه‌لای حه‌مه‌سه‌عید خه‌فاف، حه‌مووشا‌غا به‌حه‌مه‌سه‌عیایا ئه‌لی: ئا‌غا بۆی بنووسه‌یه‌کی له‌حه‌جه‌کانیم بۆ حه‌واله‌بکا، به‌لام حه‌جی دووه‌م و سێیه‌م نه‌بی، چونکه‌پاره‌ی ئه‌وانه‌ی به‌مووشین په‌یدا کردوه‌وه.

له‌قسه‌ی هاوچه‌رخان:

۱۶۵. به‌گه‌میران هه‌بوو، رۆژتیک له‌هه‌ولیر له‌گه‌ل «مُعَلِّم» ی‌کدا ئه‌بی به‌شه‌ریان و شه‌ره‌که‌زل ئه‌بی. پاشان به‌موعه‌للمه‌که ئه‌لی: سه‌گباب! تو‌کوو له‌گه‌ل من شه‌ره‌که‌ی؟ من ژنه‌که‌م موعه‌للمه هه‌موو شه‌وی جارنیک سواری ئه‌بم!.

۱۶۶. محهمه‌د شه‌ریف بۆی گێرامه‌وه‌وتی: له‌و ولاته‌دوو برا هه‌بوون، پیرداود و پیرمه‌م. پیرداودیان وا‌دیار بوو هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ده‌عباکه‌ی ئیشی نه‌ئه‌کرد؛ به‌کوردی هه‌لنه‌ئه‌ستا. له‌م پروه‌وه‌دائیماماته‌مبار و به‌په‌ژاره‌بوو، ناهه‌قیشی نه‌بوو، چونکه‌بهبه‌ش بوو له‌به‌شیککی زۆر گه‌وره‌ی ژیان.

شه‌ویک دنیا زۆر سارد بوو، به‌لکوو به‌فر و کړپوه‌بوو. هه‌ردووکیان پیکه‌وه‌له‌باخه‌لی یه‌کا نوستبوون. له‌نیوه‌شه‌ودا پیرداود ده‌ستی به‌ده‌عبا که‌وت سه‌یری کرد. -بلامانی- راست بووه‌ته‌وه، گرتی و به‌ده‌سته‌که‌ی تری ده‌ستیککی ژه‌ند به‌پیرمه‌می براهه‌وه‌وتی: برام خوا کردوویه‌تی وا‌ده‌عباکه‌م

پراست بوو ته وه، به لکوو به هر جور بوو به په له په کیکم بو په یدا بکه ی
بچمه لای تا هلم له دست دهرنه چوو! به لکوو ته م تلیسمه بشکی و
رژگارم بیت له و درده نه فسییه و بو خوم له پاشا ژنیک بینم و بیم به
خواهونی مال و مندالیک. پیرمه م وتی:

برام ته مه قسه یه تو ته یکه ی؟ جارئ ئیسته به م توفه یه ماله و مال هر
ناکری. نه وا کراش، به م دهموده سته تا تو کیرت نه نیشته و ته وه من ته م
یه که م له کوئ بو په یدا نه کری؟ سییه م نه و شته که تو گرتوته و به هی
خوتی نه زانی نه وه هی برای خوته گرتوته!

۱۶۷. پرووپیه له عیراق باوی هه بوو، دینار هات به سهریا. کاربایه کی
برین پینچ هه بوو له هه ولیر، پیاوینکی به دیمه ن و که له گه ت
بوو. هه موو سهرشان و به روکی خویشی پر کردبوو له نیشان و جوققه. له
هر شوینیک دائه نیشته نه و شوینه چاخانه وه یا چیشخانه بویه پاره ی
دانیشتوو هه کان هه موو نه و نه یدا. له م رووه وه حه ماغایه ک بوو بو خوی.
جالینان نه پرسى: کاکى خوم! تو ته م پیاوه تی و به خشنده ییه نه که ی،
مانگانه که ت چه نده وا به م جوره نه که ی؟ نه ویش خوی نه نه شکان
ته یوت: من و ره ئیسی «صحه» په نجاو پینچ دینار مانگانه که مانه. به
مه رجی مانگانه که ی ره ئیسی «صحه» په نجا دینار بوو، هی نه و پینچ
دینار بوو. به لام وای به لاهه گه وره یی بوو که خوی بخاته پال نه و.

۱۶۸. مه لاجه میل گنیرایه وه وتی: نه وا له که رکوک دوو ژن نیشته و نه ته
سهروبه چکی یه ک و یه کترین که له لا کردوو. له و وه خته دا
نه وان به و جوره له شهردان ژنیکى لای ئیمه - روزه یانی - کولئ کنگری
پئ نه بی نه چی به لایانه وه نه لئ: خوشکم کنگر ناکرن!؟

۱۶۹. مە لا تۆفیقى حاجى برايم ناردى بۆ رىشته وتى: لە و دەشتى بازىانە
 لە گوندى كابرایەكى سەپان ژنىكى جوان و جھىلى ئەبى،
 لەگەل داىكىكى پىرا. ئەم ژنە دۆستىكى ئەبى. بە دۆستەكەى ئەلى: شە و
 كە ھاتى لە و دىوى چەپەرەكە وە گوئى ھەلخە. ئەگەر ئامۆزگارىم كەردى بە و
 پىتتە برۆ بەرپتوھ؛ ئەينا بگەرپتوھ. شە و نىك وا رى كە وت مىردەكەى چوو بۆ
 سەر خەرمان. كاتى كە دۆستەكەى دى و دەنگى پىتى دىت بەم جۆرە
 ئامۆزگارى ئەكات. بىشكەكە رائەژەنى و ئەلىت:

رۆلە لای لایە، رۆلە لای لایە

باوكت ھەستاوھ چووھتە چىايە

پىخەفى بردووھ و ئەم شەوھ نایە

تا بەيان ئەروا ھىچ دەنگى نایە

ئە و سەگەى مالمان ناوى زەنگىنە

خە سووشم تۆزى گوئچكەى سەنگىنە

وا لەلای چەپم بۆ خۆى خەفتىە

بىشكەى كۆرپەكەش لای سەر كەفتىە

كە ھاتىە ژووورە و كۆلەكەى مالمە

تۆزى لەم لاتر تەنوورە و چالە

خۆت لادە لىيان بىرە لای راستم

دەست بگەرە مەم ھىچ مەكە باسەم

رۆلە لای لایە، رۆلە لای لایە

دەردت لە گىانم بۆچ خەوت نایە

بەم جۆرە و لەسەر ئەم نىشانانە كاوراى دۆستى ئە چىتە لای راستىەوھ

و تا بەيانى بۆ خۆيان پىكەوھ رائە بوئىرن.

۱۷۰. بۆیان گیترا مه‌وه که له سوله‌یمانی له گه‌په‌کی سه‌رچیمه‌ن مه‌لا «که‌ره‌مه‌یس» ناویک هاتبووه ئه‌وی، پیشه‌ی هه‌ر کتیب گرتنه‌وه بوو له‌گه‌ل نوشته‌ نووسینا. ژنیکی زۆر ناشیرین و نا‌قۆلای هه‌بوو ناوی «خاحه‌نیف» بوو. مه‌لا ئاره‌زووی لێ نه‌ئه‌جوولا له‌به‌ر ناشیرینی. پوژئی مه‌لا ئه‌چی بۆ کتیب گرتنه‌وه له‌کاتی نیوه‌پۆدا دیته‌وه بۆ ماله‌وه پال به‌ده‌رگاوه ئه‌نی و ئه‌لیت: حه‌نیف خیرا دایکه‌نه له‌مالی باشچاوش په‌قم کردوو هه‌تا نه‌نیشتۆته‌وه.

حه‌نیف ئه‌لی: جارێ ده‌ستم له‌هه‌ویردايه. مه‌لا ئه‌لی: کچی! که‌ نیشته‌وه مالی باشچاوشینکی ترم له‌کوی ده‌س ئه‌که‌وی په‌قی که‌مه‌وه؟!.

۱۷۱. دوو دێ هه‌یه له‌و موکریانه، یه‌کینیان «سه‌راو» ی ناوه، ئه‌وی که‌یان «بناو» ی ناوه. حه‌مه‌ی یۆسۆجان هه‌بوو، پیاویکی ئازا و به‌ده‌سه‌لات و له‌جافه‌کان بوو. شکاتیان برده‌لای حاجی برایماغای عه‌نبار بۆ ئه‌وه بۆیان ساغ کاته‌وه.

ئه‌ویش وتی: بیخه‌نه حه‌وزه‌که‌ی بۆکانه‌وه، ئه‌گه‌ر که‌وته سه‌ر ئاوه‌که‌ ئه‌وه هه‌ی سه‌راویه‌کانه، ئه‌گه‌ر که‌وته بن ئاوه‌که‌ هه‌ی بناویه‌کانه. حه‌مه‌ی یۆسۆجانیش وتی: به‌راستی ئاغا حوکمیکی چاکت کرد. له‌هه‌ردوو بازا من ئه‌خنکیم و تویش به‌ ئاقل ده‌رئه‌چی.

۱۷۲. محه‌مه‌د مه‌لا شه‌ریف بۆی گیترا مه‌وه وتی: له‌گوندی «گۆمه‌شین» له‌و خۆشناوه‌تییه‌ مام ئه‌ولا کچیکی هه‌شت سالانی هه‌بوو ناوی «خه‌جه» بوو. کورپیکی برزاشی هه‌بوو داوای خه‌جه‌ی ئه‌کرد که‌ مامی بیداتی. خه‌جه‌ش راوه‌ستا بوو، مام ئه‌ولاش ئه‌یوت: کورم زۆر مناله‌ چۆن ئه‌بی؟ خه‌جه‌ له‌و ناوه‌دا هه‌لیدا هه‌ی وتی: به‌خودای بابه‌ هه‌یج په‌ک له‌

من ناکه‌وی. مام ئه‌ولای هه‌ژار ده‌می بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه‌وه ناچار دایه و راستیش بوو خه‌جه هیچ په‌کی نه‌که‌وت!

مه‌لاکه‌ی گوندی «هیرۆ» کتییکی ته‌فسیری له‌به‌رده‌ستا بوو
۱۷۳. موتا‌لای ئه‌کرد. کتییه‌که ده‌ستنوووس بوو، به‌خه‌تی گه‌وره و
حاشیه‌ی ورد و سوور نووسرا‌بووه‌وه. سۆفی شه‌ریفیک به‌لایه‌وه دانیشتیوو؛
ئه‌ویش سه‌ری شوپ‌کرده‌وه به‌سه‌ر کتییه‌که‌دا و په‌نجه‌ی خسته‌سه‌ر خه‌ته
دروشته‌کان وتی: مامۆستا ئه‌مانه ئه‌خوینیته‌وه؟ مامۆستا وتی: ئا. سۆفی
شه‌ریف وتی: ئای سه‌گ مه‌لا، ئه‌مجا په‌نجه‌ی خسته‌سه‌ر خه‌ته
ورده‌کان وتی: ئه‌م وردانه‌ش ئه‌خوینیته‌وه؟ مامۆستا وتی: ئا. سۆفی وتی:
ئای به‌راز مه‌لا. وتی: ئه‌ی ئه‌و سوورانه؟ وتی: ئا. وتی: ئای نیره‌که‌ر مه‌لا.
مه‌لاش وتی: به‌سه‌به‌سه‌ سۆفی هه‌مووی ئه‌خوینمه‌وه ئیتر هیچ نه‌ماوه.

ئه‌حه‌ی جاو جارێک زستان ئه‌بێ ئه‌چی بۆ حه‌مامی موفتی
۱۷۴. له‌سوله‌یمانی. که‌دێته‌ده‌ره‌وه له‌ده‌رگای حه‌مام ده‌رئه‌چی
«با» لینی ئه‌دا یه‌کن له‌هیلکه‌گونه‌کانی چرچ ئه‌بێ و ئه‌چی به‌ناوا. ئه‌میش
ئه‌گه‌رێ به‌شوینیا و ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ حه‌مامه‌که.

فه‌ره‌جی حه‌مامچی لینی ئه‌پرسی: ئه‌وه بۆ گه‌رپه‌ته‌وه؟ ئه‌لێ: ئه‌م حه‌مامه
دزی تیدایه، یه‌کن له‌هیلکه‌گونه‌کانمیان دزیوه. له‌م قسانه‌دا ئه‌بن هه‌وای
گه‌رم لینی ئه‌دا هیلکه‌گون شوپ‌ئه‌بیته‌وه و دێته‌وه شوینی خۆی.
مامه‌حه‌مه‌ده‌سه‌ت به‌قورساییه‌ک ئه‌کا و ده‌ست بۆ ناو لنگی خۆی
دریژ ئه‌کا سه‌یر ئه‌کا هیلکه‌گون له‌شوینی خۆیه‌تی. ئه‌لێ: فه‌ره‌ج
دۆزیمه‌وه شتیک که‌ده‌ستی دزی لێ نه‌که‌وی هه‌ر ئه‌دۆزپه‌ته‌وه.

لاله سهرحد له دوایی دوايي ژيانيا له بهر ئه وه چاوه‌کانی
۱۷۵. نه مابوو، کورپه‌کانی ئه نارد بۆ دزی، مه‌رومالاتیان ئه دزی و
 ئه یانه‌ینیا به وه، لاله‌ش کورپه‌کانی هه‌ر شتتیکیان به‌ینیا به سهری ئه‌بری و
 ئه‌یکرد به خیر و خیرات.

لینیان پرسى: لاله ئه‌مه چۆن ئه‌بى مالى دزیتى ئه‌که‌ی به خیر و
 خیرات؟ ئه‌یوت: ئیوه نازانن، جه‌زای خیره‌که له‌گه‌ل کوناحی دزی به‌که
 به‌ران به‌ر ئه‌وه‌ستن، خیره‌که گوناحه‌که دئه‌پۆشى، ئیمه‌ش له‌و ناوه‌دا
 سه‌روپى و ریخۆله‌که‌مان بۆ ئه‌مینیته‌وه، به‌حه‌لالی ئه‌یخۆین!

«خا مه‌یره‌م» هه‌بووه له‌و سه‌ره‌سى کچی جوانکه‌له‌ی هه‌بووه،
۱۷۶. کچه‌کان وه‌ختی شووکردنیا هاتبوو، به‌لام له‌بهر ئه‌وه‌که تۆزى
 سه‌ری زمانیا ئه‌یگرت و «ك» «ینیا ئه‌کرد به «ت» «ی خه‌لك بۆ خواستیان
 نه‌ئه‌هاتنه‌ پێشه‌وه و هه‌روا مابوونه‌وه.

به‌ریکه‌وت یه‌ك دوو ئافه‌رت جارێك ئه‌چن بۆ ته‌ماشاکردن و
 خوازبینیان. دایکه‌که‌یان ئه‌زانى ئه‌م ژنانه‌ بۆ خوازبینی کچه‌کان هاتوون،
 ته‌مبى کچه‌کانی کرد که بۆ خۆیان ئاقل دانیشن و هیچ نه‌یه‌نه‌ قسه‌. بۆ
 نه‌گه‌تی له‌و کاته‌دا مشکى به‌ ژوره‌که‌دا تى‌په‌رى، کچی گه‌وره‌وتى: ئای
 خوشتى ئه‌وه‌ مشتى بوو! دووه‌م هه‌لیدا به‌وتى: ته‌نى چوووه‌ تونه‌ته‌وه‌!
 سییه‌م ده‌ستیکى به‌ زولفیا هینا و وتى: به‌خوا چات بوو شوتر من هیچ
 ده‌نم نه‌ترد، ئه‌وه‌ ئیوه بۆ ته‌وتنه‌ تاویژ تردن! خوازبینی که‌ران که ئه‌مه‌یان
 دى، دلیان سارد بووه‌وه و به‌ په‌شیمانی گه‌رانه‌ دواوه‌.

ئه‌حه‌ی جاو جار جار ئه‌چوو بۆ دیده‌نى شیخ بابه‌عه‌لی ته‌کیه‌یی
۱۷۷. له‌ مرگه‌وته‌که‌ی خۆی له‌ سوله‌یمانی. شیخ حه‌مه‌عه‌لییه‌کی

باراوی هه‌بوو دووکانی به‌قالی هه‌بوو له‌سه‌ر جاده‌که‌ی سابوونکه‌ران،
 ئه‌چوو هه‌ندی میوه و شتی به‌قه‌زلی ئه‌کپی و ئه‌بیرد به‌دیاری بۆ شیخ
 باب‌عه‌لی و پینکه‌وه ئه‌یانخوارد، پاشان شیخ حه‌مه‌عه‌لی داوای پاره‌که‌ی
 ئه‌کرده‌وه له‌ئه‌حه. ئه‌حه‌ش لووس و باریک ده‌ستی ئه‌گرت و ئه‌بیرد بۆ
 لای شیخ باب‌عه‌لی ئه‌یوت: پاره‌که‌ی بده‌ری! باب‌عه‌لیش ئه‌یوت: ئاخ‌ر
 ئه‌حه‌ ئه‌وه‌ت به‌دیاری نه‌هه‌تاوه بۆ من؟! ئه‌حه‌ش ئه‌یوت: یا شیخ پاره‌که‌ی
 بده‌ری، ئاخ‌ر من نه‌مویست به‌ده‌ستی خالی بێم بۆ لات، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌م
 نه‌هه‌تایه‌ تۆ له‌کوێ ئه‌وتری و شته‌ت ئه‌خوارد؟! شیخ باب‌عه‌لیش ده‌ستی
 ئه‌کرد به‌پینکه‌نین و پاره‌که‌ی ئه‌دا به‌شیخ حه‌مه‌عه‌لی.

حاجی محه‌مه‌دی عه‌ن‌به‌ر یه‌کیك بوو له‌نوخته‌بیژه‌کانی
 ۱۷۸. سوله‌یمانی و له‌وه‌که‌سانه‌که‌ قسه‌ی نه‌سته‌قیان هه‌بوو،
 پینکه‌نینیش نه‌بوو. ئیواره‌یه‌که‌ کاتی نویژی شیوان بوو له‌مزگه‌وتی شیخ
 جه‌لال له‌سوله‌یمانی. ئه‌وه‌خته‌ ترومپایه‌که‌ له‌به‌ر سه‌کۆی مزگه‌وته‌که‌دا
 بوو، ئه‌م ئاوی به‌لۆعه‌ و مه‌لۆعه‌یه‌ دانه‌هاتبوو. شیخ جه‌لال له‌ناو میحرابی
 سه‌ر سه‌کۆکه‌ قامه‌تی بۆ کرابوو هی نویژی شیوان. خه‌لکه‌که‌ش هه‌موو
 له‌پشتیه‌وه‌ راوه‌ستابوو.

نیه‌ت دابه‌سترا و نه‌به‌سترا کابرایه‌کی چه‌ته‌ولی خه‌لکی ئه‌و شه‌اره‌زوره
 هه‌ر له‌دوره‌وه‌ هات، تینووی بوو چوو هه‌ر ترومپاکه‌ ئاو بخواته‌وه.
 هه‌رچه‌ند به‌ده‌وریا هه‌لسووړا نه‌یزانی چۆن ئه‌که‌ویته‌گه‌ر. حاجی
 محه‌مه‌د له‌سه‌فی پینشه‌وه‌ له‌نیوه‌ی نیه‌تا بوو هه‌ر خه‌ی‌را ده‌رپه‌ری بازی
 دایه‌خواره‌وه‌ چوو هه‌ر ترومپاکه‌ و به‌کابرای وت: باوکم تینووته؟ وتی:
 ئا، برا. وتی: ده‌ده‌م بنی به‌لووله‌که‌یه‌وه. ده‌می نا به‌لووله‌ی ترومپاکه‌وه

ئه‌ویش دهستی دایه دهسکه‌که‌ی و خستیه جووله. تا ئه‌م ئه‌مه‌ی کرد
خه‌لکه‌که‌هه‌موو نوئیژیان دابه‌ست.

که ئه‌و دهستی نا به دهسکی ترومپادا ئاو باسقه‌نه‌ی به‌ست، له لووت
و گویتی کابراوه ئاو ده‌رپه‌ری. کابراش ده‌می گیر بووه له لووله‌ی ترومپاکه،
هه‌رچه‌نده مل با ئه‌دا ده‌می به‌ر نابیی. حاجی محه‌مه‌دیش هه‌ر خیراخیرا
ده‌سکی ترومپا بائه‌دا و ئاو هه‌ر زیاد ئه‌کا و ئه‌لئ: ده باوکم تیر بخۆره‌وه.
خه‌لکه‌که‌له‌ئاو نوئیژه‌که‌دا ده‌ستیان کرد به هیلکه هیلکه و پیکه‌نین
و هه‌موو نوئیژیان بری. له‌ولاشه‌وه کابرا به لادا هات. چهند که‌سیک چوون
ده‌سکی ترومپاکه‌یان له دهستی حاجی محه‌مه‌د سه‌ند ئاو وه‌ستایه‌وه. به
هه‌رجۆر بوو ده‌می کابرایان له لووله‌ی ترومپاکه به‌ره‌لا کرد، ده‌ستیان به
سکی کابرادا هینا ئاوه‌که‌یان له سکی ده‌رکرد و کابرا به هه‌رجۆر بوو هاته‌وه
هۆش خۆی.

حاجی محه‌مه‌د وازی نه‌هینا چوو به لایه‌وه پینی وت: باوکم تیرت
خوارده‌وه؟ کابرا وتی: هه‌ی ده‌ویت باوک! ئه‌مه‌که‌تن بوو تو وه منت گیترا!
وتی: برا چی بووه ئاوم دایت. یه‌کئ چوووه شاره‌وه لووله که‌واوی خوارد،
ئه‌ی نابیی ئاو بنخواته‌وه؟ کابرا وتی: هه‌ی بچۆ ده‌ویت باوکه‌ی شاربییه!
رپامه‌گۆر باوکتانا! شه‌رت وئ وه شه‌رتی خوا چووومه‌وه قسنه‌که‌ی
سه‌ی ساق بگرم بالاته‌راتنان بۆ بنییری هه‌زار شه‌قتان تی هه‌لدات و
گشتتان گول بکا. بۆچی وا ئه‌زانن ئیمه‌ بی عه‌شیره‌تین. کابرا رویشت و
ئه‌وانیش نوئیژیان دابه‌سته‌وه.

مژگه‌وتی حاجی مه‌لا ره‌سوول هه‌بوو له سوله‌یمانی. به‌ینی
۱۷۹. نیوه‌رۆ و عه‌سر بوو، کابرایه‌کی شاره‌زووری هاتبوو بۆ شار. له
بازار که‌وایه‌کی کرپیوو چوووه سه‌ر تاته‌به‌رده‌کانی مژگه‌وتی حاجی مه‌لا

په‌سوول. كه‌وا شپه‌كه‌ی خۆی داكه‌ند و ئه‌و كه‌وا تازه‌یه له‌به‌ر ئه‌كرد. كه‌وا به‌و تازه‌یه هه‌رچه‌ندی ئه‌كرد ناوقه‌ده‌كه‌ی نه‌ئه‌هاته‌وه یه‌ك. توند توند راپئه‌كیشا و هه‌ر ئه‌یوت: «یا غه‌وس! بکه‌م وه قنگ دایکته‌وه وه‌سای خه‌یات بۆ كه‌وايه‌ك پیت داگم».

ئه‌وه‌نده به‌ توندی لێی ئه‌نه‌وی زۆری لێ‌كرد، كه‌وا شپه‌یه‌کی لێوه هات و درپا. له‌و وه‌خته‌دا كابر ئه‌وه‌نده به‌ تین ئه‌ینه‌وی له‌ ئه‌ملاوه‌ولای كه‌واكه‌ خۆیشی تریکی كه‌ند. گویم لێ بوو وتی: تپ و شپه‌ی وه‌گۆر باوك خه‌یاته‌كه‌! ئه‌م شاریه‌ ده‌ویت باوكانه ئیژی چوونه «بێسه‌لمین» لادییی وه‌ كافر ئه‌زانن. وه‌ شپه‌ رازی ناون، تریشیان گه‌ره‌كه‌.

سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی شیخ مه‌حمودی حه‌فید له‌ سوله‌یمانی، ۱۸۰. [شیخ] له‌ حاجی مسته‌فا پاشای یاملكی تووره‌ ئه‌بێ و ئه‌مر ئه‌كا بیه‌گرن. حاجی مسته‌فا پاشا كه‌ ئه‌زانێ ئیش زۆر خه‌ته‌ره و ئه‌گه‌ر له‌و وه‌خته‌دا بیه‌نه‌ لای، شیخ مه‌حمود ئه‌یکوژی، دیته‌ سه‌ر ئه‌وه خۆی بشاریته‌وه. هیه‌ج په‌نايه‌ك نادۆزیته‌وه ئه‌وه نه‌بێ كه‌ په‌لاماری قورئانیک بدات و به‌جیت بۆ گه‌ردی سه‌یوان.

به‌ په‌له‌پرووزی قورئانیک هه‌ئه‌گه‌رئ و ئه‌چی بۆ گه‌ردی سه‌یوان. له‌و كاته‌دا پیاوه‌کانی شیخ مه‌حمود ئه‌بیینن و هه‌را ئه‌كه‌ن به‌ شوینیا. ئه‌ویش گورج له‌سه‌ر قه‌بریك دائه‌نیشی و ده‌ست ئه‌كا به‌ قورئان خویندن. پیاوه‌كان دین ئه‌یه‌گرن و ئه‌یه‌ن بۆلای شیخ مه‌حمود.

شیخ ده‌ست ئه‌كا به‌ قسه‌کردن و پینی ئه‌لێ: تۆ ئیشی نابه‌جی ئه‌كه‌ی و قۆمیته‌ت له‌ دژی من كرده‌وه. ئه‌ویش ئه‌لێ: یا شیخ! به‌ قه‌بری دایکم من ئاگام له‌ هیه‌ج نییه‌ و به‌ ته‌واوی ته‌رکی هه‌موو شتیكم كرده‌وه. ئه‌وه

له و پیاوانه بېرسه بزانه منیان له کوئ هینا؟ من له سهر قه‌بری دایکم بووم قورئانم بۆ ئه‌خوئیند، حه‌قی زۆر به سهرمه‌وه‌یه.

شیخ ئه‌م قسه‌یه‌ی به‌لاوه زۆر سه‌یر ئه‌بێ، چونکه ئه‌زانێ درۆ ئه‌کا. دایکی چی و قورئانی چی! له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شا ئه‌لێ: بپۆ با خاتری قه‌بره درۆزنه‌که‌ی دایکت بێ.

له راستیشدا قه‌بری دایک نه‌بوو، هه‌روا چوو‌بوو له‌سهر قه‌بریک دانیشتوو بۆ ئه‌و پۆژه کردبووی به‌ دایکی خۆی!

«عه‌زه‌شووکێ» هه‌بوو، جاریک پێی ئه‌که‌وتیه‌ ئه‌و ناو دزه‌بایه‌تیه‌ **۱۸۱**.
ئه‌چیته‌ مالی حاجی سه‌لیم. مالی حاجی ساواریان ئه‌بیته‌.
حاجی و عه‌زه‌ پیکه‌وه‌ دانه‌نیشن، حاجی ژن ساواری لێ نابوو چوو‌بوو بۆ کانی ژنان بۆ ئاو. عه‌زه‌ش به‌ په‌له‌ بوو ئه‌یه‌ویست بپروا. حاجی کورپێکی له‌ مال بوو وتی: پۆله‌ هه‌سته‌ لۆی تێ که‌ و لۆی چه‌ورکه‌.
عه‌زه‌م عه‌زه‌ بوو هه‌ر هه‌ستا لووس و باریک پڕویشته‌. حاجی سه‌لیم وتی: بۆ کوئ؟ عه‌زه‌ش وتی: نه‌ ئه‌م نانه‌ ئه‌خۆم و نه‌ بېشمگین! لۆی چه‌ورکه‌ مه‌عنا‌ی چیه‌؟

کابرایه‌کی ده‌وری شاخه‌پیسکه‌ ژنیکی خۆشناوی هینابوو. ژنه‌که‌ **۱۸۲**.
ئه‌وه‌ل شه‌و - بلامانی - یه‌کیکی پیا هینا. زۆر ته‌ریق بووه‌وه‌.
مێرده‌که‌ی دلێ دایه‌وه‌ وتی: قه‌یدی نییه‌ شتی وا نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ساله‌که‌ی خۆش ئه‌بیته‌. ژنه‌ تۆزێ کرایه‌وه‌ و شه‌رمی شکا وتی: پیاوه‌که‌! که‌واته‌ با یه‌کیکی تریش بکه‌نم. پیاوه‌ وتی: ئافره‌ت نا مه‌که‌، عه‌ماره‌که‌ جینی هه‌چی تری تیدا نایته‌وه‌!

بە بنەچە و باوک و دایک نییە:

۱۸۳. پیاویك ھەبوو لە شار، دوو كورپی ھەبوو. پیاوھەكە خۆی زۆر بەدین بوو، كورپەكانی گەرەكەیان كە ئەتوت دەنكى ھەنارە لە پیاوھەكە خۆی بەدینتر بوو. ھەموو دەم ھەر لە مزگەوتا بوو، سەری برۆیشتایە نوێژی نەئەرۆیشت. بچووگەكەشیان دا ئیما لە كۆرپی قومار و لە گۆشەى دووكانى عەرەق فرۆشەكانا بوو. كورپە زیاد لەمە، حیزیش بوو. ھەر لە شار پیاویكی تر ھەبوو، ھەرچی خوا حەزی لینی نەكردایە ئەو ئەوھى ئەكرد؛ كەچی كورپىكى ھەبوو بەپێچەوانەى ئەو، نوێژت لەسەر داوینی بكردايە. بەراستى كورپە، وەلییەك بوو بۆ خۆی!.

۱۸۴. كابرایەكى سییان ژنیكى ھینابوو، شەوئى كە ئەچیتە لای ژن تەماشائەكائە بەرى خۆی پاك نەكردۆتەوھ. پىئى ئەلئى: ئافرەت ئەوا من مێرد و مەحرەتم قەیناكا، بەلام ئەگەر بەم حالە چوویتە لای یەكێكى نامەحرەم و بیگانە ھىچ خەجالەتى ناكیشى و نالیئیت عەیبە!؟.

۱۸۵. پەحمەتییەكە ئەیفەرموو: روورەش: ئەو كەسە یەكە تووشى یارەكەى بىئى و جىگگ چۆل بىئى، كىرى ھەلنەستى. ھەر وەھا ئەیفەرموو خىرخوا: ئەو كەسە یەكە پىرئىژنىك بە گاننىك بلاوئىنئیتەوھ.

۱۸۶. شىخ ھادى پشەدرى ناردى بۆ رشتە وتى: كورپىك لە «دوووز» چوو بۆ زوبەیر. ئەم كورپە ئاشىكىان ھەبوو لە دووز دایكى

وه لامي بۇ نارد كورم وهره وه. ئاو هاتووه، سهركارى ئاشه كه بكه با بكه وپته وه
 گهر نائىكى لى بخوين. كورپهش وه لامي بۇ نارد وه وتى: دايه سمتيك له
 زوبه ير بۇ نان خواردن، هه زار ئاشى دوز دىتت!

۱۸۷. عه زيبه گ، هه رچهنده چاوى نه مابوو، به لام نه وهى خواره وهى
 هه ر له كارا بوو. رۇژىك له وه دهشتى لاي كانى ماسييه ماکه ريكي
 ئەگا، ماکه ر ئەتري و ئەو شوكرى ئەكرد. نه شى ئەزانى كه خه لك دياره؛
 چونكه چاوى نه مابوو.

خه لكه كه چوون به سه ريا و وتيان: ها عه زيبه گ خيره وا شوكرى
 ئەكهى؟ ئەويش زانى ئيشه كهى لى ده ركه وتوو هيجى بۇ نه مايه وه وتى:
 چون شوكر نه كه م؟ به عومريكي هه شتا سالييه وه كهر ئەتريئم. كىرى وا
 شوكرى ناوى؟!

۱۸۸. مه لا سمايلى كانيسكان له و سه ره ئەبى به ميوانى مائىك.
 پياويان له ماله وه نابى، هه ر ژنه كه ئەبى. ژنه منائىكى ئەبى
 زور ئەگرى، هه رچهنده له گه لى خهريك ئەبى ژىرى كاته وه بوى ژىر
 نابيته وه. مه لا سمايل تووره ئەبى و مناله كه وه رنه گرى. ئەويش له گه لى
 خهريك ئەبى هه ر ژىر نابيته وه. دهستىك ئەدا به سه ر پشتيا و ئەلى: ژىر
 ئەبىته وه ژىر بيه وه، ژىر نابيته وه ده سا وه للا دايكت ئەگىم. ژنه ش ئەلى:
 ده سا وه للا ماموستا ئەم مناله لاساره خوم ئەيناسم، ژىر نابيته وه تا ئە وهى
 ئەيلىت به چاوى خوئى نه بيىنى!.

۱۸۹. هه ر مه لا سمايل گىرايه وه وتى: له و ولاتى بولى و بابولىيه رپم
 كه وته هوبه يه ك. به شتىكيان ئەزانيم. كچىكيان هه بوو ماره يان

ئەکرد. پرووم کردە کچە کہ وتم: کچم بە لای مەزھە بی ئیمەوہ - کہ شافیعین -
باوک بۆی ھە یە کچی خۆی مارە بکا لە ھەرکەس کہ ئەیکا. ئیستە تۆ کچیت
با باوکت مارەت بکا؟ وتی: مامۆستا کچ بووم! خوا عافووم بکا.

۱۹۰. پیاویک ھەبوو لە سولەیمانی تووشی داوی ژنیک بووبوو.
پارە یەکی زۆری تیا خەرج ئەکرد. ھەموو کەسیش ئەیزانی وایە.
من ئەیناسم، لام وایە تویش ئەیناسی. پێیان ئەوت: بۆچ ھەر یە کجار
ناھیننی و تووشی ئەو مەساریفە زۆرەش ناھیت؟ ئەویش ئەیوت: بە لئی
راستە، بە لام لەزەتی ئەووم لە دەست دەرئەچنی کہ ھەر جارە بە دزدە
بۆی بچم و ئەویش وەعدەم بداتی و درۆم لەگەڵ بکا!.

۱۹۱. کابرایەکی فەقیرۆکە ھەبوو لە «زێویە» ئەچیتە لای مەلا
سمایلی کانیسکان؛ کہ مەلای ئەوئ ئەبی. ئەلئی: مامۆستا شەرع
شەرمی بۆ نییە من لەگەڵ خێزانە مەھاروخت کہ ئەچمە لای لە
وەختی ئیشی شەرعیدا ھەر ئەلئی: دە لاچۆ کوشتمت بچۆ بە ولوہ. منیش
سەرم لئی تیک ئەچنی و نازانم چی ئەکەم. ئەترسم لە بەر ئەو تووشی
قەتلیک بێم. ئیستە چارم چییە؟ مەلا سمایلیش ئەلئی: باوکم بچۆ بە و دەر دەوہ
بیکوژە خویننی لە سەر من! کابرا ئەلئی: خوا دەوامی عومرت بدا.

۱۹۲. ئەحمە دئاغا جارێک لە ئەستەموڵ ئەچیتە مالی ئافرەتیک
پرووسپی بۆ ئیشی خیر، ئافرەتە کہ ئافرەتیک لە خواترس بوو!
- بە ریکەوت ئەو شەوہش شەوی جومعە بوو - وتی: من بە شەوی جومعان
ئیشی وا ناکەم، چونکہ گوناحەکی دوو بە رانبەرە. ئەحمە دئاغاش وتی:
قەیدی چییە وا ئەزانین شەوی شەممە یە و دووجارمان کردووہ!.

۱۹۳. محمه‌دی مه‌لا که‌ریم بۆی گئیرامه‌وه وتی: کابرایه‌کی
 روغزایی ئە‌حمه‌دی شاسواری ناوبوو، ژنیکی «ئە‌حمه‌دېرنه» یی
 هینابوو. کابرا ژنیکی تریشی هه‌بوو. که‌ ژنی تازه ئە‌گاته مالی می‌رده‌که‌ی،
 هه‌ویکه‌ی به‌م جووره به‌خیره‌هاتی ئە‌کا:

به‌خیره‌هاتی، به‌خوش هاتی به‌سه‌ر پینج و دوو شه‌ش هاتی
 به‌شه‌رمه‌وه و پرووره‌ش هاتی له‌لای خوٚتان کیر بوو قاتی
 من لیره بووم تو بو هاتی؟

ئە‌ویش وه‌لامی ئە‌داته‌وه ئە‌لئ: بی‌فه‌ر خازه، ده‌نگت وازه

پۆپت چه‌رموگ وه‌ک کلکه‌سه‌گ چه‌په‌ت خراوتر له‌ دینه‌سه‌گ
 من که‌هاتم بو‌تو هاتم با بیزانی من کیم؟ فاتم
 ئە‌تپه‌تینم تا ئە‌و خواره ئاوات ئە‌که‌م له‌ ئاوباره
 جوانی من بوو ده‌نگی داوه گشت روغزایی هاتنه‌وناوه
 به‌رزیان کردۆ شانی خوٚیان منیان کرده تاجی سه‌ریان
 که‌هاتم من له‌ ولاتی خوٚم بو‌دیقی تو وا که‌وتمه‌ خوٚم

۱۹۴. حه‌مه‌سه‌عید به‌گی جاف گئیرایه‌وه وتی: له‌وه‌شتی «که‌لار» ه
 پیاویک هه‌بوو حه‌مه‌عه‌لی ناو، براه‌کیشی هه‌بوو حه‌مه‌ی
 ناو بوو. حه‌مه‌تۆزئ شیتۆکه‌ بوو. گویدریرئیکیان هه‌بوو، حه‌مه‌عه‌لی به
 حه‌مه‌ ئە‌لئ: حه‌مه‌ نه‌که‌ی ته‌ماع بکه‌یته گویدریرئیه‌که‌. حه‌مه‌ش ئە‌لئ:
 کاکه‌، من چۆن شتی وا ئە‌که‌م. من ئە‌و که‌ره به‌ دایکی خوٚم ئە‌زانم،
 پیاو چۆن مرخی ئە‌په‌رئته سه‌ر دایکی خوٚی!.

۱۹۵. شېخ محهمه‌دی باليسانى وتى: مه‌لا مه‌جیدی شه‌قلاوا گېرايه‌وه وتى: مه‌لا مه‌حموودى مه‌زناوا له وه‌ختى خۇيا له‌گه‌ل چه‌ند كه‌سيكا به‌ كاروان ئه‌چن بۆ شوينىك، رېنگاكه‌ نازانن. ده‌رويشىك هه‌بوو له‌گه‌ل خۇيانى ئه‌به‌ن بۆ شاره‌زايى. ده‌رويش هېچى نه‌خواردوو و ناخوا؛ واى لى دى له‌ برسانا په‌كى ئه‌كه‌وى. هه‌رچه‌نده له‌گه‌ل خه‌رىك ئه‌بن هېچ ناخوا. ئه‌لېن: بۆچ ناخۆى؟ ئه‌لې: شېخ فه‌رموويه‌تى: له‌ كسمى ده‌ستى خۆت نه‌بى نابی شت بخۆى. ئه‌وانيش سه‌ير ئه‌كه‌ن وا كابرأ به‌لادا دى و ئه‌مانيش له‌و رېنگا چۆله‌دا په‌كيان ئه‌كه‌وى.

مه‌لا مه‌حموود ئه‌لې: باوكم وه‌ره مادام وايه به‌ كریت ئه‌گرين به‌ دوو نان بچۆ ئه‌وه‌كه‌ره بگى. كابرأ رازى ئه‌بى، به‌لام له‌به‌ر برسيتى ناتوانى بچى به‌لاى كه‌ره‌كه‌وه. هه‌لى ئه‌گرن و ئه‌بیه‌ن به‌لاى كه‌ره‌كه‌وه، وانىكه‌كه‌ى ئه‌خه‌نه دوابراوى كه‌ره‌كه‌وه. ئه‌ویش هېچ هۆشى له‌ خۆى نيهه. له‌ پاش به‌ينىك كه‌ گه‌رمای ئه‌گاتى و تۆزى هه‌ستى پيا دیتته‌وه ئه‌لې: وازبينن خىرتان بنووسى، ئىتر خۆم خه‌رىك ئه‌بم!

۱۹۶. ره‌حمه‌تیه‌كه‌ ئه‌یفه‌رموو: دوو شت زۆر خۆشه‌: مووچه‌ى ئه‌وه‌لجار. گانى ئه‌وه‌ل شه‌و!

۱۹۷. شېخ محهمه‌دی شېخ عومەر (شېخ محهمه‌دی خه‌تیب) گېرايه‌وه وتى: مه‌لايه‌ك شه‌وى مېوانى مالّه پۆليسيك بوو. پۆليسه‌كه‌ سه‌رئواره خه‌فه‌ر ئه‌بى و له‌ مال نابی. ژنه‌كه‌شى جوان و پرووه بازارى ئه‌بى. مه‌لا ته‌ماع ئه‌كاته ژنه‌كه‌ و خۆى بۆ شه‌وى حازر ئه‌كا و جىگاكه‌ى ديارى ئه‌كا. شه‌وى پۆليسه‌كه‌ دیتته‌وه و ئاگاشى له‌ هېچ نيهه، به‌لام پىى جوان نابی ژنه‌كه‌ى بكه‌ويتته‌ نىوانى ئه‌و و مه‌لاوه. به‌

کلێشە ی رژدی

۱۹۸. کابرایەکی چەرداوەروو هەبوو هیزە یە رۆنی هەلواسیبوو، هەموو جار کە نانی ئەخوارد پارووەکە ی هەلئەگرت ئەیسوو بە هیزە کە دا و ئەیوت: ئەم نانە بە و رۆنە.

کابرا مرد و کورپێکی لە شوین بە جێ ما. کورە کە لە پاش ماوێهە کە لە دایکی پرسى: ئەو هیزە رۆنە چییە هەلوا سراوێه؟ دایکی ئەلێ: رۆلە ئەو و رۆنە. رەحمەتی یە کە ی باوکت هەموو جار پارووی هەلئەگرت و ئەیسوو بە هیزە کە دا ئەیوت: ئەم نانە بە و رۆنە. کورە کە ش وتی: جا دایە نە ئە ترسا هیزە کە کونی تێ بیی. من نانە کە هەلئەگرم و هەر لە دوورەو ئە لێم: ئەم نانە بە و رۆنە. دایکی وتی:

ئۆخە ی رۆلە! باوکت شوکر وە جاخی روونە. ئە گەر قنگلاشک بە دەم باوێ وە جاخی باوک کوێرەو ئە نابێ!.

۱۹۹. کابرایە کە هەبوو لە سولە یمانی پێیان ئە وت: «ئە حە چە قەل». رۆژێک هات بە سەریا! ئە لێ: درەم گوشتی کپی لە «ئە مین چیترا». گوشتی نایە سەر ئاگر و نەینا، پێیان وت: لە گەرەکی هۆلی مەولوودی یە. هەر خیرا گوشتە کە ی لە مەنجە لێ کە دەرکرد و بریدیەو بۆ ئە مین چیترا. تۆزێکی ش کە می کردبوو. پارە کە ی هەر لێ سە ندەو. جا ئە مین چیترا گوشتە کە ی بە دەستەو گرتبوو بانگی ئە کرد: «خە لکێنە! وەرن ئە مە گوشتی ئە حە چە قەلە بیکرن!». «

۴۰۰. کابرایه‌ک هه‌بوو له سنه «سواوله‌سه‌ن»‌ی ناو بوو. تۆزى پۇنى کردبووه که‌له شاخیکه‌وه هه‌روه‌خت که‌ئه‌چووه دهره‌وه‌نیوه‌ی چه‌وریه‌سانیک له پۇنه‌که‌ی ئه‌هینا به‌دهست و پهل و دەم و سمیلیا له‌ناو خه‌لکا‌خۆی پیوه‌هه‌ئه‌کینشا ئه‌یوت: به‌خوا ئیمپۇ چیشته‌که‌مان زۆر چه‌ور بوو.

پۇژیک کۆتوپر پشیله‌یه‌ک که‌له‌شاخه‌که‌ئه‌فرینی. کچیکى هه‌بوو هه‌پای کرد بۆلای باوکی - که‌له‌مزگه‌وت له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا دانیشتبوو - هاواری کرد: بابه‌هینه‌که‌کتک بردی. وتی: پۇله‌هینه‌که‌چه‌س؟ هه‌چ بیرى لای که‌له‌شاخه‌که‌دا نه‌پۇیشته؛ چونکه‌وا به‌قایمی هه‌لی‌گرتبوو شه‌یتانیش نه‌ئه‌دۆزییه‌وه. وتی: بابه‌ئه‌وه‌ی سمیله‌کانت پی چه‌ور ئه‌کرد!

۴۰۱. وتی: ئه‌وا سه‌یر ئه‌که‌م دوو کابرا شه‌پریانه‌و به‌ربوونه‌ته سه‌روگۆیلاکی یه‌ک. وتم: ئه‌وه‌چیتانه؟ بۆچ به‌یه‌کا هه‌لزانون؟ یه‌کینکیان وتی:

کوره! من میوانم هاتبوو چووم مریشکینکم بۆ سه‌ربری. قاچه‌کانم هینا هه‌لمواسی به‌سه‌ر ده‌رگا‌که‌ی خۆمانا بۆ ئه‌وه‌خه‌لک بزنان که‌من مریشکم کوشتۆته‌وه. که‌چی ئه‌م کابرایه‌هاتوووه‌قاچه‌مریشکه‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌رگا‌که‌ی من لابردوووه‌و به‌سه‌ر قاپی‌حه‌وشه‌که‌ی خۆیه‌وه‌هه‌لیواسیوه‌بۆ ئه‌وه‌شانازی پیوه‌بکا و خه‌لک‌وا بزنان که‌ئه‌و مریشکی کوشتۆته‌وه!

۴۰۲. کابرایه‌ک له‌و ده‌وروبه‌ری دزه‌یه‌ ژنیکى هه‌بوو «گۆسته»‌ی ناو بوو؛ تۆزى پیویان هه‌لواسیوو. هه‌روه‌خت که‌گۆسته‌شیویکی لی‌بنایه‌پیوه‌که‌ی ئه‌هینا له‌باتی تامه‌چیشته، جارنیک ئه‌یکرد به‌مه‌نجه‌له‌شیوه‌که‌دا و خیرا ده‌ری ئه‌هینایه‌وه.

رۇژىك ميوانىان ھاتبوو، گوستە ساواری لى نابوو ھىناى داينا. پياوھ
وتى: ژنەكە شيوەكە ھىچ چەور نىيە. ژنە ساوارەكەى كردهوھ مەنجەلەكە
و چوو جارنىكى كە پىوھكەى تى ھەلسووران و وتى:
تۆ بەزەيت بە خۆتا نايەتەوھ، ئەو برامە لۆچ نەخۆش بکەوى؟ دەبا
سكتان بچى، پاشان نەرىيى: گوستە سووچى تۆ بوو.

خواجه ياقۇ ھەبوو لە سولەيمانى دووكانى ھەبوو لە بازارا. ھەموو
۲۰۳. جار نىوھروان كە كولتيرەى ئەكرى، ئە چوو ناوھ نەبرژاوەكەى
دەرئەھىنا ئەيكرد بە پىنخۆرى ئەوى ترى. لىيان ئەپرسى: خواجه ياقۇ ئەوھ
چى ئەخۆى؟ ئەيوت: نان و ناوھكەى!.

«كە لای مراد» پەقیتەى كردهبوو، كورەكانى ھەرچەندە داو و
۲۰۴. دەرمان و ھەكىميان بۇ ھىتابوو ھىچ كەلكى نەبوو. چوونە لای
شىخ مراد نووشتەى بۇ بكا. شىخ مراد ئەيناسى و چاكى ئەناسى وتى: پىم
بووشن چاوى سۆما كەت؟ وتیان: ئا.

وتى: نوشتە نەتوات، بچن ناننىك لە مالى خۆى بارن وھ بەرچاويەوھ
بخونەى، ئەرەق كاتەوھ و رزگار ئەوت!.

كابرايەكى دەرۆزەكەر كچىكى ھەبوو ھەركەس داواى ئەكرد
۲۰۵. نەئەدایە و ئەيوت: ئەيدەم بە يەكىكە بتوانى نان پەيدا بكا و
لە خۆم ئازاتر بى. ئەو كابراشە بىجگە لەوھ كە سەرکەردەى سوالكەرەكان
و زۆر دەولەمەندىش بوو، چۆلەكە رىزەولتى لە مالىا نەئەبىنى. بەم جۆرە
ئەم كچەى ھەر مایەوھ و كەسى وا نەبوو بىداتى.

رۇژىك كابرايەكى سوالكەر ھات داواى لى كرد. ئەویش ھەر واى
جواب دایەوھ. ئەمىش وتى: چلۆن، لە خۆت سوالكەرتربى؟ وتى: ئەگەر

توانی شتیکی له من سەند ئەو له خۆم ئازاترە. کابرا هات خۆی لێی گۆری و چەند سالتیک شوینی کەوت نەیتوانی هیچی لێ بیه‌ستیتەوه. رۆژنیک باوکی کچه چوو بۆ حەمام ئەمیش بەشوینیا چوو. له ژووری حەمامە کە بەرۆکی گرت وتی: ئاگە بۆ خاتری خوا شتیکم بدەری. ئەمیش وتی: برۆ سەگباب! لێرە چیت بدەم؟ چی هەیه تالیمی بستینی. ئەم هەر لێی نەبوووه. ئاخیری کابرا بەری ئەتاشی، پێی وت: ئەگەر تەلێ له مووی بەری خۆیشتم بدەیتێ من هەر پێ پارزیم، بۆ ئەو بە ناھومیدی نەگەریمەوه دواوه. کابرا دەستی برد وتی:

ها سەگباب! ئەو تەلێ مووی بەرم. دە بچۆ بیکە بە پەلکە ی دایکت. بزنام مووی بەرت بۆ چییە؟ کابرا موووە کە ی وەرگرت و ئینجا خۆی لێ ئاشکرا کرد و وتی: گرەومان بردهوه یان نە؟ کابرا وتی: ئەشە دووبیلا له من ئازاتر و پیاوتری. کە هاتنە دەرەوه ئیتر کچه کە ی لێ مارە کرد.

رۆژنیک دوو سێ فەقی ئە چنە «بیانی»، مالی کۆنە کوێخاکە ی ۲۰۶ بیانی. ئەم کابرایەش زۆر چرووک ئە بێ و له مالیش نابێ. له پاشا کە دیتەوه چاوی پێیان ئەکەوێ ئەلێ: یارەبی چ بکەم؟ من خۆم نانم پێ ناخوری، ئیستە ئەمانەش هاتن بوون بە سەربار. ئەکە ویتە ئەم دەلیای فیکرەوه.

یەکن له فەقیکان چاوی پێ ئەکەوێ ئەلێ: فەرموو خالە. کابرا ئیتر خۆی بۆ ناشاردیتهوه دیت دائەنیشی. له گەل دانیشتن ئەلێ: ئەری فەقینە ئاگرتان پێ نییە؟ یەکن له فەقیکان ژیر ئەبێ ئەلێ: کورینە هەلسن با برۆین، ئەم کابرایە دەمودوو یەکی باشی نییە و شتی تر ئەقەومێ. بەم جۆرە کابرا له کۆلیان ئەکاتەوه.

۴۰۷. سه‌رده‌می دره‌م بوو، چوار که‌سی مووسلی چوونه‌ بازار، هه‌شت دره‌م گۆشتیان کړی. هینایان هه‌ریه‌که‌ په‌تیکیان به‌ست به‌ شه‌که‌ی خۆیانوه‌ و خستیانه‌ مه‌نجه‌لیکه‌وه‌ و خستیانه‌ سه‌ر ئاگر. هه‌رکه‌سه‌ سه‌ره‌په‌تی خۆی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتووه‌. پاش ئه‌وه‌ که‌ کولاً، هه‌ریه‌که‌ په‌تی خۆی راکینشا و به‌شه‌ گۆشتی خۆی هینا و خواری. ئه‌مجا ئاوه‌که‌شیان به‌ شه‌ریکی خوارد!

۴۰۸. هه‌ژار وتی:

سوارێك راده‌برد له‌ کوێره‌ دێیه‌ك

پیسکه‌یه‌ك گوتی: ببه‌ میوانم

گورجی دابه‌زی و پرسی: ئه‌سه‌په‌که‌م

له‌کوئی گری‌ ده‌م، مالت نازانم؟

گوتی: نه‌مزانی گویت هینده‌سووکه

من په‌شیمانم، بیخه‌ره‌ زمانم!

۴۰۹. شیخ به‌شیری ئه‌ترووشی گێرپایه‌وه‌ وتی: «عبدالباری» هه‌بوو له‌ مووسل، بازرگانیکی زۆر گه‌وره‌ بوو. «خواجه‌دانیال»یش هه‌بوو له‌ به‌غدا. عه‌بدولباری چه‌له‌بی و خواجه‌دانیال تجاره‌تیان له‌گه‌ڵ یه‌که‌ هه‌بوو، شتومه‌کی مووسل و به‌غدایان بۆ یه‌که‌ ئه‌نارد. زۆر به‌ دره‌نگیش یه‌کتریان ئه‌بینی؛ چونکه‌ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ هاتوچۆ له‌ به‌ینی شاره‌کانا که‌م بوو. سائیک عه‌بدولباری چه‌له‌بی له‌ هاوینا ریتی ئه‌که‌وێته‌ به‌غدا له‌ حوجره‌که‌ی خواجه‌دانیالا له‌ خانی سه‌فایر دائه‌نیشن. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ باوه‌شینه‌ پووشه‌ خورماکان هه‌بوو. پیاوه‌ گه‌وره‌کان ئه‌یانکړی و باوه‌شینی خۆیانیان پێ ئه‌کرد. له‌و کاته‌دا باوه‌شین فروش به‌ویدا تی‌ئه‌په‌رئ، چه‌له‌بی و دانیال

هەريەكە باوەشېنىك ئەكړن.

چەلەبى ئىشى تەواو ئەبى و ئەگەرېتەوہ بۇ مووسل و باوەشېنەكەى خۆى لەگەل خۆى ئەبا. لە پاش سى چوار سأل ديسان ئىشى بەغداى ئەبى و ئەچیتەوہ بۇ بەغدا و لەسەر سەكۆى حوجرەكەى خواجە دانىال دائەنیشن. چەلەبى مووسلى تەماشائەكا باوەشېنەكەى دانىال جوو كۆن بووہ. لىى ئەپرسى: بړوا ئەكەى باوەشېنەكەى ئەو سألە پىكەوہ كرىمان، ئەلىى كۆنت كردووہ؟! دانىالېش ئەلى: باوەشېنى ئەو سألەى چى؟ لەو وەختەوہ تا ئىستە هەموو سالى باوەشېنىكم كړيوہ، ئەمە هى ئىمسألە وا تۆ بە كۆنى ئەزانى.

چەلەبى مووسلى ئەلى: بۆچى تۆ چى لى ئەكەى وا كۆن بووہ و كۆن ئەبى؟ دانىال ئەلى: چى لى ئەكەم؟ ئەيگرم بە دەستەوہ باوەشېنى خۆمى پى ئەكەم. چەلەبى ئەلى: مال كاول چۆن وا ئەبى؟ دەسا هينەكەى من هەر ئەوہى ئەو سألەيە و هينشتا هەر تازەشە. دانىال ئەلى: بۆچى تۆ چى لى ئەكەى؟. چەلەبى مووسلى ئەلى: من باوەشېنەكە لەسەر دەسكەكەى قيت دائەنيم و بە دەست ئەيگرم. سەرم بە بەريا هاتوچۆ پى ئەكەم وەكوو يەكى «حى اللہ» بكا! ئيوہى جوولەكە مردووتان مرى نازانن چۆن ئەژين و چۆن پارە خەرچ ئەكەن!.

كابرايەك هەبوو لە «نەغەدە» كەلەشېرىكى هەبوو، هەرچەندە ۴۱۰. مال و منالەكەى پىيان ئەوت: با سەرى بېرىن، ئەو هەر ئەيوت: ئىمپرونا سبەينى. كەلەشېر بەم جۆرە چەند سالىكى رابوارد. واى لى هات لەبەر پىرى ئىتر هيزى تيا نەما، نەيئەتوانى چينە بكا و شتىك بۇ خۆى پەيدا بكا. كابراى خواوەنشى هېچى نەئەدايە، لە تاوانا وشك هەلگە رابوو.

رۆژێك كه‌ له‌ شیر هاته‌ مردار بوونه‌وه، کابرای خاوه‌نی خێرا فریای كه‌وت و سه‌ری بری. ئەمجا خستیانه‌ ناو مه‌نجه‌ل و خستیانه‌ سه‌ر ئاگر. ما‌ل و منال له‌ خۆشیانا كه‌وته‌ سه‌ما به‌ ده‌وری مه‌نجه‌لی گۆشتی كه‌له‌بانا. ئەو رۆژه‌ هه‌ر له‌به‌یانییه‌وه‌ تا ئیوارێ کولا و دایانگرت. سه‌یر ئەكه‌ن له‌به‌ر پیری وه‌كوو ئاگری هه‌ر نه‌دیسی وابوو. ئاوه‌كه‌یان ئەو شه‌وه‌ به‌ نانه‌وه‌ خوارد و رۆژی دوایی سه‌رله‌نوێ خستیانه‌وه‌ سه‌ر ئاگر. له‌ ئیواره‌دا دایه‌گرن و سه‌یر ئەكه‌ن هه‌روه‌كوو دوینی وایه‌، نه‌كولاوه‌. ئەو شه‌وه‌ش ئاوه‌كه‌یان خوارد و گۆشته‌كه‌یان هه‌لگرته‌وه‌ بۆ به‌یانی.

دراوسێکیان هه‌بوو له‌ نیوه‌شه‌وا میوانیان هات ده‌ستیان به‌ هیچ لایه‌کدا نه‌گه‌یشت به‌ کوره‌که‌ی خۆی وت: ئا رۆله‌ بچۆره‌ مالی مامت پینی بلێ: باوکم ئەلی: میوانمان هاتوو و ده‌ستمان به‌ هیچ لایه‌ک ناگا، كه‌له‌ شیره‌که‌مان بۆ بنێری تۆزی ئەبخه‌ینه‌ سه‌ر ئاگر میوانه‌که‌ی پێ رازی ئەکه‌ین و سه‌بینی بۆیان ئەنێرینه‌وه‌!.

کابرایه‌ هه‌بوو زۆر رژد و چرووک بوو. زیاتر له‌ حه‌فتا سا‌ل
 ۲۱۱. عومری کردبوو، ده‌وله‌تینکی زۆری پیکه‌وه‌ نابوو. هیچکەس ده‌رگای مالی نه‌دیوو. ته‌نانه‌ت میرووله‌ به‌ ئاوات بوو تۆزی ورده‌ نانی له‌ مالیا ده‌ستکه‌وئ، به‌و داخه‌وه‌ مرد و هیچی ده‌ست نه‌که‌وت.
 رۆژێك کۆمه‌لی سوالکه‌ر کۆ بوونه‌وه‌ سه‌رگوزه‌شتی خۆیان ئەگێرپایه‌وه‌، هاته‌ سه‌ر ئەو کابرایه‌. هه‌موویان وتیان: تا ئیسته‌ هیچمان لێ نه‌دیوه‌. یه‌کیکیان راست بووه‌وه‌ وتی: کێ گره‌وم له‌گه‌ل ئەکا؟ یه‌کیکیان وتی: من له‌سه‌ر دووسه‌د قران گره‌وت له‌گه‌ل ئەکه‌م، ئەگه‌ر هه‌ر له‌ ئیسته‌وه‌ تا سالتیکی تر تاقه‌ پوولیتکت لێ سه‌ند، من دووسه‌د قرانت بده‌می. له‌سه‌ر

ئەمە لیک جیاپوونەوه.

کابرای سوالکەر هەستا چوو هەستا دووکانی بازرگان وتی: لە پێی
خودا شتیکم بدەرئ. وتی: خوا بتداتئ و دووکانی هەلگرت و چوو هە بو
مالهوه و ئەمیش شوینی کهوت.

ئەو چوو ژوووه و قاپی داخست. لە پاش تۆزیک هاته دەر هەو چوو
بۆ مزگهوت. دیسان داوای لئ کرد هەو ئەویش هەر وتی: خوا بتداتئ. ئەو
شەو ئەو دەرگایە بە جئ نه هیشت.

بە یانی کابرا که هات بچئ بۆ دووکان سەری رینگای پئ گرت هەو و وتی:
لە پێی خودا شتیکم بدەرئ، ئەویش هەر هەروە کوو جاران وتی: خوا بتداتئ.
سەرت نە یە شتیم لئ نە بو هەو، حەیشی پئ تال کرد. بە یانی و نیو پۆ
و ئیوارە هەر هەچی نە دایە، وتی: باشە ئیستە هەچم نادەیتئ نامدەیتئ،
بە لام قسە یە کم بدەرئ که فلانە وەخت شتیکت ئە دە مئ. چە ند رۆژیکیش
بە م جۆرە رایان بوارد. وای لئ هات مال و منالی کابرا وەر س بوون. وتیان:
پیاو هە که ئیستە چیت لئ که م ئە بیتە وە ئە گەر بلئیت لە پاش ئە وە ندە وەخت
شتیکت ئە دە مئ و ئە وە ختەش نە یدەیتئ و ئیستەش لە کۆل خۆت
کرد بیتە وە؟. کابرا هەر رازی نە بوو. ئەمیش وە کوو میچ هەر لئ نە بو هەو.
بۆ بازار ئە چوو، بۆ مزگهوت ئە چوو، بۆ مال ئە چوو، هەر بە شوینی هەو بوو.
ئاخری کابرای کردە کون، چاری نە ما وتی: پۆ سە گباب لە پاش سالیکی تر
وەر هەو پوولیکت ئە دە مئ. ئەویش وتی: خوا لئت بە زیاد کا و رۆیشت.
لە پاش سە عاتیک چوو بۆ مالە کە ی و تە قە ی دا لە قاپی. وتیان: کئیە؟
وتی: منم سوالکەر که م. عەرزى ئاغا بکەن ئە وە لە سالە کە سە عاتیکى
رۆیشت. ئە مە ی وت و لئى دا رۆیشت. سە عاتیکى تری پئ چوو دیسان
چوو هەو و تە قە ی دایە وە لە قاپی. وتیان: کئیە؟ وتی: منم سوالکەر که م،

عەرزى ئاغا بىكەن ئەوا لە سالەكە دوو سەعاتى رۆيشت و لىيى دا رۆيشت.
بە كورتى بەم جۆرە دىيائى لە كابرال كرده پىستى چۆلەكە. ھەر سەعاتى
نە سەعاتى ھەلى ئەكوتايە سەرى ئەيوت: عەرزى ئاغا بىكەن لە سالەكە
ئەوئندە سەعاتى بەسەر چوو.

لە پاش چەند رۆژ كابرال دەولەمەند ئىتر لە توانايا نەما، بانگى كرد:
وەرە سەگباب، ئەو پوولەكەت و وازم لى بىنە. ئەوى تۆ بە منت كرد تا
ئىستە عومرم بەم عومرە گەيشتووە كەس پى نەكردوو. سوالكەر پوولى
لى وەرگرت و بەم جۆرە گرەوەكەى بردهو.

كابرايەك لەو كوستانە زۆر برسى بوو، پووى كرده مالىكى زۆر
۲۱۲. گەرە. كورپىك ھاتە دەرەو. كابرال لىيى پرسى: خاوەنى ئەم
مالە لە كويىيە؟ كورەكە وتى: تا پاروويك نانم نەدەيتى پىت ئالىم!. كابرال
بى قسە لىيى دا رۆيشت.

كابرايەكى خۆشناو جووتى پىلاوى تازەى ھەبوو، چوو بۆ كاروان
۲۱۳. بۆ ئەو دەشتى «بىتوئين»ە، تووشى چر و دركودالىك بوو
پىلاوكانى داكەند و بە پىي پىخاوس نايە مل درك و دالەكە. كوتوپر
چقلىك ئەچەقى بە ژىر پىي دا لەسەر پىو دەرئەچى. لەو كاتەدا كە
چقەكەيان لە پى دەرئەھىنا ئەيوت: يارەبى شوكر! ھەر باش بوو پىلاوكانم
لە پىدا نەبوو، ئەگىنا كونيان تى ئەبوو!

كابرايەك ھەبوو. منىش ئەيناسم، وەللا سا تۆيش ئەيناسى -
۲۱۴. ئەيوت: ئەم ئاوە جوانە ھەبى پىاو نان بە دۆو بۆچ بخوا.
منىش ھەزار سال عومرم بى، پانكە شرىك لە مزگەوتەكەما ھەبوو لە
بەغدا لەگەل ئەو ھەشا كە خەرج و باجى لەسەر من نەبوو ھەر نەم ئەكردەو.

دنياش گهرم بوو ئه يانوت: بۆچ نايکه يته وه؟ ئه موت: ئه م «با» جوانه
 هه بئ پياو باي پانکه ي بۆچييه؟ له گه ل ئه وه شا با ههر نه بوو. به سه ري
 تو هه زار سائيش عومرم نابئ؛ كه واته بلئ: به ره حمه ت بئ.

خاله مه حموو جارئك به ره شه ي كورئ ئه لئ: رۆله هه ندي
 ۲۱۵. نانم بۆ بيته و ده رگا كه داخه. ئه ويش ئه لئ: بابه حه ق ئه وه يه
 ده رگا كه داخه م، ئه مجا نانه كه بيتم. باوكيشي ئه لئ: به لئ به راستي رۆله
 كورئ منيت و تو له من ئاقلتريت!

داستان

۴۱۶. ھەزار گىرپايە ۋە وتى: لە ۋ سەرە پاشايەك ھات بەسەريا كە ياسايەك دابنى لە ياساى پادشاكانى پيش خۆى نەچى و ئەميش بە داھىنانى ئەم ياسايە ناويك بۇ خۆى دەر كا. فەرمانى دەر كرد: كە ئەبى لە قەلەمپەوى ئەودا شە ۋ بىي بە رۆژ و رۆژ بىي بە شە ۋ؛ واتە ئە ۋ ئىشانەى كە بە رۆژ ئەكرىن ئەبى بە شە ۋ بكرىن، بە رۆژيش خەلك بۇ خۆى بنوى. رۆژىك - كە شەوى ئەۋە - ھەستا چوو بە بازار بزانى مەردم فەرمانەكەيان لە گوئى گرتوو؟ كە چوو سەيرى كرد ۋا پىنە چىيەك مۆمىكى داگىرساندوۋە ۋ لە بەرى دانىشتووۋە پىنە چىتى ئەكا. وتى: كابرا ئەۋە تۆ ئە ۋ مۆمەت بۇ داگىرساندوۋە؟ كابرا وتى: قوربان ئەگەر شە ۋ كارى بە دەمەۋە نەكەم بە ئىشەكەى رۆژم پىۋە بەرپىۋە ناچم.

۴۱۷. «ھۆلاكو» پەلامارى بەغداى دا. «مُسْتَعَصَم» ئاخىر خەلىفەى عەباسى بوو، ھۆلاكو ويستى بىكوژى، پىاوانى ئايىنى وايان بلاءو كردبوۋەۋە كە ئەگەر خەلىفەكانى عەباسى نەمىتن، دنيا ئاخىر ئەبىي. ئەم قەسەيە بە جۆرى بلاءو بووۋوۋە تەنانەت بەرگوپى ھۆلاكوپىش كە وتبوو، ۋە بوو بە ترستىك لە دلىا.

لە پاش گەلى سى و دوو كردن لەم بابەتەۋە ئاخىر قەسەى ھاتە سەر ئەۋە وتى: «موسستە عەسم» بگرن و بىخەنە ناو لبادىك و بىسوونەۋە. ئەگەر تەم ۋ مژ و نىشانەى دنيا ئاخىر بوون پەيدا بوو، ئەۋا بەرەلەى كەن و منىش ۋاز

له‌م فیکره‌یه دینم؛ ئە‌گەر خۆ‌هیچیش پرووی نه‌دا ئیتر به‌جاری بیکوژن. له‌راستیدا هینایان وه‌کوو ئە‌و وتی وایان لئ‌کرد، سه‌یریان کرد هیچ نیشانه‌یه‌کی دنیا ناخربوون په‌یدا نه‌بوو. ئینجا هینایان له‌ ۱۲۴۲ی میلادی کوشتیان و بنه‌ماله‌ی عه‌باسی به‌ده‌ست هۆلاکووه به‌ته‌واوی دوایی هات.

ئە‌زانی «شاییه‌که‌ی بناویله» چیه‌؟

۴۱۸

«بناویله» دتیه‌کی بچووکه له‌بناری سوله‌یمانی. له‌سه‌رده‌می خۆیدا هه‌ر‌حه‌وت مأل بووه. «شایی»یه‌کیان کردووه و بووکیکیان له‌ناو خۆيانا گوێزاه‌وته‌وه. ده‌نگی ئە‌م شاییه‌گه‌یشتۆته سوله‌یمانی و کۆیه و هه‌له‌بجه و قه‌لاچوالان. هه‌ر‌ده‌هۆل و زورنازه‌نیک له‌و ولاتانه‌دا هه‌بووه، هه‌موویان کشاوون بۆ بناویله. ته‌نانه‌ت له‌ولاتی سنه‌یشه‌وه هه‌ر‌بۆی هاتوون. که‌شایی گه‌رم بوو و کۆری هه‌له‌په‌رکئ به‌ستراوه، سه‌یریان کردووه ده‌هۆل و زورنازه‌نه‌کان له‌ده‌سته‌ی هه‌له‌په‌رکئ که‌رگه‌لئ زۆرت‌ر بوون. ئە‌مه‌به‌مه‌رجئ که‌مه‌حموودی سه‌لیم ئاغا و مسته‌فاغای برای که‌مودیری سرۆچک بوو و ئە‌حمه‌دبه‌گی سیاگوێزیش هه‌ر‌چووبوون بۆ ئە‌و شاییه‌. ئە‌گه‌ر کۆری هه‌له‌په‌رکئ هه‌و که‌س بووبیت. ده‌سته‌ی زورنازه‌ن بیست که‌س بوون.

ئه‌مه‌بوو شایی بناویله	خه‌جه و مه‌جه و فاتيله
خله و بله و قه‌ويله	کۆپانه شپه‌ی ته‌ويله
گه‌رمیان کردبوو به‌چۆپی	قريوه ئە‌گه‌یشته پۆپی
زورنا و ده‌هۆل به‌تۆپی	پئ ئە‌که‌نئ به‌پۆپی
پیریژنی سه‌د ساله	هیچ نه‌ینه‌ماچ ناله
ئهیوت: هه‌روا ئە‌م‌حاله	بابمینی له‌م‌ماله

۲۱۹. فه قئ محه مه دی هه مه وه ند هه بوو له ولاتی سوله یمانی، له سه رده می ئینگلیزه کانا مودیری ناحیه ی بازیان بوو؛ وه کوو

ئه مین به گی قامیشیش قائمقامی چوارتا بوو.

ئه م فه قئ محه مه ده کورپکی هه بوو مه حموودی ناو بوو. که مه کته ب داهاات، مه حموود تا پۆلی شه شی سه ره تایبی خویندبوو. ئه مه بۆ ئه و سه رده مه زۆر بوو. مه حموودیش خۆی له خۆیا کورپکی به جه ره زه و زیره ک و زماندار بوو. هه ر له پاش ۱۹۳۰ سه ربزیوی ئه کرد و له وانه بوو که گه لئ جار به هۆی زمان و جه ره زه ییه که یه وه ناوی که وتبووه به ر ده می کاربه ده ستانی میری.

مه جیده عقوقبی موته سه ریفی سوله یمانی ئه بی، ئه نیری به شوین فه قئ محه مه دا پیی ئه لئ: نه ختی ئامۆزگاری ئه م کورته بکه با ئه وه ند ه سه ربزیوی نه کا. فه قئ محه مه دیش ئه لئ: جه نابی موته سه رپ پینج شه ش هه زار رووپیه م له مه حموودا خه رج کردوو له مه کته بدا تا بووه به م مه حمووده. ئیسته پینج شه ش هه زار رووپیه ی ترتان ئه ده می مه حمووده که ی جارنم پی بدنه وه.

۲۲۰. کابرایه ک هه بوو له و به ر کئوه، مام ئه ولای ناو بوو. هه رچه ند لییان ئه پرسى: مام ئه ولا عومرت چه ند ه؟ ئه یوت: په نجاوپینج ساله. وا ری که وتوو له پاش ده پانزه سالی تر لییان پرسیه ته وه: مام ئه ولا عومرت چه ند ه؟ هه ر وتوو په نجاوپینج سال. ئه یانوت: ئاخه ر چۆن ئه بی پیش ده پانزه سال په نجاوپینج و ئیسته ش هه ر په نجاوپینج؟ ئه ویش ئه یوت: برام پیاو ئه بی له سه ر قسه ی خۆی بی؛ نابئ هه ر رۆژی قسه یه ک بکا!.

۲۴۱. كابرآيهك له «دۆل په موو» فير بووبوو به حوجرهى فه قىكان،
 هه موو رۆژى له كاتى نان خواردندا ئه چوو دائه نىشت و ئه بوو
 به شه رىكيان و ئه يوت: «ئاي نه سيب!». به م جوړه فه قىكانى بوژه كردبوو.
 رۆژنيك له سه ر شيوهى جاران چوووه وه. فه قىيهك له فه قىكان زور داخ
 له دل بوو لى. كابرا هه ركه دانىشت فه قىكه هه ستا و هاته ويزهى، شلو كوتى
 كرد و وتى: «ئاي ئه جهل!». ئيتر كابرا بىراى بىراى نه چوووه به ويدا.

۲۴۲. مه لاهه مه ميني شانزه رى شاترى هه بوو، عىل سه ره وژوور
 ئه بىته وه بو كويستان، ئه م له شاره زوور ئه چى بو ئاش. گاباره كهى
 ئه مريت و په كى ئه كه وي. ماله گه وره «مه حموو پاشاى جاف» له دواوانى
 زه لم و تانجه رۆ خستوو به تى. هه ئه ستى ئه چى بولاى مه حموو پاشا و ئه لى:
 تو كىيت؟ پاشاش ئه لى: تو كىيت؟ ئه لى:

من حه مه مين شانزه رم سه گى قاپى شاعومه رم
 عىل سه ره وژوور بو كويسان من ماگه سه وه ده سه وسان
 گىرم خواردگه له ئاشا هاوارم برد بو پاشا
 چارم بكا له م ده رده گابارىكم بو به رده
 بارى لى نىم رووه و عىل با پىم نه يژن تووتكى خىل
 پاشاش دوو گابارى ئه داتى و ئه روا.

۲۴۳. له ولاتى ئه رده لان منالان به ته نىشت يه كه وه دائه نىشن و
 قاچ رانه كيشن و به م جوړه هه لوور بلوور ئه كه ن، ئه لىن:
 هه تۆل مه تۆل، سه گى گه رۆل / ئارده كى، ئارده كى / مىنخم كوتا مىنخ
 هه لبه زى / تىكهى چه پىم لى نه به زى / به ن سوور بام دا / عايله مه نهى
 خوام دا / كاسهى ماس پر له پووش / خوا داى هه لى لووش.

(ھەللى لووش، بەر ھەر قاچىك كەوت ئەو ھەيان ئەو قاچەى ھەلئە كىشىت و ديسان لە قاچى تەنىشت ئەو ھە دەست ئەكەنەو بە يارى تا ھەموو قاچەكان ھەلئە كىشىرئەنەو).

كەرى ئاقل! لەو سەنگاوە لە دىيى «دروژنە» پياويك ھەبوو
۲۲۴. ناوى ئەورەحمان بوو. ئەم ئەورەحمانە جووت و گا و فەلايى
ئەكرد. سالىكيان گەنمى كردبوو چال و بو سالى دوايى چالەكەى لى ون
بووبوو. ھەرچەندە بوى گەرا، نەيدۆزىيەو. گويدريژىكى ھەبوو كە سالى
پارگەنمەكەى لەسەر خەرمان پى بردبوو بو سەر چالەكە و ھىناى لەسەر
جىگا خەرمانەكەى پار بارى گەنمى نا لە گويدريژەو كە و بەرەلاى كرد و
خوى شويني كەوت. كەر رۆيشت رۆيشت، تا گەيشتە سەر چالەكە و
لەويدا و ھەستا. كە دايانەو سەريان كرد ئەمە چالەكەنمەكەى بەو جۆرە
ئەورەحمان چالەكەى دىەو!

شىخ سەعیدی حاجى شىخ عەلى گىراپەو ھە بو رشتە وتى: لەو
۲۲۵. سەرە عالمىكى گەرە. كە ناوبانگى پياوچاكىشى دەركردبوو.
رپى ئەكەوئە ئەشكەوتىك. تەماشائەكە سى چوار پارچە ئالتون لە
شكلى چوارگۆشەدا دانراو. ئەوئەش لە دلى خويا ئەلى وا چاكە ھەليان
بگرم؛ بوچى بە خوڤايى لىرەدا بگەون، ئەياندەم بە ھەژارنىكى داماو ئەو
كەلكيان لى وەرئەگرئى. ھەليان ئەگرئەت و دئتەو ھەرەو.

لە رىنگادا تووشى كابرايەكى پىرى كۆماو ئەبى خەرىكى كۆكردنەو ھى
چىلكە و چەوالە. لىي ئەپرسى: ئەرى مامە خەرىكى چىت؟ ئەلى: قوربانى
سەرت بم! ئەم چىلكە و چەوالانە كۆ ئەكەمەو ئەبىم بو شار ئەيدەم
بە سى چوار كولىرە بو مندالەكانم.

عالمه‌که له دلې خویا ئەلې: به خوا له مه هه‌ژارترم ده‌ست ناکه‌وئ که ئالتوونه‌کانی بده‌مئ. لیبی ئە‌پرسی: مامه ناوت چیه؟. وتی: به‌قوربان‌ت بم! سوڤی پیروټ. ئە‌مجا ده‌ستی کرد به‌گیرفانیا ئالتوونه‌کانی ده‌رهینا و وتی: سوڤی پیروټ بچۆ ئە‌م ئالتوونانه بفرۆشه بیده به‌شتومه‌ک بۆ منداله‌کانت. سوڤی پیروټ که ته‌ماشای ئالتوونه‌کانی کرد وتی: ئای به‌قوربان‌ت بم! ئە‌مه هی ئە‌شکه‌وته‌که نه‌بئ؟ وتی: به‌لئ. وتی: به‌ساقه‌ی سه‌رت بم! ئە‌گه‌ر له هه‌لگرتنی بوومايه ده‌سال بوو هه‌لم گرتبوو. خۆم تووشی ئە‌و گوناچه ناکه‌م. چیلکه و چه‌واله‌که‌ی خۆم به‌بئ منه‌ت ئە‌یفرۆشم و ئە‌یده‌م به‌نان بۆ مناله‌کانم!.

۲۲۶. له‌و ده‌شتی دزه‌یی و گه‌ردیه‌یه له‌گوندی «گیزی» رۆژیک ده‌نگ بلاق بووه‌وه که له‌گوندی «گراوئ» بزنیك ده‌ستی خستۆته بناگۆئ و چه‌یرانان ئە‌لئ!.

ئە‌م ده‌نگه‌ گونده‌که‌ی شله‌ژان. سه‌ید عه‌زیز هه‌بوو وتی: ئا ولاغم بۆ بینن بچم بۆ گراوئ بزانه‌ وایه؟ وتی: سوار بووم له‌کاتی عه‌سرا گه‌یشتمه ئە‌وئ. پێش هه‌موو شتی په‌له‌ی نوێژه‌که‌م بوو، چووم بۆ مزگه‌فتی ئە‌وه‌نده‌م زانی خه‌رکی پێشیان لئ گرتم وتیان: ئە‌رئ سه‌ید چه‌زیز راسته‌ ده‌رین له‌گیزی بزنیك ده‌ستی خستۆته بناگۆئ و چه‌یرانان ده‌رئ؟! وتی: که ئە‌مه‌م زانی خیرا نوێژه‌که‌م کرد و گه‌پامه‌وه لۆ گیزی.

۲۲۷. ده‌سته‌یه‌کی جه‌رده‌ تووشی کاروانیک ئە‌بن. کاروانه‌که‌ پووت ئە‌که‌نه‌وه. له‌ کاروانه‌که‌دا ئافره‌تیک ئە‌بیته‌، ئافره‌ت جلوبه‌رگیکی جوانی له‌به‌را ئە‌بیته‌. به‌کئ له‌ جه‌رده‌کان مرخی خۆی له‌ جلوبه‌رگی ئافره‌ته‌که‌ خووش ئە‌کا. ئە‌لئ: ئە‌مانه‌ بۆ ژنه‌که‌ی من باشن. ئافره‌ت

ئەكىشىتە لاوھ ئەلئى: پرووتەوھ بە. ئافرەت ئەلئى: پياوى چاك بە من ژنم تۆ چۆن ويژدانت ھەليئەگرئى من پرووتەوھ كەى؟ كابرا ئەلئى: من ئەمانە نازانم، پرووتەوھ بە. ئافرەت زۆر ئەلئى و ئەم كەم ئەچئى بە گوئچكەيا.

ئافرەت پرووت ئەكاتەوھ تەنھا دەرپىكەى لە پىيا ئەمىنى، سەير ئەكا دەرپىكەشى جوانە، ئەلئى: ئەوئىش داكەنە. ژنە ئەلئى: پياوى چاك بە من ماومەتەوھ ئەم دەرپىيە. ئاخىر چۆن ئەوئىش بدەم بە تۆ ھەموو لەشم ئەكەويتتە دەرەوھ. تۆ ھىچ غىرەتى پياوھتت نىيە؟
كابراى جەردە ئەلئى: من ئەمانە نازانم ئەبئى داىكەنى.

لەو كاتەدا پياوئىكى رىش سىپى نوورانى دەرئەكەوئى، ژنە ئەلئى: ئەو پياوھ بكەين بە ھەكەم و ناوئى و پىسى پى بكەين؛ ئەگەر ئەو وتى: داىكەنە و بىدەرئى ئەوا ئەتدەمى، ئەگەر خۆ نەشىوت، ئەوا ھىچ. كابراى جەردە وتى: باشە.

پياوھى پىر ھات و ژنەش وا خۆى گرتمۆلەكردوھ و دانىشتوھ، پرووى كرده پياوھكە و پىي وت: خالە رىش سىپى! ئەم پياوھ منى پرووت كىردۆتەوھ بەم جۆرەى لى كىردووم كە ئەمىنى. ئىستا ماوھتەوھ سەر دەرپىكەم، ئەلئى: ئەوئىشم بۆ داكەنە و بىدەرئى. تۆ ئەلئى چى؟ پياوھكە وتى: داىكەنە و بىدەرئى. كابراى جەردە ئىتر قسەى سوار بوو. ژنە چارناچار دەرپىكەى داكەند و ئەوئىشى داىە و خۆى گولۆلە بوو دانىشت.

كابراى جەردە ھەموو جەلەكانى پىچايەوھ داى بە شانبا و پۆئىشت. زۆر دوور نەكەوتبووھ كوتوپر بروسكەيەك لە سەرەوھ ھات، داى بە تەوقى سەرى لە خوارىەوھ دەرچوو و كوشتى و جلوبەرگ لەو ناوھدا بلاو بووھوھ. ژنە بە ھەرچۆر بوو خۆى گەياندە جەلەكانى و لەبەرى كىردنەوھ و پرووى كرده خالەى رىش سىپى وتى: تۆ بۆچ وات كىرد؟ خۆ من ھانام ھىتايە بەر

تو. خاله پېش سپی وتی:

رؤله من خدری زیندهم. بویه وام پې وتی بوئه وه کاسه پر بېی. ئه‌گه‌ر
ده‌رېنکه‌ت پې نه‌دایه، کاسه‌که پر نه‌بوو. زولم و ستم که گه‌یشته
حه‌دی خوئی، ئیتر ئه‌بې سهره‌ولیتز بیته‌وه!

«پاقله‌ی میسر»؛ له داستانی کوردی ئه‌لې: له سهرده‌می خوئیا،

۲۴۸.

واته له سهرده‌می فیرعه‌ونه‌کانا له میسر ئه‌و «ئه‌هرامانه»ی که
ئسته‌هه‌ن، دروستکراون. هه‌موویشی به‌ده‌ست و شانی خه‌لکی میسر
کراون و ئه‌و خه‌لکه‌وه‌کوو «قول» وه به‌لکوو هه‌ر به‌نده‌بوون له به‌رده‌ستی
فیرعه‌ونه‌کانا.

ئه‌که‌وئته‌ سهرده‌می «دارم» که یه‌کینک بووه له فیرعه‌ونه‌کانی
میسر. ده‌نگه‌ده‌نگینک له‌ناو خه‌لکا په‌یدا ئه‌بې که ئیمه‌ بوچ به‌م جوړه
بچه‌وسینرئینه‌وه؟ ئه‌م ئه‌هرامه‌زل‌زلانه له‌سه‌ر شانی ئیمه‌ دروست
بکری؟

ئه‌م ده‌نگوباسه‌ ئه‌گاته‌وه به‌رگویی دارم. دارم له‌گه‌ل وه‌زیره‌کانیا
ئه‌که‌وئته‌ پراویژ کردن. وه‌زیرئیکی ژیری ئه‌بې ئه‌لې: ماوه‌یه‌ک واز بینه
له ئه‌هرام دروستکردن و چاری بخه‌ره ئه‌ستۆی من. دارم ئه‌لې: باشه.
ئه‌مجا وه‌زیر فه‌رمان ئه‌دا که له هه‌موو ولاتی میسرا ده‌ست بکه‌ن
به‌پاقله‌چاندن. خه‌لک ئه‌که‌ونه‌چاندنی پاقله و پاقله‌خواردن. چوار پینج
سالیئک به‌سه‌ر ئه‌مه‌دا تی ئه‌په‌رئ. رۆژئیک له‌رۆژان دوو کورپی درواسئ
که ماله‌که‌یان به‌رانبه‌ری یه‌ک ئه‌بې. ئه‌بې به‌شه‌ریان و شکات ئه‌گاته
لای وه‌زیر. وه‌زیره‌بانگیان ئه‌کا و لئیان ئه‌پرسئ که چیه‌ی؟

یه‌کینک له‌کوره‌کان ئه‌لې: ئه‌و کورپی دراوسئیم له به‌رده‌رگای

خانووھەكەى خۇيا سنگىكى داکوتاوه؛ من قايل نابم به وه. لهوى كه يانى
 پرسى: بۆچ ئەو سنگەت داکوتاوه؟ ئەلئى: رۇژىك له رۇژان ئەگەر پارەم
 ھەبوو ئەسپىك ئەكړم و له ویدا ئەيبه ستمه وه. لهوى تر ئەپرسى: ئەى
 باشه تۆ بۆچ نايەلئى؟ ئەویش ئەلئى: منیش ئەگەر رۇژئى له رۇژان پارەم
 ھەبوو ژن دىنم. كه ژنم ھىنا منالم ئەبى، منالە كانم ئەچن به ویدا ئەسپە كه
 له قەيان لئى ئەدا ئەمرن. له بەر ئەوه نايەلم سنگە كه داکوتئى.
 وه زير ھەلئەستئى ئەچیتە وه بۆلاى دارم ئەلئى: خەلگە كه پئى گەشتوون،
 دەست بكەرەوه به ئەھرام دروستكردن!

له داستانى كوردیبه ئەلئى: له و سەرە له ئەشكە و تىكا پياویكى
 ۲۴۹ «عابد» و خواناس تەركى دنیای كرددوو، ھەر خەرىكى
 عیبادەت بوو. رۇژىك كوتوپر له ناو بەردە لانه كانا پارچە يەك قیر ئەدۆزیتە
 و ئەكە ویتە وه بىركردنە وه كه ئەم قیرە چۆن كە وتۆتە ئیرە؟ ئەمە ئەبى خوا
 بۆ منى ناردبئى بۆ ئەوه ئیشىكى پئى بكەم. به خولیاى ئەم بیره دا ئەبى،
 له ئەنجاما دیتە سەر ئەوه ئەلئى:

من له م شۆینە دا عیبادەت ئەكەم و تەركى دنیا م كرددوو؛ عیبادەتیش
 ھەتا چەوسانە وهى زیاترى تیا بئى خیرى زۆرتەر. من دوو چاوم ھەیه؛
 دوو چاوم ئیسرافە. دووم بۆچیبە؟ به يەك چاوم ئەتوانم كاروبارى خۆم بەرم
 بەرپۆوه. خواش ئەم قیرەى ھەر بۆ ئەوه ناردوو. قیرە كه ھەلئەگرتئى و
 ئەنخاتە سەر چاویكى و به قیرە كه چاویكى ئەبەستئى.

ماوه يەكى زۆر بەم جۆرە نویتئى و عیبادەت ئەكا. رۇژىك له رۇژان عالمىك
 به ناوبانگىه وه ئەچئى بۆ زیارەتى. سەیر ئەكا چاویكى به قیر بەستوو.
 لئى ئەپرسى: ئەوه بۆچ قیرت ناوه به چاوتە وه؟ ئەلئى: وه لالا ئیسرافە، من

که تهرکی دنیام کردووه و عیبادت ئەکەم، تاقە چاویک ئیشی من ئەبا بەرپیوه؛ ئیتر دووم بۆ چییە؟ ئەلی: چەند سألە وات کردووه؟ ئەلی: پانزە سألە. ئەلی: دەسا ئەبێ نوێژی پانزە سالت بگێریتەوه؛ چونکە چاوت تەر نەبووه و ئاوی لی نەکەوتوو!

۲۳۰. لەو سەرە مەلا وەسی «جفار» هەبوو بەهۆی رمل و جەفرهوه دەستی بۆ عەرش و قورش درێژ ئەکرد و پاشەپۆژی هەموو شتیکی لیک ئەدایهوه و ئەیدا بەدەستهوه. رۆژیک کابرایەک ئەچیتە لای پێی ئەلی: تۆ ئەم هەموو شتە ئەزانی و ئەم هەموو نەینیانە ئاشکرا ئەکە، کەچی ئاگات لی نییه ژنەکەت لە ماله‌کە ی خۆتا ماله‌کەتی کردووه بە مالی باجی زەمزه‌مه‌وه؛ چوار ئەروا و هەشت دەرئەچی. مەلا وەسی کە ئەمە ئەبیستی شیت و هار ئەبێ. شیر و خەنجەر و دەمانچە هەلئەگرێ بە پەله ئەچیتەوه بۆ ماله‌وه ژنەکە ی بکوژی. کە نزیکێ مال ئەبیتەوه ئەکەویتەوه بیری کە ئەو هیچ ژنی نییه!

۲۳۱. لە داستانێ کوردییە ئەلی: لە سەرده‌می خۆیا پادشایەکی زۆر بەدەسەلات هەبوو تووشی نەخۆشییەکی زۆر ناھەموار بووبوو. هەرچەندی ئەکرد بۆی چار نەئەکرا، هەموو پزیشک و حەکیمەکانی ولات سەریان لەم نەخۆشییە سوپ مابوو، بۆیان دەرمان نەئەکرا. هەر دەرمانتیکیان ئەدایە پادشا رۆژبەرۆژ خراپتر ئەبوو. لە ئەنجاما پزیشکینکیان لە ولاتی چینه‌وه هینا و ئەو لە پاش ئەوه کە سەیری پادشای کرد وتی: پادشا چاک ئەبیتەوه بەو مەرجه ئەو دەرمانە ی من داوای ئەکەم دەستکەوی. پادشا و هەموو وەزیر و پزیشکەکان بەم خەبەرە بە تەواوی گەشانه‌وه و وتیان: هەر بەو مەرجه پادشا چاک بیتەوه دەرمان ئەگەر لە بنی ئەرزیشا بیت

په‌یدای ئه‌که‌ین. وتی: ده‌رمانی ئه‌م ده‌رده‌ی پادشا، خوینی منائیکی سوورکاری موو زه‌ردی چاو‌ره‌شی گۆنا پانی حه‌و سالانه که بدری له‌شی و پیتی به‌نووی تا سێ جار، ئیتر چاک ئه‌بیته‌وه و ئازار له‌شیا نامینی. ئه‌مجا که‌وتنه‌ قه‌له‌مه‌روی پادشا بۆ دۆزینه‌وه‌ی منائیکی وه‌ها. هه‌رچه‌نده گه‌ران منائیکی به‌و ته‌رحه‌یان ده‌ست نه‌که‌وت. که‌لین و قوژبن نه‌ما، شار نه‌ما، دێ نه‌ما، که‌لکی نه‌بوو. له‌ ئه‌نجاما وتیان: له‌م و لاته پان و درێژه‌دا ته‌نها ئاشیک ماوه که‌ ئاشه‌وانیکی لێیه و نه‌گه‌رابین؛ ئه‌گینا شوین نه‌ماوه نه‌مان پشکنیی. وتیان: با بچین بۆ ئه‌و ئاشه‌ش بزاین هه‌یچ هه‌یه؟ که‌ چوونه ئاسیاوه که‌ سه‌یریان کرد ته‌نها ژن و پیاویک و منائیکه و هه‌یچی تر. که‌ سه‌یری مناله‌که‌یان کرد ته‌ماشایان کرد ئه‌و شتانه‌ی که‌ پزیشکه‌که‌ وتوونی، هه‌موو له‌م مناله‌دا هه‌یه. به‌ ژن و پیاوه‌که‌یان وت: ئه‌م مناله‌ چیتانه؟ وتیان: تا‌قه‌ کورمانه و له‌مه‌ زیاتر هه‌یچی ترمان نییه.

ئیتر پیاوه‌کان ده‌نگیان نه‌کرد و هاتنه‌وه‌ خه‌به‌ریان هه‌تایه‌وه‌ بۆ پادشا که‌ منائیکی به‌و جو‌ره‌مان له‌ ئاشه‌کۆنیکا دۆزیوه‌ته‌وه. پادشا و وه‌زیر و پزیشکه‌کان له‌م خه‌به‌ره‌ وه‌کوو دنیا‌یان سه‌رله‌نووی پێ درا‌بیته‌وه‌ چ خۆشییه‌که‌ ئه‌که‌ن؛ به‌و جو‌ره‌یان به‌سه‌ر هات.

ئه‌مجا پادشا ناردی ئاشه‌وان و مناله‌که‌ و دایکه‌که‌یان هه‌تئا، مناله‌که‌یان برده‌ لای پزیشکی چینی چاوی پێ که‌وت وتی: ئه‌و مناله‌که‌ من ئه‌یلیم و ده‌رمانی ده‌ردی پادشایه‌ ئه‌مه‌یه. ئیتر که‌وتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ چۆن ئه‌م مناله‌ له‌و دایک و باوکه‌ی بستینن؟

عالم و وه‌زیر و پزیشک هه‌موو چوونه‌ بن ده‌ست باوک و دایکه‌که‌یه‌وه‌ که‌ پادشای مه‌مله‌که‌ت نه‌خۆش که‌وتوو و به‌و نه‌خۆشییه‌ ئه‌مری. ئه‌گه‌ر خوینی منائیکی وا نه‌دری له‌شی و بمری، مردنی پادشا مردنی هه‌موو

مه‌مله که ته. ئیسته ئیوه بینن ئەم منالە بدەن بە پادشا و بیکن بە قەزاوه‌گیرێ ئەو. پادشا بە گرانی منالە که زیڕ و زیوتان ئەداتی. باوک و دایک که گوییان لەم قسه‌یه بوو هه‌ناویان هاته خواره‌وه و وتیان: شتی وا ناییت.

بەرە بەرە خەلکی تر سەریان کردە سەریان و وتیان: سەلامەتی پادشا لە مأل و ئە‌ولاد و اجترە لە سەر هه‌موو که سینک. ئیسته ئیوه‌ش تازە لە بە‌هاری جوانیدان منالی‌ترتان ئە‌بیت. وا بزانتن ئەم منالە‌تان هەر نە‌بووه. ئە‌وه‌نده خەلک سەری کردە سەریان و ئە‌وه‌نده‌یان چرپاند بە‌ گویچکە‌یانا، پازی بوون!

منالیان لێ سەندن و بە‌ سەنگی منالە که زیڕ و زیویان دانێ و منالیان برد بۆ‌لای پادشا. پادشا وتی: بیبەن بۆ‌لای قازی. قازیش وتی: بۆ‌ سەلامەتی سەری پادشا رشتنی خوینی بی‌گوناخێک و اجترە لە‌وه که پادشا بم‌ریت. پادشا خوای سەر زه‌وییه، لە‌ نە‌مانی ئە‌و زۆر و ستم پە‌یدا ئە‌بیت و بلاو ئە‌بیتە‌وه. لە‌ نە‌مانی یه‌کێک لە‌ ئە‌هلی مه‌مله که ت هیچ روو نادا. که‌واته شە‌رع‌ری ئە‌دا بۆ‌ سە‌ر‌برینی ئە‌م منالە.

بە‌م جۆره لە‌ هه‌موو لایه که‌وه بریار لە‌ سەر سە‌ر‌برینی منالە که درا، بە‌ پادشا خۆ‌یشیه‌وه، چونکه خوینی ئە‌م منالە بۆ‌ چاک‌بوونه‌وه‌ی ئە‌و بوو. ئە‌مجا پادشا فەرمانی دا بە‌ سە‌ر‌برین. جە‌لاد بە‌ خۆی و کێ‌ردیه‌وه هاته مه‌یدان. تە‌شتیکی لە‌‌ولاه دانا بۆ‌ ئە‌مه کاتی که منالە که سەر ئە‌برێ خوینە‌که‌ی هه‌مووی بچیتە‌ ناو تە‌شته‌که و هیچی لینی لە‌ کیس نە‌چی. دە‌ستی منالە که‌ی گرت و هینایه سەر پە‌قره‌جه‌که. پادشا و وه‌زیر و پزیشک هه‌موو لە‌‌ولاه دانیشتبوون سە‌یری ئە‌م دیمه‌نه ئە‌که‌ن.

کاتی که جە‌لاده که منالە که‌ی هینا، منالە که چاوی بە‌ جە‌لاد و کێ‌ردی

دەستی و تەشت کەوت دەستی کرد بە گریان و سەریکی بەرز کردووە بۆ ئاسمان و چەند جارێک لێوی بەیەکا دا و زەردەخەنە یە کیش گرتی. ئەم دیمەنە بەم جۆرە سەرنجی پادشای پاكيشا و بانگی کرد لە جەلادە کە منالە کەم بۆ بیئە پیتش ئەو سەری بیری. جەلاد پەلی منالە کە ی گرت و بردیە بەردەمی پادشا. پادشا منالە کە ی دانا و لێی پرسى: پۆلە ئەم گریان و لێو بەیەکا دان و زەردەخەنە یە ت چی بوو لەم وەختە دا؟ منال وەکوو کانیاوی ئیلھامی خواىی پڑابى بە سەریا زمانى کرایەو و وتى: پادشاهم ھیچ؛ ئیشى خۆت بکە. پادشا وتى: پۆلە ئەبى ھەر پیم بلیت. منالە کە وتى: ھەر وەھا؟ پادشا وتى: بەلێ، ئەبى بلیت. ئەمجا کورە وتى:

دلسۆزتر کەس و میھرە بانتر کەس بە چاو ئەولادەو و باوک و دایکە. باوک و دایکی من بە پارە منیان لە دەست کردووە و دامیان بە دەست خەنجەرى جەلادەو کە سەرم بیری. پەنگبى ئیستە خۆیشیان لە گۆشە یە کەو و سەری ئەم دیمەنە بکەن. ئەوا دەستم لە باوک و دایک برا.

یە کى ئەگەر ستمە منى لى بکرى ئە چیت بۆلای قازى دەردى زولم لى کراوى خۆى بەو ئەلێ، بۆ ئەو بە پى شەرع و قانون حوکمی بۆ بکا و نە یە لى ئەو زولمە ی لى بکرى. کە ئیشى من کە و تە بەردەمی قازى، قازى فتواى دا کە بۆ سەلامەتى سەرى پادشا، خوینىکی ناھەق برێژینى، دروستە. دەستم لەویش برا.

پاش ئەو کە ئەگەر یە کى ئیشە کە ی کەس نە پیرسى، شکات ئەباتە لای پادشا بۆ ئەو ئەو دادى پیرسى و بە ھانا یەو و بیت. من ئیشم کە و تە لای پادشا و پادشاش وتى: ئەمە بۆ ساغ و سەلامەتى منە، ئەویش فەرمانى دا بە کوشتنم؛ بە کوشتنى منى بى گوناح.

ئىتر کە سم بۆ نە مایەو و سەرم بەرز کردووە بۆ ئاسمان، حەقمە بگرم،

چونکه سهرم ئەبړن و نه مامی ژيانم له پريشه هه‌ئە کيشن. زه‌رده‌ خه‌ نه‌ ش له و کاته‌ ناهه‌ مواره‌ دا گرتمی وتم: خوايه ئيشه‌ کانت زور سه‌يره‌، ليويشم که به‌يه‌ کا دا وتم: خوايه که‌سم بۆ نه‌ ماوه‌ ته‌ وه‌ ته‌ نها تو نه‌ بئ.

پادشا که‌ گوئی له‌م قسانه‌ بوو سه‌ری شوړ کرده‌ وه‌ به‌ به‌رده‌ می خوڤیا و پاشان هۆنه‌ هۆنه‌ فرميسک هاته‌ خواره‌ وه‌ به‌ چاویا. ده‌ستی برد مناله‌ که‌ ی هه‌لگرت خسته‌یه‌ سه‌ر کوشی خوڤی و ماچی کرده‌ وه‌ و ده‌ستی هینا به‌ سه‌ریا و وتی: رۆله‌! مانه‌ وه‌ ی ژيانی من له‌ رېشته‌ی خوینی بئ گوناختیکی وه‌ کوو تو پيک بيت، من ئە و ژيانه‌ م ناوی. وه‌ تو له‌ ئیسته‌ به‌ دواوه‌ ئیتر کوپ و جئ نشینی منیت. فه‌رمانی دا به‌ جه‌ لاد که‌ کێرد و ته‌ شتی خوڤت لابه‌. ئە‌لی: که‌ پادشا ئە‌م ميه‌ره‌ بانیه‌ ی نواند، به‌ره‌ به‌ره‌ ئازاره‌ که‌ شی له‌ کۆل که‌ وت و ئە‌ له‌ می تیدا نه‌ ما.

قه‌زا و قه‌ده‌ر هه‌یه‌. ئە‌مه‌ شتيکه‌ راسته‌ و بينراوه‌. له‌ و نزیکي ۲۳۴. خوشناوه‌ تيبه‌ پياويک کورپيکی سئ چوار سالانی خوڤی له‌ گه‌ل ئە‌بئ، ئە‌ چيته‌ ده‌ره‌ وه‌ بۆ سه‌ر ره‌ز و باخ. ئە‌ گاته‌ سه‌ر ره‌زه‌ که‌ له‌ پاش هه‌نديک کوره‌ که‌ ی خه‌وی لئ ئە‌ که‌ وئ. هه‌لی ئە‌ گری له‌ بن داریکا دایه‌ نئ، جامه‌ دانه‌ که‌ ی خوڤی ئە‌ دا به‌ سه‌ریا و خوڤی ئە‌ چيته‌ وه‌ به‌ لای بيلکاريه‌ که‌ ی خوڤیه‌ وه‌. خه‌ریکی بيلکاري ئە‌ بئ کوتوپر به‌ ده‌م بيله‌ که‌ یه‌ وه‌ دووپشکتيکی گه‌وره‌ ده‌رئه‌ په‌رئ و روو ئە‌ کاته‌ مناله‌ که‌ که‌ نوستوو.

کابرا به‌ بيله‌ که‌ یه‌ وه‌ هه‌را ئە‌ کا به‌ شوینیا هه‌رچه‌ نده‌ ئە‌ کا نايگاتئ. کابرا ئە‌ نيوت: ئە‌ وا ته‌ کان ئە‌ ده‌م له‌ خوڤم که‌ بيه‌گه‌ می که‌ چی وه‌ کوو یه‌ کئ له‌ دواوه‌ پئی گرتبم، هه‌رچه‌ ندە ئە‌ کرد نه‌ ئە‌ رۆيشتم. وتی: دووپشک له‌ ده‌ستم ده‌رچوو راست رووی کرده‌ کوره‌ که‌ و چوو ره‌ ژير جامه‌ دانه‌ که‌ و پاش

تۆزىك هاته‌وه ده‌روه و مى رىي گرت و به شوينه‌كه‌ى خۇيا گه‌رايه‌وه.
وتى: من له تاو كوپه، ئاگام له دووپشك بپا. چوومه سه‌ر كوپه و
جامه‌دانه‌كه‌م لادا، سه‌ىرم كرد ماريك قه‌فى خواردووه به ده‌وره‌ى كوپه‌كه‌دا
و سه‌رى نزيكى بن مى كوپه‌كه‌ كردۆته‌وه، له و كاته‌دا دووپشكه‌كه‌
گه‌يشتووه، چووه داويه به ته‌پلى سه‌رى ماره‌كه‌وه! مار هه‌ر له جيى خۇي
په‌ق بووه و ئيتر راست گه‌پاوه‌ته‌وه!

وتى: كه‌ ئه‌وه‌م دى چاوم به دووپشكه‌كه‌ش كه‌وت له گه‌رانه‌وه‌كه‌يا
وه منيش ئيتر گورج بوومه‌وه ئه‌متوانى بيگه‌مى، به لام كه‌ ئه‌و كاره‌ساته‌م
دى، نه‌چووم به شوينيا وازم لى هينا تا چووه‌وه كونه‌كه‌ى خۇي!

له هه‌ولير خدربه‌گى ئه‌حمه‌دپاشا پرسه‌ى هه‌بوو. له‌گه‌ل شىخ
٢٣٣. به‌شير ئه‌ترووشى و شىخ ئه‌حمه‌دى نه‌قشبه‌ندى له‌ رۆزى
(١٩٧٦/١٢/١٢) چووین بۆ ئه‌و پرسه‌يه. قسه‌ى مردن هاته‌ ناوه‌وه خدربه‌گ
گيپرايه‌وه وتى:

سالىك له‌ گوندى «قازيخانه» له‌ ديواخانى حسيني مه‌لادا دانىشتبووين.
زۆر بووين، باسى مردنى مه‌ر هاته‌ گۆرئى كه‌ ئه‌و ساله‌ مه‌ر قپانى كردووه.
يه‌كئ وتى: من بيست سه‌رم مردووه. يه‌كئ وتى: من سى سه‌رم مردووه.
يه‌كئ وتى: من په‌نجا سه‌ر. هه‌ريه‌كه‌ شتيكى وت. يه‌كئ وتى: ئه‌وه مه‌ر
چۆن ئه‌مرئ به‌م جۆره‌؟ كابرايه‌كه‌ هه‌بوو «مسته‌فابۆر»ى ناو بوو، ساغ و
سه‌ليم له‌ ئيمه‌ ساغتر. هه‌ر هه‌لسا له‌ ناوه‌راستى ديواخانه‌كه‌دا له‌ به‌رچاوى
ئيمه‌وه پاكشا و وتى: وا ئه‌مرئ. ده‌ستى كرد به‌ ده‌ست و قاچ وه‌شاندن و
لرخه‌لرخ كردن، ئيتر هه‌لنه‌ستايه‌وه. كه‌ لىي كۆ بووينه‌وه سه‌ىر ئه‌كه‌ين
مردووه‌!

له و ناوچه‌ی «ئامیدی» یه سائیک دنیا‌یه‌کی زۆر تووش و
 ۴۳۴. سارد بوو، له‌وانه بوو قران بییت. به‌فر هه‌موو دنیا‌ی داگیر
 کردوو. پیاویکی «هه‌راس» ناو له‌گوند ده‌رئه‌چی بۆ دار کردن. که‌له‌گایه‌ک
 له‌گونده‌که‌دا شیت بووبوو چاوی سوور کردبوو، پاوی خه‌لکی ئەنا و که‌س
 نه‌یئه‌وئیرا به‌رچاوی که‌وئ. وا دیار بوو بۆشیا‌ن رێ نه‌که‌وتبوو بیکوژن. ئەو
 گایه‌که‌ چاوی به‌ کابرا ئەکه‌وئ له‌و چۆله‌وانییه‌دا شوینی ئەکه‌وئ. کابراش
 هیچ چه‌کینکی پئی نییه‌ و گایه‌که‌ش ئەناسی. هیچ چاری نامینتی ئەشکه‌وتیک
 له‌ نزیکیه‌وه ئەبئی به‌ هه‌رجۆر بئی خۆی ئەکا به‌ کونی ئەشکه‌وته‌که‌دا.
 گایه‌که‌ شوینی ئەکه‌وئ، ئەو ناچی به‌ کونی ئەشکه‌وته‌که‌دا. گه‌لێک
 خه‌ریک ئەبئی هیچی بۆ ناکرئ. ئەمجا دینتی له‌به‌ر کونی ئەشکه‌وته‌که‌دا
 ئەکه‌وئ و پال ئەدا به‌ کونه‌که‌وه و کون ئەگرئ و کابراش وا به‌ ژووریه‌وه.
 کابرا له‌ ژووره‌وه له‌ سووچیکه‌وه کپنووش دائه‌دا و له‌ فیکر کردنه‌وه‌دا
 ئەبئی. تۆزئ به‌رچاوی پرووناک ئەبیته‌وه ته‌ماش‌ا ئەکا وا ره‌شه‌ماریک
 له‌وبه‌ریه‌وه په‌پکه‌ی خواردوو و نیوه‌ی شوینه‌که‌ی داگیر کردوو. کابرا
 به‌ جارئ هه‌ناوی دیته‌ خواره‌وه. له‌ ده‌ره‌وه‌ گایه‌که‌ به‌ر کونه‌که‌ی لئ گرتوو،
 له‌ ژووره‌وه ئەم ماره‌ له‌ به‌رانبه‌ریه‌وه. له‌ راستیدا دنیا‌ی لئ ئەبئی به‌ چه‌رمی
 چۆله‌که‌.

له‌م فیکرانه‌دا بوو ته‌ماش‌ای کرد وا له‌ ته‌نیشتیه‌وه دووپشکینک به
 ئەندازه‌ی بستیک رووبه‌رووی هات، هاته‌ سه‌ر که‌له‌مووستی پئی و به
 له‌شیا هه‌لگه‌را و چوو ته‌وقه‌سه‌ری و به‌ شوینه‌که‌ی خۆیا گه‌رایه‌وه و
 پرووی کرده‌ ماره‌که‌. چوو سه‌ر پشتی ماره‌که‌ گه‌را، گه‌را چوو سه‌ر ته‌پلی
 سه‌ری دای به‌ که‌لله‌ی سه‌ریه‌وه و ئەمجا له‌ سه‌ری لاجوو، پرووی کرده
 ده‌رگای ئەشکه‌وته‌که‌ (وا ئەمیش هه‌ر چاوی لینه‌). گایه‌که‌ به‌ر کونه‌که‌ی

گرتبوو دای به‌گاوه، گا بۆره‌یه‌کی لێ هه‌ستا و له‌ شوینه‌که‌ی خۆی جوو‌لا، تۆزێ چوو به‌ولاره‌که‌وت و به‌ر کونه‌ به‌ره‌لا بوو. دوو‌پشک دیسان گه‌راپه‌وه هاته‌وه‌ بۆلای «هه‌راس». وه‌کوو جاری یه‌که‌م گه‌شتیکێ به‌ له‌شیا کرد و پاشان دابه‌زی له‌و شوینه‌وه‌ که‌ هاتبوو له‌و شوینه‌وه‌ له‌ چاو ون بوو. هه‌راس وتی: پاشان که‌ هه‌ستام چووم به‌لای ماره‌که‌وه‌ دارم تیه‌ژه‌ند ته‌ماشای ئه‌که‌م تۆپیوه. هاتمه‌ دهره‌وه‌ پێش ئه‌وه‌ له‌ کونه‌که‌ دهرچم سه‌یرم کرد گایه‌که‌ له‌ولاره‌که‌وتوو و هه‌ر چوار په‌لی پراکتیشاوه. زانیم که‌ نه‌ماوه. چوومه‌ سه‌ری ته‌ماشای ئه‌که‌م مردار بووه‌ته‌وه.

ئه‌م باسه‌ شیخ ئه‌حمه‌دی نه‌قشبه‌ندی بۆی گێرامه‌وه.

له‌ داستانی کوردیه‌وه‌ ئه‌گێرنه‌وه‌ ئه‌لین: دوو پادشای به‌ده‌سه‌لات
 ۲۳۵ و ئامۆزای یه‌ک بوون. ئاقاری قه‌له‌مه‌روی هه‌ردووکیان پێکه‌وه‌ بوو. کابرایه‌کی دهرۆزه‌که‌ر هه‌بوو له‌ وڵاتی یه‌کتیکیان دوو کچی شوخوشه‌نگی هه‌بوو؛ خه‌رامانی ئه‌رمه‌ن و په‌لک سه‌وزی داستان هاوتایی نه‌ئه‌کردن. ناوبانگی نازدارییان له‌ هه‌موو وڵاتا ده‌نگی دا‌بووه‌وه. جوانی ئه‌مانه‌ به‌رگویی هه‌ردوو پادشا که‌وتبووه‌وه. هاتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ هه‌ریه‌که‌ یه‌کتیکیان ماره‌ که‌ن. نه‌سیب یه‌کی خستن. دوو نه‌مامی داستان بوون به‌ هاوسه‌ری دوو شازاده‌ی جیهان. ئه‌م دوو کچه‌ له‌ گه‌رانی به‌ر دهروازانه‌وه‌ که‌وتنه‌ ناو ته‌لاری شاهی و میترگ و میترغوزاری شادییه‌وه. نانی جو و په‌شکه‌ی به‌ر دهرمالان، بوو به‌ گه‌نمی به‌هاره‌ و شیر و شه‌کری ناو مالان. مه‌گه‌ر خوا بیزانی که‌وتنه‌ چ خوشییه‌که‌وه.

رۆژی به‌رپێکه‌وت یه‌کێ له‌و دوو پادشایه‌ که‌ چووه‌وه‌ بۆ ژووری حه‌ره‌مه‌سه‌را سه‌یری کرد و ژنه‌که‌ی له‌ هه‌ر تاقیکێ ژووره‌که‌یا که‌رتنه‌ نانی

په‌قی داناوه و که‌س له ژووره‌که‌دا نییه، به‌به‌ر تاقه‌کانا ئه‌سوورپیتته‌وه ده‌ستی راگرتووه ئه‌لی: خوا له‌ده‌ستتان نه‌برئ په‌نجه‌یه نانم بده‌نی! به‌ده‌سته‌که‌ی تری توژئ نانه‌ره‌ق ئه‌خاته ئه‌و ده‌ستیه‌وه. تووره‌که‌یه‌که‌ له‌ ملیایه ئه‌یخاته ناو تووره‌که‌که‌ و ئه‌لی: خوا لیتان نه‌برئ. ئه‌چیته‌ به‌ر تاقیکی تر هه‌روه‌ها، تا هه‌موو تاقه‌کان به‌و جوړه هه‌موو ئه‌گه‌پرئ. پاشان ئه‌روا ئه‌و جله‌شرانه‌که‌ له‌به‌ریایه‌ دایته‌که‌نی. جلی خانمانه‌ له‌به‌ر ئه‌کا و ئه‌چئ له‌سه‌ر دۆشه‌ک دائه‌نیشئ.

پادشا له‌مه‌ زۆر سه‌ری سه‌ر ما. چوووه ژووره‌وه له‌ته‌نیشته‌وه دانیشته‌ و پی‌وتی: بانوو! توشتی وا بو ئه‌که‌ی؟ خانم له‌پیشا نه‌چوووه ژئیری. پادشا وتی: خۆم به‌چاوی خۆم دیم. خانم سه‌یری کرد هیچ چاری نییه، وتی: راستی پادشاهم! من وام له‌ناو هه‌موو ناز و نیعمه‌تیکا. له‌هیچ شتیک ناته‌واویم نییه، نه‌له‌خواردن، نه‌له‌به‌ر کردن، نه‌له‌که‌نیزه‌ک و خولامان؛ به‌لام کرمیک له‌سه‌رما جوول‌ه‌ی ئه‌کرد وه‌خته‌بوو شیتیم بکا. شه‌و و پوژ به‌وه‌وه ئه‌تلامه‌وه. له‌ئه‌نجاما تی‌گه‌یشتم که‌ ئه‌مه ئیشی چیه‌. من سه‌رته‌تا به‌ده‌رۆزه‌ و به‌سوال‌کردن فی‌ر بووم، ئیسته‌ ئه‌وه‌م لی‌براهه‌، هیچ چارنیکم نه‌دیوه ئه‌وه‌ نه‌بی‌که‌ به‌و جوړه‌ خۆم شه‌ره‌بار بکه‌م و به‌به‌ر تاقه‌کانا بسوورپیمه‌وه داوای نانه‌ره‌قه‌ له‌تاقه‌کان بکه‌م. به‌و جوړه‌ ئیتر سه‌سامه‌وه و هیچ ده‌ردنیکم نه‌ما.

ئه‌مجا پادشاه‌که‌ی تریش پوژئ که‌ چوووه ژووره‌وه سه‌یری کرد ژنه‌که‌ی وه‌کوو ژنه‌ی پادشاه‌که‌ی تر به‌به‌ر تاقه‌کانا ئه‌سوورپیتته‌وه داوای پارچه‌نانه‌ره‌قیان لی‌ئه‌کا و له‌پاش ته‌واو کردنیان خۆی ئه‌کاته‌وه به‌خانمه‌که‌ی جاران. پادشا لپی ئه‌پرسی: بوچ وا ئه‌که‌ی؟ ژنه‌وتی: پادشاهم: من سه‌رته‌تا سوال‌که‌ر و گه‌دا بووم. به‌و جوړه‌ که‌ تو منت بینی، له‌به‌ر مالانا گه‌داییم

ئەکرد. ئیستە که وتووومه‌ته سەر ئەم ناز و نیعمه‌ته. هەر جاره نه جارێک دینم وه‌کوو پیشوو به‌ به‌ر تاقه‌کانا ئە سوورپیمه‌وه و ئەو تاقانه به‌ ماله‌کان دانه‌نیم که سوالم لێ ئەکردن. ئەمجا خۆم به‌ خۆم ئەلیم: تۆ سهره‌تا وا بوویت، خۆت لێ نه‌گۆرێ. پادشا ناوچه‌وانی ماچ کرد و وتی: نه‌جابه‌ت به‌ زاته، نه‌ک به‌ ئەسل و نه‌سه‌ب.

له‌ داستانی گۆی ئاگردانی کوردیه‌به‌ ئەلێ: جارێک خدری زینده‌ ۲۳۶. له‌ ده‌شتیکا تووشی کابرایه‌کی ریش سپی پیسوپۆخل، چاودادراو و ده‌م‌خوار بوو. چوار که‌ری به‌ باره‌وه‌ دابوو په‌یش، لۆکه‌لۆک ئەرپۆشت. لێی پرسى: تۆ شه‌یتان نیت؟ وتی: به‌رپوه‌للا هه‌وم یا خدری زینده‌. وتی: بۆ کوێ ئەچی؟ وتی: بۆ که‌سابه‌ت ئەچم! شتیك په‌یدا که‌م بۆ مناله‌کانم. وتی: باری گویدرێژه‌کانت چین؟ وتی:

ئه‌وه‌یان جه‌ور و سته‌مه‌. وتی: به‌ کینی ئەفرۆشی؟ وتی: به‌ پادشاهان. ئەوه‌ی دووه‌میشیان هه‌سه‌ده‌ته‌. وتی: به‌ کینی ئەفرۆشی؟ وتی: به‌ عالمه‌کان. وتی: ئەوه‌ی سینه‌میان خیانه‌ته‌ و گزی کردنه‌. وتی: به‌ کئی ئەفرۆشی؟ وتی: به‌ تجار و بازرگانه‌کان. ئەوه‌ی چواره‌میش هیله‌ و فیله‌. وتی: به‌ کینی ئەفرۆشی؟ وتی: له‌ ژنان به‌ولاره‌ که‌سی تر نییه‌!

وتی: جا ئەم کپیارانه‌ت ده‌ست ئەکه‌وی؟ وتی: یا خدری زینده‌! ئەگه‌ر ئیوه‌ لیم بگه‌رپین و واز له‌ خه‌لکه‌که‌ بپین، هه‌مووی به‌ رۆژیک ساغ ئەکه‌مه‌وه‌!.

له‌ داستانی رابردوووه‌ ئەلێ: ناسری عه‌باسی (۵۷۵-۶۲۲)ی ۲۳۷. هیجری؛ کاتی که‌ خه‌زنه‌ و سامانی «عاضد»ی فاتمی (۵۵۵-۵۶۷)ی هیجری، که‌وته‌ به‌رده‌ست و داگیرى کرد، ته‌پلێک له‌

ژووره‌که‌ی «عاضد» ا بوو ئه‌ویشیان هینا. کابرا ته‌پله‌که‌ی هه‌لگرت و ده‌ستی کرد به‌ لئیدانی. کابرا که‌وته‌ ترکه‌ندن. خه‌لکه‌که‌ ده‌ستیان کرد به‌ پینکه‌نین پینی. یه‌کیکی‌تر هه‌لیگرت که‌ لینی دا ئه‌ویش که‌وته‌ ترکه‌ندن. خه‌لکه‌که‌ له‌مه‌ تووره‌ بوون و ته‌پله‌که‌یان درپی. له‌ پاشا پیاوی شاره‌زا هات پینی وتن: ئه‌م ته‌پله‌ هی ترکه‌ندن نه‌بووه، به‌لکوو چاکه‌ی ئه‌م ته‌پله‌ ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ له‌ نزیکه‌ی هه‌رکه‌سینکه‌وه‌ بوایه‌ ئه‌و که‌سه‌ کۆلنجی نه‌ئه‌کرد. «عاضد» نه‌خۆشی کۆلنجی هه‌بوو ئه‌و ته‌پله‌یان بۆ هینابوو له‌ ژوور سه‌ری خۆیه‌وه‌ دایه‌نا؛ ئیتر بېرای بېرای کۆلنجی نه‌ئه‌کرد. خه‌لکه‌که‌ له‌ درانه‌که‌ی زۆر په‌شیمان بوونه‌وه، به‌لام تازه‌ بی‌که‌لک بوو.

له‌ داستانی کوردییه‌ ئه‌لنی: جارێک کابرایه‌کی «بابی» چوووه
 ۲۳۸
 لای مه‌لایه‌ک وتی: ئیوه‌ هه‌ر ئه‌لین ئیشه‌کانی خوا جینگای
 په‌خنه‌ نییه‌ و که‌س ناتوانی په‌خنه‌ له‌ کاری بگری. من سی په‌خنه‌م له‌ ئیشی خوا گرتووه، بزانه‌م تو ئه‌یسه‌لمینی یان نا؟ مه‌لا وتی: فه‌رموو بیانلی. کابرا وتی: خوا شه‌یتان به‌ ئاگری جه‌حه‌نم ئه‌ترسینی له‌ کاتیکا که‌ خوا شه‌یتانی له‌ ئاگر دروست کردووه. یه‌کیک له‌ شتی که‌ دروستکرا بی‌ چۆن له‌ شته‌ ئه‌ترسی؟

دوو هه‌م به‌لای ئیوه‌ی ئیسلامه‌کانه‌وه‌ وایه‌ که‌ خیر و شه‌ر هه‌مووی له‌ خواوه‌یه، هه‌رچی خوا نه‌یکرد نابی. که‌چی ئه‌گه‌ر یه‌کن ئیشیکی نابه‌جی له‌گه‌ل یه‌کیکا بکا تۆله‌ له‌و که‌سه‌ ئه‌که‌نه‌وه‌ و ئه‌و به‌گوناچار دا ئه‌نین. سییه‌م ئه‌لین: خوا له‌ هه‌موو شوینینیک هه‌یه، جینگا نییه‌ ئه‌وی تیدا نه‌بی. یه‌کیک له‌ هه‌موو جینگایه‌ک بی، ئه‌بی هیچ نه‌لنی؛ ئه‌بی جارێک بېنری بۆ ئه‌وه‌ قسه‌که‌ بچیتته‌ سه‌ر؛ که‌چی ئه‌وه‌تی دنیا دنیا یه‌ه‌تا ئیسته‌

نه‌بیسراوه یه‌کینک خوای چاوپێ‌که‌وتبیت.

مه‌لا وتی: راسته‌قسه‌کانت، تۆزێ وه‌ره‌پێشتره‌وه‌ تا وه‌لامت بده‌مه‌وه. بابی چوووه‌پێشه‌وه. مه‌لا نه‌یکرده‌ نامهردی خشتیکی کال له‌ به‌رده‌میا بوو، خشتی هه‌لگرت و دای به‌سه‌ر کابرا‌دا سه‌ری شکاند و خوین فیچقه‌ی کرد. وتی: ئەوه‌ وه‌لامه‌که‌ته.

کابرا که‌ ئەمه‌ی دی چوو بۆلای قازی شکاتی کرد. قازی ناردی مه‌لاکه‌یان هینا و وتی: تۆ سه‌ری ئەم کابرایه‌ت شکاندوووه؟ وتی: به‌ئێ. وتی: بۆچی؟ مه‌لا وتی: ئەم کابرایه‌ ئەئێ: شه‌یتان له‌ ئاگر دروست کراوه‌ بۆچ ئەبێ له‌ ئاگر بترسی؟ که‌ خوا به‌ ئاگر ئە‌ترسینێ. ئیمه‌ش له‌ خاک دروستکراوین بۆچ ئەبێ لیبی بترسین و سه‌رمان به‌ خاک بشکیت؟

دووهم ئەئێ: ئیمه‌ ئە‌لین: خیر و شه‌ر له‌ ده‌ست خودایه. سه‌ره‌تا چاره‌نووس چی بێ ئەبێ بینه‌ جێ. ئینسان ده‌سه‌لاتی قه‌ده‌ری خوای نییه. من به‌ ئیراده‌ی خوا سه‌رم شکاندوووه‌ هیچ ده‌سه‌لاتیکی منی تیندا نییه؛ بچێ ملی خوا بگریت و داوای تۆله‌ له‌و بکاته‌وه، من چیم.

سێیه‌م ئەئێ: ئیمه‌ ئە‌لین: خوا له‌ هه‌موو جیگایه‌که‌ هه‌یه، ئەو ئەئێ: ئەگه‌ر هه‌بیت ئەبێ هیچ نه‌بێ جارێک ببیرێ. ئیسته‌ بچێ به‌ هه‌رجۆر بووه‌ به‌لکوو خوا بدۆزیته‌وه‌ و داوای خۆی له‌گه‌ل ئەوا بکا. یه‌کێ ده‌عوا له‌سه‌ر یه‌کینک دروست ئەکا ئەبێ یه‌که‌که‌ دیار بێ، ده‌عوا له‌سه‌ر که‌سی نادیار و نه‌بیراو قه‌د ناکرێ. له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی من مودده‌عی ئەو نیم چی داوه‌ له‌ من؟

قازی روو ئەکاته‌ کابرای بابی ئەئێ: ئەمانه‌ت وتوووه؟ ئەئێ: به‌ئێ وتوووه، به‌لام بۆ ئەوه‌م نه‌وتوووه‌ سه‌رم بشکینن. قازی ئەئێ: باوکم حه‌قت به‌سه‌ریه‌وه‌ نییه‌ برۆ. کابرا ئەئێ: رازی بووم، به‌لام شه‌رت بێ له‌مه‌ودوا

منیش دایکی ئەو کەسانە لە کەر بکیشم کە ئەم جۆرە قسانە ئەکەن و منیان فێری ئەم بەزەمە کردووە!

۲۳۹. لە داستانی گۆی ئاگردانی کوردییە ئەلی: جارێک مام پێوی پیش مەلا بانگدانی بەیانی لە مأل دەرچوو. سەیری کرد وا کە لە شیریک بە دەنگە جوانەکە ی لە سەر دارێک قوووقە قوووق ئەخوینێ. چوو بە لایەو وەتی: ئەو بەبانگە کەت دا، وەرە خوارووە با نوێژە کە مان بە جەماعەت بکەین. ئەویش وەتی: ئاخر ئیمام هیشتا هەر نوستوو، با هەستیت ئەو وەختە منیش دێم قامەتی بۆ ئەکەم. مام پێوی وەتی: لە کوێیە تا بچم خەبەری کە مەو. دەرنگە ئەترسم نوێژە کە مان بپروا. کە لە شیرە کە وەتی: ئەو تە لە پأل ئەو دارەدا نوستوو بچۆ خەبەری کە وە خیرت ئەگا. مام پێوی چوو کە سەیری کرد وا تانجیە کە لە وێ نوستوو، هەر چاوی بە تانجی کەوت لە ترسانا دەستی کرد بە تر کەندن و بۆی دەرچوو. کە لە شیرە کە وەتی: ئەو بۆ کوێ ئەچی؟ وەرە با جەماعەتە کە مان بکەین. مام پێوی وەتی: دەستنوێژە کەم شکا. ئەچم ئەیشۆمەو و دیمەو!

۲۴۰. سەیری ئەم رزق و بەشکردنە کە: گورگ پێوی ئەگرێ و ئەیخوا. پێوی ژیشک ئەگرێ و ئەیخوا. ژیشک مار ئەگرێ و ئەیخوا. مار چۆلە کە ئەگرێ و ئەیخوا. چۆلە کە کولە ئەگرێ و ئەیخوا. کولە زەردە و آلە ئەگرێ و ئەیخوا. زەردە و آلە هەنگ ئەگرێ و ئەیخوا. هەنگ میس ئەگرێ و ئەیخوا. میس میسولە ئەگرێ و ئەیخوا. میسولە میروولە ئەگرێ و ئەیخوا. میروولە هەر شتیکی بەرپەل کە وێ تێ ئەرووکی و ئەیخوا!

۲۴۱. لە داستانی کوردییە ئەلی: جارێک پەرە سیلکە یە کە لە سەر کۆشکە کە ی سولە یمانی پیغە مەبەر نیشتبوو وە، لە و بەریە وە

په‌ره‌سی‌لکه‌یه‌کی‌تر هه‌بوو پرووی تی‌کرد وتی: ئە‌بێ‌ می‌ردم پێ‌ بکه‌ی. ئە‌ویش ملی نه‌ئه‌هینایه‌ به‌ر. ئە‌میش بالێکی پراوه‌شاند و وتی: ده‌سا وه‌‌للا ئە‌گه‌ر می‌ردم پێ‌ نه‌که‌ی ئێ‌سته ئە‌م کۆشکه‌ ژێ‌ره‌وژوور ئە‌که‌م؛ بۆت سووتاوم! سوله‌ی‌مانی پێ‌غه‌مبه‌ر گوێی له‌م قسه‌یه‌ بوو بانگی کرد پێ‌ی وت: ئە‌وه تو‌ چیت وا قسه‌ی وا ئە‌که‌ی؟ وتی: یا پێ‌غه‌مبه‌ری خوا، قسه‌ی عاشق هه‌یچ لۆمه‌یه‌کی له‌سه‌ر نییه‌!

گی‌سکه‌که‌ی هه‌یاس

ئە‌زانی داستانی گی‌سکه‌که‌ی هه‌یاس چۆن بووه‌؟

۲۴۲.

له‌ داستانی کوردییه‌ ئە‌لێ: هه‌یاسی خاس، جارێک له‌ سولتان مه‌حموود له‌سه‌ر کاره‌ساتیک تۆرا و خۆی لێ‌ ون کرد. چوو له‌ دێ‌یه‌ک له‌ لای پیاویکی ده‌م سه‌پی ئە‌و دێ‌یه‌ بوو به‌ سه‌پان. سولتان مه‌حموود رای‌سپارد: هه‌رچی که‌لین و قوژنی مه‌مله‌که‌ت هه‌بوو گه‌ران، پێ‌به‌دیه‌کیان له‌ هه‌یاسه‌وه‌ نه‌کرد.

سولتان به‌ ته‌واوی که‌وته‌ په‌رۆشه‌وه‌ و کاروباری ولاته‌که‌ی له‌به‌ر نه‌بوونی هه‌یاس به‌ ته‌واوی ئالۆزا. ئە‌مجا که‌وته‌ سه‌ر ئە‌وه‌ که‌ به‌‌لکوو به‌ فێل بیدۆزێ‌ته‌وه‌. جاری دا به‌ ولاتا که‌ هه‌رکه‌س مه‌ردار و شوانکاره‌یه‌، وه‌ هه‌رکه‌س پیاوماقوول و کاربه‌ده‌سته ئە‌بێ‌ له‌ فلانه‌رۆژدا هه‌موو له‌ باره‌گای سولتان حازر بن و که‌س دوا نه‌که‌وێ. بۆ ئە‌و پڕۆژی ئە‌وانه‌ی که‌ سولتان ئە‌م‌ری دابوو هه‌موو حازر بوون. سولتان هه‌ینای هه‌ریه‌که‌ گی‌سکیکی دانێ، وتی: ئە‌مه‌ی هه‌ر له‌ ئێ‌سته‌وه‌ تا چل پڕۆژی‌تر هه‌ریه‌که‌ گی‌سکی خۆی برد، له‌ دوا‌ی چل پڕۆژه‌ بیه‌نێ‌ته‌وه‌، ئە‌م گی‌سکه‌ زیاد بکا ئە‌ده‌م له‌ سه‌ری، که‌م بکا هه‌ر ئە‌ده‌م له‌ سه‌ری.

یه کینک له و که سانه که له ناو ئەم حەشامەتەدا بوو ئەو کوێخا بوو که هە یاس لە لایەوه بووبوو بە سەپان. عالەم هەریه که گیسکی خۆی وەرگرت و پرۆیشت. کوێخای لای هە یاسیش یه کینک بوو له وانه. ئەم عالەمه به جارێ هەریه که له عاستی خۆی که و ته ترس و له رزه وه و پرپی ئەم ئیشه ی بۆ به دی نه کرا. گیسک ئە گەر شتی نادهیتی مردار ئە بیته وه، ئە گەر ئە یده یتی زیاد ئە کا، ئە گەر ژەم ژەم ئە یده یتی هەر وه کوو خۆی نامینیتته وه. ئە مه ش ئە نجامه که ی سەر فه وتانی تیندایه.

کوێخای لای هە یاس له هە موو که س زیاتر که وته په رۆشه وه. چونکه مه رومالاتیکی زۆری هه یه و له مه رداریدا به پسرۆر ناسراوه، که چی له ئە نجاما هه یچی بۆ ناکرێ و ئە بی سەری خۆشی تیا بدۆرینی. هەر به ته واوی که وته په رۆشه وه. دنیای پروناکی لێ بوو به شه وی تاریک. هە یاس پرسى: کوێخا ئە وه چیه وا خواردن و خواردنه وت لێ هە لگه راوه؟ وتی: رۆله، ئە مه کاره ساته که یه. هە یاس وتی: ئە گەر راستم لێ نالیت من ئەم ئیشه ت بۆ چار ئە که م. وتی: کوپم من ئە مه بایسی سەر مه. تۆ ئە گەر ئە مه م بۆ بکه ی سەرم ئە ستینیتته وه، چون راستم لێ ئە لیم؟

هە یاس وتی: هەر چه نده برواش ناکه م، به لام نه کم کردوی. ئە مه ت هەر بۆ ئە که م و پرگارت ئە که م. بینه بێچوو ه گورگینکم بۆ په یدا که و ئیتر تۆ ئیشت نه بی.

کوێخا چوو بێچوو ه گورگینکی په یدا کرد و هینای دای به هە یاس. ئە مها هە یاس که وته ئیش. جارێ هینای پینش هە موو شتیک ددانه کانی بێچوو ه گورگی هە لکه ند و ئە مها به ستیه وه. هینای گیسکی گرته جو و قەرسیل، تیری ئە خوارد و قونه ی ئە کرد. که ئە که وته ئیواره ئە یبرد به لای بێچوو ه گورگه که وه. گورگ که چاوی پێ ئە که وت په لاماری ئە دا،

به لَام به سترابوووه هیچی پئی نه ئه کرا. گیسکیش که چاوی به گورگ ئه که وت، هه ناوی ئه که وته خواره وه. ئه وی خواردبووی به ترس دایئه نایه وه. ئه بیردوه وه تیری ئه کرده وه، بۆ به یانیش دیسان وای لئی ئه کرده وه. گیسکی به سته زمان ئه وی ئه یخوارد به ترس دایئه نایه وه. تا ماوه ی چل رۆژ هه یاس ئه مه کاری بوو له گه ل ئه و گیسک و گورگه دا. پاش چل رۆژه وتی: به کوئخا بییه وه بۆ سولتان.

کوئخا گیسکی برد و چوو. عاله می تریش هه ریه که به خۆیان و گیسکی لای خۆیانه وه هاته وه. سولتان سه ننگ و ترازووی هینایه وه مه یدانه وه. ده ستیان کرد به گیسک کیشان. سه یریان کرد هه مووی زیادی کردوه، گیسکی واش بوو هه ر ئیسقانه که ی مابوو، که می کردبوو. سه ره هاته سه ر گیسکی لای کوئخا. که کیشایان سه یریان کرد له گه ل سه ننگ و به ردی هه وه لا هه ر وه کوو یه ک وایه؛ نه زیادی کردوه و نه که م، له گه ل ئه وه شا هیچ نه خۆشییه کی نییه.

سولتان که ئه مه ی ده سته که وت له خه لکه که ی تریش خۆش بوو!

وتی: برۆن من هه ر مه به ستم ئه مه بوو وا ده ستم که وت.

ئینجا کوئخای هینایه ژئیر پرس و جوابه وه که چۆن ئه م گیسکه ت وا هینشتۆته وه؟ ئه ویش به سه رهاتی گیسک و گورگی بۆ گنیراپه وه. وتی: کئی ئه م ته گبیره ی بۆ کردووی. وتی: هیچ که س، هه ر خۆم کردومه. سولتان وتی: من ئه مانه نازانم یا ئه بیی پیم بلییت یا ئه تکوژم. خسته ی ژئیر ئه شکه نجه وه. له ولاشه وه به هه یاسی وتوه که ده ننگ نه کا و راستی پئی نه لئی. که ئیش گه یشته ئه شکه نجه و شکه نجه کاری و سه ر تیاچوون وتی: شاهم به سه پیت ئه لیم. وتی: کورپیکی سه پانم لایه ئه م ته گبیره، ته گبیری ئه وه.

سولتان ئەوا ھەياسی بە ئەقلى خۆی دۆزییەو. ئەمجا ناردی ھیتایانەو ھە و ناشتی کردەو. کویتخاشی خەلات کرد و ناردیەو ھە بۆ مالی خۆی، بە خۆی و بە گیسکیەو.

۲۴۳. لە قسەى گوئى ئاگردانى كوردییە ئەلئى: رۆژئىك سولتان مەحموود و ھەياسی خاس بە ناو بازارا ئەرپۆیشتن، تەماشایان کرد پیاوئىكى ریش سپی سئ كۆمەلە خۆلى لە بەر دەمايە، ھاوار ئەكا ئەلئى: ئەم كۆمەلە خۆلانە ھەریەكە گە ھەریكیان لە ناوايە، ئەیانفرۆشم. كئى ئەیەوئ بیت بیان كړئ. سولتان مەحموود گوئى لە قسەى كابرأ بوو وتى: ئەم كابرأیە چەند گەوجە؛ ئەگەر گە ھەریان لە ناوايە بۆچ خۆی گە ھەرەكان ھەلناگرئ؟ ھەياس وتى: ئیستە من ئەچم بە لایەو ھە بزانم چییە.

چوو وتى: مامەى ریش سپی چۆنى ئەفرۆشى؟ وتى: كۆمەلئىك بە لیرەيەك. سولتان مەحموود وتى: ئەمە قسەيە؟ چۆن گە ھەریك بە لیرەيەك ئەفرۆشرئ؟ ھەياس وتى: من ئەيكړم. وتى: مامە ئەمە لیرەيەك و كۆمەلئىك پئ بفرۆشە. وتى: دانیشە. دانیشت، مامە چئوئىكى گرت بە دەستەو ھە نایە سەر كۆمەلئىك وتى: ئەگەر نھئییەكت ھەبوو بە لای ژنەكەتو نەیلئى. ھەياس وتى: یەكئىكى ترم پئ بفرۆشە. وتى: بئینە لیرەكە. لیرەى دا یە و وتى:

ھەرگیز پشت بە زالم مەبەستە و پرووى خۆشى حاكم ھەلت نەخلەتئىنى و ئەو كۆمەلەشى تئىك دا. ما یەو ھە كۆمەلئىكى تر. وتى: ئەو ھەم پئ بفرۆشە. وتى: بئینە لیرەيەك. لیرەى دا یە و وتى: ھەرگیز خزم بە بئىگانە نەدەیت. ئەو كۆمەلەشى تئىك دا. ھەياس وتى: مامە بۆچى خۆلەكەت بلاو كردهو؟ وتى: ئەو یانئ ئەم خۆلە بەسەر ئەو كەسە كە بەگوئى ئەم ئامۆزگار بیانەى

سەرم ئەبړئ. ژنه وتی: من ئەمانە نازانم. عەزیەتی زۆرمت داوه، ئەچم
 هەقی خۆمت لئ ئەکەمەوه. هەرچەندە هەیاس دەستەودامانی بوو،
 بئ کەلک بوو. چوو بۆلای سولتان و وتی:

ئەم هەیاسە کە تۆ بە یەکەم دلسۆزی خۆت ئەزانی، ئەوە تا ئەو
 خوشمیکەتی لە بەرچاو منەوه سەرپرئ. هەرچەندە هاوارم لئ کرد شتی وا
 نەکە ی بەگویی نەکردم، وتی: هەر ئەبئ داخیک بەرمە دلئ سولتانەوه.
 سولتان چوو دەریای غەزەبەوه، وتی: ئادە ی هەیاسم بە بالبەستە بۆ
 بئین. هەر ئەبئ ئیستە خوینی ئەویش بەرمە لای خوینی خوشمیوه.
 هەیاسیان بە قۆلبەستەیی هینایە حوزوور. سولتان پرووی تئ کرد و وتی:
 ئەمە هەموو نەکە کەت بوو؟ کە ئەزانئ من ئەو خوشمیەم چەند
 خۆش ئەویست، تۆ بچیت سەری بپرئ و بەو جۆرە من تووشی خەفەتی
 ئەو بکە ی؟ ئادە ی جەلاد سەری لە لەشی جیا کەرەوه.

سولتان بەرگی غەزەبی پۆشیبوو، هەرچەندە هەیاس وتی: پادشاهم
 من شتی وام نەکردوو، بئ کەلک بوو. وتی: لە ژنی خۆت بە ولایە کەسی تر
 هەیه کە بەو جۆرە لیتەوه نزیك بئ؟ ئەو هاتوو خەبەری لئ داوی. گوايه
 ئەو درۆ ئەکا و تۆ راست ئەکە ی؟.

لەبەر ئەوه کە سولتان چوو بوو بە غەزەبا ئەو هەموو دۆست و ناسراوه
 کە هەیاس هەیبوو لئ کشانەوه و وتیان: یەکی ئەوهندە بە دنمەک بئ هەر
 کوشتنی باشە. دەستی خۆش بئ سولتان با بیکوژئ.

هەندئ خزمی پروتەلە و هەژار و فەقیری هەیاس هەبوون، کە بیستیان
 وا سولتان مەحموود هەیاس ئەکوژئ، هەر یەکە چی بەرپەل کەوت لە دار
 و تیلای کۆ بوونەوه و بە هەراھەرا و دەنگە دەنگ بەر بارەگای سولتانیان
 گرت، وتیان: یا ئەمە یە ئەبئ ئیمەش سەر برئ یا ئەبئ لە خوینی هەیاس

خۆش بی.

سولتان مه‌حموودیش چووته به‌رگی غه‌زه‌به‌وه و له قسه‌ی خۆی نایه‌ته خواره‌وه، ئه‌لێ: هه‌ر ئه‌بێ بکوژری. خزمه‌کانیشی ئه‌لێن: ئه‌بێ له پێشا ئیمه بکوژی ئه‌وه‌خته هه‌یاس بکوژه.

ئیش که‌گه‌یشته ئیره هه‌یاس بانگی کرد: پادشاهم! مه‌مکوژه خوشمیت ئه‌وا له ژووری ژیر زه‌وی ماله‌که‌ی منایه بنیره بیهیننه‌وه. سولتان زۆر سه‌ری سوپ ما. له راستیدا ناردی هه‌تایان سه‌یری کرد، راسته خوشمینه‌که‌ی خۆیه‌تی. هه‌ستا ده‌ستی کرده مل هه‌یاس، ماچی کرده‌وه و داوای لیئوردنی لێ کرد. هه‌یاس وتی: پادشاهم من و تو تازه پیکمانه‌وه نامانکری. به‌لام ئه‌مه ئه‌و سێ کۆگا خۆله‌بوو که له مامه‌ی ریش سپیم کپی و تو وتت: تو له‌وه‌گه‌وجتریت. من ویستم هه‌ر سینکت بخه‌مه به‌ر چاو.

من به‌دنامه‌ک نیم. پوژنیک خوشم هاته مالی ئیمه، من بردم شاردمه‌وه مه‌رپیکی ترم هه‌تا و به‌ژنه‌که‌مم وت: ئه‌مه خوشمی سولتانه، سه‌ری ئه‌برین و ده‌نگ مه‌که. ئه‌گه‌ر سولتان پینی بزانی سه‌رم ئه‌برئ. ژنه‌که‌م ئه‌وه نه‌یینه‌ی پانه‌گرت و هاته لای تو ئه‌وه‌ی وتی، وتی.

دووهم من دوست و خه‌لکیکی زۆرم به‌ده‌وره‌وه بوو، که چاکه‌م بۆ هه‌موویان بووبوو، که هاته وه‌ختی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی ناخۆشی، هه‌موویان پشتیان تی‌هه‌لکردم و لیم ته‌کینه‌وه. ئه‌وه‌ی که هات به‌هانامه‌وه ته‌نیا خزمه‌هه‌زاره‌کانی خۆم بوون که هه‌یچ چاکه‌یه‌کیشم بۆیان نه‌بووبوو، وه به‌لکوو هه‌موو ده‌م هه‌ر لییان دوور ئه‌که‌وتمه‌وه.

سپیه‌م ئه‌وه بوو وتی: به‌قسه‌ی خۆشی پادشا هه‌له‌خه‌له‌تیت؛ راست بوو، ئه‌م هه‌موو لوتف و میهره‌بانیه‌ی که تو له‌گه‌ل منت هه‌بوو، هه‌مووت به‌مه‌رپیک گۆزپایه‌وه.

ويستم سڻ گه وهه ره كه ي مامه ي ريش سپيت سووراوسور پيشان
بدهم و خۆت به چاوي خۆت بيانيني.

هه ياس ئەمانه‌ی وت و لیبی دا رۆیشت، تۆرا. سولتان مه‌حمود گه‌لی
به‌شونیا گه‌را نه‌یدۆزییه‌وه تا به‌هۆی کاره‌ساتی گیسکه‌که‌وه دۆزیه‌وه و
ناشتی کرده‌وه. هه‌یاسیش ئیتر له‌و وه‌خته به‌دواوه خزمه‌کانی خۆی له‌ خۆی
کۆکرده‌وه، ئەو پشته‌ی که جاران به‌ خه‌لکی ئەبه‌ست، به‌وانی به‌ست!

ئەمه‌ کاره‌ساتیک بووه‌ که به‌ داستانی گوپی ئاگردان له‌ ناو
٢٤٤. کورددا ئەیگێرنه‌وه، له‌ وینه‌ی ئەمه‌ کاره‌ساتیک که‌ پرووی داوه
و داستان نییه، هه‌ر له‌ پاستیدا پرووی داوه، ئەمه‌ش بۆ پرووداوی میژوو
ئەگێرمه‌وه:

زستانی سالی (١٩١٩) زستانیکی سه‌خت و تووش بوو. گرانی گه‌وره‌ش
هیشتا پاشه‌له‌قه‌ی مابوو. بئ حوکومه‌تی و بئ ئارامی، خێوه‌تی په‌شی
خۆی به‌سه‌ر ولاتا هه‌لدابوو.

«میرزا سیف الله» هه‌بوو له‌ سنه‌ پیاویک بوو خۆی به‌خۆی
پئ‌گه‌یشتبوو، ده‌وله‌مه‌ند بووبوو. بووبوو به‌ خاوه‌ن پاره. ماله‌که‌ی تۆزئ
که‌وتبووه‌ قه‌راخ شاره‌وه، هه‌ر خۆی و ژنه‌که‌ی بوو له‌و ماله‌ گه‌وره‌دا،
«ژیرماله» یه‌کیشیان هه‌بوو.

ژیرماله‌ ئەوه‌ بوو که ئەه‌لی لادیکان له‌به‌ر لیشاوی عرووس و له‌به‌ر
فه‌لاکه‌تی گرانی پروویان ئەکرده‌ شاره‌که. ئەو ماله‌ی که تۆزئ حالی باش
بوایه‌ ژیرخانیک‌کی ئەدا به‌ یه‌کئ له‌وانه، به‌بئ ئەوه‌ پاره‌ی لی وه‌ر بگريئ.
ئەوانیش خزمه‌تی ماله‌که‌یان ئەکرد؛ له‌ بان مالمین، له‌ نان کردن و
حاجه‌ت شستن. دیسان خاوه‌ن مالمیش یارمه‌تی خواره‌مه‌نی و جلوبه‌رگی

كۆنەشى ئەدان. بەمانەیان ئەوت: «ژیرمالە».

میرزا سەیفوللا ژیرمالە یەکی وای خەلکی دیتی «خرۆسە» ی لە مالا هەبوو. ئەم ژیرمالە یەش هەر خۆی و ژنەکی بوو. شارەزای هەموو سووچیکی مالهە بوو. تەنانەت ئەیزانی سەندووقی پارەکی میرزا سەیفوللا و دەمانچەکی لە کۆیە.

ئەم کابرای ژیرمالە لە گەل سێ کەسی تری خەلکی دەروەدا قسە ئەکا بە یەك کە شەو لە ناکاویك بین، ئەم قاپی حەوشیان بۆ بکاتەو، میرزا سەیفوللا خانە بگێر بکەن. (خانە بگێر ئەو بوو کە بە شەو دەستە یەك ئەچنە سەر مالتیک، بە بێ تەقە و هەرا ئەچنە ژوورەو. خاوەن مال ئەگرن و ئەیکوژن. نەختینە و شتی تر کە بە وەزن سووک و بە قیمت گرانە ئەبەن و ئەپۆن. حوکمەت و شتەش نییە تا شوینیان کەوی. ئەو هەزارە هەم سەری ئەپوا هەم مالی).

شەویکی تۆف و بەفر و تاریك سێ کەسە کە دین. کە پینشتەر ژوانیان گرتبوو. کابرای ژیرمالە قاپی حەوشەیان بۆ ئەکاتەو و قاپی لەو دیووە دا ئەخەن. میرزا سەیفوللا و ژنەکی نوستوون. پینش هەموو شتی ئەچن دەمانچە کە لە ژیر سەریا دەر ئەکەن. ئەمجا چرا هەل ئەکەن و بەر دەماخ ئەدەن. میرزا سەیفوللا هەل ئەستین و بەر ئەبنە سەر و پۆتە لاکی. یەکیکیان دەست ئەگرێ بە سەر دەمیایە لێ دەنگیشی دەرچی. ژنەکی سەری نیک ئەخەنە سەر دەمی و ژنی کابرای ژیرمالە ی بە لاو ئەنن تا خەفە ئەبی. میرزا سەیفوللا هەرچە نە ئەپارێتەو و هاوار ئەکا بێ کەلک ئەبی. ژیرمالە کە ی خۆی ئەناسیتەو ئەلی: کورە ئەمە پیاو هتی نییە تۆ ئەیکە ی ئەتاسم. چیم هە یە بیەن مە مکوژن. ژیرمالە کە ئەزانێ ناسیویە تەو و چە قویە ک دیتی بە ملیا سەری ئەبری. بیریک لە حەوشە کە دا ئەبی

لاشه‌که‌ی ئەخه‌نه بیره‌که‌وه.

ئەمجا به شینه‌یی سندوقه پاره و زیر و زیو و نهختینه‌ی تر چی
 ئەبی-که کابرای ژیرماله‌ شارەزای هه‌موویه‌تی-ئەیهینن له‌سه‌ر کورسییه‌ک
 به‌شی ئەکه‌ن و هه‌رکه‌سه‌ به‌شی خۆی ئەخاته‌ته‌نکه‌ی باخه‌لی و لی
 ئەده‌ن ئەرۆن. ژیرماله‌ش قاپیان له‌سه‌ر دائه‌خاته‌وه و ئەویش له‌گه‌ل
 ژنه‌ی خۆیدا ئەخه‌وی. به‌یانی هه‌را په‌یدا ئەبی که‌ مالی میرزاسه‌یفوللا
 خانه‌بگیر کراوه. ژیرماله‌ش ئەلی: من ئاگام له‌ هیچ نییه‌.

به‌شوینی چۆراوکه‌ی خوینه‌که‌دا له‌شه‌که‌ له‌ بیره‌که‌ ئەدۆزنه‌وه،
 ده‌ری ئەکه‌ن و ئەینین. ریکه‌وت چۆن ئەبی، خزمیکه‌ی میرزاسه‌یفوللا
 ئەبی «ئاغه‌باوا»ی ناو ئەبی، دووکانی عه‌تاری ئەبی له‌لای مزگه‌وتی
 «حاجیه‌وله‌سه‌ن». ئەو شه‌وه‌که‌ میرزاسه‌یفوللا ئەکوژری یه‌کی له‌ دزه‌کان
 له‌ به‌یانیدا ئەچیته‌ لای ئاغه‌باوا شت بکری، کیسه‌ و یه‌نمۆره‌که‌ی میرزا
 سه‌یفوللا لای ئەو ئەبی. کیسه‌ و یه‌نمۆره‌که‌ی ده‌ردیتنی و پاره‌ده‌رئه‌کا.
 ئاغه‌باوا چاوی پین ئەکه‌وی، ئەیناسیتته‌وه‌ که‌ ئەمه‌ هی میرزاسه‌یفوللایه‌،
 به‌لام هیشتاخه‌به‌ری کوشتنی ئەوی نه‌بیستوه‌.

کابرا ئەروا، له‌ پاشا کوشتنی میرزاسه‌یفوللا بلاو ئەبیتته‌وه. ئاغه‌باوا خۆی
 ئەیگنیرایه‌وه‌ ئەیوت: له‌ ترسی ئەوه‌ که‌ نه‌وه‌ک ئەو دزانه‌ بلین: ئەویشمان
 له‌گه‌ل بووه، هه‌ر ده‌نگم نه‌کرد، چونکه‌ دنیاکه‌ زۆری سه‌روبه‌ر بوو. له‌وانه
 بوو حوکمه‌ته‌ پووچه‌له‌ی ئەو وه‌خته‌ میان بگرتایه‌ و دزیش له‌ولاوه‌ بۆ
 خۆی ده‌ربچوایه‌.

له‌ پاش یه‌ک دوو رۆژ ژیرماله‌که‌ش له‌ مالی میرزاسه‌یفوللا بار ئەکا
 و ئەروا. ئەو که‌سانه‌ که‌ ئەو ئیشه‌یان کردبوو هه‌موو هیچوپووچ و نه‌دارا
 بوون. گه‌لی له‌ خه‌لکی شاره‌که‌ ئەیناسین که‌ هه‌ژار و لاتن؛ چونکه‌

ئه‌چوون قوره‌کارییان ئه‌کرد رۆژی به‌قرانی یا قران و نیویک. ئه‌و پاره‌یه به‌کوله‌مه‌رگی به‌شی ئه‌کردن. چونکه تا رۆژی عه‌مه‌له‌ییان ده‌ست ئه‌که‌وت چوار رۆژ ده‌ستیان ئه‌ئه‌که‌وت. که‌چی له‌دوای ئه‌و کاره‌ساته به‌بێ‌په‌حمانه‌ پاره‌یان خه‌رج ئه‌کرد و ئه‌یان خوارد. خه‌لکه‌که ئه‌مه‌یان ئه‌زانی، به‌لام‌قه‌ت دل‌یان به‌لای ئه‌وه‌دا نه‌ئه‌چوو، که ئه‌مانه تاوانیکی وایان کردوه. حوکمه‌تیکی رینکوپینکیش له‌ناو نه‌بوو تا له‌ئیش بکۆلیته‌وه. له‌پاش ماوه‌یه‌ک له‌سه‌رده‌می حوکمه‌تی «شریف‌الدوله» داژنی کابرای ژیرماله‌ له‌گه‌ڵ میرده‌که‌یا ئه‌بێ به‌شەریان. ژنه‌سێ و دووی لێ ناکا ئه‌چیتبه‌لای شه‌ریفودده‌وله ئه‌لێ: میرده‌که‌ی من له‌گه‌ڵ سێ که‌سی‌تر میرزا سه‌یفوللایان کوشتوه.

شه‌ریفودده‌وله ناو و نیشانی کابرا وه‌رئه‌گرێ و ژنه‌لای خۆی گل ئه‌داته‌وه، ده‌م و ده‌ست ئه‌نیرێ کابرا ئه‌گرن. کابرا ئه‌خاته ژیر شکه‌نجه‌وه پاستی سێ که‌سه‌ی‌تریشی پێ ئه‌لێ و ناو و نیشانی ئه‌وانیش له‌و وه‌رئه‌گرێ. سێ که‌سه‌که‌یه‌کیان هه‌ر له‌ناو شار مابوو. دووه‌که‌ی‌تر چووبوونه‌ده‌ره‌وه. ئه‌نیرێ ئه‌وانی‌تریش په‌یدا ئه‌که‌ن و ئه‌یانگرن. هه‌موو دان ئه‌نێن به‌وه‌دا که ئه‌وان میرزا سه‌یفوللایان کوشتوه.

شه‌ریفودده‌وله له‌ئه‌نجاما هه‌رسته‌کیان تیرباران ئه‌کا و ژنه‌که‌ش به‌حه‌پستیکی درێژ هه‌پس ئه‌کا.

ئه‌م کاره‌ساتی خانه‌بگیر کردنی میرزا سه‌یفوللایه له‌سه‌رده‌می‌کا بوو که «ابوالحسن خان»، «سردار محی‌رشتی» سنه‌بووه.

جاریک پیاویک له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌یا له‌مالا که‌ویکی . ۲۴۵
سووره‌وه‌کراویان له‌به‌رده‌ما بوو، ئه‌یان‌خوارد. له‌وه‌خته‌دا

هه‌ژاریک هاته بهر ده‌رگا، داوای شتیکی لی کردن، پیاوه‌که هه‌ستا چوووه ده‌روهه ده‌ری کرد و گه‌لی قسه‌ی ناشیرینیشی پی‌وت!

زهمان پشته‌ی له کابرا هه‌لکرد، مال و سامان نه‌ما و ژنیشی ته‌لاق دا؛ ژنه چوو می‌ردی کرد به پیاوینکی تر، رۆژیک له رۆژان ژنه له‌گه‌ل می‌رده‌که‌یا به خووشی دانیشتبوون، که‌ویکی سووره‌وه‌کراویان له به‌رده‌ما بوو، ده‌ستیان دریژ کرد بۆ خواردنی و نه‌یانکرد، سوالکه‌ریک هاته بهر ده‌رگا که‌وتی: له‌ری خوادا شتیکم بده‌نی بیخۆم. پیاوه به ژنه‌که‌ی وت: بچۆ ئەم که‌وه‌ی به‌م نانه‌وه بۆ به‌ره با بیخوا. ژنه چوو، سه‌یری کرد ئەمه می‌رده کۆنه‌که‌یه‌تی! نانه‌که‌ی دایه و به‌گریان گه‌رایه‌وه.

می‌رده‌که‌ی پرسى: ئەوه بۆچ ئەگری؟ ئەویش کاره‌ساته‌که‌ی بۆ گتیرایه‌وه: که‌ژنی ئەو پیاوه بووه و جاریک که‌ویک له به‌رده‌مانا بوو، فه‌قیریک هات داوای شتیکی کرد بیخوا، ئەویش چوو ده‌ری کرد و گه‌لی قسه‌ی ناشیرینیشی پی‌وت. پیاوه‌که‌وتی: ده‌سا وه‌للا ئەو هه‌ژاره که‌هاته بهر ده‌رگا که‌تان، ئەوه من بووم!.

له‌داستانی کورده‌واریه‌هه‌لی: جاریک پادشای شاریک مرد **۲۴۶** و یه‌کیکی تر به‌بی قسه‌هات نیشته شوینه‌که‌ی و خو‌ی کرد به‌پادشا. هه‌ر شتیکی کرد. له‌چاکه‌یا خراپه‌کردی و دریغی نه‌کرد. پادشاکه‌ی پيشوو وه‌زیریکی زۆری هه‌بوو، یه‌که‌یه‌که‌بانگی کردنه لای خو‌ی و ئەم پرسیاره‌ی لی ئەکردن که: «ئایا من خوا هیناومی یا خۆم هاتووم؟» ئەو که‌سه‌ی که‌ئیه‌وت: خوا هیناوتی، ئەیدا له‌ملی ئەیه‌پرانده. ئەو که‌سه‌ش که‌ئیه‌وت: خۆت هاتووی و به‌نازایه‌تی خۆت بوویت به‌پادشا ئەیدا له‌ملی ئەویش؛ ئەویشی هه‌ر ئەکوشت.

ئه‌مه بوو به به‌لایه‌کی گه‌وره به‌سه‌ر و لات‌ته‌که‌وه. هه‌ر که‌س هه‌ر شتیکی ئه‌وت له‌ کوشتن به‌ولاوه هیچی تری ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت. ئه‌مجا سه‌ره هاته سه‌ر خه‌لکی تر. ئه‌نجامی ئه‌وانیش وه‌کوو ئه‌نجامی وه‌زیره‌کان بوو. پیاویکی پیر مابوو، سه‌ره هاته سه‌ر ئه‌و. پیاوه هه‌ر سه‌ره‌ی گه‌یشته سه‌ر به‌جاری هه‌ناسه‌ی لی برآ، چونکه ئه‌یزانی به‌شی ئه‌ویش وه‌کوو به‌شی ئه‌وانی تره.

کورپیکی منالکاری هه‌بوو کوره‌وتی: باوه من بنیره جوابی ئه‌ده‌مه‌وه. باوکه‌که‌وتی: پۆله ئه‌م هه‌موو عاله‌مه نه‌یان توانیوه جوابی بده‌نه‌وه، ئیسته تۆ چۆن جوابت پێ ئه‌دریته‌وه؟! جوابه‌که‌ی تۆیش هه‌ر جوابی ئه‌وانه و ئه‌نجامیشت وه‌کوو ئه‌نجامی ئه‌وانه.

نه‌وه‌للا که ئه‌نجام کوشتنه با هه‌ر خۆم بچم. ئه‌و دل‌م نییه که تۆ له به‌رچاومه‌وه سه‌ر بپرن. کوره‌وتی: هه‌ر ئه‌بی بمیتریت، یا جواب ئه‌ده‌مه‌وه یان منیش وه‌کوو ئه‌و عاله‌مه. به‌هه‌رجۆر بوو باوکی پازی کرد. باوک و تی: باشه برۆ.

کوره‌هه‌ستا چوو بۆ باره‌گای پادشا. حوشتریک و بزنیکی له‌گه‌ل خۆی برد. له‌به‌ر باره‌گای پادشادا به‌ستیه‌وه و خه‌به‌ریان نارد بۆ پادشا که یه‌کینک هاتوو بۆ وه‌لام دانه‌وه. پادشا و تی: با بیته ژووره‌وه. کوره‌چوووه ژووره‌وه. پادشا منالکی به‌رچاو که‌وت، و تی: ئه‌وه که‌سینکی له‌تۆ گه‌وره‌تر نه‌بوو بیت؟ کوره‌وتی: به‌لی هه‌یه. هاته ده‌روه هه‌وساری حوشتری گرت و برديه ژووره‌وه. پادشا زۆری به‌لاوه سه‌یر بوو و تی: کورم، یه‌کینک که‌پیشیکی هه‌بیت و دنیای دیبیت. کوره‌دیشان هاته ده‌روه‌پیشی بزنه‌که‌ی گرت و برديه ژووره‌وه. کوره‌وتی: پادشاهم ریشدارت ئه‌وئ ئه‌مه‌پیش؛ چاوت لیه‌چ پیشیکی هه‌یه. پادشا ئه‌وه‌نده‌ی تر لێی به‌رقا چوو. له‌دلی خۆیا

وتی: ئیسته بۆ بیکوژم، پرسیاره‌که‌ی لی ئه‌که‌م جواب ناداته‌وه ئه‌و وه‌خته ئه‌یکوژم. وتی: باشه پڕۆله، باشه. کوره‌وتی: پادشام پرسیارت بکه. پادشا وتی: من خوا هیناومی یا خۆم هاتووم؟ کوره‌وتی:

پادشاهم نه خوا هیناوتی نه خۆیشت هاتویت. پادشا وتی: ئه‌ی کئی منی هیناوه؟ کوره‌وتی: کرده‌وه‌ی ئیمه. ئه‌گه‌ر ئیمه باش بووینایه تۆش باش ئه‌بوویت. پادشا وه‌لامی کوره‌که‌ی زۆر به‌دل بوو. کوره‌ی گرت و ماچی کرده‌وه. ناردی باوکیان هینا و کردی به‌ وه‌زیری خۆی. ئه‌و زولم و سته‌مه‌ش که هه‌یبوو هه‌مووی لابرد. عاله‌م هه‌موو که‌وتنه‌ خۆشییه‌وه. پاش به‌ینیک به‌ کوره‌که‌ی وت: چاوت لێه که چه‌ند چاک بووم؟ کوره‌وتی: پادشاهم ئه‌وه ئیمه چاک بووین، بۆیه تۆیش چاک بوویت. پادشا ئه‌وه‌نده‌ی تر قسه‌که‌ی پێ خۆش بوو.

٢٤٧
ئهلین: له‌ وه‌ختی خۆیا له‌ ئه‌سته‌مبول جووله‌که‌یه‌ک هاته
سه‌ر ئه‌وه‌ که موسلمان بێ. چوون خه‌به‌ریان به‌ سه‌دری
ئه‌عزه‌م دا ("شیخ الإسلام" یش بوو). ئه‌ویش ئه‌وه‌ی پتویست بوو له
ئاه‌نگ و زه‌ماوه‌ند بۆی جیه‌جی کرد و له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی ره‌سمیدا
ته‌لقینی جووله‌که‌ی دادا و شایه‌ت ئیمانی پێ هینا و جووه‌ موسلمان بوو.
هه‌ر که شایه‌ت ئیمانی هینا سه‌دری ئه‌عزه‌م وتی: بیکوژن. ئه‌م فه‌رمانه
بوو به‌ شتیکی سه‌یر و ده‌نگی دایه‌وه. هه‌رچه‌نده‌ عاله‌م کۆششیان کرد،
که‌لکی نه‌بوو. فه‌رمانی سه‌دری ئه‌عزه‌م گیرانه‌وه‌ی نییه‌.

خه‌لکه‌که‌ په‌نایان برده‌ به‌ر سولتان که به‌لکوو ئه‌و چاریک بکا. چۆن
ئه‌بێ جووله‌که‌یه‌ک له‌ به‌ر ئه‌وه‌ موسلمان بووه سه‌دری ئه‌عزه‌م فه‌رمان
بدا به‌ کوشتنی؟

سولتان وتی: فه‌رمانی شه‌رعه و شیخولئیسلاام داویه‌تی، من ناتوانم بیگێرمه‌وه. خه‌لکه‌که هه‌ر وازیان نه‌هینا؛ چونکه ئیشه‌که زۆر نابه‌جی بوو؛ جووله‌که موسلمان بییت و له‌سه‌ر موسلمانیه‌تیه‌که‌ی بکوژری! ئه‌مه هه‌ر نه‌بووه. سولتانیش له‌ دلا به‌لایه‌وه ئیشیکێ ناهاه‌موار بوو، به‌لام شیخولئیسلاام به‌ فه‌رمانی شه‌رعی فتوای داوه ئه‌م ناتوانی له‌م پرووه‌وه هه‌لیوه‌شینیتته‌وه. شیخولئیسلاامیش له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی نه‌هه‌هاته‌ خواره‌وه.

له‌ ئه‌نجاما شیخولئیسلاامی بانگی کرد و وتی: فه‌رمانی شه‌رع گێرانه‌وه‌ی نییه، به‌لام چ من و چ ئه‌م خه‌لکه ئه‌مانه‌وی له‌مه‌تی بگه‌ین که چۆن ئه‌بی غه‌یره دینیک که موسلمان ئه‌بی له‌ [....]^(۱)

۲۴۸ [....] بکه‌وی له‌ که‌وچک ده‌ست بکه‌ن به‌ جنیوان به‌ من و بلین خوا بتگری مامه‌ولا بۆ کچیک به‌خیت کردووه. با بۆ خۆی له‌ مالا داکه‌وی که‌لکی می‌ردی نییه. وتیان: مامه‌ولا ئه‌وه عه‌یه‌ چیه‌ و تۆ باوکیت دانی پندا ئه‌نی؟ هه‌چ باوک و دایکیک نییه دان به‌ عه‌یبی منالی خویانا بنین؛ به‌تایبه‌تی کچ که هه‌ر ئه‌بی می‌رد بکا و برۆا. مامه‌ولا وتی: باوکم کچه‌که‌م بی فیکره، که‌لکی می‌ردی نییه، شتی زوو له‌بیر ئه‌چیتته‌وه. بکه‌ویته‌ لای هه‌رکس له‌ پاش چوار رۆژ تووشی دیق ئه‌بی و ئه‌یداته‌وه به‌سه‌رما. نه‌وه‌للا با دۆستایه‌تی بمینی و که‌سمان له‌ که‌سمان عاجز نه‌بین.

هه‌رچه‌ند ئه‌وان وتیان: مامه‌ولا ئه‌مه‌ شتیکی وایه‌ ئیمه به‌ هه‌موو شتیکه‌وه قه‌بوولمانه، مامه‌ولا ده‌ستی نه‌هینایه‌ پیشه‌وه. جه‌ماعه‌ت ناچار رۆیشتن و وازیان هینا. کچه‌ش گوئی له‌ ئه‌م هه‌موو حیکایه‌ت و کاره‌ساته

۱. [ئهم داستان و داستانێ پاشه‌وه‌ی ناته‌واوه، پێ‌ئه‌چێ له‌ کاتی ناماده‌کردنیا لاپه‌ره‌یه‌کی داکه‌وتبیت ... بلاقورده‌وه‌ی کوردستان]

بوو، هه ناسه‌یه‌کی ساردی هه لکینشا.

که ئه وان رۆیشتن کچه خرته خرته که وته خۆی. که ئیشیکیان پئی ئه وت وه کوو کینچ پائه پهری؛ که باوکی پئی ئه وت ئیش و ده‌نگی زه‌نگی کلێسه هه ر له مینشکیا ئه‌مايه‌وه، شتیک نه‌بوو که دوو جار پینی بوتری. هه ر شتیک که مامه‌ولا یه‌که‌مجار پینی وت هه ر ئه‌وه‌بوو؛ دووباره‌ی نه‌بوو. ته‌نانه‌ت ئه‌و ئامۆژگارییانه که پیش چه‌ند سال باوکی ئه‌یکرد هه‌مووی هینایه‌وه بیری خۆی و هه‌رگیز ئیتر رینک نه‌که‌وت جارینک ئیشیکیی پئی بوتری و بو جاری دووه‌م بلئی: له بیرم نه‌بوو. هه‌تا ماوه‌یه‌کی باشی پئی چوو؛ مامه‌ولا زۆر حه‌سایه‌وه و پاشان دای به‌میرد و له دلئ خۆیا وتی: ئاوا چارت ئه‌که‌م، ئای کچ!

جاران له‌و خواره‌داواکردنی پیغه‌مبه‌ری باویکی زۆری هه‌بوو. ۲۴۹. هه‌رکه‌س هه‌ئه‌ستا داوای پیغه‌مبه‌ری ئه‌کرد.

له‌ سالی (۳۲۵) هیجری کابرایه‌ک راست بووه‌وه وتی: من پیغه‌مبه‌رم. وتیان: په‌رجۆ (موعجیزه) ت چییه؟ وتی: هه‌رکه‌سه‌ کچیکیی جوان یا خوشک یا ژنیکی هه‌بئ بۆم بینئ من خیرا سکی پر ئه‌که‌م، هه‌ر ئه‌و کاته کورینکی جوانی ئه‌بئ له‌ باوکی کچه‌ی یا میردی ژنه‌ی یا برای خوشکه‌که‌ ئه‌کا. که ئیش ئه‌گه‌یشته‌ ئیره‌ زۆر که‌س ئه‌یانوت ئه‌شه‌نوبیلا تو پیغه‌مبه‌ریت. جارینک گرتیان و بردیانه‌ لای پادشا. هه‌ر چه‌شنی قسه‌ی ئه‌کرد. پیاوینک راست بووه‌وه وتی: یا پیغه‌مبه‌ری خوا! من نه‌ کچم هه‌یه، نه‌ ژنم هه‌یه و نه‌ خوشک. بزنیکم هه‌یه‌ بۆت دینم ئاوسی که. پیغه‌مبه‌ر هه‌ر هه‌ستا راست بووه‌وه و ویستی بروا. وتیان: بۆ کوئ ئه‌چی؟ وتی: ئه‌چم بۆلای جبه‌رئیل پینی ئه‌لیم: ئه‌مانه «ته‌گه» یان ئه‌وئ؛ ئیشیکیان به‌ پیغه‌مبه‌ر

نییه. ده‌ستیان کرد به پێکه‌نین و به‌ره‌لایان کرد.

٢٥٠. ئەگێر نه‌وه: حه‌کیمیك کورپیکى هه‌بوو ئە‌یویست فیری حه‌کیمی
 بکا! ئە‌یوت: رۆ‌له! که‌ چوو‌یته‌ سه‌ر نه‌خۆشیک له‌ پیشا له
 حه‌وشه‌که‌دا که‌ چوو‌یته‌ ژووره‌وه‌ چاوێك بگێره‌ بزانه‌ چی که‌ وتوو‌ه؛ بلی:
 له‌وه‌ی خواردوو‌ه بۆیه‌ نه‌خۆش که‌ وتوو‌ه؛ بزانه: ئە‌گه‌ر تو‌یکله‌ هیلکه‌
 که‌ وتبوو، بلی: ئە‌مه‌ هیلکه‌ی خواردوو‌ه و سه‌کی توند کردوو‌ه! ئە‌گه‌ر
 په‌ری مریشک که‌ وتبوو، بلی: ئە‌مه‌ گۆشتی مریشکی شه‌ومه‌ نه‌ی خواردوو‌ه
 بۆیه‌ نه‌خۆش که‌ وتوو‌ه! ئە‌گه‌ر ماست و دۆ و شته‌ رژابوو، بلی: ئە‌مه‌
 ماستی خواردوو‌ه و ساردی کردوو‌ه! هه‌روا به‌و جۆره‌ هه‌موو شت.

کوپه‌ به‌پینی ئامۆزگارییه‌ که‌ی باوکی ئە‌چوو به‌رپۆه و له‌سه‌ر هه‌ر
 نه‌خۆشیک شتیکی بۆ ئە‌دۆزییه‌وه‌ و ئە‌یکرد به‌ مه‌هانه‌ی نه‌خۆشییه‌کی.
 رۆژی چوو‌ه سه‌ر نه‌خۆشیک، هه‌رچه‌ند چاوی گێرا له‌ حه‌وشه‌ی ده‌ورو به‌ریا،
 هێچی به‌رچاوه‌ نه‌که‌وت بیکا به‌ مه‌هانه، ته‌نیا ئە‌وی له‌ ناوا دا که‌ وتبوو
 کورتانه‌ که‌ریك بوو. چوو‌ه ژووره‌وه‌ هه‌ندئێ سه‌یری نه‌خۆشه‌که‌ی کرد
 و وتی: ئە‌مه‌ بۆیه‌ نه‌خۆش که‌ وتوو‌ه، گۆشتی که‌ری زۆر خواردوو‌ه!
 خه‌لکه‌ که‌ ئە‌م شته‌یان به‌لاوه‌ زۆر سه‌یر بوو، ئە‌توانم بلیتم: هه‌ی ته‌ریان
 لێ کرد و به‌ سه‌رگۆیلاک شکاوی گێرایانه‌وه‌ دواوه‌.

که‌ هاته‌وه‌ باوکی چاوی به‌و کاره‌ساته‌ که‌وت، وتی: ئە‌مه‌ چیه‌؟ وتی:
 بابه‌ له‌سه‌ر ئامۆزگارییه‌ که‌ی تو، که‌ چووم چاوم گێرا هێچم به‌رچاوه‌ نه‌که‌وت؛
 کورتانه‌ که‌ریك له‌ حه‌وشه‌که‌دا بوو، وتم: ئە‌م نه‌خۆشه‌ گۆشتی که‌ری
 خواردوو‌ه، وا وایان لێ کردم! باوکی وتی: خوا بتگرێ رۆ‌له بۆ خۆت و بۆ
 ئە‌قلت، من که‌ ئامۆزگاریم کردی، ئاوام کردی؟!.

۲۵۱. هەر ئەم حەكیمە و هەر ئەو كۆرپە: جارێك كە ئامۆژگاری كۆرپەكەى كرد وتى: پۆلە! كە چوویتە سەر نەخۆش، ئەگەر هېچت بۆ درنەكەوت بېكەى بە نیشانەى نەخۆشییەكەى و فېكْرِیشت بۆ ئەو نەچوو كە دەرمانیكى بۆ بنوینى، بلى: ئاوى بدەنى، ئا و لە هەموو شت بى مزرەپەرتەر، كە هاتىەو و چۆنیەتى نەخۆشەكەم بۆ باس بكە من دەرمانەكەیت پى ئەلیم.

پۆزىك هاتن بە شوینیا و چوو هەر نەخۆشێك، هەرچەند چاوى كیپا شتیكى بەرچا و نەكەوت بېكا بە مەهانەى نەخۆشییەكەى. دنیاش سارد نەبوو، تا بلى سەرماى بوو و نەخۆش كەوتوو؛ وتى: ئەمە سكى وەستاو، ئاوى بدەنى. ئەو نەندەیان ئا و كرد بە گەر وویا تا جیگە نەما و ئاوەكە لە دەمیە ئەهاتەو و دەرهو! ئەویش هەر ئەیوت: ئاوى بدەنى. وتیان: جیگا نەماو، وتى: دەستوورى كەن بە ئا و! ئاوى بدەنى؛ ئەوانیش دەستیان كرد بە حوقنە كردنى! ئەمیش هەر ئەیوت: ئاوى بدەنى. ئەو نەندەیان ئا و لە سەر و خوارەو و كرده ناو سكى نەخۆشەو، سكى نەخۆش وەكوو هیزەى فوو دراوى لى هات، شەقەیهك هات و لىك بوو وە! كابرأ پآچەنى و وتى: ئەو چى بوو؟ وتیان: نەخۆشەكە بوو شەقى برد! وتى: بەداخەو. لەویش بە تى هەلدان دەریان كرد. هاتەو بۆلای باوكى، كارەساتەكەى كیپرایەو. باوكى وتى: خوا بتگرى پۆلە بۆ ئەقلى!

ئىتر لەو پۆزەشەو كۆرپەیان ناو نایە: «حەكیم قوونایى» و ئەو ناوہى پرا بەسەرا. باوكیشى تۆبەى كرد، ئىتر نە ئامۆژگارى كرد، وە نە ناردیشى بۆ سەر نەخۆش؛ وتى: «دارى ژالە بى بەرە»!

۲۵۲. سەردەمى پىشوو هینشتا ئەم هەتیو هووتە دانەهاتبوو بۆ دوختورى و حەكیمى، واتە ئەم شتومەكە زۆرە كە دوكتۆر بەهوى ئەوانەو

نەخۆشى نەخۆشى، بۇ دەرنەكەوئى، وە ئەبى لە نەخۆشەكەش پېرسى: كە چیتە. گوايە ئەمە بۇ ئەوە كلىلىك بى بۇ دەركەوتنى نەخۆشییەكە. ئەگەر يەككىش بلى: بابە ئەم پېرس و خواسەى بۇچییە، دوختۇر ئەبى خۆى نەخۆشى بزائى و بناسى. ئەگەر يەكئ ئەم قسەيە كرد، ئەيكەن بە كىوا. ئەلین: ئەى دوختۇر لە نەخۆش نەپرسى؟ ئەمە چ قسەيەكە تۆ ئەيكەى.

بابە با وابى. بۇ پشٹیوانى قسەكەى تۆ جاران ھەكىمەكان دوو شتیان ھەبوو بۇ ناسینی نەخۆش. يەكئ ئەھات نەبزی دەستى ئەگرت، يەكئ ئەیوت: زمانت دەركە بزائم بارى زمانت چۆنە؟ لەم دوو رینگاوه ھەكىم بۆى دەرنەكەوت كە نەخۆشى ئەو نەخۆشە چییە و دەرمانى بۇ دەستنیشان ئەكرد. ئەمە بیرو راى ھەكىمەكانى پششو بوو.

ئەلى: ھەكىمىك ھەرچارەكە ئەچووھ سەر نەخۆش، ھەر كە «نَبض»سى ئەگرت نەخۆشییەكەى بۇ دەرنەكەوت، دەرمانى بۇ دەستنیشان ئەكرد و چاك ئەبووھو. زۆر كەس برپاىان بەمە نەئەكرد. دوژمنەكانى ئەم ناوھیان بۇ بلاوكردوھ و گەياندىانە لای پادشا كە ئەمە درۆیە. پادشا وتى: ئەبى تاقى بكەینەو، ئەگەر درۆ بوو لە سەرى ئەدەین.

پىاوى ناردە لای ھەكىم كە كچى پادشا نەخۆشە و ئەبى ینت بۇ چاوپى كەوتنى. ئەویش ھات وتى: بیهیننن با چاوم پى بكەوئى و نەبزی بگرم. وتیان: كچى پادشا ھەتاو سىبەرى سەرى نەبىنوو، ئىستە چۆن ئەبى تۆ دەستى بگرى و نەبزی بگرى؟ وتى: باشە لە ژوورىكى تر داىینن، دەزوونىك بىستەن بە دەستىوھە من لەم دیوھوھ سەرى دەزووھەكە ئەگرم، بەو جۆرەش ئەتوانم نەخۆشییەكەیم بۇ دەركەوئى. وتیان: باشە.

ئەمجا چوون پشیلەيەكى نەخۆشیان ھیتا لە ژوورىكا داىاننا، دەزوونىكیان

به‌ست به ده‌ستیه‌وه، سه‌ری ده‌زووه‌که‌یان هینایه ژووره‌که‌ی‌تر پادشا و پیاوماقوولان همه‌موو له‌وئ بوون. چه‌کیمه‌که‌ش دانیشتبوو، ئاگای له هیچ نییه. سه‌ری ده‌زووه‌که‌یان دا به ده‌ستیه‌وه. چه‌کیم ده‌زووی گرت توژی واقعی و پر ما، ده‌زووی به‌ره‌لا کرد و دیسان گرتیه‌وه. دوو سی جار ئەمه‌ی کرد و هر زۆرتر سه‌ری سپر ئەما و ده‌نگیشی نه‌ئه‌کرد. پاشان لییان پرسى: چیه‌ بوچ ده‌نگ ناکه‌ی؟ وتی: نازانم بلیم چی، منیش زۆر سه‌رم سوپر ماوه. ئەم نه‌خۆشه‌ ده‌رمانه‌که‌ی گوشتی مشکه. له‌وه زیاترم بو ده‌رناکه‌وئ. پادشا و پیاوماقوولان همه‌موو ئافه‌رینیان کرد و وتیان: راسته، تو چه‌کیمیت. پادشا ویستی تو تاکی بکاته‌وه، ئەوه‌ی که ده‌زووه‌که‌ی به‌ستراوه به ده‌سته‌وه‌ پشیله‌یه و عینسان نییه‌!

عاشقی وشەى خاوتى كورد، كەلەپياوى بەدەست وبرد، ھۆگرى داب و نەرىتى كوردەوارى، كۆكەرەوھى كەلەبوور لە دىھات و شارى، زىندووكرەوھى شادى، شىخ عەلئەددىنى سەججادى. ناوى «عەلئەددىن نەجمەددىن عىسامەددىن» ە و لە بنەمالەى ناودارى «سەججادى» يە لە رۆژھەلاتى كوردستان. لە سالى ۱۹۰۷ى زايبى لە سنەدا ھاتۆتە دنباوھ و لە كوشى خىزانىكى ئاينىدا بەرورەدە كراوھ. لە سالى ۱۹۳۸ى زايبى ئىجازەى مەلايەتى لای مامۆستا «شىخ بابەعەلى تەكەيەنى» وەرگرتووه و چووھ بۆ بەغدا و لە مژگەوتى «نەعمە خاتون» بووھ بە پيش نووتى. لە بەغداش لای مامۆستايان شىخ «نەجمەدى زەھاوى» و شىخ «محەممەدى قزلىجى» بە ھەندى لە زانستە ئىسلامىيەكاندا چۆتەوھ. لە سالى ۱۹۳۹ى زايبىدا چۆتە مەيدانى رۆژنامەنووسى و لە ۱۹۴۱دا بووھ بە بەرپۆتەبەرى گوفارى «گەلاوتى» و وردە وردە بووھ بە ھەمەكارەى و تا داخستى لە ۱۹۴۹دا لەگەلى بووھ. لە سالى ۱۹۴۸دا گوفارى «نزار»ى بە عەرەبى و كوردى دەرکردووھ، كە گوفارىكى نىشتامانبەروھرى و سياسى بووھ. تا سالى ۱۹۷۴ مامۆستاي و نۆزە و ميژووى و نۆزەى كوردى بووھ لە كۆلپى ئادابى زانكۆى بەغدا. لە سالى ۱۹۷۴دا كرا بە ئەمىندارى گشتى ئەوقاف و سى سال لەو كاردا ماوھتەوھ. ئىوارەى رۆژى پىنجشەممەى ۱۹۸۴/۱۲/۱۴ى زايبى، كۆچى داواى كردووھ و لە گۆرستانى شىخ عەبدولقادرى گەلاننى لە نرىكى شىخ عەبدوررەحمانى ئەبولوھفاى ئەقشەبەندى و شىخ رەزاي تالەبانى بە كوشى خاك سىتراروھ.

عەلئەددىنى سەججادى زياتر لە چل سال خەرىكى زىندووكردنەوھى كەلەبوور و نووسىنى ميژووى و نۆزەى كورد بوو. تىكۆشانى پىوچانى ئەم بايەبەرە نەيھىشت كە گەنجىنەى كەلەبوورى نەتەوھەكەمان بھەوتى.

ناوى بەرز و رۆجى شاد بىت

انتشارات كردستان
Kurdistan Publication

سەنئەت - پاساز عەزى - تەلەف: ۳۳۱۶۵۳۸۲

